

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *New York Times* Bestselling Author

J.D. ROBB

CONNECTIONS IN DEATH

İLİŞKİLER İÇİNDE D' TH

Okumaya

Başlayın

İçindekiler Yazar

Hakkında Telif

Hakkı Sayfası

**Bu St. Martin's Press e-
kitabını satın aldığınız için
teşekkür ederiz.**

Özel teklifler, bonus içerik almak için,
ve yeni çıkan kitaplar ve diğer harika okumalar
hakkında bilgi almak için haber bültenlerimize
kaydolun.

Sign Up

Veya bizi çevrimiçi olarak ziyaret edin
us.macmillan.com/newslettersignup

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#) tıklayın.

Yazar ve yayıncı bu e-kitabı size sadece kişisel kullanımınız için sağlamıştır. Bu e-kitabı hiçbir şekilde kamuya açık hale getiremezsiniz. **Telif hakkı ihlali yasalara aykırıdır. Bu e-kitabın okumakta olduğunuz kopyasının yazarın telif hakkını ihlal ettiğini düşünüyorsanız, lütfen bildirmek ve Yayıncı us.macmillanusa.com/piracy adresinden ulaşabilirsiniz.**

Tüm insanlar kaçınılmaz bir karşılıklılık
ağına yakalanmış, tek bir kader giysisine
bağlanmıştır.

-Martin Luther King, Jr.

Yeryüzünde dökülen kanın
kefareti nedir?

-Aeschylus

1

Sosyalleşmenin yasallaştırılmış işkencesi, süslü ayakkabı zorunluluğunu da eklediğinizde taammüden cinayete kadar uzanıyordu.

Teğmen Eve Dallas'ın bu konudaki görüşü buydu ve bunu bilmesi gerekirdi. Süslü ayakkabılar giymiş, sosyalleşmek üzere olan bir cinayet polisiydi.

Dahası . . .

Kadınlar için süslü ayakkabıların, söz konusu ayakkabıları yürümek de dahil olmak üzere herhangi bir pratik amaç için işe yaramaz hale getiren çok yüksek sıska topuklu ayakkabılar gerektirdiğine kim karar verdiyse, derhal yasal veya başka türlü bilinen her türlü işkenceye maruz bırakılmalıdır.

Elbette 2061'in neredeyse ilkbaharında, Amerika Birleşik Devletleri'nde, işe yaramaz ince topuklu ayakkabılar yasaklanmalıdır. Çekiçle dövülmeli, ateşe verilmeli, sonra da yasaklanmalı.

O lanet ayakkabılarla gösterişli bir çatı katına doğru yürüyordu; uzun boylu, sırık gibi bir kadındı ve boynundaki zincirden iri, gözyaşı damlası şeklinde bir elmas fırlarken hareketleriyle parıldayan yeşim taşından bir elbise giymişti.

Kısa, dalgalı kahverengi saçları, kulaklarına sessizce göz kırpan elmasları ortaya çıkarıyordu. Uzun kahverengi gözleri karanlık düşüncelerle kısılmıştı.

Kokteyl partisi fikrini kim ortaya attı? Eve merak etti. Her kim bulduysa, onun kararına göre, işkence odasındaki süslü ayakkabıların yaratıcısına katılmalıydı. İnsanların genellikle bir iş gününün sonunda, bir ellerinde içki, diğer ellerinde küçük, çoğu zaman tanımlanamayan yiyeceklerden oluşan bir tabağı dengede tutarken sohbet ettikleri bir gelenek yaratmanın harika bir fikir olacağına kim karar vermişti?

Ve evet, kim sosyal bir zorunluluk olarak havadan sudan konuşmayı bulduysa? Doğruca işkence odasına.

Ve bunu yaparken, her döndüğünüzde bir hediye şartı ekleyen hasta piçi de diğerlerinin yanına atın.

Çünkü akli başında bir insan, kendisini lanet olası bir partiye davet eden birine ne alacağını düşünmek zorunda kalmak istemezdi. Akli başındabir insan, iş gününün sonunda bir partiye gidip aptalca ince topuklu ayakkabılarla etrafta dolaşmak ve aptalca havadan sudan konuşmalar yaparken garip yiyecekleri dengelemek istemezdi.

Akli başında bir insan evde olmak, rahat kıyafetler giymek ve pizza yemek isterdi.

"Bitti mi?"

Eve kocasının gülünç derecede yakışıklı yüzüne baktı - elbisenin, lanet ayakkabıların ve tüm elmasların sorumlusu olan adam. O öldürücü mavi gözlerdeki eğlenceyi, o mükemmel yontulmuş ağızdaki kolay gülümsemeyi fark etti.

Aklına sadece Roarke'ın yaklaşan işkenceden zevk alacağı değil, aynı zamanda bunun tüm kurallarını kendisinin belirleyip kararlaştırabileceği de geldi.

Ona bir tane patlatmadığı için şanslıydı.

"İç monolog için birkaç dakikaya daha ihtiyacın var mı?" diye sordu, sesindeki İrlandalı cazibesini daha da artırıyordu.

"Muhtemelen bütün gece yapacağım en mantıklı konuşma bu olacak."

"Ne biçim konuşuyorsun. Nadine'in yeni evindeki ilk partisi senin arkadaşlarınla dolu olacak. Onlar da, kendisi de akıllı ve ilginç insanlar."

"Akıllı insanlar evlerinde bira içip Knicks'in Kings'in kışını tekmelemesini izliyor."

"Daha bir sürü oyun olacak." Nadine Furst'un çatı katının dış kapısına yaklaştıklarında onun poposunu şefkatle okşadı. "Ve" diye ekledi, "Nadine bir partiyi hak ediyor."

Belki, belki bunu kabul edebilirdi. Ekranların en iyi muhabiri, çok satan yazarı ve şimdi de Oscar ödüllüsü bir partiyi hak etmişti. Ama kendisi, cinayet polisi, teğmen cinayet polisi, belki de son dakikada kucağına sıcak bir dava düşmesini dilemeyi hak ediyordu.

Nadine suç dünyasında itibar kazandığı için bunu anlaması gerekirdi.

Yüzünü tekrar ona döndü - romantik melekler tarafından oyulmuş, siyah ipekle çerçevelenmiş bir yüz. Süslü ayakkabılarının içinde neredeyse göz göze duruyorlardı.

"Neden bir parti bira, pizza ve ekranda yuvarlak top oyunu olamaz?"

"Olabilir." Dudaklarını onunkilere değdirmek için eğildi. "Sadece bu değil."

Kapılar açıldığında sessiz, şık koridor sesler ve müzikle doldu. Nadine'in genç stajyeri Quilla, belinde gümüş bir toka olan siyah bir elbise ve kısa topuklu kırmızı botlarla duruyordu. Saçlarındaki mor çizgiler parlıyordu.

"Hey. İyi akşamlar ve hoş geldiniz demem gerekiyordu. Ve ben- ben yapabilir miyim"-gözlerini devirerek kendini düzeltti

-"Paltolarınızı alın?"

"Kaza yapmayacağımızı nereden biliyorsun?" "Seni nasıl tanıdığım dışında mı?"

Eve başını salladı. "Ayrıca."

"Çünkü lobi güvenliğinde misafir listesi falan var ve buraya gelebilmek için güvenlikten geçmeniz gerekiyor. Ve eğer buradan geçen ya da burada yaşayan bir ahmaksan, Nadine seni kapı dışarı eder. Burası polislerle dolu."

Roarke paltolarını teslim ederken Eve, "Yeterince iyi," diye karar verdi.

"Bu gece çok güzel görünüyorsun, Quilla."

Biraz kızardı. "Teşekkür ederim. Şimdi size içeri girmenizi ve harika bir akşam geçirmenizi söylemem gerekiyor. Yemek alanında bir bar ve büfenin yanı sıra yiyecek ve içecek servisi yapan garsonlar da var."

Roarke ona gülümsedi. "Bunu çok iyi yaptın."

"Bunu milyonlarca kez yaptım zaten. Nadine bir sürü şey biliyor, yani bir sürü insan."

"'Bok yükü' her şeyi açıklıyor," dedi Eve. Fuayeden geçip açık kapılardan içeri girdiklerinde, çoğunu kendisinin de tanıdığını görünce biraz dehşete kapıldı.

Bu nasıl oldu?

"Elbisene bayıldım, Dallas. Rengi bang gibi."

"Yeşil."

"Jade," diye niteledi Quilla.

"Aynen öyle." Roarke, Quilla'ya göz kırptı.

"Her neyse, hediye ben de alabilirim, tabii ona şahsen vermek istemiyorsanız. Sabah odasında bir hediye masamız var."

"'Sabah odası' mı?"

Quilla Eve'e, "Neden böyle adlandırıldığını bilmiyorum," dedi. "Ama hostes hediyelerini oraya koyuyoruz."

"Harika." Süslü çantayı Quilla'ya doğru itti.

"Sakin ol. Tamam, umarım bir tekme yersin."

"Neye tekme?" Quilla uzaklaşırken Eve merak etti.

"Sanırım iyi vakit geçirmek anlamına geliyor. Bir şeyleri tekmelemekten hoşlandığınıza göre," diye ekledi Roarke. Parmaklarını onun sırtında gezdirdi. "Sana bir içki alalım."

"Bana birkaç tane alalım."

Ancak baroya giden yol engellerle doluydu: Tanıdığı insanlar. Ve bu insanların söyleyecek bir şeyleri vardı, bu da onu bir şeyler söylemesi için köşeye sıkıştırdı.

Yanından geçen garsonlar ve Roarke'un hızlı elleri sayesinde soğuk ve ayık konuşmalardan kurtuldu.

Hızlı düşünmesi ve yumuşak hareketleri onu Nadine'in araştırmacılarından birinin geveze sohbetinden de kurtardı. "Hayatım, Nadine orada. Merhaba dememiz gerekiyor. Bize müsaade edin."

Bir elini Eve'in sırtına koyarak onu uzaklaştırdı.

Nadine terastan içeri girdi. Eve parti kıyafetinin -bir sürü buklet- Trina'nın elinden çıktığını düşündü. Her zamanki cilalı, profesyonel tarzından uzak olsa da, Eve sarı bukletlerin elbiseye uygun olduğunu düşündü. Straplez, kısa, rahat, sıcak tamale kırmızısı.

Kedi yeşili gözleri taradı, Eve ve Roarke'a takıldı. Onları yarı yolda karşıladı, gökdelen kırmızısı topuklarının ucuna kadar yükseldi ve Roarke'ı coşkuyla öptü.

"Bunun, evimizin eğlence için mükemmel olduğunu kanıtladığını söyleyebilirim." "'Bizim yerimiz' mi?"

Nadine Eve'e gülümsedi. "Burası Roarke'ın binası. Ekibinin çoğu terasta. Isıtmalı, küçük bir bar ve bir büfe daha var."

Arkadaşlığın onu sık sık şaşırtmasına rağmen, Eve işini biliyordu. "Peki nerede?"

Nadine saçlarını kabarttı, kedi yeşili gözlerini kırıştırdı. "Ne nerede?"

"Peki, eğer göstermek istemiyorsan-"

"Var. Evet, istiyorum." Nadine gülerek Eve'in elini tuttu. Bir koşucunun becerisiyle insanların arasından sıyrıldı, mobilyaların etrafından dolandı, merdivenlerden yukarı fırladı ve oldukça gösterişli ev ofisine girdi. İçinde birkaç kanepe vardı.

Klas mavi renkte, beyaz üzerine kıvrımlı bir desenle klas maviyi yansıtan sandalyeler, New York'un muhteşem manzarasının önündeki T şeklindeki iş istasyonu ile uyumlu arduvaz grisi masalar.

Sol duvarda kare şeklinde, girintili bir şömine titriyordu. Altın heykel şöminenin üzerinde duruyordu. Eve yaklaştı ve onu inceledi. Tuhaf görünümlü, siksiz bir altın adam, diye düşündü, ama isim levhasında NADINE FURST yazıyordu ve önemli olan da buydu.

Ama madem ona bir penis vermeyeceklerdi, neden pantolon vermediler?

"Güzelmış." Merakla kaldırdı, omzunun üzerinden baktı. "Ağırlığı var. Künt cisim travması gerçekleşmeyi bekliyor."

"Sadece sen." Nadine bir kolunu Eve'in beline doladı. "Kabul konuşmamda söylediklerimde ciddiydim."

"Bir şey mi dedin?"

Nadine sağlam bir kalça darbesi ekledi ve Eve gülerek ödülü tekrar yerine koydu.

"Hepsi senin, dostum."

"Neredeyse değil, ama her lanet gün ona bakıyorum. Yani." Dönerek elini Roarke'inkine uzattı. "Hadi aşağı inelim ve bol bol şampanya içelim."

Jake Kincade kapıdan içeri girdi. Rock yıldızı ve Nadine'in kalp çarpıntısı "Selam" dedi.

Koyu renk saçları, şu anda üç günlük bir kırıxıklığa sahip olan güçlü bir yüzün etrafına döküldü ve süpürüldü. Siyah giyiyordu - takım elbise değil, çivili kemerli siyah kot pantolon, siyah gömlek ve sağlam ve rahat göründükleri için Eve'in hayran olduğu siyah botlar.

Nasıl oluyor da, diye merak etti, gerçek bir insan gibi giyiniyor?

El sıkışırken Roarke'a "Nasıl gidiyor?" diye sordu. "İyi görünüyorsun, Dallas. Altın adamı gördün mü? O

parlak, ama merak etmelisin. Eğer onu giydirmeyeceklerse, neden ona işlerini vermediler? Biri ya da diğeri."

"Aman Tanrım," diye mırıldandı

Roarke. Jake ona bir bakış fırlattı.

"Özür dilerim."

"Hayır, hiç de değil. Sadece, karımı tanıyorum ve onun da aynı şeyi düşündüğünden hiç şüphem yok."

"Olabilir. Az ya da çok. Bu makul bir soru."

"En azından Jake ona bakıp bir cinayet silahı görmedi."

Yanaklarındaki kırışıklıklar derinleşen Jake, Nadine'e doğru sırttı. "Belki. Az ya da çok. Her neyse, yeni bir dalga geliyor Lois. Bir insan bu kadar çok insanı nasıl tanıyabilir?"

Roarke güldü ve Eve'in elini tuttu. "Onu ilk benim görmemin iyi bir şey olduğunu düşünmeye başlıyorum."

Yola çıktıklarında Jake, "Bir sürü polis var," dedi. "Central'a yaptığım yolculuk dışında, o zamandan beri bu kadar çok polis görmemiştim..." Eve'e baktı. "Muhtemelen on altı yaşındayken sahte kimlik kullanarak basılan bir kulüpte sahne aldığım zamandan bahsetmemeliyim."

"Kimseyi öldürdün

mü?" "Hayır."

"Geçmesine izin vereceğiz."

"Polislerden bahsetmişken, Santiago'nun klavye çalabildiğini biliyor muydun?"

"Ah ... piyano mu çalıyor?"

"Çok kötü," diye onayladı Jake. "Renn anahtarlarını getirdi -bütün grup burada- ve hatun polis Santiago'yu aşağı inmeye zorladı. Hatun polisin boruları var."

Nadine, Eve için "Şarkı söyleyebiliyor," diye yorumladı. "Ve bu da Dedektif Carmichael, Jake. Morris'ten saksafonunu getirmesini istedim," diye ekledi Nadine.

"Sana söyleyeyim, ölü doktor o saksafonu içebilir. Hey, işte benim türümden biri."

Jake'in yaptığı gibi aşağıya bakan Eve, Mavis'i gördü; soluk, uçuk mavi saçları, kısa, fırfırlı bir eteği olan köpüklü pembe bir elbisesi, üç parlak gümüş toptan oluşan yüksek topuklu mavi ayakkabıları vardı.

Yanındaki Leonardo, bakır teninden daha koyu tonlarda, dökümlü bir yelek giymiş, bir tür antik pagan rahibini andırıyordu. Yüzlerce ince örgüye benzeyen saçları omuzlarına kadar dökülüyordu. Mavis o anda küçük, dar bir grupta konuşuyor, daha doğrusu onlarla sohbet ediyordu.

Elektronik Dedektifler Bölümü'nün kaptanı Feeney, işe gelirken giydiği aynı buruşuk, bok kahvesi takım elbiseyi giymişti. Yanında onu durdu Bebe Hewitt, Nadine'in büyük Patron, parıltılı Gümüş Pantolon ve uzun kırmızı Ceket, büyülenmiş görünüyordu. Sonra iri gözlü genç Quilla, Crack'in üzerine çıktı. Seks kulübü sahibi de bir yelek giymişti. Omuzlarında ölümcül görünümlü çiviler bulunan yelek belinde bitiyor, göğsünü ve gövdesini kasları dışında çıplak bırakıyordu.

Dövmeler.

Yanında, tanımadığı bir kadın rahatça gülümsüyordu. Klasik New York siyahı giyiyordu ve bıçak sırtı elmacık kemikleri ve iri gözleriyle egzotik bir yüzü vardı.

Eve, "Çocuk bir kokteyl partisi için biraz küçük," diye yorum yaptı.

Nadine, "Bir etkinliğe nasıl ev sahipliği yapılacağını ya da bir etkinlikte nasıl davranılacağını öğrenmek için asla çok genç değilsin," diye karşı çıktı. Merdivenlerin geri kalanından süzülerek indi ve Mavis'i selamladı.

"Çocuk iyi," dedi Jake Eve'e. "Nadine'i koşturuyor."

"Öyle mi?"

Onunla birlikte sıırttı. "Hem de çok. Bu gece gelmesi için kampanya yürüttü ve partiyle ilgili üç dakikalık bir video haber yapabileceğini söyledi. Quill bunu başaracak." Şakağına vurdu. "Birkaç kulak dolusu An

Didean projesi, Roarke. Orada kendi kulağını dört açıyor. Bir ara seninle bu konu hakkında konuşmak isterim."

"Her zaman."

"Hey, Dallas." Mavis gümüş toplarının üzerinde küçük bir dans yaptı ve Eve'i kucakladı. "Bu parti kırbaçlıyor." Roarke için, Jake için de bir sıkışma ekledi. "Tüm sevdiğim insanlar, yiyecek ve yetişkin içeceği ekle ve devam ediyor. Terasta müzik çalındığını duydum. Ben de katılacak mıyım?"

"Buna güveniyorum," dedi Jake ona. "Mekânı kontrol etmeye ne dersin?"

"Ben de varım."

Leonardo, "Ben içkileri getireyim," dedi.

Leonardo onun saçlarının tepesini öptükten sonra Mavis ona gülümsedi. "Teşekkürler, Bal Ayı. Sonra görüşürüz."

"Ben müziğe gidiyorum." Feeney parmağıyla Eve'i işaret etti. "Santiago'nun anahtarları yakabildiğini biliyor muydun?"

"Bunu duydum."

"Bir çalının altındaki ışık." Feeney başını iki yana sallayarak buruşuk takım elbisesini terasa çıkardı.

"Bir kile ne?" Eve merak etti.

"Sonra açıklarım. Seni görmek çok güzel, Bebe."

"Ve ikinize de. Size ve dedektiflerinize Larinda Mars soruşturmasında yaptığınız çalışmalar için minnettarım, Komiser."

"İşimiz bu."

Bebe başını salladı, içkisine baktı. "Hepimizde bir tane var. İzninizle."

"Suçu çok fazla üstleniyor." Bebe uzaklaşırken Nadine arkasından baktı.

"Onda değildi."

"Hayır." Nadine Eve'e başıyla onay verdi. "Ama patron o. Ben sadece bunu düzelteceğim. Ve bir tur daha içki getirmesi için birini göndereceğim."

Crack kaşlarını kaldırdı. "Polisler bir partinin s o n u n u getirir."

Yanındaki kadın ona sert bir dirsek attı. "Wilson!"

Sadece güldü. "Siska beyaz bir polis kızına göre iyi görünüyorsun."

"Büyük bir siyah adam için hiç de fena görünmüyorsun."

"Down and Dirty batakhane değil. Bir batakhane."

Hey, Roarke. I

istiyorum seni için tanışmak benim güzel Bayan. Bu
o Rochelle Pickering."

Rochelle önce Eve'e, sonra da Roarke'a elini uzattı. "İkinizle de tanıştığım için çok mutluyum. Sizin ve Teğmen Roarke'un çalışmalarınızı takip ettim. Özellikle de Dochas ve An Didean ile ilgili olarak."

Quilla, "O bir psikiyatrist," diye açıkladı ve Crack ona sırtıttı.

"Çocuk psikiyatristi. Adımlarına dikkat et, ufaklık, yoksa senin için gelebilir."

"Sanki," diye mırıldandı Quilla ama kalabalığın içinde eriyip gitti. "Wilson." Rochelle gözlerini devirdi. "Ben bir psikologum,

Çocuklar konusunda uzmanım. Aslında Dochas'ta danışmanlık yaptım." Roarke ona, "Farkındayım," dedi ve gözlerini kırpıştırarak

Onu.

"Bu beklenmedik bir şey."

"Baş danışmanımız sizden övgüyle bahsediyor." "O bir mucize."

Söz verildiği gibi, bir tepsi içki daha geldi.

Rochelle, "Biraz durmam gerekiyor," diye devam etti. "Bu muhteşem mekânda durduğum pek gerçekmiş gibi gelmiyor. İkinizle de tanışıyorum. Nadine Furst ve Jake Kincade ile tanıştım, Tanrım, Mavis Freestone ile tanıştım - ki kendisi tam olarak, tam olarak, olmasını umduğum kadar hoş biri. Ve Leonardo, eserlerine hayran olduğum biri. Ve şampanya içiyorum."

"Benimle kal," dedi Crack ona. "Gökyüzünün sınırı yok."

Eve'in soruları vardı, bir sürü soru. Mesela, Crack'e kendi ismiyle hitap eden birini hiç tanımamıştı. Bu kadını farklı kılan neydi? Ve bir çocuk psikiyatristi D&D'nin sokak zekâsına sahip sahibiyile nasıl bir araya gelmişti? Ve Crack ne zaman bu kadar -neydi o kelime? Vurulmuş, diye karar verdi, kelime vurulmuştu. Ne zaman aşık oldu?

Cazibesini görebiliyordu. Kadın yapılı ve güzeldi, ama ... kimdi ki bu kadın?

Düşünerek Mira'ya doğru ilerledi. Bir psikiyatristi psikiyatrist yapmak için bir psikiyatrist gerektiğini düşündü. Ve kimse NYPSD'nin en iyi profilcisini yenemezdi.

Mira tünediği kanepenin kolundan kalktı ve Eve'in yanağına bir öpücük kondurdu. Her zamanki gibi mükemmel görünüyordu. Elden ele dolaşan koyu kırmızı şarabın rengindeki elbisesi dizlerine kadar iniyor ve dirsek hizasındaki kollarıyla uyumlu, süslü bir dantelden oluşan ince bir bordürle son buluyordu. Vizon rengi saçlarını geriye doğru taramıştı; şimdi Trina'nın (Eve şimdiye kadar ondan uzak durmayı başarmıştı) izniyle ince bakır çizgilerle vurgulanmıştı.

"Nadine burayı gerçekten kendine ait bir yer haline getirmiş. Şık, evet, ama eklektik ve rahat. Mutlu görünüyor."

"Üst kattaki altın adam ve terastaki rock yıldızı oynuyor."

"Kesinlikle öyle. Ondan hoşlanıyorum, Oscar'dan elbette ama Jake'ten. Ondan hoşlanıyorum."

Eve terasa doğru baktı. Camın arkasından Jake ve Mavis'i gördü, Jake'in parmakları gitarın üzerinde uçuşurken neredeyse burun buruna şarkı söylüyorlardı.

"Evet, çalışıyor. Ondan bahsetmişken. Crack'e yapışmış olan Rochelle Pickering hakkında bir şey biliyor musun?"

Mira'nın kaşları kalktı. "Birazcık. Sorun mu var?" "Sen söyle."

"Bildiğim kadarıyla yok. Yılda birkaç kez Dochas'ta gönüllü olarak çalışıyorum. Birkaç ay önce ikimiz de oradayken onunla kısa bir süre tanıştım. Bana çok kararlı ve kendini işine adanmış biri gibi geldi. Ciddi bir kadın."

"Evet, peki Crack ile ne yapıyor?"

Mira, Crack ve Rochelle'in terasta müzik eşliğinde sallandıkları yere baktı. "Görünüşe göre eğleniyor. Bu bir parti Eve. İnsanlar partilerde böyle yapar. Ve işte Dennis de bunu kanıtlıyor."

Dennis Mira elinde bir tabak yemekle onlara doğru yürüdü. Gıcır gıcır beyaz gömlekli ve çizgili kravatlı siyah bir takım elbise giymişti. Kravatı yamuktu ve gri saçları rüzgârda savrulmuştu. En yumuşak, en tatlı yeşil gözleri Eve'e gülümsedi.

Kalbi erimeye başladı.

"Bunlardan birini denemelisin."

Tabaktan bir şey aldı ve Eve'in dudaklarına götürdü. Kalın bir kabak diliminin üzerine yığılmış, küçük küçük doğranmış sebze yığınının benzeyen bir şey gördü. Her ne pahasına olursa olsun ağzına yaklaştırmaktan kaçınacağı bir şeydi bu.

Ama o yumuşak, tatlı yeşil gözler ağzını açıp onu beslemesine izin vermesini sağladı.

"Lezzetli, değil mi?"

Erime tamamlandığında bir "Mmm," demeyi başardı.

Herkesin hayatında bir Dennis Mira olsaydı, kendisinin işsiz kalacağını düşünüyordu. Kimse başka bir şiddet düşüncesine sahip olmazdı.

"Sana bir tabak getireyim."

"Hayır." Yutkundu, bir aylık sebze kotasının dolduğuna karar verdi. "Ben böyle iyiyim." Ve Mira kravatını düzelttiğinde kendini biraz hayal kırıklığına uğramış buldu.

"Ne kadar mutlu bir parti, değil mi?" diye devam etti. "Bir sürü ilginç ve farklı insan bir arada. Sen ve Roarke bir parti verdiğinizde hep aynı şeyi düşünürüm. Her şey

Bu kadar çok aynı insanı bir araya getirmek ilginç." Ona o gülümsemesini verdi. "Çok güzel görünüyorsun. Öyle değil mi, Charlie?"

Eve'in bir allığı olsaydı, onu kullanırdı.

Roarke yanına sokuldu -daha fazla sohbet, sohbet- sonra dördü birlikte terasa çıktılar. Terastan kaçınmıştı, çünkü Trina o tarafta yatıyordu. Ama bütün akşam bir korkak gibi davranamazdı.

Müzik New York üzerinde bangır bangır çalıyordu. Eve, eğer biri gürültü ihlali nedeniyle bir polisi ararsa, tüm ekibi, EDD'nin bir kısmı ve komutan da dahil olmak üzere bir grup polisi o kayıt defterini yakalarken bulacaklarına karar verdi.

O sırada Komutan Whitney, Savcı Yardımcısı Cher Reo ile dans ediyordu. Çok fazla omuz sallama ve kalça sallama söz konusuydu. Partneri Dedektif Delia Peabody, esas adamı ve EDD ası McNab ile birlikte bir tür vahşi salınım ve zıplama hareketi yapıyordu.

Baxter, şık takım elbiseli, kravatsız, korkunç Trina'yla flört ediyordu, ki Dedektif Horndog her kadınla flört ettiği için bu hiç sorun değildi. Reineke ve Jenkinson gözlüklerini şaklatarak Dedektif Carmichael ve Mavis'in söylediği kız düetinin korosuna katıldılar.

Görünüşe göre Carmichael'ın gerçekten de boruları vardı. Jenkinson'ın kravatı da onu kaplayan ay gibi parlıyordu.

Bacaklarını açarak ayakta duran Santiago parmaklarını klavyenin üzerinde gezdirdi. Çıkan şey kesinlikle müzikti. Kim biliyordu? Baxter'ın ciddi genç ortağı Trueheart, kız arkadaşı ve Feeney ile oturuyordu. Eve, Avenue A davulcusunun davullara vurup çarpmasını izlerken Feeney'nin gözlerinin parladığına -ya da Jenkinson'ın kravatı gibi parladığına- yemin etti.

Garnet DeWinter'ı gördü. Adli antropolog, Morris saksafonunu çalarken komutanın eşiyle sohbet ediyordu.

EDD Callendar terasa fırladı, gülen Charles'ı sallanan bedenlere doğru sürüklerken bir "Woo!" sesi çıkardı. Eve, dans becerilerinin bir zamanlar eski lisanslı refakatçi için bir iş şartı olduğunu düşündü. Karısı Dr. Louise Dimatto, kolunu Eve'in koluna doladı.

"Bu evin ısıtıldığını söyleyebilirim." "Burası ısıtmalı bir teras."

"Hayır." Louise gülerek kadehini kaldırdı. "Yeni eve taşınma partisi, Dallas. Bu ev kesinlikle ısındı. Crack'le dans eden şu çarpıcı kadın kim?"

"Ben de bunu bilmek istiyorum." Eve omuz silkti. "Çocuk psikiyatristi." "Gerçekten. Dudak boyasına bayıldım. O rengi deneseydim zombi gibi görünürdüm. Bu Dedektif Carmichael'ın

Mavis."

"Evet. Boruları var."

"Diyeceğim ki. Madem Callendar benim erkeğimi çaldı, ben de başkasınınkini çalacağım." Bir parmağını havada daire çizdirdi. "Feeney," diye karar verdi ve dansçıların etrafında döndü.

Roarke Eve'e kabak anısını bile silip süpüren bir içki daha getirdi. Müziği yavaşlattıklarında ve Roarke onu kollarına aldığı anda, ayın yüzen diliminin altında onunla birlikte sallandı.

Evet, diye düşündü, bu ev ısındı.

* * *

Eve dönerken PPC'sini çıkarıp Rochelle Pickering'i bir güzel benzetmişse ne olmuş yani?

Roarke limuzinin arkasında bacaklarını uzattı. "Orada ne yapıyorsun, Teğmen?"

"Sadece bir şeyi kontrol ediyorum."

Sadece bir süre bekledi. "Bana Rochelle'i kaçırdığını söyleme."

"Tamam."

"Eve, Crack büyük bir çocuk. Gerçekten."

"Uh-huh."

"Eve," dedi tekrar ve bir elini onunkinin üzerine koydu.

"Onu çoktan çalıştırdığımı bilmelisin."

"Ne? Sen polis değilsin ve-"

"Ve o bir şüpheli değil. Ancak An Didean'daki baş terapistlik için en büyük aday."

"Onlardan zaten bir tane var sanıyordum."

"Ben yaptım. Geçen hafta kişisel bir sorunu çıktı ve oğluyla birlikte olmak için Doğu Washington'a taşınıyor. Pozisyonu tekrar gözden geçiriyorum. Dr. Po ile gittiğimde Dr. Pickering zaten önde gelen bir adaydı."

"Bunu biliyor mu?"

"Mümkün değil. Size son derece nitelikli, deneyimli, kendini işine adanmış ve şiddetle tavsiye edilen biri olduğunu söyleyebilirim. Ve sabıka kaydı yok."

"Senin bulduğun. Tamam, tamam," diye mırıldandı onun sessiz bakışlarının ardından. "Eğer bir tane olsaydı, sen bulurdun." Omuz silkti. "Bana zaman kazandır o zaman."

"Tek kızım ve ikinci çocuğum. Üç kardeşler. Babası saldırı ve kaçakçılıktan iki kez hapis yatmış. Küçük erkek kardeşi ise çocukken hırsızlık ve uyuşturucu bulundurmaktan hapis yatmış.

-Ve aynı şekilde bir yetişkin olarak. O Bangers'a aitti."

"Bu kötü bir iş. Alanları daraldı ama hala kötü iş yapıyorlar."

"Çoğu çete öyledir. Hapisten çıkalı iki yıl oldu.

-Rehabilitasyonu tamamladı ve tüm hesaplara göre temiz ve artık Bangers ile bağlantısı yok."

Eve bunu daha sonrası için bir kenara bıraktı. Banger'lar bir zamanlar oldukları kadar büyük ve kötü olmasalar da, öylece gitmelerine de izin vermediler.

"Babası o on beş yaşındayken bir hapishane olayında ölmüş," diye devam etti Roarke, "annesi de kısa bir süre sonra kendi kendini feshetmiş. O noktadan itibaren - ve aradaki

anneanneleri tarafından yetiştirildiler. Bowery'de büyüdüler," diye ekledi Roarke. "İşin en zor kısmı."

"Banger çim."

"Evet. En büyük kardeş ticaret okuluna gitti ve Tribeca'da kendi işi olan tesisatçılık yapıyor. Evli, üç yaşında bir kızı var ve bir çocuğu daha yolda. En küçüğü Columbia Hukuk Fakültesi'nde burslu okuyor. Ortanca kardeş dışarı çıktığından beri Aşağı Batı Yakası'ndaki Casa del Sol'da aşçı olarak çalışıyor - görünüşe göre hapishanede öğrendiği bir meslek -. Şartlı tahliye memuruna rapor veriyor, düzenli olarak AA toplantılarına katılıyor ve kız kardeşiyle birlikte ayda iki kez yerel bir barınakta gönüllü olarak çalışıyor."

"Bangers bırakmıyor."

"Bangers Bowery'de. Rochelle erkek kardeşiyle birlikte Aşağı Batı'da, kendi bölgelerinin çok dışında, iki yatak odalı bir dairede yaşıyor. Zor ve sıkıntılı bir çocukluk geçirmiş. -Senin ve benim çok iyi bildiğimiz bir şey. O üstesinden geldi. Yeteneklerini çocukların duygusal refahına adanmış olması bir tesadüf değil."

Ses tonunu, tonlamalarını biliyordu. Onu tanıyordu. "Onu işe alacaksın."

"Bu gece onunla karşılaşmamız kaderin mutlu bir cilvesi gibi geliyor bana. Pazartesi sabahı bir görüşme ayarlamak için onunla irtibata geçmeyi planlamıştım. Bu görüşmeden sonra tatmin olursam ve o da ilgilenirse, ona pozisyonu teklif edeceğim, evet."

Yer değiştirdi, parmağını çenesindeki sığ çukurda gezdirdi. "Yapmamam için bana sağlam bir sebep vermediğin sürece."

Nefesini tıslayarak çıkardı. "Yapamam. Erkek kardeşlerinden biri şerefsizdi, babası da öyleydi diye onu eleştirecek değilim."

Belki bu onu biraz endişelendiriyordu. Ama Roarke **haklıydı**. Crack büyük bir çocuktü.

2

Parti, sosyalleşme, havadan sudan konuşmalar ve süslü ayakkabılarla uğraşmak yerine Eve sakin bir Pazar günü geçirdi. Kucağına yeni cinayetler gelmediği için günü mantıklı bir şekilde geçirdi. Geç saatlere kadar uyudu, Roarke'a çekiç gibi vurdu, krep yedi, sahilde üç millik sanal bir koşu yaptı, kasları merhamet dileyene kadar demir pompaladı. Sonunda dojudaki ustayla bir seans yaptı, ardından yüzdü ve havuzda seks yaptı.

Sonra kediyle birlikte kestirdi.

Daha sonra, atış poligonunda bir saat geçirerek kendini şımarttı - Roarke'la bir dahaki sefere orada karşı karşıya geldiklerinde, onun güzel İrlandalı kışını ezmeye kararlıydı. Ateşin başında keyifli bir akşam yemeğinin ardından, o güzel İrlandalı kışıyla ve bir kase tereyağına batırılmış patlamış mısırla bir sürü şeyin havaya uçtuğu bir video izlemek için kıvrıldı.

Merkez'in karışmadığı bir günün bitişini kutlamak için Roarke'ın kendisine çekiç gibi vurmasına izin verdi. Sonra da bir bebek gibi uyudu.

Tazelenmiş, yenilenmiş ve birikmiş evrak işlerini halletmek yerine kestirmeyi seçtiği için kendini biraz suçlu hissederek Pazartesi günü erkenden Polis Merkezine gitti.

Sıkışan, tıkanan trafikten ya da direksiyon başında herhangi bir orta düzey becerisini kaybetmiş ortalama bir sürücünden kaçınmak için yeterince erken değil

Mart rüzgârının savurduğu ince bir yağmur nedeniyle tekerlek. Yine de, polis işleriyle dolu bir güne başlamak için kötü bir şey olduğunu düşündü.

Ayrıca, rüzgârın şiddeti reklam zeplinlerini yere indirmişti. Erken bahar indirimleri ve kış sonu gemi seyahatlerinde indirimlerle ilgili bangır bangır reklamları duymadan şehir merkezine doğru ilerlemek güzel bir değişiklik oldu.

Hangisiydi bu arada? Erken bahar mı, geç kış mı? Mart neden bir türlü karar veremiyordu?

İyimser davranıp erken baharı seçebilirdi. Kar, sulu kar ya da buz yağmıyordu. Öte yandan, o çığlık çığlığa esen rüzgârda hava hâlâ çok soğuktu ve gökyüzü her an kar yağdırmaya karar verebilirdi.

Plu'nun iyimserleri genellikle yüzlerini hayal kırıklığının kirliliğine bulamışlardır.

Merkezin garajındaki yerine çekerken kış sonunun geldiğine karar verdi. Vardiya değişiminden önce tam bir saati olduğu için memnun bir şekilde yukarı yöneldi.

Santiago'yu Cinayet Masası'ndaki masasında buldu.

"Birini yakaladın mı?"

Yorgun polis gözleriyle yukarı baktı. "Evet. Carmichael dinlenme odasında bize atomik kahve getiriyor. Sokak LC'si sakso isteyen bir müşteriyi alıyor. Kanal'ın dışında sık sık aynı amaçla kullanılan bir kapıya gittiklerinde ve bir DB bulduklarında işlem kısa kesiliyor. John kaçır, ama LC görevini yapar, bir beat droidi bulur."

"DB kim?"

"Düşük kiralı yasadışı satıcı ve kendi malını önemli ölçüde kullanan biri. LC onu sokaklardan tanıyormuş ve bir saat kadar önce daha kapsamlı hizmetler için kullandığı yan taraftaki floptan çıktığında onu yerel bir keşle tartışırken görmüş. Ama keşin adını bilmiyormuş. Her neyse, bizi içeri aldılar."

Dedektif Carmichael elinde dumanı tüten iki fincan polis kahvesiyle dinlenme odasından çıkarken arkasına baktı. "Ah evet, senin için benim hayatım." Santiago bir tane kaptı, biraz yuttu. "Oraya vardığımızda, birkaç başka LC de işin içine girdi. Birbirleriyle atışıyorlardı ve içlerinden biri bir isim söyledi. İlk LC'nin Dobber demek olduğundan emin olduğunu söyledi. Zekaya göre, birkaç ay önce kapı aralığıyla aynı binaya taşınan ezik bir tip."

Santiago, Carmichael'a görevi devralması için işaret verdi.

"Ritim droidlerini bırakıp -bir başkasını çağırdık- DB ve zekâyla birlikte şu Dobber'ı kontrol etmeye gidiyoruz. Boğazından bıçakladıktan sonra torbacıdan aldığı mutluluk haplarıyla uçuyor. Pislik herifin etiketi hâlâ üzerinde, LT."

Santiago, "Elindeki bıçağı ona sapladı," diye ekledi. "Bu yüzden yüz üstü düşmüş olsa da suçlamalara bunu da ekledik."

"Kendi ayağına takılmış. Çıkartmadaki kan kurbanınkiyle uyuşuyor. Pislik herif sorguda on dakika içinde itiraf etti ve fazla para aldığı için adamı öldürmek zorunda kaldığını söyledi. Bu bir prensip meselesiydi."

"Yani paketleni."

"Ve sıkı," diye onayladı Carmichael. "Mope'un çarşafı senin bacakların kadar uzun. Saldırı suçundan beş yıl yattıktan sonra yeni çıktı. Tüm bunları eklersek, bu sefer ömür boyu içeride."

"İyi iş."

"Çoğunu LC'ler yaptı. Sen erken geldin. Bir şey mi oldu?"

"Evrak işleri." Eve geri adım atıp evrakları almaya başladı, sonra kaşlarını çatarak Santiago'ya baktı. "Ben senin top oynadığını sanıyordum, ... değil." Parmaklarını hayali tuşların üzerinde oynattı.

"İkisi de. Beyzbol oynamak istiyordum, bunun için yaşıyordum. Kiracılar da 'Sorun değil, istediğin kadar oyna' dediler. Yeter ki notlarını yüksek tut, beladan uzak dur ve teyzenden bir yıl piyano dersi al. Teyzem tam bir baş belasıdır."

Anlaşmaya varmak top istediğimi gösterdi. Müziği de sevdiğim ortaya çıktı, ben de devam ettim."

"Artık bir polissin."

"Avenue freaking A'da şarkı söyleyen, klavye çalan bir polis."

Carmichael'a, "Ve sen şarkı söylüyorsun," dedi.

"Açık mikrofon gecesine gidebildiğim zaman öldürüyorum. Şimdi de Mavis ve Jake ile düet yaptım. Büyük gece, değil mi ortak?"

Santiago kupasını onunkine vurdu. "Hey, bir polis grubu kurmalıyız. Adı da Rozet olsun."

Eve geri çekildi.

Sessiz ofisinde AutoChef'inden kahve programladı, sonra masasına yerleşti. Polislik sadece keyif verici haplar için cinayet işleyen pislikleri içeri tıkmaktan ibaret olmadığından, programlara, taleplere, raporlara ve bütçelere daldı. Bütçe kısmı daha fazla kahve gerektiriyordu ama Peabody'nin kapıya doğru koşar adımlarla ilerlediğini duymadan önce sağlam bir ilerleme kaydettiğini hissetti.

"Santiago erken geldiğini söyledi."

"Evrak işleri."

"Cuma günü kapattığımız çifte ilişkin raporu bitireceğim. Nadine'in partisinden önce bitirdiğimize sevindim. Ne geceydi ama."

Peabody şimdi, "ne geceydi ama" cümlesinde giydiği parıltılı, göğüslerini kabartan kıyafet yerine sağlam bir pantolon ve mantıklı bir ceket giymiş, siyah saçlarını da garip bir şekilde savurmuştu.

Peabody, "Seninle zar zor konuşabildim," diye ekledi.

"Gecenin büyük bölümünde kışını sallamakla meşguldün."

"Kışını ne kadar sallarsan, pantolonun o kadar gevşer.

Artı, eğlenceli!"

Eve'in iletişim cihazı sinyal verdi. Göstergede Merkez'i gördü. "Eğlence bitti."

* * *

Yirmi dakika içinde Eve, Peabody ile birlikte çok kiracılı bir binanın ikinci kat sahanlığına yığılmış cesedin başında durdu. Görünüşe bakılırsa bina bir zamanlar depoymuş, şimdi apartmanlara dönüştürülmüş. Eve'in tahminine göre öncelikle işçi sınıfı, iyi korunmuş, kötü korunmuş.

Komşular ölen adamın 305 numaralı dairede oturan Stuart Adler olduğunu teşhis etti. Üniformalılar komşuları geride tutarken Eve çömelerek elindeki bloknotla kimliği teyit etti.

"Kurbanın Adler, Stuart, otuz sekiz yaşında, bu adresten olduğu doğrulandı. Bekar. Boşanmış, çocuğu yok. Sarhoşluk, düzensizlik ve halka açık alanda sarhoşluktan ceza almış. İki tur zorunlu rehabilitasyon ve saat henüz dokuz olmadığından

Sabahleyin ve üzerindeki içki kokusunu alabiliyorum, bu yapışmadı."

Soluk mavi ve kanlı gözleri, cesedi incelerken ona bakıyordu. "Boynu kırılmış. Başındaki yaraya ve sıçrayan kana bakılırsa, merdivenlerden sert bir şekilde düşmüş gibi görünüyor. Bir de karnından çıkan bıçağı ekleyin."

Peabody, "Yapıştır onu," diye önerdi, "iyice ittir. Aşağı iniyor. Ama . . ."

"Evet, onun dışında. Açık bir çakıyla saplama düştükten sonra oldu, yoksa bağırsak yarısından daha fazla kan gelirdi. Ne bıçak ne de bağırsak yarası."

"Gary başardı!" diye bağırdı biri yukarıdan.

"Ne? Deli misin sen?"

İtiş kakış sesleri üzerine Eve doğruldu. Peabody'ye "Cesedin yanında kal," dedi. "Bak bakalım bıçağın üzerinde parmak izi bulabilecek misin? Köşedeki elmayı da paketle."

Yarım düzine insanın birbirine bağırdığı merdivenlerden yukarı çıktı.

"Kesin şunu!" Vahşi gözlü ve saçları miğfer gibi olan bir kadına doğru uyarı parmağını salladı.

Mart rüzgârının gürültüsü kımıldamıyordu. "Gary kim?"

"Ben Gary." Elini kaldıran adamın küçük bir sakalı ve uçları altın sarısı kahverengi saçları vardı. Tüvit bir ceket giymiş, kravatını gevşetmiş ve gömleğinin düğmelerini boynundan açmıştı. "Gary Phizer. 304. Stuart'ın koridorunun karşısında. Polisi aradım. Onları ben aradım. Okula gidiyordum, öğretmenim ve onu gördüm. Ona doğru koştum ama görebiliyordum."

"Dün gece kavga ediyordunuz!" Kask Saç Gary'ye ters ters baktı. "Onun boynunu kırmakla tehdit ettin."

"Sesini kırmazsa ekranını kırmakla tehdit ettim Mildred. Yine sarhoştı," dedi Eve'e. "Bir de video açmış, bağılıyor, çağırıyor, her neyse. Koridorun tam karşısında oturuyorum. Kavga ettiğimizde saat sabahın ikisiydi. Ona iki kez sormuştum. Sesini kısıtı, sonra tekrar açtı. Ben sadece biraz uyumaya çalışıyordum."

"Bir tartışma yaşadınız."

Gary gergin bir şekilde yerinden kıpırdandı. "Şey . . . Sanırım. Bana bir yumruk attı. Iskaladı ve neredeyse düşüyordum. Ve, tamam, neredeyse onu yumrukluyordum ve hayatımda hiç kimseyi yumruklamadım. Ama sarhoş ve aptaldı. Evet, sinirlenmişim, o yüzden biraz konuştuk. Eğer ekranı kapatmazsa, lanet olası bir çekiç alıp onu parçalara ayıracağımı söyledim."

"Gürültü için polisi aramayı düşünmediniz mi?"

Şimdi iç çekti. "Daha önce de yaşadım ve tek ben değilim. Ne yapacaklar ki? Ona içkiyi bırakmasını söylüyorlar, o da bırakıyor, belki birkaç gün bırakmıyor. Sonra yine sarhoş oluyor ve dönüp dolaşıp aynı yere geliyoruz."

"Gerçek bu." Üzerinde hâlâ pijamaları olan bir kadın bebeğini sallıyordu. "Kocam ve ben sonunda duvara ses yalıtımı yaptırдық. 303 numaradayız. Stu kendini kaybettiğinde -ki bu haftada en az bir kez olurdu- iğrençleşirdi. Gary kimseyi öldürmedi Mildred, bunu sen de biliyorsun. Benim Rolo'mun

ve Rolo da Stu'yla gürültü hakkında epeyce konuştuktan sonra vazgeçip duvarı ses geçirmez hale getirdik."

Boştaki elinin parmağını Mildred Helmet Hair'e doğru salladı. "Sen de öyle Mildred, hepimiz de. Onun alt katındaki dairedeki aile de öyle, çünkü içtiği zaman gecenin yarısında etrafta tepinirdi. Ya da bir şeylere çarpardı. Daha geçen ay bir çarpma sesi duyup onu koridorda yere yığılmış halde bulduğunda sağlık ekiplerini aramak zorunda kalmadın mı Mildred? Ayağı takıldı," dedi Eve'e, "o zaman burnunu kırdı. Ya bayıldı ya da içkinin etkisiyle kendinden geçti."

Mildred kollarını iri göğüslerinin üzerinde kavuşturdu. "Sarhoş bir aptal olmadığını söylemiyorum ama kendini karnından bıçaklamadı."

"Ya da o yaptı," diye karşı çıktı Eve. "Peabody! O elmayı getir."

Peabody, kabuğu meyveden sarkan, hastalıklı bir kahverengiye bürünmüş üzgün görünümlü bir elmanın bulunduğu kanıt torbasını getirdi.

"Gary elmaları sever miydi?"

Mildred'in vahşi gözleri yaşardı. "'Günde bir elma.' Böyle derdi. Onları soymayı severdi, tek seferde kabuklarını soymaya çalışırdı. Bunu yaparsan iyi şans getireceğini söylerdi."

"Onları neyle soydu?"

"Genellikle çakısı, sanırım. Ama Gary-"

"Cesetteki çakıdan parmak izi aldınız mı, Dedektif?"

"Evet, efendim. Kurbanın."

"Daha yapacak çok işimiz var, ama size şunu söyleyeyim - şu ana kadar elde edilen kanıtlar ve verilen ifadeler ışığında - bu bir cinayet gibi görünmüyor. Bu noktada, bir kaza gibi görünüyor. Bay Adler sarhoştı, merdivenlerden inerken çakısını elma soymak için kullanıyordu. Asansörünüz arızalı."

"Dört gündür," dedi Mildred acı acı. "Ev sahibi
."

"Hanımefendi, onu saklayın," diye tavsiye etti Eve. "Tökezliyor, dengesini kaybediyor, kötü bir düşüş yaşıyor. Yere düştüğünde boynunu kırar, kafatasını çatlatır, ayrıca açık çakısının üzerine düşme talihsizliğini de yaşar."

"Tıpkı onun sesine benziyor," diye mırıldandı bebekli kadın.

"Neden hepiniz dairelerinize geri dönmüyorsunuz, bırakın da işimizi yapalım."

"Ona yumruk atmadığım için memnunum," dedi Gary sessizce. "Dün gece ona pislik dediğim için üzgünüm ama ona yumruk atmadığım için memnunum."

* * *

Kaza olsun ya da olmasın, ölüm araştırılmalı, kanıtlar toplanmalı, ifadeler alınmalıydı. Bütün bunlar sabahın yorgunluğunu aldı. Eve raporu yazmak için Polis Merkezi'ndeki masasına oturduğunda, Roarke'ın yöneticisi Caro, Rochelle'i Midtown'daki ofisine götürdü.

Rochelle gözlerini kaçırmamaya çalıştı. Hiç bu kadar büyük, bu kadar şık bir ofis görmemişti. Adamın kendisi, arkasındaki New York'un kalp durduran çerçevesiyle gerçekten önemli masasından kalkıp elini sıkmak için pelüş halıyı geçtiğinde, soluksuz bir kahkaha attı.

"Sizinle tanışmayı hiç beklemiyordum, hele de birkaç gün içinde iki kez."

"Bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkür ederim." "Merak büyük bir motivasyon kaynağıdır."

"Biraz kahveye ne dersiniz? Ya da çay?"

"Siz ne içiyorsanız o olsun. Teşekkürler."

"Ben hallederim."

Rochelle'e göre yönetici de ofis kadar şık görünüyordu; taze kar rengindeki muhteşem saçları ve

Şimdi üçüncü sezonunda olan Rochelle's'i üzgün hissettiren keskin bir takım.

"Hadi oturalım." Roarke onu mekanın geri kalanı gibi pelüş bir kanepeye yönlendirdi.

Wilson ona Roarke'un "sıradan bir adam" olduğunu söylemişti. Ama hadi ama! Bu Roarke'du. Milyarder iş adamı, hayırsever, yenilikçi. Ve düpedüz ağız sulandırıcı.

Gözleri gerçekten de ekranda görüldüğü kadar maviydi. "Parti hoşuna gitti."

"Çok fazla! Üniversitedeyken Avenue A'yı konserde izlemiştim. Burun kanatan koltuklar, ama harikaydı. Nadine'in terasındaki o doğaçlama konser ne kadar harikaydı? Söyleyecek söz bulamıyorum. Mavis'i de konserde izledim ve şimdi tamamen farklı bir bakış açısına sahip oldum."

"Müziği seviyorsun."

"Her türlü." Yönetici bir tepsi kahve, fincan, krema ve şeker getirirken Caro'ya baktı. "Çok teşekkür ederim."

"Rica ederim. Nasıl buldunuz?"

"Biraz krema, bir şeker." Elbette onun dünyasında ikisi de sahteydi.

Roarke kahveyi hazırladıktan sonra, "Teşekkür ederim Caro," dedi.

Caro kapıları arkasından kapatırken Rochelle fincanını kaldırdı. "Sanırım ... hakkında konuşmak istiyorsun." Bir yudum aldıktan sonra sözünü kesti. "Oh," dedi. "Benim." Bir yudum daha aldı. "Tüm sistemim ayağa kalktı ve alkışladı. Ilove kitabında ve videosunda kahvenizden bahsediliyordu. Artık biliyorum."

"Sık sık polisimi benimle evlenmeye bu şekilde ikna ettiğimi düşünürüm." "Bu da bir etken olabilir. Her halükarda, sanırım

Dochas'taki bazı çalışmalarım hakkında konuşmak istiyorum. Aktif olarak ilgilendiğinizi biliyorum."

"Bu bir faktör," dedi ve ona gülümsedi. "Hell's Kitchen'da tamamlamakta olduğumuz gençlik tesisinden haberdarsınız."

"Elbette. Mayıs ayına kadar öğrenciler için hazır hale getireceğinize gerçekten inanıyor musunuz?"

Öğrenciler terimini takdir etti - onun lehine bir başka nokta. "Bunun için doğru yoldayız. Dochas'ta yaptığınız danışmanlığa ek olarak, son beş yıldır şehir merkezindeki Aile Danışma Merkezi'nde çalıştığınızı biliyorum."

"Evet."

"Kendi muayenehanenizi açmaya hevesiniz yok mu?"

Yer değiştirdi, adamın gözleriyle kolayca buluştu ve gülümsedi. "Açıkçası bu benim sahip olduğumdan daha fazla yetenek gerektirir. Ayrıca, bir takımın parçası olmayı tercih ederim. Öyle olduğunuzda, o ekibi kullanırsınız, daha iyi iş çıkarmanıza yardımcı olmaları için onların güçlü yanlarından yararlanırsınız, tüm hastayı tedavi etmenize yardımcı olurlar. Anladığım kadarıyla Didean da tam olarak bunu yapacak. Danışmanlık, eğitim, rehabilitasyon, yapı ve güvenlik sağlamak ve en önemlisi, gençlerin birbirleriyle ve onları iyi, sağlıklı, üretken bir hayata yönlendirmek isteyen yetişkinlerle bağlantı kurabilecekleri bir topluluk."

"İşte tam olarak bu. Geçtiğimiz aylarda yapılan çalışmalar sadece binanın tadilatı ve yeniden inşasına değil, aynı zamanda sadece amacı anlayan, bu amacı yerine getirmek için eğitim almış ve kendini adanmış değil, aynı zamanda buna inanan bir personel toplamaya da odaklandı. Tüm bu kutucukları işaretlediğinize eminim."

Bir süre bekledi ve kızın kaşlarının birbirine yaklaşmasını izledi. "Dochas'ta yaptığım gibi gerektiğinde An Didean'da da danışmanlık yapmamı ister misiniz?"

"Aslında, baş terapist pozisyonuna gelmekle ilgilenenizi umuyorum."

"Özür dilerim." Fincan tabağın içinde tıkırdadığı için Rochelle kahvesini dikkatle yere bıraktı. "Bir an için

Dr. Susann Po'nun bu pozisyonu kabul ettiği izlenimini verdi.
Bay Roarke-"

"Sadece Roarke."

"Dr. Po'ya hem profesyonel hem de kişisel olarak büyük saygı duyuyorum. Beni bu pozisyon için düşünmenizi takdir etmekle birlikte, Dr. Po'nun becerilerine ve itibarına sahip birini asla baltalayamam."

"Sizin saygınızı paylaşmasaydım Dr. Po'ya bu pozisyon asla teklif edilmezdi. Ne yazık ki ailevi bir acil durumla uğraşıyor ve Doğu Washington'a taşınıyor, belki de kalıcı olarak. Geçen hafta geç saatlerde üzülerek görevinden istifa etti."

"Oh, anlıyorum. Duymamışım. Çok zr dilerim. I . . ."
Rochelle fincanını tekrar eline aldı, biraz daha kahve içti. Çok dikkatli bir nefes aldı.

"Dr. Po'nun gençlik psikolojisi ve danışmanlığı alanında yaklaşık otuz yıllık deneyimi var. Benimse ancak on yılım var. Bunu sormak nezaketsizlik gibi geliyor ama sormak zorundayım: Bu teklifin Wilson'la olan ilişkimle bir ilgisi var mı?"

"Geçen sonbaharda Dr. Po'ya benim ve eşim için çok önemli olan bir projede kilit bir pozisyon olan bu görevi teklif ettiğimde

-Bunu onun deneyimi, itibarı ve diğer çeşitli nedenlerden dolayı yaptım. Bu teklifi yapmadan önce değerlendirdiğim beş isim, beş yüksek nitelikli kişi vardı. Siz o listede ikinci sıradaydınız."

"Oh."

"O sırada ... ile bir ilişki içinde olduğunuzu sanmıyorum. Wilson'la ilişkiniz olduğuna inanmıyorum."

"Hayır, hayır değildik. Aralık ayının sonlarına doğru tanıştık. Yani birbirimizi birkaç aydır tanıyorduk. Ama başlamadık. Hemen ilişkiye girmedik."

"Sizi temin ederim ki birbirinizi tanıdığınızdan haberim yoktu. Aslında, sizinle tanışmak benim için ilginç bir sürpriz oldu.

Cumartesi günü Nadine'in partisinde Wilson'la birlikte, daha o sabah seni çağırmaya karar vermiştim, seninle pozisyon hakkında konuşmak için."

"Bunu duyduğuma çok sevindim. Bu kadar önemli bir pozisyon için mülakat yapılacağını bilseydim daha hazırlıklı gelirdim."

"Görüşmenin çoğunu zaten yaptık." Roarke artık gerçekten gergin olduğunu hissettiği için ona tekrar gülümsedi. "Cumartesi gecesi ve burada kahve içerken. Rochelle, gerekli incelemeyi yapmamış olsaydım geçen sonbahar listede olmazdın. Eğitim niteliklerinin, profesyonel çalışmalarının ve itibarının, Dochas'a verdiği saatler de dahil olmak üzere gönüllü çalışmalarının farkındayım. Ya ben şahsen ya da Caro bazı meslektaşlarınızla, amirlerinizle, profesörlerinizle ve benzerleriyle konuştuk. An Didean'ın bir parçası olacak diğer herkesle olduğu gibi, bu süreci burada olduğumuz gibi tamamlıyorum. Yüz yüze."

Karnının titreyişine bakılırsa, neredeyse takım elbisesinin eteğinin zıpladığını görecekti. "Senin gibi -diyelim ki ulaşabildiğin- bir adam babamın hapisanede öldüğünü bilirdi. O bir bağımlıydı, sorunlu ve sık sık şiddete başvuran bir adamdı. Ve annemin ona ve onu tanıştırdığı maddelere olan bağımlılığı intiharına katkıda bulundu."

"Öyleyim. Seçimlerimizi yaparız, değil mi, gençliğimizin acımasızlığının üstesinden gelmek ya da bu yolu takip ederek onun döngüsüne girmek. Seçtiğiniz yolun kendi çocukluğunuzdan ve savunmasızlara yardım etme arzunuzdan etkilendiğini sezmek için yeteneklerinize ihtiyacım yok. Bunu nitelikler listenize ekledim."

"Biraz daha kahve?"

Şimdi boğazı kapanmak istiyordu. "Aslında bir bardak su içebilirim."

"Elbette." Ayağa kalktı, odanın içinde küçük bir oyuğa doğru yürüdü, soğuk bir kutudan bir şişe su aldı ve

cam. "Pozisyonla ilgileniyorsanız, daha fazla ayrıntıyı görüşebiliriz. İş tanımı, yapısı, maaşı vb."

"Bu ... olurdu." Adamın getirdiği suyu aldı ve dikkatli bir şekilde üç yudum içti. "Bu önemli bir karar, gerçekten hayatımı değiştirecek. Biraz zaman ayırmalı, iyice düşünmeliyim..."

Suyu bıraktı ve ona döndü. "Ben deli miyim? Aptal mıyım? Hayır, bunların hiçbirisi değilim." Yuvarlanan bir kahkaha attı. "Tabii ki ilgileniyorum. Sersemledim, gururum okşandı ve ayık ve ağırbaşlı olmaya çalışırken başım dönmeye başladı."

Durmak, tekrar gülmek, adam ona gülümserken elini kalbinin üzerine koymak zorunda kaldı.

"Ve evet, muhteşem teklifinizin detayları hakkında konuşmayı çok isterim. Binayı gezmeyi gerçekten çok isterim. Çocukların nerede yaşayacağını, eğitim ve dinlenme tesislerini, grup ve bireysel danışmanlık alanlarını görmek istiyorum. Her şeyi."

"Elbette," dedi tekrar. "Peki ya şimdi?" Gözleri genişledi, kırıştırdı. "Peki ya ... şimdi?"

"Ben sizi gezdirirken bu ayrıntıları konuşabiliriz. Ne düşündüğünüzle ilgileniyorum."

Suyu aldı, tekrar içti. "Şimdi işe yarıyor."

* * *

Roarke turdan ve turu tamamlayan el sıkışmadan sonra karargâhına geri döndü. Caro'nun ofisine uğradı. "Sözleşmeyi olduğu gibi Dr. Pickering'e gönderebilirsin, Caro."

"Bunu duyduğuma sevindim. Son derece kalifiye ve belli ki tutkulu biri. Dr. Po gibi önemli birini kaybettiğiniz için üzgün olduğunuzu biliyorum ama Rochelle Pickering'in genç olması da size bir şeyler katabilir. Ayrıca, ondan iyi bir his aldım."

"Yaptın mı?"

"Bunalmıştı ve bunu göstermemek için mücadele ediyordu. Fırsat için minnettar ve bunu göstermekten korkmuyordu. Karışımı beğendim."

"Ben de öyle. Hokkabazlık yaptığın toplantılarda hokkabazlık yapmaya başlayabilirsin Caro."

"San Francisco'da Hitch'le ve Baltimore'da Castor'un ekibiyle 'bağlantı konferansınız var...' Bilek ünitesini kontrol etti. "Sekiz dakika. Geri dönmek üzere olduğunu mesaj attığında onu da ekledim."

"Sensiz ne yapardım ben?"

"Demek istediğinizi kanıtlamak için öğle yemeği toplantınızı yönetici yemek salonuna aldım. Neden yine o çirkin havada dışarı çıkasınız ki? Ayrıca bu sabah kaybettiğiniz zamandan da tasarruf etmiş olursunuz."

"Her zamanki gibi mükemmel. Zam mı bekliyorsun?" Kirpiklerini kırıştırdı. "Her zaman."

Güldü ve ofisine doğru yürüdü.

* * *

O gece eve vardığında yağmur dinmiş, rüzgâr ara sıra öfkeli bir şekilde eserek sertliğini kaybetmişti. Eve'in değerli bir Noel hediyesi olan pardösüsünü dalgalandıran rüzgâr saçlarını okşuyor ve onu evinin sıcaklığı için minnettar kılıyordu.

Summerset, her zaman hazır bir şekilde, kedi bacaklarının arasından dolanırken onun paltosunu aldı.

Summerset, "Ateş başında viski içmek için uygun bir akşam," diye yorum yaptı.

"Haksız değilsin." Roarke daha işi var, diye düşündü, ama halledecekti. "Bir tane içelim."

Salona girdi, Summerset viskiyi doldururken o da ateşle ilgilendi.

Bu odaya, zengin renklere, antikaların ışıltısına, seçtiği sanat eserlerine karşı bir düşkünlüğü vardı. Buraya yerleşti.

Rüzgâr pencerelerin dışındaki ağaçların çıplak dallarını salladı.

Summerset -sözde babası ve evi Caro'nun ofisini yönettiği kadar verimli bir şekilde yöneten kişi- onun karşısında oturuyordu.

İyi bir kalay renginde gür saçları; koyu, kurnaz gözleri; Eve'in gulyabani demeyi sevdiği derin çukurlardan oluşan ince, köşeli bir yüzü vardı. Ve bir zamanlar, Dublin'de pejmürde bir sokak faresini sefalet dolu bir hayattan ve daha da kötüsünden kurtarmıştı.

Roarke kadeh kaldırmak için viskisini kaldırdı. "Sláinte. Günün nasıl geçti?"

"Bu sabah pazarlama için ıslaktı. Ama bu sayede ben ve arkadaşımız," diye ekledi Galahad Roarke'ın kucağına sıçrayıp üzerine yayılırken, "mutfakta keyifli bir öğleden sonra geçirdik. Bir süredir yapmadığım taze makarnayı yapmak için can atıyordum."

Roarke'un şaşkın bakışları karşısında Summerset içini çekti. "Eriştenin kendisi, evlat. Taze. Biraz ısrırgan soslu capellini hazırladım. Sanırım teğmen bundan hoşlanabilir."

"Bu gece deneyeceğiz."

"Teğmenden bahsetmişken, ben de biraz çamaşır yıkadım. Akademi'deki kazak ya da ondan geriye kalanlar-"

"Hayatına değmez," diye araya girdi Roarke.

"Bu bir paçavra."

"Duygusal bir tane." Viskisini yudumladı, diğer eliyle kedinin karnını tembelce kaşıdı. Ve cebinde sakladığı gri düğmeyi düşündü. "Hepimizin tılsımlara ihtiyacı var, değil mi? Diğer taraftan, bu sabah Dr. Pickering ile görüştüm ve ona An Didean'ı gezdirdim. Pozisyonu alıyor."

"Bunu not edeceğim. Okuduğum raporlara göre bana çok uygun biri gibi geldi. Peki ya An Didean'daki ilerleme?"

"Programa uygun. Ana mutfağı bitirdiler, neredeyse tüm banyoları ve eğitim mutfağını tamamladılar. Artık işlerin çoğu kozmetik işlere kaldı. Yaklaşık bir ay içinde Kullanım ve İşgal belgesini almamız gerekiyor; personelin yerleşmesi, bizim de mobilya, malzeme ve benzeri şeyleri yüklememiz için yeterli bir süre."

"Evlerini orada kuracak olan çocuklar için iyi bir şey olacak."

"Öyle olacak." Roarke bardağını bir kenara bırakıp kediye dürttü. "Eve eve gelmeden önce bitirmem gereken bazı işler var."

"Ne zaman olursa olsun."

"Ne zaman istersen. Viskini bitir ve makarna için şimdiden teşekkürler."

Roarke dışarı çıktığında, kedi belli ki seçeneklerini düşündü ve Summerset'in kucağında karar kıldı.

Roarke'ın yaptığı gibi Summerset de viskisini yudumladı ve Galahad'ın karnını kaşdı.

"Sizce günü kanamadan atlatabilecek mi? Öyle olmasını umacağız."

3

Eve kanı akmamış ama beyni yanmış bir şekilde döndü. Neden, neden günü başladığı gibi bitirmeyi tercih etmişti? Evrak işleriyle, sayılarla, yüzdelerle, raporlarla?

Tamamen yetişmiş olmanın verdiği kendini beğenmiş tatmin duygusu, yirmi dört saat içinde tekrar biriktiğinde yok olacaktı.

Summerset'in beliren varlığıyla yüzleşmek için rüzgârın uğultusundan içeri adım attı.

"Ne geç ne de kanıyor." Kaşları alaycı bir şaşkınlıkla havaya kalktı. "İnsan bir timpani bekliyor."

Timpaninin ne olduğunu bilmiyordu ama adamın bunu hazırladığını çok iyi biliyordu. İki kişi oynayabilirdi. Paltosunu silkelerken ve kedi selamlama rüzgârını ve sürtünmesini yaparken onu inceledi.

"Bugün bununla mı dışarı çıktın?" "Pazarlamam vardı."

"Bu uçan bir iskelet raporlarını açıklıyor." Dış mekân eşyalarını tırabzanın üzerine fırlattı ve berabere kaldığını düşünerek Galahad'ın arkasından koşturarak üst kata çıktı.

İş kıyafetlerini bir kenara bırakıp doğruca yatak odasına gitmeyi düşündü ama alışkanlık onu evdeki ofisine yönlendirdi. Bitişikteki ofisinden Roarke'ın sesini duydu. Bir şey

neden hep sayılar oluyordu? En azından bunları deşifre etmesi gerekmiyordu.

Ateş yakmıştı ve bu eve hoş bir karşılama olmuştu. Hoş geldin demenin bir sonraki adımının gerçekten büyük bir kadeh şarap olduğuna karar verdi.

Birini seçip açarken, Roarke'tan önce şaraptan pek hoşlanmadığı aklına geldi. O günlerde alabildiği şarabın at sidiğinden şüpheli bir adım ileride olması nedeniyle olabilir diye düşündü.

İki bardak doldurdu -Roarke'ın İtalyan markası çünkü spagetti ve köfte için can atıyordu- ve onun ofisine girdi. Bardağını masasına koyup 'link' toplantısını bitirmesi için onu yalnız bırakmaya niyetlenmişti ama adam ona beklemesini işaret etti.

Ekranda biri erkek, diğeri kadın iki kişinin olduğunu fark etti. Herkes bu rakamlardan, marjlardan ve her ne haltsa ondan bahsediyordu. Bu yüzden şarabını yudumladı - kesinlikle at sidiği değildi - ve pencerelerine doğru yürüdü.

Yeni bir rüzgâr, şu anda hâlâ Summerset kadar kemikli olan ağaçları eğip sallıyordu. Kapıların ötesindeki şehrin ışıklarını görebiliyordu. O anda, bu açıdan bakıldığında, yaşadığı evden daha hayalperest görünüyordu.

Sadece birkaç dakika önce trafiğin en yoğun olduğu yerdeydi, itiş kakış trafikte ilerliyor, yayaların kavşaklardan geçişini izliyordu. Her biri, diye düşündü, bir yere varmak için umutsuz bir telaş içinde.

Şimdi bunun dışındaydı ve olmak istediği yerdeydi -tam da orada-. Buna bir de beynini tırmalayan cinayetlerin olmadığı bir akşam eklenmişti.

Belki de rastgele bir dava açmalı, yeni gözlerin ve yeni açılardan olayı ısıtıp ısıtmayacağını görmeliydi.

"Pekala o zaman," diye bitirdi Roarke. "Yarın revize edilmiş teklife bir göz atacağım. İyi akşamlar." İletimi sonlandırdı. "Gerçi sen bu gece

Eğer bunun uçmasını istiyorsan ak am." Eve'in dönmesini bekledi, sonra  arabını kaldırdı. "Teşekkürler. Aklımı okudun."

" arap istedim çünkü g n m n iki büyük bölümünü rakamlar ve raporlarla geçirmekten beynim kızardı. İ iyorsun çünkü onlarla u ra maktan yarı kutlama yapıyorsun."

" arabın her ikisini de kapsaması ne güzel, değil mi? G n n z n iki büyük bölümünü rakamlar ve raporlarla u ra arak ge irdi inize göre, yeni bir davanız olmadığını varsayıyorum."

"Birini yakaladım, kapattım."

"İ te benim zeki polisim." Sandalyesini döndürdü, dizine vurarak davet etti. "Anlat bakalım."

Ona sert bir bakış attı, sonra da onun sık sık yaptığı gibi kalçasını çalışma masasının yan tarafına yaslamayı tercih etti. "Sarho ken apartmanın merdivenlerinden inerken çakısıyla elma soyarken ayağı takıldı. Boynunu kırmı  ve kendini karnından bı aklamı . Adli tabibe göre hemen hemen aynı anda. Toksikoloji sonucu 0.20 promil çıktı.  st ne de çürük bira. Bu sabah dokuzdan önce sız mı ."

" z c  bir son. Benim sabahımda mutlu bir başlangıç olacağına inandi ım bir şey vardı. Rochelle Pickering ile g r  t m, ona pozisyon ve An Didean'da bir tur teklif ettim.

O da

kabul edildi."

"Bu gerçekten çok hızlı. Emin misin-"

" yleyim, evet," dedi. "Ama dosyası burada. Neden ak am yemeğinden önce bir göz atmıyorsun? Eğer anla ırsak, imzalanan sözleşmenin bir kopyasını ona gönderirim."

Gerçekten çok hızlı, diye düşündü. "İmzaladın mı?"

"Kendisi tarafından imzalandı ve şahitlik edildi, bu öğleden sonra geç saatlerde inceledikten sonra. Eve gitmeden önce benim tarafımdan imzalandı ve şahitlik edildi. Ama henüz gönderilmedi, yani henüz resmi değil."

 arabından bir yudum daha alırken alaycı polisiyle onu

inceledi. Arkasında ona verdiği, düğün günlerinde ikisinin birlikte çekilmiş bir portresi asılıydı.

"Burası benim olduğu kadar sizin de yeriniz, bu yüzden siz de görüşlerinizi bildirene kadar bekledim."

"Yapmayacağım..." Bir kelime aradı, onunkilerden birine geri döndü. "Bu işi batıracaksın. Onu incelediniz."

"Dosyayı oku." Tekrar kucağını sıvazladı.

"Bu beni kucağına oturtmanın sinsi bir yolu."

"Eğer sinsi yöntemlerim olmasaydı, ikimiz de bu çok hoş ofis ortamında olmazdık."

Onu orada tutuyordu. Zaten her yerde onunlaydı. Onun kucağına oturdu. Adam Rochelle hakkındaki raporları getirdiğinde okumaya başladı.

Zorbalık yaptığını kabul etmesi on beş dakikadan az sürdü. "Tamam, tamam." Ekrandaki rapora el salladı. "Davula vuruyor. En iyi psikiyatriste ihtiyacınız var ve çocuklar sadece becerikli değil, aynı zamanda umursayan birini hak ediyor."

"Öyle. Onu çok sevdiğimi de ekleyeyim. Caro da öyle."

Eve, insanları iyi okuyan ve saçmalıklara kolayca kanmayan iki kişi olduğunu itiraf etti.

"Yine de ciddi bir eğitim almış bir çocuğun, bir seks kulübünün taşaklarını patlatan sahibiyile nerede tanıştığını bilmek isterdim."

"Bugün ona bunu sordum. İlginç bir şekilde, bir anma töreninde, seninle de tanıştığımız gibi."

"Hastalarından biri mi?"

"Hayır, hastalarından birinin arkadaşı. Henüz on altı yaşında olan kız kendi canına kıydı. Rochelle hastasıyla birlikte törene gitti. Crack kızı ve ailesini, Rochelle'in hastasını ve ailesini de tanıyordu. Bu Noel haftasıydı."

"İntihar Merkezi," diye mırıldandı Eve.

"Ne yazık ki. Rochelle çocuğun Crack'le nasıl bir ilişkisi olduğunu gördü ve dezavantajlı ve/veya sorunlu gençlere akıl hocalığı yapmayı düşünüp düşünmediğini sordu."

"Huh. Bu işte iyi olabilir."

"Kadın öyle düşündü. O düşünmedi, sonra tekrar düşündü ve bu konuyu konuşmak için buluştular. Birçok açıdan birbirlerine uymuşlar. Ortanca kardeşi hakkında çok açıktı ve Crack'in onun akıl hocası olmasa da, başka bir dengeleyici etki olduğuna inanıyor. Ne olmuş yani?"

"Sözleşmeyi gönder. Muhtemelen yerde volta atıp bekliyordur. Gönder ve gidip spagetti yiyip biraz daha şarap içelim."

Boynunun arkasını öptü ve sözleşmeyi gönderdi. "Makarna tam da bu gece için planladığım şeydi. Summerset taze yapılmış."

"Köfte mi?"

"Makarna, gerçek erişte." "Bunu yapabiliyor musun? Neden?"

"Size söyleyemem ama görünüşe göre bu onu memnun ediyor. Kapellini-baharatlı."

"Köfte var mı?"

"Öğreneceğiz."

* * *

Eve köfte yerine yine mi kabak keşfederken, Rochelle Lyle taşındığından beri ofis olarak kullandığı yatak odasının küçük köşesinde vahşi bir çığlık attı.

Bunu bir çığlık ve ardından bir dans izledi.

Lyle koşarak içeri girdiğinde arkasını döndü.

"Ne oluyor, Ro?"

"Oh! Evde olduğunu bilmiyordum."

"Öylece içeri girdim. Bir tecavüzcüyle falan savaştığını sanıyordum."

"Hayır. Hiçbir şey." Güldü, elini salladı. "B u gece izinlisin. Unutmuşum."

"Sekiz g e c e d i r ilk kez boşum." Kaşlarını çatarak kapı pervazına yaslandı.

Kaçaklar ve hapishane yüzünden verdiği kiloları geri almıştı ve kalbini ısıtan fit, sağlıklı bir görünümü vardı. Ve traşlı halini sevmesine rağmen yakışıklıydı!

-Çene çizgisinin etrafındaki yırtıklara aldırış etmedi. Saçlarını kısa örüyordu.

Hepsinden iyisi, neredeyse onunkiyile aynı renkte olan gözleri berraktı. Belki biraz yorgundu ama berraktı.

"Sana yiyecek bir şeyler hazırlayayım."

Onu işaret etti. "Yine şık giyinmişsin."

"Pek süslü değil." En iyi ikinci elbisesini giymişti.

-Kolları bantlı mavi bir ceket, ama pek de şık olduğunu düşünmüyordu. "Wilson'ı yemeğe götüreceğim ama sana bir şeyler hazırlamak için zamanım var."

"Ben bir aşçıyım, unuttun mu?"

Evet, öyleydi, diye düşündü ve bu onu heyecanlandırdı.

"İzinli bir aşçı. Seni özledim," diye ekledi ve ona sarılmak için yanına gitti. Bir zamanlar bu sarılmaya karşılık vermezdi, ama şimdi verdi, hatta onu yerden bir santim kadar kaldırdı.

"Neden çığlık attın?"

"Kendimi tutamıyorum. Neden tutayım ki? Bu ..."

Kızın gözleri dolduğunda sert bir şekilde tuttu. "Bana sorunun ne olduğunu söyle, Ro. Hemen şimdi."

"Yanlış değil. Mükemmel. Yüzüme bakın! Çok mutluyum. Bu yüzden çığlık attım, bu yüzden senin izin geceni unuttum. Bu yüzden adımları zar zor hatırlıyorum ama sözleşmede yazıyor."

Mini ekranına doğru baktı. "Ne sözleşmesi?" "Yeni işim için. Hayalimdeki iş için. Kahretsin, işte yine başlıyorum."

Çığlık attı, onu yakaladı ve dans etti.

"Bir işiniz var. İşini seviyorsun. Hayalimdeki iş ne?" "An Didean'da baş terapist olarak. Barınak ve okul."

"Evet, o r a s ı hakkında bir şeyler duymuştum. Komik.

İsim. Bekle. Bu bir Roarke anlaşması, değil mi? Sen gidiyorsun

Roarke ve polis eteği için çalışmak."

Rochelle aptal gibi sırtarak onu göğsünden dürttü. "Etek yüzünden seni tutuklardı ama evet. Bununla ilgili bir sorunun yok, değil mi?"

"Neden yapayım ki? Adamım, Roarke her zaman boku altına çeviriyor. İyi bir yer olmalı yoksa oraya gitmezdin."

"Gerçekten iyi bir yer olacak. Mayıs ayında açılması planlanıyor. Hazırlanmak için yapmam gereken çok iş var!"

"Bekle, geri çekil. Baş dedin. Şef gibi mi? Bir numara gibi mi?"

"Sekiz danışman, terapist ve bir idari asistandan oluşan bir kadroyla." Dinliyormuş gibi bir elini kulağına götürdü. "Şu kelimeyi duyuyor musun, Lyle? Personel!"

Onun için tüm yüzü aydınlandı. "Tanrım, Ro. Bu çok büyük bir olay. Canavar gibi büyük. MFBFD."

"Nefesimi zor alıyorum. Bu yüzden Wilson'ı yemeğe davet ettim. Ona söylemek istedim. Bak ne diyeceğim? Ona buraya gelmesini söyleyeceğim, sipariş vereceğiz ve manyaklar gibi kutlayacağız."

"Hayır, sen o süslü kıçını erkeğinle dışarı çıkar, iyi geceler. Temizlenip bir toplantıya gitmeyi, sonra da Gram ve çetesini görmeyi düşünüyordum. Onu birkaç haftadır görmedim ve daha uzun sürerse kıcımlı yüzer. Yemeğe geç kalacağım ama onun her zaman artıkları vardır. O zaman bu gece orada ya da Martin'de kalırım diye düşündüm."

Ya da şimdi, kız kardeşi ve erkeğine kendilerine ait bir yer vermek için yaptı.

"Onlara söyleyebilir miyim?"

"Evet. Kesinlikle evet. Ve yarın temasa geçeceğim. Oh, Lyle, burayı görmelisin. Bugün patrondan bir tur aldım! Tek kelimeyle inanılmaz. Düşünülmüş ve özen gösterilmiş. Hayatları değiştireceğiz. Hayat kurtaracağız."

"Sen benimkini kurtardın."

"Hayır, tatlım, sen-"

"Sen bir harikasin, Ro. Gerçekten gurur duyuyorum."

"Ben de senin gibiyim." Yüzünü avuçladı. "Ben de öyleyim."

"Hadi git. Süslen ve Crack'e seni dansa götürmemi söylediğimi söyle. Belki yarın öğlen uğrarsın. Sana özel bir şeyler pişiririm."

"Bunların hepsini yapacağım." Ceketini kaptı, kollarını içine soktu. "Bu bizim için büyük bir fark yaratacak, Lyle. Çok büyük bir fark. Büyükannene söyle, bir sonraki izin gecen için büyük bir aile yemeği planlasın. Düşene kadar kutlayacağız."

"Kahretsin, geç kalacağım." Koşarken bir eşarp ve çantasını kaptı. "Seni seviyorum, Lyle."

"Sana geri döndüm, Ro."

* * *

Yemek boyunca bir fıskiye gibi köpürdü. Ona toplantıdan, turdan, tekliften, sözleşmeden bahsederken Crack sırtıtmaktan kendini alamadı. Planları - zaten çok fazla planı vardı.

Onda sevdiği şeylerden biri de buydu. Önceden plan yapardı. Anın içinde olma, o ana ve kişiye odaklanma becerisine sahipti ama aynı zamanda ileriye planlamayı da biliyordu.

Olanı ve olabilecek olanı nasıl göreceğini biliyordu.

"Cumartesi gecesı Roarke'la tanıştığımda onun için çalışacağımı kim bilebilirdi? Sanırım Nicci biliyordu. Amirim Wilson'ı biliyorsun. Sanırım bir şeyler hissetti. Her neyse, hissettiğini söyledi. Ona teklifi kabul ettiğimi ve Roarke'un sözleşmeyi imzalamasını beklediğimi söylemek zorunda hissettim. Benim adıma mutlu oldu Wilson."

"Elbette öyleydi. O aptal değil."

"O ekiple çalışmayı özleyeceğim. Ama yeni bir ekibim olacak ve sahip olacağımız araçlarla

finansman, eğitimciler, bu-" Gülmeye başladı. "Beni durdurmalısın çünkü ben kendimi durduramıyorum."

"Bu hayatta değil. Benim Dr. Ro'm, kafa küçültücülerin başı." Büyük elini onunkinin üzerine koydu. "Burayı gezmeme ne dersin?"

"Evet, mutlaka görmelisiniz. Çok iyi planlanmış, çok kapsayıcı. Öyle bir kalbi var ki. Wilson, o kızlarla ilgili korkunç şeyi hatırlıyorsun, orada çalışmaya başladıklarında buldukları kalıntıları."

"Hatırlıyorum."

"Öğrencilerin bir şeyler ekip yetiştirebilmeleri ve dışarıda oturabilmeleri için bir çatı bahçeleri var. O zavallı kızlar için oraya bir anıt koymuşlar. Üzücü ama aynı zamanda moral verici. Hayatları önemliydi ve hatırlanıyorlar. Bu çok güzel, Wilson."

"Nadine'lere gitmeden önce sana onların tanıdığım en iyi insanlar olduğunu söylemiştim. O deli herif kız kardeşimi, bebeğimi öldürdükten sonra ben olsam nasıl dayanırdım bilmiyorum."

Rochelle şimdi o büyük eli yanağına götürdü, kucakladı. "Ben paramparça olduğumda o sıska beyaz kız beni tuttu. Bebeğim için adaleti sağladı. Ve ikisi birlikte onun için parka o ağacı diktiler. Birinin benim için yaptığı en nazik şeydi."

Elini sıktı ve kendini sabitlemek için birasını aldı. "Artık en iyileri işe alacak kadar akıllı olduklarını biliyorum. Çünkü sen busun. Seni seviyorum, Ro."

"Wilson." Onun içindeki her şeyi hafif ve doğru hissettirdi. "Ben de seni seviyorum. Çok tuhaf, değil mi? Çok üzücü bir anda tanıştık ve işte buradayız, birlikte çok iyi bir şey yapıyoruz. Hayatımın çok farklı bir yöne gittiğini hissediyorum. Lyle'in kendini yeniden bulması, sen, şimdi de bu. Geçmişe bakabiliyorum, hatırlayabiliyorum, hatta her şeyin ne kadar zor, korkutucu ve kayalık olduğunu hissedebiliyorum. Ve şimdi tüm bunlar. Kendimi kutsanmış hissediyorum, Wilson."

"Her nimeti hak ettin."

Gülümsedi ve ona doğru eğildi. "Tatlıyı atlamaya ne dersin?"

"Sen mi? Benim tatlı dişlim mi?"

"Walt'un yurtta olduğu kesin. Lyle Martin'de kalıyor. Daire bize ait. Bütün gece."

"Hesabı getireyim."

* * *

Kıkırdayarak merdivenleri çıktı ve daire kapısının önünde onu yakalayıp ateşli bir öpücük kondurdu. Adam o kadar sert, kesik ve güçlüydü ki. Kendini narin hissetmesine neden oluyordu ama öyle değildi.

Taktırmak için para ödediği polis sınıfı kilitler için anahtarlarını karıştırdı. Ve kendine çok yakında daha iyi bir yere, daha iyi bir mahalleye sahip olabileceklerini hatırlattı.

Crack anahtarları aldı, kapının kilidini açtı. Sırtını kapalı kapiya dayayana kadar çemberi tamamlamak niyetiyle onu içeri savurdu ve iyice başlayabildi.

İkisi de Lyle'in küçük yaşam alanındaki sandalyeye yığıldığını, gömleğinde kustumuk olduğunu, gözlerinin donuk ve sabit olduğunu ve kucağındaki basınç şiringasının boş olduğunu gördü.

"Hayır!" Öne doğru atılmaya başladı ama Crack etrafını sararak onu kapalı kapiya doğru sıkıca tuttu.

"Ona dokunamazsın, Ro. Hiçbir şeye dokunamazsın."

"Gitmeme izin verdin! Lyle. Aman Tanrım, Lyle. Bırak gideyim, lanet olsun."

Onunla savaştı, güçlü ve çaresiz bir kadındı. Ona küfretti, ona vurdu ama adam onu tuttu. Gevşediğinde onu tuttu. Onunla birlikte yere düşerken onu tuttu.

"Hayır, hayır, hayır. Lyle. Lütfen, lütfen. Belki o-"

"Bebeğim, bebeğim, o gitti. Çok üzgünüm. Çok üzgünüm, Ro."

"Kullanmazdı. Kullanmıyordu, yemin ederim. Bunu yapmazdı. Bunu asla yapmazdı."

"Sana inanıyorum. Şimdi bana bak. Sadece bana." Kadın gözyaşlarını akıtırken, adam sallanmaya devam etti ama gözlerini onunkilerden ayırmadı. "Polislere ihtiyacımız var. Güvenebileceğin birini bulacağım. Dallas'ı bulacağım."

* * *

Eve 'link'inden gelen sinyali neredeyse görmezden geliyordu. Merkez telsizi kullanacaktı ve gerçekten de başka kimseye söyleyecek bir şeyi yoktu. Özellikle de Roarke atış menzili meydan okumasını kabul ettiğinden beri.

Onu alaşağı edecekti.

Ama göstergeye bir göz attı ve Crack'in adını gördü. Onu tanıdığı onca zaman içinde belki bir kez etiketlediğini düşündü, yani bir şeyler dönüyor olmalıydı.

"Yo." dedi.

Ve Roarke, meydan okuma için üzerini değiştirmek üzere gömleğinin düğmelerini açarken, bir sonraki parmak sıklatmasında polisin görevi devraldığını gördü.

"Hiçbir şeye dokunmayın. Cesede yaklaşmayın. Dışarı çık, kapıyı kilitle. Beni olay yerinin dışında bekleyin. Yola çıkıyorum."

Roarke gömleğinin düğmelerini yeniden iliklemişti ve şimdi de çıkardığı silah kemerini ona uzattı. "Kim öldü?"

"Rochelle Pickering'in kardeşi, evlerinde. Aşırı doz gibi görünüyor."

"Ah, Tanrım." An Didean'ı gezerlerken parlayan kadını düşündü ve onun için kalbinin acıdığını hissetti. "Ben sürerim. Adres bende var."

"Bugün onun hakkında konuştu mu?" Eve aşağıya doğru koşarlarken sordu.

"Evet, öyle yaptı." Onlar hareket ederken, adam da kadının aracını garajdan çıkardı. "Onun hakkında çok açtı, yaşadığı sorunlar, hapishanede ve rehabilitasyonda geçirdiği zamanlar."

Summerset'in sakladığı paltoları aldı, onunkileri verdi. "Bu maçı ve rehabilitasyon merkezinde geçirdiği zamandan sonra onunla yaşamak istedi, ondan düzgün kalmasına yardım etmesini, ona bir yıl vermesini istedi."

Rüzgârın içine girdiklerinde araba takla attı.

"Bana bir işe girdiğini ve bir gün bile işe gitmediğini söyledi. Hatta geçen ay zam almış. Bangers ile tüm bağlarını koparmış, düzenli olarak toplantılara gidiyor, kardeşleri ve kullanmaya başlamadan önce sahip olduğu arkadaşlarıyla arasını düzeltmiş."

Kayıtları yolda kontrol edebilirdi ama Roarke'ın Lyle Pickering'i çoktan araştırmış olacağını biliyordu. Şimdilik veri kaynağı olarak onu kullanacaktı.

"Bana onun hakkında bir fikir ver."

Roarke arabayı kapıya doğru sürerken gösterge panelindeki adresi sayıkladı. "Hafızam beni yanıltmıyorsa, yirmi altı yaşlarında. Sorunları onlu yaşlarının başında başlamış. Okuldan kaçma, küçük hırsızlıklar, binaları etiketleme. Sonra yasadışı işler, çete. Reşit değilken uyuşturucu bulundurmaktan ve kötü niyetli yaramazlıktan tutuklanmış. İslahevi, rehabilitasyon, kamu hizmeti. Birkaç yıl çete evlerinden birinde yaşamış. Sanırım Yasadışılar bölümünüzün onun hakkında hatırı sayılır bir bilgiye sahip olduğunu göreceksiniz."

"Evet." Bunu kontrol edecekti.

"Son baskını bir yetişkin olarak, rakip bir çete üyesiyle yaptığı kavgada almış. Her ikisinde de yasal sınırın üzerinde bıçak vardı ve üzerinde Zeus, Erotica ve sokak değeri yaklaşık altı bin olan diğer maddeler vardı."

"Kavganın sebebi de muhtemelen buydu."

"Bunun için daha sert düştü ve bu zor zaman ona tokat gibi geldi. Rehabilitasyonu tamamladı, aşçılık sertifikası ve şartlı tahliye aldı - yarı ev köprüsü, ardından bir yıl boyunca bir aile üyesiyle yaşama koşulu, kazançlı bir iş araması vb. Son bir yıldır şartlı tahliye hükümlerinin tamamını yerine getirerek

rastgele uyuşturucu testleri yaptırıyor ve görünüşe göre kendi inisiyatifiyle ayda bir kez cezaevi terapistiyle kahve içmek için buluşuyor."

"Yani yüzeyde, ders kitabı rehabilitasyonu. Ve şimdi kucağında eserleri ve kusmuğuyula birlikte öldü."

"Yani polis, yüzeyin altında şöyle düşünüyor: bir kez kullanıcı -kaçakların ve insanların- her zaman kullanıcı mı?"

"En yakın arkadaşım bir dolandırıcıydı," diye hatırlattı ona. "Polis insanların değişebileceğini düşünüyor. Sadece, değiştiklerinden daha sık değişmiyorlar. Neredeyse hiç değişmezler. Ve polis herhangi bir sonuca varmadan önce DB'yi, olay yerini görmelidir."

"Peabody'ye girmediniz."

"Olay yerini gözlemledikten, cesedi inceledikten ve zaman çizelgesini oluşturduktan sonra vardığım sonuç ayağının kaydığı, geriye düştüğü ve aşırı dozdan öldüğü yönündeyse, buna gerek yok. Aksi takdirde, gecesini mahvedeceğim."

Dövme salonları, seks kulüpleri ve Kent Savaşları'ndan sonra yapılan prefabrik binalarla dolu karanlık sokaklara bakarken, "Zor bir mahalle," diye ekledi.

"Evet. Aralarında iyi geçiniyorlar ama masrafları var. Küçük kardeş hukuk fakültesinde okuyor, kısmi burslu, yarı zamanlı bir işi var ama Rochelle ve ağabeyi okul ve yurt masraflarını karşılıyor. Hatırı sayılır bir miktar."

Crack'i -onun cüssesinde bir adamı gözden kaçıramazdınız- ve Rochelle'i beş katlı bir prefabrik binanın dışında gördü. Roarke kaldırımdaki birkaç hurdacının arasına sıkışmıştı. Böyle bir mahallede ya hurdalar ya da toplu taşıma araçlarının tercih edilmesi gerektiğini düşündü.

Çoğunun hurdaya verecek parası yoktu.

Crack kapısını açtı, elini uzattı. "Bunun için teşekkürler."

Onun gözlerindeki hüznle karşılaştı ve başını salladı.

Roarke doğrudan Rochelle'in yanına gitti ve kendi tarzı olduğu için kollarını ona doladı. "Özür dilerim. Çok ama çok üzgünüm."

Ağlamaya başladı. "O bunu yapmazdı. Bunu kendine, bize yapmazdı. O asla-"

Onun tarzı olduğu için Eve bir adım öne çıktı. "Bu senin için zor ama sana birkaç soru sormam gerekiyor. Kardeşini en son ne zaman gördün?"

"Akşam yemeği için Wilson'la buluşmaya gitmeden hemen önceydi. Sözleşme imzalandıktan hemen sonraydı. Sanırım saat yedi civarıydı. Sanırım."

"Evet, kontratı saat yedi civarında gönderdim," diye onayladı Roarke. "Eve daha yeni gelmişti. Öğle vardiyasında çalışmıştı ve mutlu saatler. Sekiz gecedan sonra ilk kez izinliydi. Yorgun ve mutluydu. Mutluydu. Benim adıma mutluydu. Ve temizleneceğini, bir toplantıya gideceğini, sonra da Gram'dan kalan yemekleri aşıracağını, bu gece orada yatacağını söyledi. Bunu yapmazdı."

"Tamam. Bir yere gidip beklemeni istiyorum. Crack, senin evin uzak değil. Neden Rochelle'i oraya götürmüyorsun?"

"Hayır. Lütfen. Burada olmam gerek. Onu yalnız bırakamam." "Eve ona, "Soğuktan kurtulman ve beklemen gerek," dedi.

Ben Lyle'a göz kulak olacağım. Yalnız kalmayacak."

"Ona güvenmelisin, Ro. Sen benimle eve gel, sonra Dallas birazdan gelecek. Anahtarlar burada." Crack anahtarları cebinden çıkarıp Eve'e uzattı.

Efendisi ve usta hırsızı arasında, onlara ihtiyacı yoktu, ama onları aldı.

"Kardeşlerime, büyükanneme söylemem gerek."

"Neden bunu bekletmiyorsun? Burada işim bittiğinde onlara daha fazlasını anlatabileceksiniz."

Rochelle gözle görülür bir çabayla kendini toparladı ve gözleri Eve'inkilerle buluştuğunda sertleşti. "Onlara söyleyeceğim tek bir şey var. Bunu kendi kendine yapmadı. İşaretleri kendi adımı bildiğim gibi biliyorum. Depresyon, kaçınma, geri çekilme, ajitasyon, öfke. Kardeşimde ne gördüğümü biliyorum.

tekrar kullanmadığını söyledi. Sakın oraya çıkıp da ona bir ezikmiş gibi bakma. Sakın bunu yapma."

"O bir kurban, öyle ya da böyle. Ve o artık benim. Onun için elimden geleni yapacağım."

"Haydi Ro, biraz yürüyeceğiz. Biraz yürümek sana iyi gelecek." Crack bir kolunu Ro'nun beline dolayarak onu uzaklaştırdı.

Eve bir nefes verdi ve Roarke'ın bagajdan çıkardığı saha kitini aldı. "Orada ne bulursam bulayım, bu onun için hiç kolay olmayacak."

"Gerçeği bulacaksın ve onun isteyebileceği tek şey de bu."

Binayı inceledi. Kamerası olmayan, görünürde güvenliği bulunmayan ve dış kapılarında yarım yamalak birkaç kilit olduğunu tahmin ettiği bir çöplük. Yarım yamalak kilitleri bile işe yaramaz hale getirecek bir vızıltı sistemi.

Çöplerin beton zemin üzerine saçıldığı ve sokak lambalarının derin gölgeler bıraktığı bir bodrum katı.

Karanlık işler için mükemmel bir yer.

Doğu köşesine yakın bir yerde bir sokak toplayıcısının bir müşteriyi aldığını ve batı köşesine doğru bir kapı aralığında gezinen ve neredeyse bir tabela taşıyan adamı fark etti: Yasadışı Satıcılar İşaret Bekliyor.

Sert görünmeye çalışan birkaç çocuk, kapüşonlarını kaldırmış, elleri ceplerinde, caddenin karşısından geçiyordu. Satıcıyı hedef alarak, sonuca vardı.

Bu işleri de berbat edebilir.

"Hey!" Rozetini havaya kaldırdı. "NYPD!"

Çocuklar sert olmayan bir tırısla havalandılar. Satıcı eriyip gitti.

"Bir saat içinde döneceklerini biliyorsun."

"Elbette." Omuz silkti. "Ama o şerefsizlerin önce işedikleri pantolonu değiştirmeleri gerekiyor."

Binaya doğru yürüdü ve kilitlere bakarak başını salladı. "Neden zahmet ediyorsun?"

O üç anahtardan birini deneyemeden Roarke bir alet çıkardı ve saniyeler içinde kilitleri açtı.

Girişte -küçük, karanlık, eski sidik kokan- düz bir merdiven ve muhtemelen binayı yıktıklarından beri çalışmayan bir asansörün sıska kapısının üzerinde bir zincir vardı.

"İkinci katta," dedi Roarke, en az giriş kadar karanlık ve pis kokulu bir merdivenden çıkmaya başlarken.

Birisi duvarlardaki grafitilerin üzerini boyamaya çalışacak kadar önemsemişti ve çamaşır suyu gibi bir şeyin kokusunu almıştı, yani belki de aynı kişi mikropları yok etmeye çalışmıştı.

Birinci katın üzerine çıktıklarında müzik sesleri, ekrandan mırıldanmalar, akıntının ortasında bir tartışma duydu.

İkincisinde, birinin gerçek bir keyif gibi gelen bir kahkaha attığını duydu, bir ses vızıltısı.

Pickering kapısının kilitlerini inceledi.

"Düzgünler." Kayıt cihazını çalıştırdı. "Dallas, Teğmen Eve ve Roarke, şüpheli bir ölümü araştırmak için kiracının izniyle binaya giriyorlar."

Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, anahtarları kullanıp kapıyı açtı. Limon kokulu temizleyici ve ölüm kokuyordu.

Işıklar sonuna kadar açıktı. Oturma alanında bir kanepa, iki sandalye, birkaç masa, birkaç fotoğraf ve toz tutucular vardı. Mutfak olduğunu tahmin ettiği küçük bir yemek yeme alanı da vardı.

Lyle Pickering sandalyelerden birine yığılmıştı ve Crack'in ona söylediği gibi kucağında bir şırınga vardı, sol kolunda ise kazağının kolunun sıkıştırıldığı ev yapımı bir turnike vardı.

Tişörtü Knicks taraftarı olduğunu gösteriyordu. Poşet ve iyi giyilmiş yüksek topuklu ayakkabı giyiyordu. Kusmuk, tişörtten aşağı akıyordu.

Kilitleri incelemek için ondan uzaklaştı. "Zorlama izi yok, kilitler ya da pervaz. Burada mücadele izi yok."

Çantasından bir kutu Seal-It çıkardı, ellerine, botlarına sıktı ve Roarke'a uzattı.

"Zorunda mıyım?"

"Evet. Ben cesetle ilgilenirken siz de mutfağa ve yatak odalarına bir göz atın."

Adım adım ilerleyerek kimliği doğruladı. "Kurbanın Pickering, Lyle, yirmi altı yaşında, bu adresten olduğu tespit edilmiştir."

Roarke ona, "Mutfaktaki tezgâhın üzerinde devrilmiş bir bardak su var," dedi. "Ve yerde de kurbanın 'link'i olduğunu tahmin ettiğim bir şey."

"Bu ilginç. Kurbanın boğazındaki bu küçük, sığ çentik ve bileğindeki silik morluklar da ilginç."

"Senin için Peabody'yi arayayım mı?"

Eve cesedi, özellikle de Bangers kelimesiyle çevrelenmiş bir yumruktan oluşan çete dövmesinin çıkarılma işlemine dair belirgin işaretler gösterdiği sol kolu inceledi. Cevap vermeden önce mikro gözlüklerini taktı ve o kolu inceledi.

Ve yumruğun ilk boğumundaki küçük ve taze iğne izini fark etti. Basınç şırıngasının dairesel izi kıvrılmış başparmağa isabet etmişti.

"Evet. Evet, neden bunu yapmıyorsun?"

Topuklarının üzerine oturdu. "Zekiysen ama gerçekten zeki değilsen, iyileşmekte olan bir bağımlıyı nasıl öldürebilirsin?"

Geride duran Roarke, Rochelle'in kardeşini acıyarak inceledi. "Kendi kendine aşırı doz almış gibi görünmesi için sahnelemişsin."

"Evet. Onu sokakta vurmak, bir soygun, bir çete misillemesi, yanlış yer-yanlış zaman gibi göstermek daha iyiydi. Buraya, evine gelip, kız kardeşi bulsun diye onu vurmak mı? Zeki, pek zeki değil. Ve kişisel."

Başını salladı ve bir sonraki alet için çantasına uzandı. "Evet, Peabody'yi içeri çek. Cinayet gibi görünen bir yerden gidiyoruz.

Bu sabah kazaya dönüştü, kaza gibi görünen ama cinayet olan bir şeye dönüştü."

4

Peabody ile temasa geçtikten sonra Roarke, Eve'in etrafından dolanarak kısa bir koridordan geçip karşılıklı iki yatak odasına ve sondaki tek kişilik banyoya doğru ilerledi.

Rochelle'inkini sadece yatağın üzerindeki çiçekli örtüden ve tek pencerenin üzerindeki fırırlı gölgelikten değil, aynı zamanda üzerinde ya da yerde dağınık giysiler olmayan düzgünce yapılmış yataktan da tanıdı. Köşeye çalışma alanı olarak küçük bir masa sıkıştırmıştı.

Kardeşinin odasına döndü.

İnce, gri bir yorgan, pek de düzgün yapılmamış yatağı örtüyordu. Dolapta giysiler plastik bir sepete yığılmış ya da bir raya -biraz eğri büğrü- asılmıştı.

İki çekmeceli şifonyerde Huzur Duası'nın çerçeveli bir kopyası duruyordu. Boş, güdük bir kavanozun üzerinde el yazısıyla yazılmış bir etiket vardı.

Sakla onu!

Üst çekmece eğri duruyordu, Roarke çekip açtığında biraz sıkışmıştı. İç çamaşırları ve çorapların, karmakarışık bandana parçalarının üstünde ikinci bir basınç şıngısı ve Eve'in daha önce kovduğu satıcının rutin olarak sattığını düşündüğü bir çift on sentlik şişe vardı.

Şişelerden biri neredeyse boştu.

Eve'in kaydı için onları yalnız bıraktı ve ikinci çekmeceye geçti.

Tişörtler, egzersiz kıyafetleri, sweatshirtler.

Komodin kutusunun çekmecesinde bir kaydırmayla açılan ucuz bir e-kitap buldu. İçindekileri taradı, yerine koydu ve banyoya doğru ilerledi.

Tekrar dışarı çıktığında Eve'in süpürgeçileri çağırıldığını duydu. "Üst dolabında bir basınç şırıngası daha var. çekmece ve iki şişe yasadışı madde. Hepsi göz önünde Eve. Çoraplarının ve boxerlerinin üstünde yatıyor."

"Bu da başından beri kullanıyormuş gibi görünmesine neden oluyor. Ya da en azından yeniden başlamış."

"Yatağın başucundaki masada bir de defter var. Yaklaşık iki yıldır sadakatle tuttuğu anlaşılan bir tür günlük. Bazı şiirler, bazı tarifler. Çalışma programı var. Ve bir tür günlük - her maaş döneminde ne kadar para yatırdığı ve kira, yemek, kıyafetleri, müzik, hatta toplantılarda kavanoza ne koyduğu için kendi payına ne harcadığı. Şifonyerinin üzerinde biriktirmek için bir kavanozu var - bozuk para ve kredilerden şüpheleniyorum. Ama boş."

Aletlerini, kullandığı kanıt torbalarını değiştirirken onu dinledi.

"Parayı da alabilirsin. Cebindeki tek şey iki yıllık çipi, anahtarları ve bandanası. Cüzdan yok, bozuk para yok. Başka şeyler de almış olabilirler. Daha sonra Rochelle'e evi arattırırız."

"Ne görüyorsun?"

Saçlarını karıştırarak kapıya döndü. "Birini içeri aldı ve TOD on dokuz-yirmi iki yaşında olduğuna göre, kız kardeşi gittikten çok sonra olamaz."

"Biri burayı gözetliyor o zaman."

"Muhtemelen, evet." Neredeyse öyle olmalı, diye düşündü, çünkü bu tür bir şanslı zamanlamaya inanmıyordu. "Yani onları içeri aldı. Güvendiği, korkmadığı ya da sadece anlamak istediği biri. Sonra mutfığa gidip bir bardak su dolduruyor. Belki de 'link'ini çıkarıp biriyle iletişime geçiyor.

Onlar -çünkü muhtemelen birden fazladırlar- onu arkadan yakalamışlar. Bileğindeki çürükler el tutamağına benziyor. Kaslı biri. Bardak devrilmiş, bağlantı yere düşmüş. Sanırım ona iğne batırdılar. İğne izi var. Ya uçarurlar ya da bayıltırlar. Onu buraya çek, aşırı doz sahnesi. Boğazında küçük bir kesik var. "Dövüşür ya da denerse diye bıçağı orada tut."

Roarke da bunu görebiliyordu. "Fazla şansı olmazdı, değil mi?"

"Hayır ve uzun sürmez. Dakikalar, gerçekten. O ölürken, kaçakları ve işleri kolay bulunabilecekleri bir yere yerleştirirler."

Cesede geri döndü, karın bölgesini, kaburgaların alt kısmını ve morlukları ortaya çıkarmak için tişörtü kaldırdı.

"Onu öldürmeden önce birkaç el ateş etmeye dayanamadım. Kişisel. Temiz olabilirdi ama düşündükleri kadar zeki değiller."

Kapının çalınmasına cevap vermek için tekrar kapıya doğru yürüdü.

Peabody'ye ve onunla birlikte duran McNab'e "İyi zamanlama," dedi. "Aşırı doz gibi görünmesi için kötü bir şekilde sahnelenmiş bir cinayetimiz var."

"Rochelle'in kardeşi mi?" Peabody, Eve'in ötesindeki cesede baktı. "Dostum, bu çok zor."

"Ön tarafta ya da kapıda kamera yok. E'lerin tanrısına zaten sahipsiniz," diye ekledi McNab. "Ama ihtiyacınız olursa yardım edebilirim."

"Peabody ile kapıları çalabilirsin. Pek şansımız olacağını sanmıyorum ama bir şey gören olup olmadığını kontrol etmeliyiz. Özellikle de bu akşam yedi ile yedi kırk beş arasında binaya gelen ya da bu birime yaklaşan, bu birimden ayrılan herhangi birini arıyorum."

"Yapabilirim."

"Rochelle?" Peabody ekledi.

"Crack'e onu evine götürmesini söyledim. Akşam yemeğinden saat 9:15 gibi döndüler, onu buldular ve beni etiketlediler. Ben doldururum."

Sonra gelirsin. Süpürgeler ve  l  arabası yolda. Bana bir zekâ bulmaya  alış."

O konuşurken bile koridorun karşısındaki kapı açıldı. Ellili yaşlarının ortalarında, melez, saçları kuyruk şeklinde geriye taranmış bir kadın dışarı  ıktı.

"Bir şey gördüm."

Eve cesedin görünmesini engellemek için arkasındaki kapıyı yavaşça kapattı. "Hanımefendi."

"Polis misiniz?"

"Evet, hanımefendi."     de rozetlerini çıkardı.

"Bu ikisinin geldiğini duyduğumda kapıyı dinlememiş gibi davranmayacağım."  enesini Peabody ve McNab'e doğru salladı. "Bu gece merdivenlerden çıkanların sayısı bir aydır duyduklarımdan daha fazla."

Sonra i ini çekti. " erideki genç Lyle'ın sonu kötü m  oldu?"

"Evet. İsminizi alabilir miyiz?"

"Ben Stasha-Jean Gregory. Saat altı gibi işten eve geldiğimi, iş kıyafetlerimi çıkardığımı, bir bira içtiğimi ve kendime yemek hazırladığımı söyleyeceğim. Lyle'ın geldiğini duydum -böylece basamakları tanırırsınız- ve ayrıca kapıyı açtığını da duydum. Sanırım saat yedi civarıydı, belki biraz daha önce, ama çok değil. Sonra o tatlı Rochelle'in çok geçmeden çıktığını duydum. Topuklu giydiği için bir randevusu olduğunu düşündüm. Lyle içeri girdikten sonra on dakikadan fazla sürmüş olamaz."

"Peki başka birinin geldiğini duydun mu?" Eve sordu.

"Bunu gördüm. Yarın   p günü olduğunu unutmuşum, o yüzden çantamı aşağı indirmem gerekti. Yukarı geliyordu."

"O mu?"

"Bir kız. Başında bir başlık vardı, başı eğikti, ama bir anlığına baktım ve bir kız vücudu vardı, ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Göğüsleri falan. Saçları pembeydi. Lyle'ın kapısını çaldığını ve ağladığını duydum. Ne kadar hazır olduğunu söylüyordu.

ya da yardıma ihtiyacı vardı. Dönüş yolunda yanından geçmedim, o yüzden onu içeri aldığını düşündüm."

"Saat kaçta?"

"Rochelle gideli beş dakika bile olmadı." "Bu kızı tanımadın mı?"

"Sanırım onu daha önce dışarıda görmüş olabilirim. Burada değil. Evime zorlukla dönerken daha fazlasının geldiğini duydum. Sanırım üç tane." Bayan Gregory bir nefes verdi. "Pekala, üç tane olduğunu biliyorum çünkü meraklı davrandım ve gözetleme deliğinden dışarı baktım."

"Onları tanıdın mı?"

"Gizlice bakmaya gittiğimde kapıda oldukları için yüzlerini görmedim. İri yarı, kapüşonlu adamlar. Onları içeri alan kızdı. Onları içeri aldı ve hemen dışarı çıkıp merdivenlerden aşağı koştu."

Şimdi durakladı ve ellerini yüzünde gezdirdi. "O çocuğu severdim. Geçen yaz bileğimi burktum ve o buralardayken bu basamakları çıkmama yardım etmedi mi? Benim için poşet taşırdı ya da çöp gecesini aşağı indirirdi. Geçen yaz üzerindeki çete dövmesini gördüm, her ne kadar kapatmaya çalışsa da, o da benim gördüğümü gördü. O dövmenin tamamen bittiğini ve sildirmek için para biriktirdiğini söyledi."

Bir nefes çekti. "Başının belada olduğunu bilseydim polisi arardım. Oradaki çocuktan daha gençken birlikte olduğum adam polisle bazı sorunlar yaşadı ve o zamanlar bana da pek iyi davranmadılar. Ama Lyle ve kız kardeşine yardım etmen için seni çağırırdım."

"Şimdi onlara yardım ediyorsun. Gittiklerini gördün mü? Gelen üç kişinin?"

"Onları duydum. Ekranı izlemek için yerleştirdim ve onları duydum. Gülüşüyorlar ve merdivenlerden aşağı vuruyorlardı. Orada çok uzun kalmadılar. Sanırım saat yedi buçuğa geliyordu ama kalkıp bakmadım. Gülüyorlardı."

"Şimdi de genç Lyle'in sonunun kötü olduğunu söylüyorsunuz," dedi.

Koridorun karşısındaki kapıya baktı. "Keşke kalkıp baksaydım. Keşke baksaydım. Rochelle'in görüştüğü o iri yarı, yakışıklı adamla geldiğini duydum. Koridorda biraz oynuyor gibiydiler. Bunun üzerine gülümsedim ve gece kıyafetlerimi giymek için içeri girdim. Gittiklerini duymadım. İçeride mi? Sanırım biraz çayım var, belki."

"Hayır, şu anda burada değil."

"Zavallı şey." Dudaklarını bastıran Bayan Gregory başını salladı. "Zavallı şey. Geldiğini duydum ve bu gece neler oluyor diye düşündüm. Sonra baktım. Polis olduğunuzu söylediğinizi duydum ve kapıyı açtığınızda o zavallı çocuğu gördüm. Ben de uyanık kalıp dinledim."

"Bunun için minnettarız Bayan Gregory. Resmini görseniz kadını tekrar tanıyabileceğinizi düşünüyor musunuz? Ya da bir polis ressamıyla çalışmayı başaramaz mıydınız?"

Şimdi yanaklarını şişirdi. "Polisle pek işim olmadı ama resimlere falan bakacağım. Genç Lyle ve Rochelle için."

"Teşekkür ederim. Peabody, neden Bayan Gregory ile içeri girip eşkalini almıyorsun? McNab, sen de kapıları çalmaya başlayabilirsin. Belki yine şansımız yaver gider."

"O çocuğu öldürdüler, yaptıkları buydu, sonra da büyük bir şakaymış gibi gülerek çekip gittiler." Bayan Gregory tekrar başını salladı ve Peabody'ye içeri girmesini işaret etti.

* * *

Eve Crack'in kapısını çaldığında, ne olduğuna inandığına dair genel hatlara sahipti. Peabody'yi bir ön rapor yazması için merkeze göndermişti. Bayan Gregory'den kadının belli belirsiz bir tarifini almıştı ve bir robot resim çizmesi için Yancy'yi çağırması gerekebilirdi.

Ama Lyle kadını tanıyorsa, büyük olasılıkla Rochelle de tanıyordu.

Oraya ilk o giderdi.

Crack aynı muhafazakar akşam yemeği randevusu siyah kazağı ve pantolonunu giyerek cevap verdi. Tüy yok, boncuk yok, dövmeler görünmüyor.

Down and Dirty onları içeri çekti ve Crack-or Wilson -Kimsenin aptal olmadığı bir iş adamıydı. Bu yüzden dairesi Rochelle'inkinden birkaç kat daha yüksekti.

Rochelle, cesur Afrika sanatı ve adamın cüssesine uygun büyüklükteki mobilyalarıyla oturma odasında oturuyordu. Ayağa fırladı, gözleri kırmızıydı, yüzü stresten solgunlaşmıştı.

"O bunu yapmazdı. Ne dersiniz deyin, bir daha kullanmayacağını biliyorum. Ve evimize asla kaçakları sokmazdı."

"Haklısınız. Ya da soruşturmanın bu aşamasında benim vardığım sonuç sizinkiyle örtüşüyor."

"O-" Rochelle'in iki yanındaki yumruklar çözüldü. Tekrar titreyerek sandalyeye çöktü. "Kardeşıme ne oldu?"

"Hepiniz oturun. Sevdiğiniz kahvelerden yok ama Pepsi var." Crack konuşurken eliyle Rochelle'in kıvrık saçlarını okşadı. "Bu senin soğuk içeceğin, değil mi?"

"Bu harika olur." "Roarke?"

"Böyle iyiyim, teşekkürler."

"Özür dilerim." Rochelle bir yumruğunu dudaklarına bastırarak sakinleşmeye çalıştı. "Bu kadar çabuk geldiğin, yardım ettiğin için sana teşekkür bile etmedim. Özür dilerim."

"Bunun için endişelenme." Eve, Rochelle ile göz göze gelecek şekilde oturdu. "Rochelle, Lyle'in şifonyerinde bir kavanoz vardı."

"Save It fonu. Her gece işten sonra oraya bozuk para atardı."

"İçinde ne kadar olduğunu söyleyebilirsiniz?"

"Oh, bilmiyorum. Sanırım yarısı doluydu, belki biraz daha fazla."

"Boştu."

"Hayır, bu doğru değil. Daha bu gece gördüm. Kapısı açıktı - bana saklayacak bir şeyi olmadığını göstermek için açık tutuyordu. Wilson'la akşam yemeği için üstümü değiştirmeye gittiğimde gördüm. En azından yarısına kadar doluydu."

"Boştu," diye tekrarladı Eve, "ve üst çekmecesinde ikinci bir basınçlı şırınga ve biri neredeyse boş olan, yasadışı gibi görünen iki şişe bulduk."

Ağır ağır kapanan gözleri granit gibi sertleşti. "Sana inanmıyorum. Bir dakika bile."

"Yapmalısın çünkü o kavanozu kim boşalttıysa şırıngayı ve kaçakları da onun yerleştirdiğine inanıyorum. Bunu her kim yaptıysa kardeşinizi öldürdü ve aşırı doz gibi göstermeye çalıştı."

"Onu öldürdüm. Öldürdüm. Öldürdü-"

"Nefes al, Ro." Crack içeceklerle birlikte aceleyle içeri girdi. "Sen nefes al." Bardakları yere bıraktıktan sonra onu sandalyeden kaldırdı, sonra oturdu ve kucağına aldı.

"Yapmadığını biliyordum ama duymak Cinayet. Biri Lyle'ı öldürdü. Düşünemiyorum. Bir saniyeye ihtiyacım var. Bana tutun, Wilson."

"Merak etme. Ben yanıdayım."

Eve bardağı aldı ve Rochelle'in kendini tekrar toparlamasını beklerken kafeinden bir yudum aldı.

"Çok mutluydu," diye mırıldandı. "Kendini yeniden bulmuştu, gerçek Lyle'ı yeniden bulmuştu. Bunun için minnettar olmalıyım, kendisi olmak için bu zamana sahip olduğu için. Bu gece ayrılırken ona 'Seni seviyorum' dedim, o da bana 'Ben de seni seviyorum' dedi. Birbirimize söylediğimiz son şey buydu. Minnettar olmalıyım

bunun için. Tanrım, evde kalmakta ısrar etseydim, o kutlama yemeğini yapsaydım-"

"Başka zaman gelebilirlerdi," diye bitirdi Eve. "Senin gitmeni beklemişler gibi görünüyor. Muhtemelen bu gece izinli olduğunu bilecek kadar programını iyi biliyorlardı. Ona kim zarar vermek ister ki, Rochelle?"

"Yemin ederim bilmiyorum. Bana birkaç yıl önce sorsaydınız, bir düzine isim verebilirdim. Ama o hayatın dışında kaldı ve uzak durdu. İşe, toplantılara, kardeşlerimizi ve büyükannemi görmeye gidiyor. Henüz biriyle çıkmıyor bile. Ayık kalmak için iki yıllık çipini daha yeni aldı."

"Siz ayrıldıktan kısa bir süre sonra bir kadının dairenizin kapısına geldiğini gören bir tanığımız var. Kapüşonlu sweatshirt, poşet ve bot giyyordu. Hepsi koyu renk. Tanık beyaz tenli, yirmili yaşlarda, zayıf yapılı olduğunu düşünüyor. Çok zayıf. Onu tarif etti - ve sadece bir anlığına görmüş - ince, sert bir yüzü varmış. Saçları pembeydi."

"Dinnie'ye benziyor."

"Dinnie mi?"

"Dinnie Duff. O fiyaskoda birlikte yaşadılar. Banger Bitches'ten biri. Kendilerine böyle diyorlar. Tutuklanmadan önce onunla birlikteydi. O da hapis yatmış. Onunla tekrar görüşmeye başlamazdı. Şartlı tahliyesini ihlal ederdi."

"Bu gece onu içeri aldığını düşünüyoruz." "Tanrım."

"Ağladığına, yardıma ihtiyacı olduğunu ya da yardım istediğini söylediğine inanılıyor."

"Bu işe yarar," diye onayladı Rochelle. "Eğer ondan yardım isteseydi kapıyı açabilirdi. Bence en kötü zamanlarında bile onu önemsiyordu. Lyle'ı o öldürdü."

"Sanırım içeri girenleri içeri alabilmek için gönderildi. Onları içeri aldığı gibi gitti."

Öfkesi geri geldi. "O da aynı derecede suçlu."

"Evet, öyle. Buradan ayrıldığımda onu alacağım ve cinayete iştirakle suçlanmasını bekleyeceğim."

Rochelle gözlerini kapadı ve başını Crack'in omzuna yasladı. "Seni sürekli terslemek istememiştim."

Crack ona, "Sıska beyaz kız çıtçıtlar için endişelenme," dedi.

"Öyle olsaydı, başka bir işte çalışıyor olurdum. Ayrıca, sorgulama sırasında dairenize girmesine izin verdiği üç adamın isimlerini de öğrenmeyi umuyorum."

"Neye benziyorlardı? Onları daha önce görmüş olabilirim. Biliyor olabilirim."

"Tanık yüzlerini görmedi. Bu onları bulamayacağım anlamına gelmez. Bulacağım. Bu arada, dairen mühürlendi. Bu gece burada kalmalısın. Yarın seninle irtibata geçeceğim. Benimle birlikte daireni gözden geçirmeni, eksik ya da yerinde olmayan bir şey varsa bana söylemeni istiyorum. Herhangi bir şey."

"Evet, ne zaman istersen. Ama Lyle'ı görmem gerek. Haklıydın Wilson, ona gitmemi engellemekte haklıydın. Ama şimdi onu görmek zorundayım."

"Yarın senin için ayarlarım." "Morris'i istedin mi?"

Eve Crack'e başıyla onay verdi. "Evet. Morris Lyle'la ilgilenecek." "Yapacağı şey tam da bu, Ro. O ilgilenecek. Ben de onunla gideceğim.

sen."

"Kardeşlerim-Martin ve Walter-ve büyükannem. Onlara söylemem gerek. Onlara nasıl söyleyeceğim?" Bir an için yüzünü Crack'in omzuna çevirdi. "Ama söylemek zorundayım. Yüz yüze. Birlikte olmalıyız."

"Walt'un okuluna gideceğiz. Bize bir araba bulacağım ve Walt'u almaya gideceğiz, sonra da Martin'e gideceğiz."

"Sizin için bir araba ve şoför ayarlayacağım," dedi Roarke. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Bitti. Sen ailedensin," dedi Crack'e. "Ve Rochelle artık benim adamlarımdan biri. Lyle ise Eve'in. İhtiyacınız olduğu sürece emrinizde bir araba ve şoför olacak."

"Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum," dedi Rochelle. "Bu gerçek gibi görünmüyor, sonra gerçek oluyor, korkunç bir şekilde gerçek oluyor, sonra olmuyor. Onları ne kadar inciteceğini bile bile söylemek zorundayım."

"Yalnız olmayacaksınız." Crack onun saçlarını öptü. "Hemen yanında olacağım."

Arabaya doğru yürürlerken Eve, Dinnie Duff'ın bilinen son adresini buldu. "Banger sahası," diye mırıldandı. "Eğlenceli olmaz mı?" Arabaya bindi ve adresi tuşladı. "Arıyorum, o bölgede çalışan birkaç üniformalıdan destek alıyorum."

"Siska beyaz kızla başa çıkamayacağımızı mı düşünüyorsun?" "Oh, başa çıkabiliriz, korkunç İrlandalı çocuk, ama ben bir çete kavgası arıyorlardı. Lyle'ı öldürmek için üç kişi gönderdiler. Bu küçük bir değişiklik değil, önemsiz bir saçmalık değil. Bu başka bir şey ve çok daha fazlası. Dinnie Duff onu öldüren üç kişiyi tanımakla kalmıyor, muhtemelen onları kimin gönderdiğini de biliyor."

"Bir kaptanları var mı?"

"Evet." Roarke direksiyona geçerken en olası düzeni düşündü. "Ve muhtemelen bir avuç teğmen ve alt kademeler. Ama yetkili biri, çete işlerini denetleyen biri - kaçakçılar, finans, seks ticareti. Sonra rakip çetelerle pazarlıklar ya da suikastlar var. Koruma rantı var ve bu böyle devam ediyor."

"Bu bir iş," diye yorumladı Roarke.

"Öldürmek, sakatlamak, çalmak ve terörize etmek için bir bahane. Ama evet," diye kabul etti, "bir iş. Yani eski bir üyeyi, hayatını dışarıda sürdürdüğü için vurmazsınız. Bunu yaparsınız çünkü kişisel bir kininiz vardır ya da hayatını yaşarken çete işlerini bozacak bir şey yapmıştır."

"Günlüğünde en azından bunu ima eden bir şeyler olabilir."

"Bakacağım. Ama Duff çete zamanında Lyle'la birlikteyse ve hâlâ Bangers'la birlikteyse bir şeyler biliyordur."

Bowery'nin derinliklerine doğru yol aldılar. Urbans'tan sonra bölgenin büyük bir kısmı soylulaştırılmış ve yeniden canlandırılmış olsa da, bu keyifsiz bir avuç blok sefaleti tercih ediyor gibiydi.

Buradaki lüks, binaların duvarlarına yazılan küfürlerin dilbilgisi açısından doğru olduğu anlamına geliyordu.

Burada geçimini sağlamak için çalışan pek çok kişi ücretlerini yeraltındaki kulüplerde, batakhanelerde ve cehennem çukurlarında kazanıyordu. Temel becerileri olmayan ve yiyecek ya da uyuşturucu ihtiyacı olanlar, bireysel kullanım ya da seks oyunlarında gruplar için bedenlerini buralarda satma eğilimindeydi.

Banger'lar yeraltının bu küçük dilimini yönetiyor, bölgelerini genişletmek için Çin Mahallesi Ejderhaları ile düzenli olarak savaşıyorlardı.

Sokaklarda ve kaldırımlarda, renk aramak için kendi bölgelerinde dolaşacak kadar aptal olan turistleri soyuyor, bağımlılara ve ruhsat için gerekli şartları yerine getiremeyen sokak fahişelerine hizmet veriyorlardı.

Koruma parası ödemekte tereddüt eden dükkan sahipleri genellikle iş yerlerinin yakıldığını ya da stoklarının ev yapımı boomerlar tarafından yok edildiğini görmüştür. Çoğu zaman inatçı dükkân sahibi hâlâ içerideydi.

Eve'in bildiği kadarıyla, yasak olan tek bina Doğu Dördüncü Cadde'deki Kutsal Kurtarıcı Kilisesi'ydi. Banger'lar bir ibadethaneye saygı duydukları için değil, annelerinin ve büyükannelerinin çoğu orada yavrularının ruhları için dua ettikleri için yasaktı - bu yavruların ruhları çoktan en düşük teklifi verene satılmıştı.

Eve sokakları taradı; pencereler parmaklıklı ya da tahtalarla kapatılmıştı, çelik kapılar sıkıca kilitlenmiş ve işaretlenmişti, yanmış

Araçlar.

Soğuk ve rüzgâr nedeniyle iş ve eğlencenin çoğu yeraltına çekildi, ancak birkaç sürü, kapüşonlarında, ceplerinden çıkan bandannalarda, bilekliklerinde çete renkleri -siyah ve kırmızı- sergileyerek dolaştı.

"Taşıyor musun?" Roarke kenara çekerken Eve kayıtsızca sordu. "Merak etme." Eve'in elini okşadıktan sonra her iki tarafta da.

Sürüden gelen bakışları gördü - üç erkek, bir kadın -Birkaç metre aşağıda. Yönlerini değiştirip ona doğru dönmeye başladıklarında, paltosunu ters çevirdi ve elini -çok açık bir şekilde- silahına götürdü.

Ve dişlerini göstererek gülümsedi. "Yürümeye devam edin," diye öğüt verdi.

En uzun boylu olanı - b i r sopa kadar sıska, soluk beyaz ve eski sivilce izleriyle dolu - sırtarak karşılık verdi. "Hadi a m a bebeğim. Neden bizimle takılmıyorsun? Sana nasıl yapıldığını göstereceğiz."

Kasıklarını ovuşturduğunda, arkadaşları neşeyle uludular. Eve, gözbebekleri ay kadar büyük olduğu için, kan akışlarında dans eden kimyasalların da buna yardımcı olduğunu fark etti.

"O küçük şeyle mi?" Başını eğdi. "Kedimin daha iyi bir paketi var. Yürümeye devam edin," diye tekrarladı. "Yoksa beyinsiz kıçlarınızı kaçak kullanmak, bulundurmak ve bir kanun görevlisine müdahale etmekten içeri tıkarım."

"Öyle mi?" Bu iri biriydi, kocaman omuzları vardı, arkadaşı ne kadar beyazsa o kadar siyahtı. Bangers çeşitliliğe önem verirdi. "Sen ve hangi ordu, sürtük?"

Eve başını tekrar eğdi, bu kez Roarke'a doğru. Bu daha fazla şamata getirdi.

"Çok güzelmış." Yalnız kadın, melez, saçları çete renklerinden oluşan bir bayrak gibi dalgalanıyor, dudaklarını yalıyor, dilini gümüş saplamasıyla sallıyordu. "O etin tadına bakmak istiyorum."

Roarke kayıtsızca Eve'e baktı ama gözlerinin mavisi rüzgâr kadar keskindi. "Bunlar Bangers mı o zaman?"

"Ooooh, güzel bile konuşuyor."

"Benim geldiğim yerde bangers sosis demek. Bu çok da uzak görünmüyor, gerçekten. Eğer bir sosis kadar beyniniz varsa, teğmenin önerdiği gibi onları ilerlemek için kullanırsınız. Aksi takdirde, kafese girmeden önce kan revan içinde kalırsınız."

"Siktir git, pis herif." Bir fıçı gibi çömelmiş, uzun ağarmış beyaz saçları uçuşan üçüncü erkek daha da neşeyle uluyarak cebindeki taşı arabaya doğru fırlattı.

Roarke'ın devreye soktuğu güvenlik kalkanından sekti ve kadının sırttan yüzüne çarptı. Kadın bir kaya gibi yere düştü.

"Bu arada ben İrlandalıyım." Roarke saldırıya hazırlandı. Eve silahını çekti.

Siyah-beyaz bir araç, siren sesleriyle birlikte hızla yaklaştı.

Dışarı çıkan iki polis -biri erkek, biri kadın- büyük Banger'ı çöpün en küçüğü gibi gösterdi.

Kadın polis havalı tüfeğini omuzladı. Kimseyi öldürmezdi ama patlaması çok can yakardı.

"Yine sorun mu çıkarıyorsun, Shake 'n Bake?"

Soluk benizli adam belli ki bu lakaptan hoşlanmamıştı ve ona hırladı. "Sadece yürüyoruz. Lanet olası özgür bir ülkede istediğimiz yere yürüyebiliriz."

"O zaman Little Easy'yi oradan alın ve bunu yapmaya devam edin. Tabii bu pozisyonu üstlenip ceplerinizi karıştırmamızı istemiyorsanız."

"Polisleri sikmek hırıldıdır."

Ama büyük olan sersemlemiş dişiye kaldırdı ve hepsi yürümeye devam etti.

Erkek memur onların gidişini izledi. "Bu grup çoğunlukla saçmalık ve gürültüden ibaret. Buralarda daha kötülerini de var. Burada neyin peşindesiniz, Teğmen?"

"Dinnie Duff'ın peşindeyim." Eve, sokak katında dövme ve piercing salonu olan dört katlı bir binayı işaret etti. Rochelle'in apartmanını bir saray gibi gösteriyordu. "Bilinen son adresi."

"Güncel Banger Merkezi. Çoğunlukla orada takılıyor." Kadın kaşlarını çatarak binaya baktı. "Ve zeki ortağımın bahsettiği bazı kötü adamlar da öyle. Gecenin bu saatinde yeraltında çalışıyor olabilir ama oraya inceksek daha fazla polise ihtiyacımız olacak."

"On-dört," diye onayladı ortağı. "En kötünün de kötüsü."

"Flop kontrol edeceğiz. Yoğun bir gece geçirdi, bu yüzden içeride olmak."

"Biz arkanı kollarız. Onu neden tutukluyorsunuz?" "Cinayete iştirakten baş şüpheli."

Her iki üniformalı da bakakaldı. Dişi olan sesini buldu. "Dinnie mi? O bir kullanıcı, bir sürtük ve boğa memeleri kadar işe yaramaz, ama cinayetle suçlamazdım."

"Ne kadar zamandır bu sektörde çalışıyorsunuz?"

Eve sordu. "Sekiz yıldır. Zutter'in yedi yılı var."

"Lyle Pickering'i tanıyor musun?"

"Elbette. Onu bir iki kez yakaladık. Bağımlı, pislik, içinde biraz şiddet vardı ama çoğunlukla Go'ydu."

Zutter başını salladı. "Go'sunu sevdiği kesin. O artık yok. Son duyduğumda düz yolu deniyordu. Hatta bir ay kadar önce Casa de Sol'da kahvaltı ettik, orada yemek yapıyordu. İyi gidiyor gibi görünüyordu."

"İki yıllık çipini aldı, işinde çalıştı. Ve bu gece, Duff'ın dairesine girdiğine ve tanımadığı üç erkeğe yardım ettiğine inanmak için sebeplerim var. Ve şimdi o öldü."

"Dinnie." Zutter yanaklarını şişirdi, başını salladı. "Parçalanmış bir direktan daha aptal ve bununla yarı deli. Pick için çok kötü. Hem de çok kötü. Şey." Omuzlarını yuvarladı. "Hazır mısın Norton?"

"Hazır doğmuş," dedi. "Yuvarlanmak için yetiştirildi."
Banger yumruğuyla süslenmiş kapıya yaklaştılar.

5

Zutter öne çıktı. "İçerideki nöbetçi için gizli bir kapı çalışıyorlar."

Eve ona baktı. "Şaka değil mi?"

"Şaka değil." Zutter yumruğunu hızlıca bir, iki, üç-duraklama-bir, iki-duraklama-bir şeklinde vurdu.

"Ve kırılmaz bir kod da."

Zutter sırtarak dudaklarını araladı. "Kapı muhafızları genellikle en iyi ve en zeki olanları değildir."

Bunu kanıtlamak için, kapıyı açan gardiyan kastan çok yağa sahipti, burnunda bir boğa halkası vardı ve aklı başında biri kavga sırasında onu çektiğinde ona ciddi acı verecekti ve PPC'sinde hala kıkırdayan bir canavar eşleştirme oyunu vardı.

"Polise ihtiyacım yok."

"Slice konfab istiyor."

"Slice mı istiyor?"

"Ejderha nefesi kokusu aldım. Ne var Toro, önce zombileri baltala. Sürünenleri yakalayın, vampirleri kızartmak için meşaleleri alın."

Toro kaşlarını çatarak oyuna baktı. "Önce zombiler mi?"

O bunu düşünürken, Zutter merdivenlere giden yolu açmak için onun iri cüssesini kenara itti. "Canavar Avcısı," dedi Zutter yukarı çıktıklarında. "Sekiz yaşındaki çocuğum oynuyor. Dediğim gibi, pek zeki değil."

Eve bangır bangır müzik, gırtlaktan gelen inlemeler, abartılı solumalar duydu. Bir porno filmin oynadığını anlamak için aksiyonu görmek gerekmedi.

Merdivenler bir dizi yaşam alanına açılıyordu. Çoğunun kapısı açıktı, bir kısmının da zaten kapanacak kapısı yoktu. Soldaki çift kişilikti, ikisi de açıktı. Porno müziğin gürültüsü ve ezgisi duyuluyordu.

"Bu Slice'ın fiyaskosu. O en iyi kaptan," diye açıkladı Norton. "Şu anda tek kaptan, çünkü işe alımlar azaldı, baskınlar arttı. İkinci nesil Banger."

"Burada kaç tane flop var?"

"Söylemesi zor. Belki yirmi, yirmi beş düzenli çalışan. Ama bir grevden önce bunun iki katına çıkabilirsiniz. Bölgeleri daraldı ve kaybettiklerini geri almak için ellerinde olana tutunmaya çalışıyorlar. Birçoğu bunun için ölebilir. Bazıları ölüyor."

Eve açılışa doğru adım attı. Geniş bir oturma alanının karşısında, on metrelik bir ekranda, maskeli çok sayıda insan bir tür süslü balo salonunda çeşitli seks eylemlerinde bulunuyordu. Sahnedeki bir müzik grubunun çaldığı müzik, bas seslere ağırlık veriyordu.

Yaşam alanının büyüklüğünü, birkaç flopu bir araya getirmek için duvarların kaldırılmasına borçlu olduğuna karar verdi. Mobilyaların çoğu parlak kırmızı ve siyah renkli alçak jel kanepelerden oluşuyordu ve çoğu şu anda ekrandaki aksiyonu taklit etmeye çalışan çiftler -ya da üçlüler- tarafından işgal edilmişti.

Büyük boy tek uyku koltuğunda iki kadın - belli ki kafayı bulmuşlardı - bir erkeğin üzerinde huysuzca sürünüyorlardı. Bir eliyle göğüslerine ve kıkırına eksik vuruşlar yapıyor, diğer eliyle PPC'sini çalıştırıyordu.

Erotica'nın da eşlik ettiği Zoner dumanı havada rüya gibi bir sis gibi asılı duruyordu.

Eve'in saydığına göre bir düzine insan vardı ve çoğu herhangi bir silahı gizleyemeyecek kadar çıplaktı. Yine de, bir yumruğunu pervaza vurduğunda bir elini kendi elinin üzerinde tuttu.

"NYPD."

Uyuşturucu ya da seks yüzünden tamamen sersemlememiş olan birkaç kişi ise kaçışmaya başladı. Sandalyedeki adam kadınlardan birini yere itti, diğerine el salladı. Ve yarım bir gülümsemeyle ereksiyonunu pantolonuna geri yerleştirdi.

Melezdi, teni Peabody'nin normal kahve rengindeydi, sert koyu gözleri ve sol yanağında uzun, ince bir yara izi vardı, diğerinde ise kan damlayan bir bıçağın dövmesi vardı.

Saçlarını ensesindeki banttan sırtına dökülen sıkı siyah-kırmızı örgülerle örmüştü. Siyah, uzun kollu tişörtü boğazının yan tarafındaki bir başka kesik izini tam olarak gizleyemiyordu.

Çıplak adamlardan birinin jel koltuğun altına uzanmaya başladığını gördü, sonra her iki havalı tüfek de kurma sesi verince dondu kaldı.

"Şimdi herkes sakın olsun, tamam mı?" Slice çakıllı bir baritonla konuştu, yarı gülümsemesini korudu. "Bize eşlik edecek biri var. Seni tanıyorum." Eve'e parmak eklemleri yumrulu uzun bir parmağını gösterdi. "Elbette tanıyorum. Seni şurada görmüştüm."

Ekranı ve iş başında olan şişmiş cinsel organın yakın plan görüntüsünü işaret etti.

"Hepiniz bana ünlü bir polis ve onun zengin adamını getirin. Biraz içkiye ihtiyacımız var! Bulge, üzerine bir şeyler giy ve aşağı inip Toro'yu kapıdan çek. Mofo'nun bize misafirimiz olduğunu söyleyecek kadar akıllı yok."

"Herkes olduğu yerde iyi," dedi Eve. "Dinnie Duff'ı arıyoruz."

"O küçük fahişeden ne istiyorsun?"

"Bu konuyu onunla konuşacağım."

"Elbette o bir fahişe ama benim fahişem. Biz kendimizinkine bakarız, değil mi?" dedi odadakilere. "Ona sorun çıkarmak için mi buradasın?"

"Evde mi?"

Slice ona dişlerini gösterdi, hem sırtıyor hem de meydan okuyordu. "Bu gece sert bir kışın var, değil mi?"

"Her zaman açık. Baskın yapmaya değer mi? Hepinizi içeri tıkmama yetecek kadar Zoner havada asılı duruyor."

"Hemen dışarı çıkacağız."

"Evet, belki, ama daha fazlasını aramak için geçerli bir nedenim olduğunu düşünürsek?" Odayı taradı, odadaki birkaç kişiden fazlasının flaşın onlar için işe yaramayacağını bildiğini fark etti. "Belki de işe yaramaz. Dinnie Duff."

"Siktir et." Omuz silktili ve ikinci kadını yere itti. "Muhtemelen Islak Rüyalara'ın altında çalışıyordur. Onu hiç görmedim."

"Bakmaya ne dersin?"

"Arama iznini görmeme ne dersiniz?"

Eve şimdi gülümsedi. "Beş dakikadan kısa sürede bir tane bulabilirim. Bunun size tüm kaçakları, silahları ve reşit olmayanları dışarı çıkarmak için zaman vereceğinden şüpheliyim. Ama bunu oynayıp görebiliriz."

"Hepinizi ve sizi de sikeyim." Artık gülümsemedi, ayağa kalktı. "Bolt, son zamanlarda o kaltağı beceriyorsun. Nerede o?"

"İş, dedi. Kaşınmaya ihtiyacı var."

Bolt denen adam pantolonunu giymekle, çıplak karnını kaşımakla vakit geçiriyordu. Eve, tembel hareketlerine rağmen gözlerindeki bakışın vahşi olduğunu düşündü.

Kızgın, diye düşündü Eve. Bu, pantolonu inik ve elinde silah yokken yakalandığı için kızgın.

Beyazdı, sert, kompakt bir boksör yapısına sahipti, dikenli kızıl saçları vardı, kalbinin üzerinde çete dövmesi vardı. Kollarında iki şimşek dövmesi vardı.

"Onu en son ne zaman gördün?"

"O kaltağa tasma takmıyorum." Bolt bunu kanıtlamak istercesine uzanıp en yakın göğsü sıktı. Yeterince sert

memenin sahibi bağırdı. "Biraz kaşınmaya ihtiyacı olduğunu, yapacak işleri olduğunu ve bu gece parti yapamayacağını söyledi."

"Hangisi onun fiyaskosu?"

"Dostum, onun kendine ait bir şeyi yok. Neden çizilmeye ihtiyacı var ki? Sevişmek için benimle takılıyor. Ne oluyor Slice, bu saçmalığa katlanmak zorunda değiliz. Haklarımız falan var. Ayağa kalkmalısın dostum, bu kaltağa emmesini söylemelisin."

"Elimde ne olduğunu biliyorum," diye karşılık verdi Slice. "Bizim buradaki polislerden bir bok almam."

Eve rozetini çıkarıp havaya kaldırdı ve Slice'a soğuk bir bakış fırlattı. "Beni tanıdığını söyledin, o zaman benim bir cinayet polisi olduğumu da biliyorsun. Buraya kaçak seks işçiliği için mi geldiğimi sanıyorsun?"

"Neden burada olduğunu bilmiyorum."

"Buradayım çünkü Dinnie Duff bir cinayet soruşturmasında şüpheli konumunda. Bu saçmalığa devam edersen, sen de öyle olacaksın. Nerede o?"

Güldü ve sanki bir işaret üzerine diğer birkaç kişi de ona katıldı içinde.

"İyi bir şey içiyor olmalısın eğer bir cinayet için o kaltakta. Kanlı bir başparmak görse ciyaklar. O kimseyi öldürmedi."

"Lyle Pickering elinden gelse aynı fikirde olmazdı ama o öldü." Slice'ın yüzü taş kesildi ve devam eden kahkahalar kesildi. "Pick'in öldüğünü mü söylüyorsun? Onun öldüğünü ve Dinnie'nin onu yaptı mı?"

"Öldüğünü ve onunla konuşmam gerektiğini söylüyorum. Nerede o?"

"Nasıl öldü?" "Dinnie Duff nerede?"

"Burada olmadığını söyledik. Pick'in sonunu getirecek bir şey yapmasına imkan yok. Bangers sopa, ve o çocuk bir

Banger." Yerdeki kadınlardan birini tekmeledi. "Loose, nerede olduğunu biliyor musun? Düzgün söyle."

"Çalışıyor olmalı, Slice. Bolt'un dediği gibi, yapacak bir işi varmış, kaşınması gerekiyormuş. Bir süredir flop için payını ödemedi. Dedin ki ..."

"Devam et."

"Ya parasını ödemesi ya da başka bir yer bulması gerektiğini, çünkü Bolt'un payına düşenin yeterli olmadığını söyledin. Yapacak işleri olduğunu söyledi. Hepsi bu."

"Doğru, ben yaptım." Yavaşça başını salladı ve Eve'e baktı. "Kaltaklar da herkes gibi bedel ödemek zorunda ve sikişmek de bir yere kadar. Pick öldü, Ejderhalara bakmalısın. Biz kendimizinkileri öldürmeyiz."

"Seni reddetti."

"Reddedilenler boktan." Slice'ın gözlerinden nefret fışkırıyordu; şiddetli, sinirli bir nefret. "Hayatını bir çuval gibi yaşamak istiyorsa, bu onun bileceği iş. Ama bir kez yemin ettin mi, bizden biri olursun. O orospu Dinnie bile bunun nasıl olduğunu bilir."

Zorlamayı düşündü ama tohumları ekmiş, izlenimlerini oluşturmuştu.

"Onu bulacağım. Eğer bu arada ona bir şey olursa, senin için geleceğim."

"İstediğin kadar gel, kaltak. Senden daha sert kışlarla başa çıktım."

Bunun üzerine Roarke hızlı bir kahkaha attı. "Böyle düşünmeye devam et," dedi ve Eve'le birlikte merdivenlere doğru döndü.

Dışarıda Zutter yanaklarını şişirdi. "Onu bulmaları için birkaç adam gönderecek. Eğer ona ilk sen ulaşmak istiyorsan, aşağıya inmeliyiz. Daha fazla polise ihtiyacımız olacak."

"Slice'ı ne kadar iyi tanıyorsun?"

Norton, "Onun en iyi köpek olma yolunda verdiği mücadeleyi izledim," dedi. "Sahip olduğu şey çete."

"Ona söylediklerim için onu vurur muydu?"

Norton'la birbirlerini incelerken Zutter çenesini ovuşturdu. İkisi de başını salladı.

"Onunla konuşmak, bildiklerini ondan öğrenmek isteyecektir."

Eve, "Eğer Lyle'a suikast emrini o verdiyse, zaten biliyordur," diye belirtti. "Ve eğer verdiyse, kız onun emirlerine uydu. Onu şimdi dışarı çıkarır mı?"

Norton, "Onu daha fazla dışarı çıkar," dedi. "Belki de çoktan çıkarmıştır."

"İşleri yoluna koyana kadar onu bir yere götürün."

"Yani, her iki durumda da onu idam etmeyecek." Eve rüzgârda durmuş hesap yaparken, dövmeceğinin üzerindeki neon küçük bir arı sürüsü gibi vızıldamaya başladı. "Vur emrini o vermediyse, kızın da bu işin bir parçası olduğu ortaya çıkarsa, kanuna uyup duruşma yapacak mı?"

"O böyle yapar. İş o noktaya gelirse kızın bağırsaklarını kendisi deşer, ama önce onu ayağa kaldırıp yağlarını eritmeden olmaz."

"Tamam. Yerde oturun, ayrılan birini görürseniz beni etiketleyin ve yeraltına gidin. Birkaç blok batıda, değil mi?"

"Olumlu."

"Peki o girişteki Islak Rüyalar nerede?"

Zutter şimdi üniformasının şapkasını geriye itti ve başını kaşıdı. "İlk tünel sağda, sonraki solda. Çok derin değil. Teğmen, güç olmadan oraya gitmemelisin."

"Sadece yatıyorum. Asist için minnettarım."

"Yeryüzündeki bu küçük cennet parçasında yaptığımız şey bu, değil mi Zut?"

"Tamamdır."

Roarke direksiyonun arkasına geçti. "Birkaç blok batıda, değil mi?"

"Evet, o zaman Islak Rüyalar'a gideriz."

"Sevgili Eve, seninle hayat hiç bitmeyen bir dizi."

"Komik."

Onu bir yükleme alanına park etmesi için yönlendirdi ve Görevde işaretini açtı. Bagajdan seçimlerini gözden geçirdi ve iki sivri uçlu bıçak çıkarıp birini Roarke'a uzattı.

"Teşekkür ederim, hayatım. Tam bana göre."

Onu tanıyordu, kendini idare edebileceğini biliyordu. Bundan zevk alacağını biliyordu.

"Ne taşıyorsun?"

Paltosunu açtı, iç cebinden polisin verdiği bir bayıltıcıyı çıkardı.

"Tanrım, seni tutuklamalıyım."

"Eve gittiğimizde yapacağına söz ver." Onu öpmek için eğildi. "Bunun beni nasıl heyecanlandırıldığını biliyorsun."

"Hâlâ komik," diye mırıldandı. "Elinizin altında bulunsun." "Sence o vur emrini verebilir mi?"

"Onu aramak için içeri girdiğim anda hedef tahtasındaydı. Ben üniformalıların görüşünü destekliyorum," diye ekledi. "Eğer Pickering'le ilgili emirleri uyguluyorsa, ortalık sakınleşene kadar onu saklayacaktır. Ama . . ."

"Onun tepkisini düşünüyor ve bunun gerçek olup olmadığını tartıyorsunuz."

"Gerçek gibi hissettirdi, yani hainlik yaptıysa işi bitmiştir. Ama onun kendi kuralları var, bu yüzden benden önce ona ulaşmaya çalışacak ve onu mahkemeye çıkaracak. Vur emrini verse de vermese de kurala uyuyormuş gibi görünmek zorunda."

Norton'dan etiketi aldı.

Eve Roarke'a, "Mürettebatından üç kişi şu anda yola çıkıyor," dedi ve omuzlarını silkti. "Hadi yapalım şu işi."

İnsan atığı, çürük ve daha kötü kokuyordu. Yankılanan karanlıkta, gölgeler Eve'in sol elinde tuttuğu kalem ışığından uzaklaştı. Birkaçı duvara yaslanmıştı, bir yere sıvışamayacak kadar kafayı bulmuşlardı, yuttukları ya da patlattıkları her neyse gözleri cam gibiydi.

Etraflarından dolandı, sonra öne fırlayan birinin boğazına bir dirsek indirdi. Adam yere düşerken, Roarke'ın da neredeyse aynı manevrayı yaptığını görmek için tam zamanında döndü ama dirseği burun kıkırdağına çarpmıştı.

"Bir arkadaşı vardı," dedi Roarke kolayca ve gülümsedi. Evet, diye düşündü yine, hoşlanıyor.

"Bazen hızlı bir skor umuduyla girişlere yakın bir yerde eşleşiyorlar."

Sol tünele girdi. Uzakta müzik gümbürdüyor ve birkaç ışık parlıyordu. Işıkların soluk parıltısında, pantolonu ayak bileklerine kadar inmiş, kıllı kışını pompalayan bir erkek, bir kadını duvara yapıştırmıştı. Hırıltılı homurtuları her çılgınca hamlesini noktalıyordu.

Kadın dehşete düşmüş ya da tahrik olmuş gibi görünmek yerine, sadece sıkılmış görünüyordu. Ama bakışları Eve ve Roarke'ın üzerinde gezindiğinde, dişlerinden geriye kalanları gülümsemeye yakın bir şekilde gösterdi.

"Yakında burada işimiz biter, yarısına iki katı veririm."

Yollarına devam ederlerken Roarke, "İşte her gün alamayacağın bir teklif," diye mırıldandı.

"Ve STD bedava geliyor." Eve yeni bir kusmuk sıçramasının üzerinden geçip bir sonraki tünele girdi.

Yeraltı kulüpleri ortaya çıktıkça ve bazı perakende satışlar dağıldıkça burada daha fazla ışık var. Bondage World, ürünlerini tanıtan canlı modellerle övünüyordu.

Sahte deri kıyafetindeki kesiklerden devasa insan yapımı göğüsleri görünen bir kadın etkileyici bir şekilde inerken, titreşimli bir straponu olan ikinci bir kadın meme ucu kelepçelerinin ilmekli zincirlerini duvar kancalarına takmanın doğru yolunu gösterdi.

Tüm vücudu dövmelemlerle kaplı birkaç çürük, potansiyel müşterilerin gösteride aktif rol alma girişimlerini engelledi.

Gönüllülerin sahnede tecavüze uğrama ayrıcalığı için para ödediği bir bar olan Bang-O-Rama'nın önünden geçtiler. O sırada bir grup kadın, sahneye çıkan ve seks işçileri vücudundaki her deliğe girerken kıvranan Coco adında birini yuhalayıp alkışlıyordu.

Gelin adayı olduğunu ilan eden bir taçtan başka bir şey takmıyordu.

"Kızlar gecesine yepyeni bir anlam katıyor," diye yorumladı Roarke.

Tünelin ilerisinde birisi, hiçbir şekilde zevke dönüşmeyen bir çığlık attı. Tıpkı ardından gelen kahkahanın mizah içermemesi gibi.

İkisini de görmezden gelen Eve, Islak Rüyalar'ı hedef aldı.

Diğerlerinin çoğundan daha küçük olan bu yer, kötü ışıklandırma, dumanlı hava ve kaydedilmiş müzikle duvarda bir delikten ibaretti. Eve aydınlatmanın, personelin bir sonraki uyuşturucu için yeterli parayı kazanmaya çalışan keşlerden oluştuğu gerçeğini gizlemeye yönelik bir girişim olduğunu düşündü.

Yine de yaptığı taramaya göre müşterilerin büyük bir kısmı aynı durumdaydı. Şaşkın bakışların bazıları odayı saran Zoner dumanını yutmaktan kaynaklanıyor olabilirdi.

Platformdaki birkaç kadın - sahne terimini değerlendiremeyecek kadar küçük - birbirlerini mekanik bir şekilde pençelerken, üçüncüsü bir direğin üzerinde beceriksiz bir rutin denerdi.

Barın arkasında, muhtemelen Bondage World'den satın alınmış meme ucu halkaları takan tek bir erkek, cimri bardaklara çamur renginde sıvı döküyordu. Taburedeki adam, Eve'in kaburgalarını sayabileceği kadar kemikli bir seks işçisinden kucak dansı alırken bir tane içti.

Eğer on sekizinci yaş gününü görseydi, rozetini yerd.

Kırmızı tulum giymiş bir kadın yaklaştı. İki yanından aşağıya doğru uzanan açık bağcıklardan solgun et

s a r k a r k e n , başka bir çift insan yapımı meme rahat korse.

Kömür karası bir peruk takmıştı ve peruğun sol tarafı yanağındaki yanık izlerini tam olarak gizleyemiyordu. "Masa mı yoksa özel oda mı arıyorsunuz?" Bir sesi vardı duman gibi yoğun ve hafif uyuşturulmuş. "İkisi de değil. Dinnie Duff."

"Eğer kişisel hizmet arıyorsanız, daha iyisini bulabilirim." Eve rozetini çıkardı. "Dinnie Duff."

Kadın tısladı. "Kaldır şu şeyi. Burada işler yeterince kötü. Bu gece çalışmıyor. Birkaç, üç gecedir gelmiyor."

"Burası senin yerin mi?"

"Kahretsin, hayır. Ne varsa ben yönetiyorum." "İsim."

"Taffy Pull. Sahnede çalışırken yasal olarak değiştirdim."

"Pekala Taffy, Duff'ın gelmesinden bu yana iki mi üç mü oldu?"

"Kahretsin." Kadın başını kaşıdığı anda peruk değişti. "Pazartesi gecesi yavaş. Çoğu gece yavaş ama hafta sonları iyi iş yapıyoruz. Hafta sonu onu kullanabilirdim ama gelmedi. Sanırım geçen geceden beri gelmedi. Belki Perşembe gecesi gelip çalışıyordu. Belki bir gece önce. Onu idare edecek kadar kazanmış olmalı ya da kendini yakalatmıştır diye düşündüm."

"Birkaç kişiye bu gece burada çalışacağını söylemiş."

"Ama çalışmıyor. Bak, eğer onu tutuklarsan benim için sorun değil.

göt. Çalışıyor, parasını alıyor." Omuz silkme hareketi göğüsleri bir nebze bile oynatmadı. "O çalışmıyor, başkası para alıyor. Benim için hepsi aynı."

"Ne zamandır burada çalışıyor?"

"Tanrım, sanırım üç yıl kadar. Arada sırada. Ve bolca kapalı. Onu bulursan, temelli gittiğini söylersin. Buraya polislerin gelmesine izin veremem. İş için iyi değil."

Eve, Bolt'un önderliğinde tünelden aşağı doğru ilerleyen üç Banger'ı gördü. "Eğer benimle dalga geçtiğini öğrenirsem, burayı kapatırım."

Kadın bir kez daha omuz silkti. "Çalışmaya üşenen bir keş orospu için saçmalamak için bir nedenim yok. Burası da büyük bir kayıp değil, değil mi? Burayı kapatırsanız, her zaman başka bir yer vardır."

Eve öylece bıraktı.

Bolt durdu, onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Yeraltında polislerin başına kötü şeyler gelir."

"Kendilerine sersemletici silah doğrultmuş bir polisle tartışmaya başlayan insanların başına daha kötü şeyler gelir."

"Bir polis," diye ekledi Roarke. "İki bayıltıcı."

Bu kez yere baktığında, Roarke gibi onun da elinde bayıltıcı vardı. Bolt onlara sırtı ama yürümeye devam etti.

Roarke, "Bunun çok kötü bir tavrı var," diye yorum yaptı.

"Evet, sanırım Görgü Kuralları 101 dersinden sınıfta kalmış. Çok yazık.

Sadece beş-yedi yaşlarında ve nüktedanın ifadesindeki büyük tanımına uymuyor."

"Görünüşe göre boyunun eksikliğini alevli bir pislik olarak telafi ediyor. Ama büyüleyici ev sahibemize geri dönelim. Eski çalışanının nerede olduğunu bildiğini sanmıyorum."

"Hayır, ben de bilmiyorum. 'Alevli sik deliği'," diye tekrarladı. "Bunu unutmamalıyım."

Düğün ekibinin bir başka üyesi Bang-O-Rama'da sahneye çıkarken tezahüratları duymazdan geldi. Sonra Bondage World'ün Electric O demosu, ona sopayla çalıştırılan bir sığır sopasını düşündürdü. Ve seçilmiş bir cehennemdeki insanlığın ulumaları, geri dönüp caddeye doğru ilerlerken.

"Bu büyüleyici akşamdan sonra uzun ve güzel bir duş alabilirim."

"Hasta piçler. Ne tür bir hasta piç, birinin taşaklarına şok çubuğu vurmasını ister?"

"Bana bakma." Roarke onun için arabanın kapısını açtı. "Yani eğer ne Banger şefi ne de Taffy Pull denen tuhaf adam palavra sıkıyorsa, geriye sadece birkaç olasılık kalıyor."

"Evet, ya tavşan çekmiştir ya da ölmüştür."

Roarke etrafta dolaşp direksiyonun arkasına geçti. "Sayı yapmayı başarmış olabilir. Pickering'e ihanet ettiği için para almış olabilir. Kafayı buldu ve başka bir yere kaçtı."

"İmkânsız değil," diye kabul etti. "Belki de Slice haklıdır ve rakip çetelerden biri tarafından vurulmuştur. Onu işe aldılar, o da suikasta yardım etti ve şimdi onlarla birlikte kaçıyor. Ama ..."

"Rakip bir çete neden eski bir Banger'a suikast düzenlesin ki?" "Neden herhangi biri? Bu onu daha önemli yapar görünüyor." İşte bulmaca buydu. "Oyuncular hakkında daha fazla bilgiye ihtiyacım var."

PPC'sini çıkardı, koşmaya başladı.

"Aslında adını yasal olarak değiştirdi. Rita Razowitz'den Taffy Pull'a. Seks kulüplerinde çalışmış, zamanında birkaç tane üst düzey kulüpte. Yol boyunca birkaç darbe almış ama önemli bir şey olmamış. Yaklaşık on iki yıl önce bir adam yüzünden diğer SW'lerden biriyle kavga etmiş. Rakibi saçlarını ateşe vermiş."

Roarke, "Bu senin için aşk," dedi.

"Bu peruğu ve yara izlerini açıklıyor. Her türden afyonun tadını almış, kaçakçılıktan, ruhsatsız satıştan yakalanmış. Vesaire vesaire. Yaklaşık dört yıldır orayı işletiyor.

"Adamın buna değdiğini düşünemiyorum," diye düşündü Eve. "Evlilik yok, birlikte yaşama yok, çocuk yok ve son dört yılda işlediği bir suç da yok."

"Rita Razowitz'in hüzünlü hayatı ve zamanları."

İnsanlar kendi seçimlerini yapar, diye düşündü Eve. Nedenini kim bilebilir? "Bir keşi korumak için yalan söylemeyecek.

ve kapalı. Slice, yasal olarak Marcus Jones, Junior. Görünüşe göre büyük olan, sokak adı Rock, sadece bir Banger değil, aynı zamanda bir yüzbaşıymış. Annesiyle birlikte yaşamamış, bir süre hapis yatmış. Yaklaşık on yıl önce kendini öldüresiye dövdürmüştü."

"Bir gangster için iş riski."

"Bu Jones Senior'u bayılttı. Ciddi kafa travması, beyin hasarı okuyorum. Şu anda aynı tıbbi tesiste. Annesi Jones Junior'ın çocukluğunu hapishanede ve hapishane dışında geçirdi, bu yüzden onu öncelikle anneannesi büyüttü."

Roarke şöyle bir baktı. "Demek Lyle Pickering'le ortak bir yönü varmış."

"Evet. Binanın sahibi, fiyasko. Ya da bir kısmının. Islak Rüyalar ve diğer birkaç işletme için de aynı şey geçerli. Binadaki dövmeci, striptizci gibi. Samuel Cohen ve Eldena Vinn ile birlikte sahibi.

"Bu ikisinden bir haber var mı?" diye sordu. "Üzgünüm, hayır. Ama bu çok ilginç."

"Evet, dikkatimi çekti. Ortaklarına bakacağım. Jones'un zekası, yeteneği ya da şansı var. Belki de hepsi. Birçok kez sorguya çekildi ama on sekiz yaşında altı ay hapis yattığından beri hiçbir şey ona yapışmadı."

"Beyin o yeraltı çukurunu satar ve o apartmana gerçek bir kira ödeyecek kadar para yatırır - bu da bana beyni varsa bile onu gösteriştan başka bir şey için kullanmadığını söylüyor."

"Kara para aklama, yasadışı ticaret, dolandırıcılık, eskrim vb. gibi." Roarke trafikte ilerlerken o da çalışmaya devam etti. "Tamam, ortağı Cohen bir avukattı."

"Öyleydi' mi?"

"Sekiz yıl önce barodan ihraç edildi. Şu anda kendini danışman olarak tanıtıyor. Kırk üç yaşında, aynı zamanda Banger Genel Merkezi'nden birkaç blok ötedeki Aşağı Doğu'daki evinin de sahibi olarak görünüyor. İşçi sınıfı bölgesi. Jones, Cohen ve Vinn'in de sahibi olduğu striptiz kulübü Bump & Bang'de çalışan yirmi beş yaşındaki Eldena Vinn ile birlikte yaşıyor. Mesleğini dansçı olarak kaydetmiş, ama striptizci yazıyor."

Eve, -sonunda- Roarke kapıdan geçerken ve evin ışıkları ileride parlarken arkasına yaslandı.

"Bir çete üyesi, barodan atılmış bir avukat ve bir striptizci nasıl iş ortağı olur?"

"Öğreneceğinizden hiç şüphem yok."

"Evet, bulacağım. Pickering'in cinayetiyle ilgili olabilir de olmayabilir de, ama öğreneceğim. Kirli işler kokusu alıyorum."

"Şehirdeki ilginç gecemizin güzel kokulu kalıntıları olabilir. Tanrım, o duşu istiyorum."

Yatak odasına vardıklarında, Galahad'ın büyük yatağa çaprazlamasına yayıldığını, dört ayağını da uzatmış, karnını yukarı kaldırmış olduğunu fark etti.

Yapabiliyorken tadını çıkar, diye düşündü Roarke soyunmaya başlarken.

Ayrıca, silah kayışını çözüp botlarını çıkarırken karısının gözlerinin arkasında dönen çarkları da fark etti.

Görevine sadık bir koca olarak, iyi bir gece uykusu çekebilmesi için onun aklını işten uzaklaştırması gerektiğine karar verdi.

Kız her şeyini çıkarana kadar bekledi ve uyku tişörtüne uzandı. Ve onu ayağa kaldırdı.

"Hey!"

"O duşa ihtiyacımız var."

"Sabah bir tane yakalarım. Senin sapık oyunlarını biliyorum, dostum."

"Belki yeni sapık oyunlarım vardır." Banyoda fıskiyelerin kendi sıcaklığından birkaç derece daha sıcak olmasını emretti.

tercihi. Ve onunla birlikte titreşen spreyn içine doğru adım atarken ağzını kendi ağzına götürdü.

Duş almanın hiç de fena bir fikir olmadığına karar verdi ve onu ayağa kaldırdığında etrafına sarıldı. Buhar çoktan pompalanmıştı ve fıskiyelerin titreşen sıcak ritmi neredeyse ellerinin çıplak teninde kayması kadar iyi hissettiriyordu.

Kendine ait olanın bir kısmını geri almak için onu kaygan, ıslak fayanslara yasladı ve kendi elleriyle, kendi ağzıyla meşgul oldu.

Hayır, hiç de fena bir fikir değil, diye düşündü, sıkı, dalgalanan kasları kavrayıp delerken, adamın kalbinin kendi kalbine çarptığını hissetti. Dişlerini kullandı, hızlı, aç ısırıklar, ıslak et kayarken ve ıslak ete karşı sürünürken.

Dispensere vurarak avucunu sıvı sabunla doldurdu. Üzerine, çevresine sürüp okşadı. Göğsünün sert duvarından aşağı, gövdesinin dar kesiminden aşağı, gergin karnından aşağı.

Aşağı.

Onu içine çekebilirdi, o anı yaşayabilirdi, onu alabilirdi ama adam onu etrafında döndürdü. Bir kolunu beline dolayarak onu sırt üstü kendisine yasladı, elini ipeksi sabunla göğüslerinin üzerinde gezdirdi, onları avuçladı, başparmağıyla göğüs uçlarını okşarken bir yandan da boynunun arka ve yan kısımlarıyla ziyafet çekti.

Kanı fıskiyeler gibi sıcak atarken o uzun, zayıf gövdeden aşağı. Kalçalar davetkâr bir şekilde pompalanmaya başladığında kalçaların bıçakları boyunca bir alay.

Henüz değil, henüz değil, açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi onu yiyip bitirebilirdi. Onun yerine parmaklarını karnının üzerinde gezdirdi, ihtiyacının titreyişini hissetti. Her ikisine de eziyet etmek için o pürüzsüz, güçlü uylukların iç kısmına hafif bir vuruş yaptı.

Bir iniltiyle kolunu adamın boynuna dolamak için geriye uzandı, şimdi titriyordu, onun için titriyordu.

Hazır, açık ve onun.

Bir fırça, sadece merkezinin üzerinde bir fırça, vücudu onun kısıtlayıcı koluna karşı kavislenirken onu hafifçe kavradı. Ve onun içinde, hafif, neredeyse tembelce, hızlanan nefesi soluk soluğa kaçarken.

Yavaş, diye düşündü, kendi ihtiyaçları bastırsa da yavaş. Onun zevkin içine düştüğünü, içinde eridiğini, ona teslim olduğunu hissettikçe yavaş.

Onu doyurmuş, kemiklerini bile tereyağına çevirmiş gibiydi. Tüm o ballı hislerin içine gömüldü, kalın, buharlı havada süzüldü. Ve onu kaldırdıklarında, yukarı, yukarı, yükseklerle tutundu, sonra sendeleyerek düşüşü kucakladı.

"Sür onu," diye ısrar etti kadın gevşediğinde. "Sadece sür." Onu tekrar kaldırabilirdi ve kaldıracaktı da. Artık o kadar yavaş değil, o kadar da hafif değil.

Hiçbir şey, hiçbir şey onu sert, sert gözlü polisinin ona verebileceği şeyle demlenmesinden daha fazla tahrik edemezdi. Bir kez daha, diye düşündü kendi kasları titrerken, sadece bir kez daha, onun içinde yeniden oluştuğunu hissederken.

Kadının kenarda titrediğini, vücudunun yay gibi gerildiğini hissettiğinde, onu etrafında döndürdü. Sırtı fayanslara dönükken, sert, hızlı ve derin bir şekilde içine daldı. Orada tuttu, serbest bırakılma çılgılığı yankılanırken kendini oraya zincirledi.

"Tanrım. Tanrım." Nefes almak için mücadele ederken başı adamın omzuna düştü.

Hava yok, diye düşündü, sersemlemiş ve uyuşmuştu, sadece sıcaklık. Sonra tekrar hareket etmeye başladı.

"Dahası da var," dedi kadın başını kaldırdığında.

Gözleri, inanılmaz derecede mavi, çok yoğun, ona odaklanmıştı. Sadece ona. Aşk bir ok gibi saplandı, şehvetin içinden geçti ve her ikisinin karışımı onu boğdu.

Nefesi onunki gibi paramparça olmuştu, saçlarının ıslak ipeğini kavradı, ağzını kendi ağzına çekti. Tüm vahşi ve harika ihtiyaçlar yeniden yayılırken orada beslendi.

Ellerini adamın omuzlarına koyarak bir kez daha o mucizevi maviye baktı. "Sen dayanabildiğin sürece ben de dayanabilirim."

Ayağa kalktı, bacaklarını adamın beline doladı. "Şimdi sen sür."

Duramadı. Her türlü kontrolü bir kenara bırakarak, kör, neredeyse acımasız bir çaresizlikle tekrar tekrar içine girdi. Parmakları kalçalarına saplanırken onun çığlıklarını duydu. Teslimiyet çığlıkları değildi, bu sefer değil. Ama zafer çığlıkları.

Şimdi kaybolan, çözülen, fethedilen oydu. Serbest bırakıldığında, onu açmak, içini boşaltmak için bıçaklar gibi kesildi.

Neredeyse sendeleyecekti, bir elini duvara dayamak zorunda kaldı, ikisini de dik tutmak için Eve'i vücuduyla oraya sabitledi. Sonra bundan vazgeçti, ikisini de düşün zeminine kaydırıldı ve nefesini tutmaya çalıştı.

Buhar pufladı ve yükseldi. Su jetleri kalınlaşmış havayı yararak üzerlerine yağdı. Eve üzerine yayılırken boş boş, bunu kapatması gerektiğini düşündü.

"Belki de yeni sapık oyunların vardır." "Ne?"

"Biraz duş."

Gülmeyi başardı. "Bir noktada kalkıp oradan çıkmamız gerekecek."

"İyi hissettiriyor."

Başını onun omzunun kıvrımına yasladı, sanki -diye düşündü- gece boyunca orada yatmaya niyetliymiş gibi. "Kurbağa pişirmeyi biliyor musun?"

"Neden biri kurbağa pişirmek istesin ki? Sen zaten yemek yapmıyorsun."

"Onu su dolu bir tencereye koyuyorsunuz ve ısıyı çok kısıyorsunuz. Su ısınır, ama bu kademeli bir şeydir, bu yüzden talihsiz kurbağa tencereden çıkmaya çalışmaz çünkü

iş bitene kadar yavaşça kaynatılarak öldürüldüğünün farkına varmaz."

Kaşları birbirine çatıldı. "Kurbağa mı pişirdiniz?"

"Bu bir benzetme. Şu anda kurbağayız ve bu durumda yavaş yavaş buharda pişirilerek öldürüldüğümüzü söyleyebilirim. Yani."

İkisinin de oturmasını sağlamak için onu kaydırmayı başardı. Sonra gülümsedi. "Islak, sende en sevdiğim görünümlerden biri." Eğilip onu gözlerinin arasından öptü. "Jets off."

Birbirlerini yukarı çektiler. Eve dışarı çıktı ve kurutma tüpüne girdi. Roarke bir havlu kaptı.

Sıcak hava girdabının içinden ona baktı. "İyi seks yapıyoruz, değil mi?"

Şöyle bir baktı, havanın kısa kesilmiş saçlarını uçuşa geçirmesini izledi. "Sanırım az önce bunu doğruladık."

"Tamam." Dışarı çıktı ve yatak odasına geri döndü.

Dışarı çıktığında, üzerine bir uyku tişörtü geçirmiş, onu görmezden gelen kediye uzaklaştırmak için yorganı geri çekmişti.

O da sürünerek içeri girdi ve yayılan kedi yığınının Roarke'in yanına doğru sertçe itti. Roarke kaşlarını kaldırdı ve Galahad'ı kaldırıp yatağın ayak ucuna bırakarak sorunu çözdü.

İçeri kayarak Eve'e bir kolunu doladı ve onu kendine doğru çekti.

"Hatta maceralı seks bile yapıyoruz."

"Tekrar, sadece doğrulandı. Aklında ne var senin?"

"Herkes yetişkin ve istekli olduğu sürece insanların seks anlamında istediklerini yapabileceklerini düşünüyorum. Kimse kendini bir döşemede bulmadığı sürece. Ama . . ."

Arkasını döndü ve adam henüz ışıkları kapatmadığı için tekrar onun gözlerinin içine baktı. "Seni boşaltmak için asla taşaklarına şok çubuğuyla vurmayacağım."

"Bunun için minnettarlığımı ifade edecek uygun kelimeleri bulmak çok zor."

"Tamam. Ve meme uçlarıma garip oyuncaklar sıkıştırmanı istemiyorum."

"Bunu kabul edebilirim."

"Tamam o zaman. Biz iyiyiz."

"Biz çok iyiyiz." Onu tekrar öptü. "Işıklar sönsün." "Ben de kurbağa yemeyeceğim."

"Menüden çık. Uyu hadi."

Karanlığa doğru gülümsedi ve onun uykuya daldığını hissedene kadar sırtını okşadı. Ve yine çok iyi olduklarını düşündü.

6

Uyandığında, Roarke oturma alanındaki her zamanki yerinde sessizce mali raporları izliyordu. Kedi ise kısık ateşin önünde uyuyordu.

Kahvenin kokusunu aldı ve kokunun, Roarke'ın iş tanrısı kıyafetlerinden biriyle görüntüsünün ve kısık ateşin yanında horlayan kedinin uyanmak için oldukça sağlam bir yol olduğunu düşündü.

Yataktan kalktı, doğruca AutoChef'e gitti çünkü kahve kokusu yeterli değildi.

"Günaydın."

Kahvesini yudumladı ve pencereye doğru baktı. "Olabilir. Henüz gökten bir şey düşmüyor."

Roarke ona, "Ve tahmin edildiği gibi değil," dedi. "Hava tahmininde baharla ilgili iyi bir ipucu olduğunu bilmek sizi neşelendirmeli. Hava serin başladı ama öğleden sonra altmışlara tırmanacak."

"Huh." Bu onu neredeyse kahve kadar neşelendirdi. "Ve en azından birkaç gün için aradıklarına göre ısınma trendi, bugün gölette kazıya başlayacaklar." "'Gölet' mi?" Yürüyüşü hatırlaması bir dakikasını aldı.

Aylar önce araziye almışlardı. Bir şekilde küçük bir gölet yapmaya karar vermişler, yeri seçmişlerdi. "Bunu gerçekten yapıyor muyuz?"

"Bahar gelip de bir süre dışarıda dolaşmaya ve su kenarında oturmaya karar verdiğinde çok hoş olacak, değil mi?"

"Evet, olacak. Mart ayıyla ilgili tüm bu şeyler ne zaman olacak?"

"Hangi şey o?"

Kahvesini yudumlarken bir parmağını havada daire çizdirdi. "Aslanla birlikte yatan koyunla ilgili olan."

"Kuzu. Aslan kuzuyla birlikte yatar."

"Bir kuzu bir koyundur ve aslan aptal koyunu yemek için uzanır. Bunun Mart'la ne ilgisi var anlamıyorum."

"Çünkü bununla hiçbir ilgisi yok. Sanırım Mart'ın aslan gibi gelip koyun gibi gitmesini kastediyorsun. Bir kuzu," diye düzeltti parmaklarını saçlarında gezdirerek. "O lanet olası bir kuzu."

"Evet, eğer bir aslanla takılıyorsa olabilir."

Kadının bitişikteki banyoya girişini izledi ve haklı olduğunu düşündü.

Kadın dışarı çıktığında kahvaltısı ısınan kubbelerin altında bekliyordu. Kubbeleri kaldırdığında, kadın başını eğdi.

"Yulaf ezmesi yok mu?"

"Isınma trendini kutlamak için."

"Bahar için alkışları duyalım."

Tam İrlandalı yemeyi tercih etmişti çünkü onun gün içinde doğru dürüst bir yemek için ne zaman vakit ayıracağını kim bilebilirdi ki? Kadının hiç sevmeyişi siyah puding yerine küçük bir yoğurt ve meyve parfesi seçmişti.

Oturdu, daldı. "Yani şafak öncesi 'link ya da holo ya da her neyse toplantılarınızdan sonra, muhtemelen daha fazlası için dışarı çıkıyorsunuz."

"Bir ya da iki şeyim var."

"Dün sipariş ettiğiniz gözden geçirilmiş ne var ne yok raporu elinizde."

"Bu sabah imzayı attım. Ve sanırım siz de ava çıkacaksınız."

"Evet." Merakla bir lokma sucuğu inceledi. "Neden onlara "bangers" diyorsunuz?"

"Tam olarak emin değilim, kızartılırken çıkardıkları sesle ilgili bir şey. Sanırım."

"Adı her neyse güzelmiş." Sosisi yedi ve devam etti: "Her neyse, umarım Duff'la ilgili BOLO'dan bir şey çıkar. Her iki durumda da, bu sabah morga gidiyorum. Bir noktada adi eski avukatla konuşmak ve Duff'ın becerdiği Banger'a daha yakından bakmak istiyorum."

"Bolt," diye hatırladı Roarke. "Gözlerinde bir katil var."

"Evet, öyle. Ayrıca Banger'lara kim biniyorsa onunla da konuşmam gerekiyor. Muhtemelen Lyle'in kardeşleriyle ve büyükannesiyile konuşmalıyım. Rochelle'e söylemediği bir şeyi onlara söylemiş olabilir."

Pastırmaya yumuldu. "Toplantılara gidiyorsa, ikinci yıl çipini kazandıysa, muhtemelen bir sponsoru vardır. Başka bir konuşma. Tahtayı ve defteri hazırlamam, Banger HQ'ya, yeraltına yaptığım ziyaretle ilgili bir rapor yazmam gerekiyor."

"Avdayım," diye tekrarladı.

"Evet ve bunu yaparken kar ya da yağmur altında sürünmeyeceğim."

Bunu düşünerek, kahvaltısını bitirdiğinde dolabından sade beyaz bir gömlek çıkardı. Kazağa gerek yoktu. Sonra durdu, pantolonların, ceketlerin ve botların bulunduğu raflar karşısında aniden afalladı.

Soğuk hava kıyafetlerini çıkarmaya o kadar alışmıştı ki, ne alacağından tam olarak emin değildi.

Roarke'a sormayacak ya da dolabı kullanmayacaktı (bunu duyardı, değil mi?) Kendini nasıl giydireceğini biliyordu. Sadece uzun bir kıştı.

Pantolonu kaptı. Kahverengi. Feeney'nin bok kahverengisi değil, ona tavan döşemesini kontrol etmesini hatırlatan çikolata kahverengisi

Bubi tuzağı kurduğu şekerlemenin hâlâ orada olduğundan emin olmak için ofisine gitti. Sonra lacivert bir ceket kaptı çünkü ceketin kol ağzlarında ve yan dikişlerinde kahverengi deri biyeler vardı.

Sayıları onu utandırmaya devam eden bot seçimini inceledi. Bir zamanlar olduğundan daha hafif bir utanç ama yine de.

Kahverengi olanları almaya başladı ama yanları kahverengi deri olan lacivertlerin lanet ceketle uyumlu olduğunu çok iyi biliyordu ve düz kahverengiyi alırsa Roarke nasıl olsa onları değiştirecekti.

Neden ona bu zevki tattırıyorsun?

Pantolonu ve destek atletini çekti, gömleğe uzandı.

Ve eğer Roarke içeri girip onu almaz ve yerine başka bir beyaz gömlek giymezse lanet olsun. "Şimdi de benimle taşak geçiyorsun."

"Bu benim en sevdiğim şeylerden biri olsa da, daha yumuşak beyazın -yulaf ezmesi rengi demeye dilim varmıyor- diğerinden daha iyi bir seçim olması meselesi."

"İyi. Her neyse." Elbiseyi giydi. Sanki kendisi için dikilmiş gibiydi - ki öyle olduğunu varsayıyordu.

Adam ona lacivert bir kemer önerdiğinde itiraz etmedi -ne anlamı vardı ki?

"Biliyorsun, katil piçler benim koordinasyonumu umursamazlar." Ceketini ve botlarını yatak odasına taşıdı.

"Yine de güçlü ve yetkin bir görünüm sergilemeniz göz korkutma faktörünü artırıyor."

"Belki." Silah kayışını taktı, cep ve kemer gereçlerini ekledi. "Sağlam bir sol yumruk gözdağı verir."

"Birini teslim ederken iyi giyinmiş görüneceksin." Ceketini ve botlarını giyerken başıyla onayladı. "Güçlü ve işinin ehli," diye tekrarlardı adam bir adım atıp onu öperken. "İşte benim polisim. Bugün ona iyi bak."

"Botlarıma kan bulaşırsa sakın şikayet etme."

"Hiç yaptım mı?"

"Hayır." Ve o öpmediği için, o da onu öptü. "Biz iyiyiz," dedi dışarı çıkarken. "Sonra görüşürüz."

* * *

Eve dışarı çıktığında kesinlikle aslan gibi hissettiğini düşündü. Hava ısırmıştı ve rüzgârın alçak, gırtlaktan gelen bir uğultusu vardı. Bekleyen arabasına atladı ve kaloriferin patlamasına minnettar oldu.

Kapılara doğru yönelip kapılardan geçerken Peabody'ye morga rapor vermesi için sesli bir mesaj gönderdi.

Hava balonları geri dönmüştü, mutluluk veren mavi bir gökyüzünden seslerini duyuruyorlardı. Buz yok, New York sürücülerinin direksiyon başındaki yetkinliğini sıfıra indirecek yağmur yok, kaldırımlara yığılmış gri kar yığınları yok.

Belki de aslan gerçekten yatmaya hazırlanıyordu.

Elbette gri ve kasvetin, yağmurun ve sulu kar yağışının olmaması, şehir merkezine giden trafiğin birbirine karışmasını, tıkanmasını veya çığlık atan kornalarla gürültü kirliliği yasalarını ihlal etmesini engellemedi.

Ama kabul ederdi.

Güneş gerçekten de yeterince parlıyordu, bu yüzden orta konsolu karıştırdı ve bir çift güneşlik bulduğunda hoş bir sürprizle karşılaştı.

Şehir merkezine doğru zorbalıkla ilerlerken, Marcus Jones nam-ı diğer Slice hakkındaki izlenimlerini düşündü.

Belalı biri, buna şüphe yok ve muhtemelen sonunda sokakta ölecek ya da bir kafeste uzun zaman geçirecek. Ama tamamen aptal değil. Bangers'ta komuta kademesine kadar yükselecek kadar zeki ve belalı ve dahası dışarıda iş çıkarları var.

Bir ev sahibi, iş ortakları olan bir mülk sahibi. Adi olanlar, ama çete üyesi olmayan iş ortakları.

Peki emlak işine girecek parayı nereden bulmuştu?

Kaçaklar, kimlik hırsızlığı, koruma rantı. Çete işinin üstünden ya da altından biraz kaymak olabilir. Ya da bazı yan anlaşmalar - belki biraz şantaj, bazı tek başına yasadışı eylemler.

Yasadışı işlerdeki bir bağlantısına bir not gönderdi. Dedektif Strong -sağlam polis- bazı boşlukları doldurabilir.

Bir şey dikkatini çekmişti ve park ederken bunu kafasında tekrar tekrar canlandırdı. Slice'ın Lyle Pickering'in öldürüldüğünü duyduğunda verdiği tepki.

Şok -ki bu gerçektir- ve öfke. Beklediği sırtan kendini beğenmişlik ya da küçümseyen omuz silkme değildi. Belki de, sadece belki de, onu Nadine'in siksiz altın adamlarından biri haline getirebilecek oyunculuk becerilerine sahipti. Ama neden onları ortaya atsın ki?

Pickering'e suikastı o ayarlamadıysa -ki bu noktada buna yarı yarıya şans vermek zorundaydı- kim ayarlamıştı?

Peki neden?

Morgun beyaz döşemeli tünelden aşağı inmeye başlarken gözlükleri ceketinin cebine tıktırdı. Kötü kahve, birinin kahvaltılık burritosu, kimyasal temizleyici ve diğer kokuların hiçbirinin tam olarak bastıramadığı ölüm kokusunu alıyordu.

Morris'in çift kapısına ulaştığında, tanıdık gümbürtünün kendisine doğru geldiğini duydu. Peabody tünelden aşağı doğru koşar adımlarla indi. Tüylü pembe kar çizmeleriyle değil, Eve'in bir anlık zayıflığıyla giydiği pembe kovboy çizmeleriyle.

-Roarke'ın onu ikna etmesine izin vermesi, partneri için güzel bir hatıra hediyesi olmuştu.

Sonra pembe sihirli palto vardı, başka bir zayıflık anı. Renk, diye düşündü Eve, sihir değil. Başka bir eşarp pembeyi Eve'in bahar yeşili olarak varsaydığı renge dönüştürdü.

Saçlarını kısa ama gösterişli bir kuyruk haline getirmiş olsa da en azından pantolonu ağırbaşlı bir siyahtı.

"Günaydın!" Peabody neredeyse şarkı söylüyordu. "Dışarıdaki gökyüzü ne kadar güzel, değil mi? Ve bugün altmışlara doğru gidiyoruz."

"Eminim içerideki ölü adam da sevincinizi paylaşıyordur."

"Ah." Sonra Peabody birkaç omuz zıplattı. "Her halükarda öldü ama biz mavi gökyüzünün altında katilini avlayacağız."

Tartışmak zor, diye karar verdi Eve. Öyle olduğu için de kapıları itti.

Baş adli tabip, koruyucu pelerininin altında Peabody'nin güzel gökyüzünün renginde değil, daha yumuşak, alacakaranlık çökerken alacağı tonda bir takım elbise giymişti. Galahad'ın tercih ettiği somon renginde bir gömlekle eşleştirmişti.

Kabul etmek zorundaydı ki, bir tür pembeydi.

Kravatı takım elbisesiyle uyumluydu, sırtındaki siyah örgüden örülmüş kordon da öyle. Mühürlü ellerine kan bulaşmış olsa da, başını kaldırıp bazı iç organlarını tartarken durakladığında koyu renk gözleri ısındı.

Böbrekler, Eve karar verdi.

"Ah, en sevdiğim iki insan ve bu muhteşem gündeki ilk canlı ziyaretçilerim."

Ses tonu, hoparlörlerinden gelen - lanet olsun - neşeli müzikle uyumluydu. Baharın o kadar da kazanan bir şey olmadığından endişelenmeye başladı.

Müziğin sesini kısmasını emretti ve kanlı ellerini temizlemek için arkasını döndü.

"İğne izini iyi yakaladın Dallas. Çete mürekkebinden geriye kalanlar tarafından gizlenmiş. Elbette başbakanlıkta da yakalardık ama olay yerinde bulmak hepimize avantaj sağladı.

"Neydi o? Daha almadın mı?"

"Toksini için acele ediyorum. Umarım uzun sürmez. Taze iğne izi ve basınçlı şırınganın taze izinin vücudunda uyuşturucu kullanımına dair tek işaret olduğunu söyleyebilirim. İç organlarının sağlığı, cilt tonu vb. de eklendiğinde, aşırı dozdan önce temiz olduğuna karar verebilirim."

"Bileklerindeki çürükler."

"Ben de sizin yerinize katılıyorum. İyi büyüklükte eller tarafından kavranmış ve arkalarında biraz güç var. Açından bakıldığında

-" Ekranda yakın çekim yapılmasını emretti ve büyüttü. "Başparmaklardaki ve parmaklardaki morlukları görebilirsiniz. Açıya bakılırsa," diye tekrarladı, "arkadan kavranmış."

"Bileklerini arkadan kavrayın, ikinci bir saldırgan onu bayıltmak için iğneyi batırırken onu kilitli tutun. Bir çeşit barbitürat olacak. Bir çeşit uyuşturucu."

"Büyük ihtimalle, evet, ve tekrar ediyorum, katılıyorum. İğne izinde mikroskobik kumaş parçaları buldum. Laboratuvar şüphesiz bunların gömleğinden geldiğini doğrulayacaktır. Yani ona gömleğinin içinden enjekte etmişler."

"Acele edin. Onu yere yatırın ya da en azından uysal hale getirin, sonra kendi kendine indükleme aşamasına geçebilirsiniz. Damarı patlatmak için turnike, basınçlı şırınga, aşırı yüklenmiş. Odasına kaçakları yerleştirin."

Peabody, "Sadece savaşı kaybeden bir başka bağımlı," dedi. "Polislerin de bunu göreceğini ve söyleyeceğini düşündüler."

"Bizim kadar zeki değiller, değil mi Peabody?"

Morris'e başıyla onay verdi. "Yakınından bile geçmiyorlar."

"Özensiz," diye ekledi Eve. "Yüzeysel zekâ belki ama iyi düşünülmemiş. Kötü taktikler. Aceleye getirilmiş, belki. Çünkü onun ölmesini isteseydiniz, bir gece toplantıya giderken ya da işten eve dönerken üç adam gönderip ağzını

burnunu kırdırırdınız. Üstüne üstlük bir de polis önyargısı var. Düşünüyorum da, polisler bariz gösterinin ötesine bakmazlar. O sadece başka bir keş. Sakinleştiriciyle vurmak aptalca ama sakinleştirici olmadan da karşı koyacaktır. Ve boğazındaki kesik.

Sakinleştirici altında bile m¼cadele etmesi ihtimaline karşı, onu vururken boğazına bir bıçak dayayın."

Ellerini ceplerine soktu ve cesedi incelerken topuklarının üzerinde sallandı. "Bu berbat bir taktik. Boktan taktikler kullanarak bir çetede komuta kademesine nasıl yükseldiğini anlamıyorum. Onu evinde yakalıyorsun, tekmelemek için çok çalıştığı maddeyle öldürüyorsun? Burada kişisel bir şey var. Özensiz, aceleye getirilmiş, kişisel."

Sinyal verdiğinde ellerini iletişim cihazıyla birlikte dışarı çekti. "Merkez," dedi. "Belki BOLO'da bir şey vardır.

"Dallas."

Dallas, Teğmen Eve, BOLO'nuzun konusu olan Duff, Dinnie'nin cesedi Doğu Broadway'de Manhattan Köprüsü alt geçidinin altında bulundu. Oradaki memurlarla görüşün. Muhtemel cinayet.

"Anlaşıldı. Dedektif Peabody ve ben yoldayız. Lanet olsun," diye ekledi ve telsizi cebine geri soktu. "Sana başka bir ceset göndereceğim, Morris."

"Hizmet etmek için buradayız."

"Bu kurban ailesinin gelmesi için hazır olduğunda bana haber verir misiniz?"

"Neden Rochelle ile doğrudan temasa geçip seni bu kadar zaman kaybetmekten kurtarmıyorum?"

"Minnettarım. Gidelim, Peabody."

"Gidiyoruz." Kapıda Peabody arkasına baktı. "Nadine'in yerinde saksafon çaldın, Morris."

Ona gülümsedi. "Daha mutlu zamanlar." Kapılar kapandığında içini çekti ve cesede baktı. "Bakalım senin için ne yapabiliriz."

Peabody ona yetişmek için koştu. "Dead Duff konusunda şaşırmış görünmüyordun."

"Çünkü değildim. Ya ölmüş ya da kayıplara karışmış olmalıydı ve ölü olması daha iyiydi. Keşler güvenilmezdir, bu yüzden öldürmek için birini kullanırsanız, yakalanmadan önce ondan kurtulursunuz.

ve bundan kurtulmak için boşboğazlık eder. Ya da bir dahaki sefere kafası güzel olduğunda konuşur ya da kafayı bulmak için konuşur."

"Pickering'in dairesinin kapısını açtığı anda aslında ölmüş olduğunu anlıyorsunuz."

"Evet." Eve direksiyonun arkasına geçti. "Çoğunlukla kolay yatan biriydi. Bir flop ya da uyuşturucu için seks takası yapan bir keş daha. Buradaki faydası Pickering'le olan bağlantısıydı."

Eve şehir içi trafiğine daldı. "Ve bu yararlılık kapıyı açtığında sona erdi. Onu bir yükümlülüğe dönüştürdü. Yine titrek taktikler."

"Neden-bekle." Peabody gözlerini kıstı, anlamaya çalıştı. "Çünkü daha iyileri, Pickering'in yaptığı gibi onu apartmanda öldürmek olurdu. O zaman birlikte kafayı bulmuşlar ve çok ileri gitmişler gibi görünüyor."

"Tek seferde aldım. Bunu kim emrettiyse, birinin dışarı bakıp üç Duff'ın içeri girdiğini göreceğini hesaba katmamış, ama o zaman bile, eğer ikisini de öldürmüştü olsalardı, iki kişinin çok sert parti yaptığı bir parti olarak okunabilirdi. Cesetlerin yanında daha fazla kaçak bırakırsın, belki biraz da içki. Onları biraz soyun ki en azından kafayı bulduktan sonra seks yapmayı planlıyorlarmış gibi görünsün."

"Bu iyi bir plan. İyi ki bizim tarafımızdasın."

"İlk hata ona bayıltıcı vermektir, ikincisi ise Duff'ın kaçmasına izin vermektir, böylece onu daha sonra öldürmek zorunda kaldınız. Marcus Jones hakkında daha fazla bilgiye ihtiyacımız var. Şu ana kadar elimizde olanlar bunlar."

Araba sürerken Peabody'ye bilgi verdi.

"Yeraltı gezisini kaçırdığım için üzgün değilim. Jones'un emlak ortaklığına girecek kadar parası olması dikkat çekiyor. Elbette, mülkünün olduğu bölge çoğunlukla çöplük, ama yine de yatacak kadar paranız olmalı."

"Evet ve bu hitlerin aranjmanında ona yarı yarıya daha fazlasını veremem. Gayrimenkulün gelir getireceğini düşünmek, bunun için yeterince para kazanmak, bir

ortaklık vb. Hesaplama ve biraz zeka gerektirir. Ve biraz da ileri görüşlülük. Bu vuruşlar mı?"

"Özensiz," diye bitirdi Peabody.

Eve rüzgârlı, çukurlu çöp tuzağına doğru ilerledi, burada yukarıdaki yol yankılanıyor ve trafikle titreşiyordu. Arabadan inerken olay yerini koruyan dört üniformalıdan birine rozetini gösterdi.

İki droid, iki canlı, diye düşündü. Eğer doğru anladıysa, Banger ve Ejderha bölgeleri arasındaki sınırda durmaları akıllıcaydı.

"Memur Grogan, Teğmen."

Bagajdan saha takımını çıkardı, sonra polis barikatının altına eğildi. "Ne biliyorsunuz memur bey?"

"Nancy Nuts onu buldu. Bu Nancy Tobias, efendim. Buralarda o Nancy Nuts'tır. Kaldırımda uyur, çöpleri karıştırır, arada bir şapka çıkarır, içki parası için şarkı söyleyip dans eder. Ortağım ve ben yeni geldik ve sepetini bize doğru yuvarladı, burada ölü bir kız olduğunu söyledi ve ölü bir kız varsa kendine nasıl seyirci bulması gerekiyordu? Bize göstermesini istedik. Kurbanın kafası fena karışmış ve üzerinde kimlik yok. Baş parmağını bulduk, BOLO'ya bas."

"Nancy nerede?"

"Dışarıda, sokakta oturmasını sağladık, ona bir yumurta cebi aldık. Oradaki kafeye girmesine izin vermiyorlar. Oldukça olgun, bu yüzden onları suçlayamazsın. Droid onu yakaladı."

"Peabody, neden gidip onunla konuşmuyorsun. Dün gece uyuduğu DB'den başka bir şey görüp görmediğine bak. Ne yapacağını biliyorsun."

Grogan'la birlikte cesede doğru ilerlemeye başladı. "Burası Banger ve Ejderha sahası arasında aşağı yukarı bir kavşak noktası olmalı. Bu doğru mu?"

"Hakkında. Burası tarafsız bölge çünkü tükürmeye değmez. Bazen bir meydan okuma sahnelediklerinde kullanırlar.

Liderlik pozisyonu için savaşan pislikler ya da bir çetenin şampiyonunun başka bir çetenin şampiyonuyla kapışması. Burada bulduğumuz ilk DB o değil."

Eve cesede baktı. Uzak bir geçmişte, Dinnie Duff'ın ona karşı bir hoşluğu olmuş olabilir. Eve'in incelediği kimlik fotoğrafı, yirmi dört yaşında bir kadın için oldukça yıpranmış olduğunu gösteriyordu, ama o uzak geçmişten bazı kalıntılar da vardı.

Katili ya da katilleri onu bu konuda bile yenmişlerdi.

Yüzü siyah-mor çürükler, kurumuş kan, yaralar ve şişliklerle doluydu. Paltosuz ve gömleksiz olduğu için, kemik inceliğindeki gövdesinde daha fazla morluk -kaburgaları boyunca siyah- oluşmuştu.

Çıplak ayaklarından biri arpıktı ve muhtemelen üzerine basılmıştı. Kanayan kalplerle kaplı taytı ayak bileklerine dolanırken, kısa etek şeridi karnının üzerinde dalgalanıyor ve kalalarındaki, cinsel organlarındaki şiddetli morlukları açıkta bırakıyordu.

Grogan, "Onu ara sıra etrafta görüyorum," dedi, "hatta birkaç kez ehliyetsiz dilencilik yaptığı için kovaladım. Geçen yaz uyurturucu bulundurmaktan tutuklamışlar. Pek bir hayatı yoktu ama sahip olduğu her şeyi ezip geçtikleri kesin."

"Evet, yaptılar."

"Bu tarafsız bölgenin ihlalidir," diye ekledi. "Bunu Dragons'un yaptığı ortaya çıkarsa, bir çete savaşı yaşayacağız."

Düşünerek döndü ve ona baktı. "Bu Ejderhaların yaptığı türden bir şey mi?"

"Bana öyle geliyor ki, eğer kız bir sınırı aştıysa ve onu öldüresiye dövmeye, tecavüz etmeye karar verdilerse, cesedi burada bırakmazlar. Banger bölgesine atarlardı. Herkes onun bir Banger sürtüğü olduğunu bilirken, onu burada bırakmak, ihlal etmek, bu kadar berbat etmek? Savaş istiyorsun."

İlginç, diye düşündü Eve, çömelip çantasını açarken.

Kimliği doğruladı ve cesedi suto'ya kaydetti. "Tecavüz kanıtı, muhtemelen birden fazla tecavüz. Kurbanın yüzü, gövdesi ve karnı dövülmüş. Sol ayağı ve bileği kırılmış gibi görünüyor. Üzerinde kimlik yok, ceket ya da gömlek yok, ayakkabı yok. Kulak memelerindeki yırtıklar küpe taktığını ve saldırganın küpeleri kulağından kopardığını gösteriyor. Boğazındaki çürükler boğulduğunu gösteriyor. Elle boğulma."

Eve mühürlü ellerini dikkatle kanla keçeleşmiş saçların üzerinde, başın arkasında gezdirdi. "Kafatası ezilmiş. Yere çakmışlar," diye ekledi. "Yaptıkları buydu.

"Onu buraya çektim. Bu gece yaptığın işin karşılığı olarak iyi şeyler aldım. Yumruklamaya başla. Ağzının etrafında derin çürükler var. Çığlık atamasın diye elini ağzına kapat. Pickering'i öldüren aynı üç kişi olacak. Aynı üç kişi olacak."

Üç iri erkek, bir zayıf dişiye karşı. Cesur piçler, çeteleri için bir övgü.

Şerefsizler.

"Döv, tekmele, tecavüz et. Sırayla. Boğun onu. Kafasını betona vurun. Ceketini, botlarını alın. Gömleği büyük ihtimalle yırtılacak, neden gömleğini alalım ki? Bağlantısı varsa onu alın, başka bir şey varsa alın, kulaklarındaki küpeleri sökün ve onu terk edin."

Göstergesini çıkarıp ölüm zamanını kontrol etti.

"22:30'dan hemen önce. Banger HQ'ya vardığımız zaman. Biz Slice ile konuşurken o çoktan burada dayak yemeye başlamıştı."

"Bunu Slice'ın sipariş ettiğini mi düşünüyorsunuz, Teğmen?" Ayağa kalktı. "Düşünmüyor musun?"

"Sen Cinayet Masası'ndansın ama ..." "Ama sen bu bölgede çalışıyorsun."

"Eminim öyledir."

"Peki, neden bunu Slice'ın sipariş etmediğini düşünüyorsun?"

"Onun bir çete savaşı istediğini sanmıyorum, bu şekilde değil. Elbette daha fazla bölge istiyor."

"Çim gururdur," diye araya girdi Eve. "Güç ve paradır."

"Bu doğru. Ama bu şekilde sahip olduğunuz şeyi istiyorsunuz. Bir sürü polis her türlü soruyu soruyor. Dediğim gibi, onu burada bırakmak bir ihlaldir. Onun insancıl olduğunu söylemiyorum ama vurulmasını emretseydi daha temiz olurdu."

Bir parmağını boğazında gezdirdi. "Kesici aletleri seviyor. Onu dövmek ve tecavüz etmek zaman alır. Çabuk olsun ve bitsin ister. Onu bir yere atar, belki nehre. Daha çok ters giden bir seks anlaşmasına benziyor, bir soyguna, her neyse. Onun bölgesinden uzak dur. Polisler sorular soracaktır ama bizim şimdi soracağımız gibi değil ve karargâhından bir tükürük uzakta değil."

Onun düşüncesi de onunkiyle aynı yöndeydi.

"Puanların var, Grogan. Tam sınırda. Sen ve ortağının bir araştırma yapmanızı istiyorum. Bugün saat 22:30'dan hemen önce, ama çabuk olmadı. Yirmi bir ile yirmi üç arasında bir şey arıyoruz. Arkadaşı olup olmadığını biliyor musun?"

"Onun hakkında fazla bir şey bilmiyorum, Komiser. İçinde biraz delilik vardı - Nancy Nuts gibi iyi huylu değil. Kötü bir delilik çizgisi. Onu birileriyle takılırken gördüğümü pek hatırlamıyorum. Bana yakın çevrenin bir parçası olmaktan çok bir askı gibi geldi, eğer beni anlıyorsanız."

"Seni anladım. Cesedin yanında kalın," diye droidlere emretti ve süpürgecileri ve ölü arabasını çağırdı.

7

Eve toparlanırken, Peabody bir kanıt torbası içinde yırtık, kanlı bir gömlekle geri geldi.

"Bunun kurbanına ait olduğuna eminim," dedi. "Nancy'deydi. Orada öylece durduğunu ve kullanabileceğini söyledi. Bunun için bir enerji çubuğu takas ettim."

"İyi yakaladın. Şimdi ele geçirildi ama laboratuvara göndereceğiz. Botu, ayakkabısı ya da montu var mıydı?"

"Hayır. Sahip olduğu şeyler çoğunlukla kırık dökük şeyler, birkaç çorap, jant kapağı. İvır zıvır. Mor suratlı kızı etrafta gördüğünü söylemişti."

Peabody cesede bir göz attı. "Mor yüz bu noktada oldukça doğru. Saçı, pembe saç tanıdı ve ölenin Meanie olduğunu düşündü. Duff'a böyle sesleniyordu, çünkü kötü biriydi."

"Memur Grogan da aynı fikirde."

"Nancy'ye kötü şeyler söyledi - ki Nancy'nin gerçekten bir sığınma evinde olması gerekiyor. O gitmeyecek, Dallas. Kamp yapmayı seviyor. Kaldırımda uyumak onun için kamp yapmak demek."

"Ona ne kadar verdin?"

Peabody içini çekti. "Yirmi. Rüzgârda işemek olduğunu biliyorum ama-"

"Hayır, öyle değil. Bundan birkaç güzel yemek çıkarır." Ve biraz da rotgut, diye düşündü Eve, ama neden böyle söyledi ki? "İçine bir

bunun için para."

"Teşekkürler, ama bu kişisel bir şeydi. Ondan hoşlanmıştım. Bana Memur Puppy derdi. Yavru köpek gözlerim olduğunu söyledi."

"Çok uzakta değil. Biz de Banger HQ'dan çok uzakta değiliz. Gidip Jones'la konuşalım."

Arabaya doğru yürürlerken Peabody, "Pickering'e suikast emrini onun vermediğini söylüyor," diye söze başladı. "Bunu o emretmiş olabilir mi? Pickering'in intikamını almak için mi?"

"Biz ona söylemeden önce öğrenmediyse zamanlama yanlış. Onu Doğu Nehri'nde yüzerken ya da Banger bölgesinin içinde ya da dışında boğazı kesilmiş halde bulsaydık, o tarafa daha çok meylederdim. Polis, öldürme bölgesinin tarafsız bölge olduğunu ve öldürmenin kuralları ihlal ettiğini söylüyor. Bir çete savaşı başlatabilecek türden bir ihlal."

Eve direksiyonun arkasına yerleşirken Peabody düşündü. "Belki bir tane istiyordur. Daha fazla toprak istiyor ve bir komutanın itibarını pekiştirmek için kan ve savaş gibisi yoktur."

"Bir savaşta yanabilecek ya da saldırıya uğrayabilecek ticari çıkarları olduğunu bilmeseydik, bu yönde daha fazla eğilirdim. Devriye polisi bana politika hakkında oldukça net bir fikir verdi. Dedektif Strong'a da Banger bölgesindeki yasadışı ticaret hakkında ne bildiğini ya da neler bulabileceğini soracağım."

"İşin içine girecektir. O iyi biri. Belki de Ejderhalar bu işi Jones ve Bangers'ı zor durumda bırakmak için yapmışlardır. Onları polislerle bağlayıp, güçlerini erozyona uğratmak için. Dün gece karargâhlarını vurdunuz, bu sabah tekrar gidiyoruz. O koltuk oldukça sıcak."

"Oraya yaslanabilirim. Ama ..." Banger HQ'nun yanındaki kaldırıma çekti. "Pickering kişisel olarak saldırıyor. Yani çeteye sırtını döndü," diye ekledi arabadan indiklerinde. "Bu da bir tokat, bir tehdit ya da alaycı bir dayak anlamına gelebilir, vurmak değil. İçeri girdi ve isim vermedi

isimler, çete ailesinden vazgeçmedi. Bu ciddi bir itibar kazandırır. Onun güvenliğini satın almak için yeterli olduğunu düşünürsünüz."

Kapıya gelince, gizli kapıyı tekrar çaldı. Kapıyı açan kişi ona sert bir bakış attı. "Arama izniniz var mı?"

Eve, bir gece önceki kadar kolay bir hedef olmadığını hesapladı. Yağdan çok kaslıydı, tıraşlı başının üzerinde kıvrılan bir yılan dövmesi vardı. Ve o sert gözlerinde en azından ortalama bir zeka ifadesi vardı.

"Slice ile konuşmamız gerek."

"Bugün ziyaretçi kabul etmiyor. Özellikle de amcık polisleri."

"Neden ona Teğmen Dallas'ın burada olduğunu haber vermiyorsun, bakalım ne diyecek?"

"Siktir git."

Adam kapıyı kapatmaya başladığında, kadın omzunu kapıya çarptı. Bu güç ve şaşkınlık onu birkaç adım geriye götürdü. Bunun uzun süreceğini tahmin etmemiştir.

"Tamam. Arama emri için başsavcılığın ofisini arayacağım. Ortağım ve ben blok etrafında bir gezintiye çıkacağız."

"Gezinti için güzel bir gün," diye ekledi Peabody.

"Evet. Geri döndüğümüzde Marcus Jones'u -bu arada Slice'ı- cinayet şüphesiyle sorgulanmak üzere Polis Merkezine götüreceğiz. İki suçtan."

"Saçmalık, kaltak."

'Link'ini çıkardı, tuşladı. "Evet, Reo," diye başladı uzaklaşırken. "Bir arama emrine ihtiyacım var. Aslında iki tane," diye devam etti, sesinin geri gelmesine izin vererek. "Birincisi arama ve el koyma."

"Dene bakalım, kaltak!" diye seslendi. "Sonun kanlı olacak."

Kasıtlı olarak durdu ve kapı muhafızıyla yüzleşmek için geri döndü. "Şunu üç yapalım. Bir tanesini de engelleme ve polis memuruna saldırı için hazır tutalım. Adın ne senin, pislik?"

"Siktir git!"

Kapıyı çarptı.

"Evet, Reo."

"Ofisteki ilk kahvemi daha yeni içtim," diye yakındı Reo. "Ve biri şimdiden siktir git diye bağıyor."

"On iki saatten kısa bir sürede iki ceset buldum. İçin ve yeraltında, ve Ben şu anda Bowery'deki Banger HQ'nun kapı görevlisiyle karşılıklı hakaretler." "Tamam, sen kazandın." Sarışın ve sert bir avukat olan, biraz da manolya kokan Reo gözlerini devirdi.

"Aramak istiyorsun ve ele geçirmek at Banger KARARGÂH MI? Ve tahmin etmek bir münakaşa mı?"

"O noktaya gelebilir. Bir dakika verelim. Yani ..." Eve havadan sudan konuşmaya çalıştı. "İşler nasıl gidiyor?"

Reo bağlantı ekranına baktı. "Bana 'işler nasıl' diye mi soruyorsun?"

"Bir dakika öldürüyorum. Havadan sudan konuşuyoruz. "İşler nasıl?" diyorum. İyi ya da berbat diyorsun. Ben de harika ya da berbat diyorum. Sonra sen nasılsın diyorsun, ben de boş ver diyorum." Jones kapıyı açtığı anda sözlerini bitirdi. "Minute's DOA. Seni geri etiketleyeceğim."

Siyah poşetler içinde, çıplak göğüslü ve yalınayak duruyordu, uykudan bulanıklaşmış gözlerinde kaynayan bir kızgınlıkla.

"Şimdi ne istiyorsun?"

"Dinnie Duff öldü. Bunu burada, orada ya da Merkez'de konuşabiliriz. Seç ve şimdi."

"Nasıl öldü?"

"Seç," diye tekrarladı Eve. "Şimdi."

"Kahretsin." Elini yüzüne sertçe vurdu. "Bana beş dakika ver."

Kapıyı kapattığında Eve bilek ünitesine baktı. "Eğer beşi geçerse Reo'yu geri çağırın, arama emri çıkartmaya başlasın."

"Muhtemelen yasadışı maddeler, silahlar ve diğer şüpheli eşyaları toplatıp arka tarafa taşıtıyordur."

"Eğer beyni varsa, dün geceki konuşmamızdan sonra en azından bir kısmını yaptı. Şu anda giyinmesi gerekiyor çünkü Duff hakkında içeride ya da dışarıda konuşmak istemiyor. Onu Merkez'de kıştırmamı da kesinlikle istemiyor."

"Diğer seçeneği ne?"

"Göreceğiz."

"Tamam." Peabody bir süre bekledi. "Ee, nasıl gidiyor?"

Eve hızlı kahkahasına engel olamadı. "Beş kişiyi öldürmenin daha iyi bir yolu, Duff'ı araştırmak, bildirim için en yakın akrabayı bulmak. İkinci kattaki birkaç pencerede hareketlilik var, üçüncüsü kapalı ama burada bizi izleyebilecek kadar uyanık birkaç kişi var."

"Slice çalışıyor. Magazin vücudu var. Şahsen tek kollu dövme kol hakkında pek bir şey düşünmüyorum."

"İşte bu yüzden havadan sudan konuşmak faydasız ve can sıkıcıdır."

"Tam olarak değil. Ayrıca çete dövmesinin Pickering'in sildirdiği dövmeyle aynı tasarımda ve aynı yerde olduğunu fark ettim - hatta karın kaslarına hayranlıkla bakarken bile."

"Tamam, bu sana bir puan kazandırır."

"Duff'ın Jersey City'de bir annesi var, kırk sekiz yaşında, ev işçisi. Babası da Attica'da, müebbet mahkumu. Yasal olarak yapmamışlar. Bir kardeş, erkek, yirmi altı yaşında, adresi Atlanta'da, bir inşaat firmasında çalışıyor, babası da aynı."

"Biz anneyle gideceğiz."

"Burada suçlu yok. Baba kötü bir tohum, içeri girip çıkmış ve bu sefer ağır saldırıdan içeri girmiş. Görünüşe göre kardeşinin çocukken bazı sorunları olmuş, sonra düzelmiş. Sekiz yıldır Georgia'da, son beş yıldır da aynı şirkette çalışıyor. Yeni bir sorun yok."

"Diğer yandan Duff."

"Evet, onunkine göz attım. Yasadışılar, bulundurma, dağıtma niyetiyle bulundurma, ruhsatsız talep. Uzun bir çizgi

ufak tefek şeyler. Sicilinde gerçek bir şiddet suçu yok."

"Şimdi o öldü ve eğer ölmemiş olsaydı, cinayete iştirak suçlamasıyla karşı karşıya kalacaktı."

Jones, kırmızı kapüşonlu, siyah pantolonlu, yara izli yüksek topuklu ayakkabılarıyla üç gibi dışarı çıktı.

Eve, siyah olduğunu ama Lightning marka olmadığını fark etti. "Biraz kahvaltı istiyorum."

Yürümeye devam ettiği için Eve, Peabody'ye işaret etti ve onunla birlikte yürümeye başladı.

"Hakkını vermeliyim. Bağlantılı olduğum iki kişinin cinayetlerini soran polisler etrafımda olsaydı iştahım olur muydu bilmiyorum."

"Bu konuda endişelenmiyorum."

24 Hour Eats adında bir yağ tuzacağına dönüştü.

Çok pişmiş soğan, son derece kötü kahve ve yağa bulanmış sahte et gibi kokuyordu.

Çığlık çığlığa turuncuya boyanmış duvarlar, mutluluk verici iyimserlikte yemek resimleriyle süslenmişti. Tezgâhın sararmış beyazında yanık izleri vardı ve bir avuç dolusu arkalıksız taburenin oturaklarında koli bandı şeritleri bulunuyordu.

Kabin sırası artık umut verici görünmüyordu, ama Jones kasıla kasıla sonuncuya, bir köşeye geri döndü, içeri kayd, sanki buranın sahibiymiş gibi elini masanın yaralı laminatına vurdu.

Eve öyle olduğunu düşündü. En azından bir kısmını.

Eve'in ölçülerine göre kırklı yaşlarında, atom sarısı üniformasının üzerinde bir sürü memesi olan bir garson, elinde bir kahve fincanıyla doğruca yanımıza geldi.

"Nasıl gidiyor, Slice?"

Adamın çevirdiği kahverengi fincana kahve gibi görünen bir şey doldurdu. Eve bir elini hayır anlamında onunkinin üzerinde salladı. Peabody başını salladı.

"Bana peynirli ırmık getir Melba, üç yumurta çırpılmış yumuşak, sosis ve kızarmış ekmek."

"Bunu senin için doğru yere koyacağım."

Ayaklarını sürüyerek uzaklaştı ve sabaha başlamaktan çok geceyi bitirmiş gibi görünen birkaç adamın kupalarını doldurmak için durakladı.

Tezgâhtar garson, sokak seviyesinde olduğunu belirttiği yalnız bir kadın olan Eve'in önüne bir tabak koydu.

Jones kahvesine üç kutu sütsüz krema ve üç paket sahte şeker eklemiştir.

"Dinnie kendini nasıl öldürttü?"

"Muhtemelen üç katilin Lyle Pickering'in dairesine girmesine izin vererek. Ölene kadar dövülmüş, defalarca tecavüze uğramış, boğulmuş ve üzerinde tepinilmiş. Saldırganlar ayakkabılarını, ceketini, varsa linkini çalmış, küpelerini kulaklarından sökmüş ve onu Manhattan Köprüsü üst geçidinin altında bırakmışlar."

Eve'in şiddet olaylarını sıralamasına herhangi bir tepki göstermemişti ama bulunduğu yerde yüzü öfkeyle parlıyordu.

"Siktiğimin

Ejderhaları." "Hiç
sanmıyorum."

"Biliyor musun?"

"Söylendiğine göre, ekibinizden en az iki kişiye işe gitmek istediğini ve bir çizige ihtiyacı olduğunu söylemiş. Ama hiç gelmedi ve günlerdir orada çalışmıyor. Pickering'in dairesine, katillerin içeri girmesine yardımcı olmak amacıyla gittiğini biliyorum."

"Pick için yumuşatıcıları vardı." Parmağını masaya vurdu.
"Onun ölmesine yardım ettiği saçmalığını söylüyorum."

"Ama o tam da bunu yaptı ve birkaç saat sonra -aslında seninle ilk konuşmamızı yaptığımız sırada- toplu tecavüze uğradı -sahne para karşılığı değil-, dövüldü, tekmelendi, kemikleri kırıldı ve kafatası çatladı."

"Pick'e bunu yaptıysa hak etmiştir. Eğer bunu yaptıysa, Ejderhalarla birlikte gitti, olan bu."

"Ejderhaların Pickering'e suikast düzenlemesi ve Duff'ın da bu konuda onlarla birlikte çalışması için bana sağlam bir neden göstermediğiniz sürece, onu öldürdüklerine inanmıyorum."

"Ejderhaların bir nedene ihtiyacı yoktur." Ama ses tonu inandırıcılıktan yoksundu. Sonra çirkinleşti. "Çinliler Amerikalılardan çok Çinlilerden bahsediyor. Neden benimle uğraşmak yerine Chinktown'a gidip Fan Ho denen herife çakmıyorsun?"

"Şimdilik ırkçılığınızı masaya yatıracağız. Pick'e kim bulaştı?"

"Bu konuyu Fan Ho ile konuşun dedim, çünkü bu beni ilgilendirmez. Bazıları Pick'in dışarı çıktığında geri dönmemesinden hoşlanmamış olabilir ama bunun için bir kardeşi öldüremezsin. Belki Dinnie de Pick'in geri dönmediğini görünce sinirlenmiştir. Belki de kafayı buldu, sinirlendi ve bazı piçlere onu öldürttü."

"Az önce ona karşı yumuşak davrandığını, onu öldürmede rol almayacağını söyledin."

"Belki de öyle demek istemedim." Omuz silkti, kahve içti. "Belki de ona kaçırdığı şeyin tadını tattırmak istemiştin. O çocuk Go'sunu seviyordu. Belki de onu tekrar Go'ya alıştırırsa kendisine geri döneceğini düşündü." Tekrar omuz silkti. "Ben nereden bileyim?"

Tabağını hazırlayan garsonu görmezden gelerek eğildi - duvarlar kadar turuncu irmikler, akmış toz yumurta, domuzların içinde yuvarlandığı bir şey gibi kokan sosis ve kâğıt kadar ince kızarmış ekmek.

"Ben, lanet olası, Pickering'in dairesine giren adamların onu öldürmek amacıyla girdiklerini biliyorum."

"Seçmek mi?" Garson kız ciyak ciyak bağırdı, sonra Jones ona sert bir bakış fırlattığında ayaklarını sürüyerek uzaklaştı.

"Kafalarının içinde ne olduğu hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

"Arkasından gelip onu bağladılar ve bayıltmak için

gömleğinin içinden bir iğne soktular. Ona tuzak kurdular.

Bu yüzden yakından bakmasaydınız, Go'yu kendi kendine pompalamış ve odasına daha fazlasını yerleştirmiş gibi görünürdü.

"Bunu Duff başlattı ve şimdi o da öldü. Ve ne bulacağım biliyor musun? Pickering'i öldüren üç kişinin Duff'ı da öldürdüğünü bulacağım. Çenesini kapatmak için. O üçünün senin için olduğunu bulacağım."

"Sikerim seni."

"Buna güvenin. Ejderhalarla savaşı kim ister? Tarafsız bölgenizi tecavüz ve cinayetle ihlal edecek kadar kim ister?"

"Ejderhalara sorun. Eğer isterlerse bir tane alırlar."

Eve, akan yumurta tozunun üzerine anemik ketçap sıkarken onun yüzünü izledi. "Savaşlarda çok fazla ikincil hasar olur. İnsanlar evlerine kapanır, dışarıda yemek yemez ya da alışveriş yapmazlar. Bölgeye taşınmayı düşünmezler. Savaşlar iş için kötüdür, değil mi Slice ve senin bu sektörde hatırı sayılır bir işin var."

Yemeye başladı, gözleri artık kadından ziyade tabağındaydı. "Benim işim benim işimdir."

"Fiyasko yaşadığın binayı satın alacak parayı nereden buldun? Ya burayı? Ve Islak Rüyalar'ı?"

"Benim işim." Daha fazla yumurta topladı. "Benim işim."

"Banger işi çoğunlukla kaçaklara, seks işçiliğine, koruma raketine, biraz kimlik hırsızlığına, biraz da dolandırıcılığa dayanıyor. Bundan bir pay alırsınız, üst düzey bir pay, ancak bu payın mülk satın alacak kadar yayıldığını görmek zor."

"Biz güvenlik işindeyiz. Mahalle sakinlerine güvenlik hizmeti sunuyor, mahallenin güvende kalmasına yardımcı oluyoruz."

Garsona eliyle işaret etti. "Buralarda mahalleyi güvende tutuyoruz, Melba?"

Boğazında sersemletici bir silah olan bir kadın gibi gülümsedi. "Kesinlikle öyle, Slice."

"Seks işçiliği için ruhsatlar aldık," diye devam etti. "Mekanlarımızdan birinde fiyasko yaşayanlara kira ödetiyoruz. İşim varsa, bu ekibime sadık olmadığım anlamına gelmez."

Zar zor kontrol ettiği ses tonunun altında sadece öfke değil, sinirler de vardı. Onun dış girişimlerini zorlamasından hoşlanmıyordu.

O da tekrar itti.

"Belki de üstten biraz daha fazla almayı sadakatsizlik olarak görmüyorsunuz. Diğerleri aynı fikirde olmayabilir. Hatta ekibinizden bazıları nasıl olup da gözden düşmüş bir avukat ve onun eteğiyle mülk satın alıp sonra da kira alabildiğinizi merak edebilir."

Şimdi onun üzerindeki sinirlerin kokusunu alabiliyordu, tıpkı tabağında sosis olarak geçen şeyin kokusunu alabildiği gibi.

"Bok sahibi olmak suç değildir. Bana öyle geliyor ki tüm bunların bir savaş başlatmak için olduğunu söylüyorsunuz ve bir savaşla sıkışabilecek ticari çıkarlarım var. Bunu başlatmak benim için hiç mantıklı değil."

"Belki olur, belki olmaz. Mülk değerleri düşer, daha ucuza satın alırsınız. Burada her türlü açı var, Slice."

"Açıların canı cehenneme." Gözlerini onunkilere dikti, gözleri öfkeyle doluydu. "Söyleyecek başka bir şeyim yok."

"O zaman kahvaltınızı bitirirken şunu düşünün. Eğer bu vuruşları sen sipariş etmediysen, ekibinden biri senin etrafından dolaşıp sipariş etmiştir. Kim savaş ister?" diye tekrarladı ve kabinden dışarı kaydı.

"Düşünecek bir şey var," diye ekledi ve onu akan yumurtaları ve portakallı yulaf ezmesiyle baş başa bıraktı.

Arabaya doğru yürürlerken Peabody, "İki vuruşu da onun emrettiğini düşünmüyorsun," dedi.

"Elli elliye karşı altmış kırk. İki öldürme de özensizdi. O kadar dikkatsiz olacağını sanmıyorum. O bir katil ve akli olsaydı ikisini de öldürürdü."

Bir kez daha direksiyona geçti ve karargâhı inceledi. "Bir de şu kırklık var. Belki de özensizliğin bir amacı vardı."

Belki de daha fazlasını satın almak, insanları korkutarak sattırmak ya da taşıtmak istiyordur. Üst kademelere çıkmak için savaşırsınız çünkü güç istersiniz. İşe girersiniz çünkü para kazanmak istersiniz. Şu anda her ikisi de onda mevcut."

Bağlantısı sinyal verdiğinde arabadan inmeye başladı. Arabayı sürerken bilek ünitesine taktı. "Dallas."

"Güçlü. Az önce geldim - bir ameliyatı kapatıyordum - ve mesajınızı aldım. Lyle Pickering."

"Morgda. Bir zamanlar eteği olan Dinne Duff da öyle. Sen ne bilirsin ki?"

"Konuşmamız gerektiğini biliyorum. Sana gelebilirim."

Ses tonundaki bir şey Eve'in Pickering'in patronu ve iş arkadaşlarıyla konuşmak için Casa del Sol'a gitmemeye karar vermesine neden oldu. "Merkeze gidiyorum. Bana otuz dakika ver."

"30 dakika içinde ofisinde görüşürüz."

"Peabody'yi istiyorum, böylece salon daha iyi olabilir." "Ofisiniz, efendim. Lütfen."

"Tamam o zaman. Otuz dakika içinde. Orada bir şey var," diye düşündü Eve. "Şimdilik Peabody, Pickering'in 'bağlantısı' konusunda EDD'yi kontrol et. Bir sponsoru olmalı. Bakalım bunu tespit edebilecek miyiz ve Merkez'e gelmesini sağlayabilecek miyiz? Bana öyle geliyor ki iyileşmekte olan bir bağımlı, iyileşmekte olan başka bir bağımlıya ailesine anlattığından daha fazlasını anlatabilir. Aileyi de listeye ekleyin. Konuşmalar yapmalıyız. Onlar bize gelsin ya da biz onlara gidelim, hangisi işe yararsa."

Peabody çalışırken, Eve düşündü. Bildikleriyle inandıklarını bir araya getirdi. Hepsini tekrar karıştırdı, tekrar çevirdi.

Central'daki garaja girdiğinde, tahtasını ve kitabını hazırlamak için otuzda on beşi kaldığını düşündü.

"Tamam, EDD yayınların frekansından ve içeriğinden sponsorun Matthew Fenster olduğunu tespit etti. Kırk bir yaşında, Temiz Ev rehabilitasyonunda çalışıyor.

merkezini yönetiyor ve aynı zamanda Pickering'in şartlı tahliye edildikten sonra kaldığı rehabilitasyon merkezinin yönetimine de yardımcı oluyor."

"Bu onu daha da yakın bir bağlantı haline getiriyor."

"Bir evliliği var, boşanmış. Bir çocuğu var. Mülkiyet ve dolandırıcılıktan ceza almış. Bu dolandırıcılık nedeniyle bir finansal yatırım şirketindeki pozisyonunu kaybetmiş. Dokuz yıl önce oğlu iki yaşındayken beyaz yakalı bir hapishaneye girmiş. Üç yıl yatmış, bu süre zarfında karısı ondan boşanmış. Zorunlu rehabilitasyonu tamamlamış, çıktığında Clean House'da gönüllü olarak kalmış ve onların rehabilitasyon merkezinde yaşamış. Görünüşe göre danışmanlık dersleri almış. Üç yıl önce personele katılmış."

Asansöre doğru giderlerken daha fazla kaydırma yaptı. "Kazancı dibe vurdu. İşten atılmadan ve hapse girmeden önce, bazı güzel ikramiyeler hariç, altı haneli rakamlar kazanıyordu. Şu anda ben daha fazla kazanıyorum. CH'de maaşına dahil bir dairesi var. Serbest bırakıldığından beri hiç artış olmadı."

"Ben işleri ayarlarken onunla iletişime geçin, bakalım gelecek mi? Eğer kabul etmezse, onu iş yerinde ziyaret ederiz."

Eve asansörden dışarı itildi, iki üniforma arasında bağlanmış bir kadının çılgın bakışları nedeniyle bir durak sonra kayma yoluna yöneldi.

Dikkatinin dağılmasını istemiyordu.

Çalışma odasına döndüğünde güneşlikleri arabasında bıraktığına pişman oldu. Güneşlikler, Jenkinson'ın son kravatına bakarken gözlerinin kanamasını engelleyebilirdi. Kravat, acı biber renginde bir alan üzerinde pürüzlü mavi sperm dalgacıkları içeriyordu. Eğer onlara plütonyum aşıladyısan.

Peabody'ye, "Geldiğinde Strong'u da getir," dedi ve ofisine kaçtı.

Ceketini bir kenara fırlattı, kahve programladı. Tahtasını kurmaya başladığında, sadece bir gün önce masasında evrak işleriyle uğraşarak birkaç boş saat geçirdiğini

düşündü.

Şimdi elinde birbiriyle bağlantılı olduğu şüphe götürmeyen iki cinayet, yaklaşmakta olan potansiyel bir çete savaşı ve bir sürü soru vardı.

Merkezde, Lyle Pickering, iyileşmekte olan bir bağımlı. Kendini yeni bir başlangıca sürüklemiş gibi görünen bir adam. Sistem onun durumunda işlemişti. Suç, ceza, rehabilitasyon.

Şimdi bu sistemin onun için çalışmaya devam etmesini sağlamak ve ona adaleti bulmak onun görevi olacaktı.

Dinnie Duff. Eve, saçında pembe çizgiler olan, gözünde bir iki kilo yağ bulunan, yıpranmış görünümlü bir kadının kimlik fotoğrafını ve yanına da hırpalanmış, kanlar içindeki ölünün olay yeri fotoğraflarını iliştiirdi.

Bir bağımlı, bedenini ve muhtemelen kalbinin ve ruhunun kalan kısmını bir sonraki uyuşturucu ya da kaçacak bir yer için satmış biri. Hapse girip çıkmış, yarı zamanlı yeraltı seks işçisi ve Lyle Pickering cinayetinin suç ortağı.

Ve yine de etrafında dolandığı sistem ona aynı adaleti bulmak için çalışacaktı.

Marcus "Slice" Jones. Fotoğrafını eklerken kötü bir adam olduğunu düşündü. Belki cinayetlerin arkasında değildi ama yine de kötü bir adamdı ve öldürdüğünden ya da öldürme emri verdiğinden şüphe duymuyordu.

Bağımlı değil, diye düşündü. Muhtemelen arada sırada biraz Zoner emiyor, kendi payına düşen biralari içiyordu ama kendi ürünlerini kötüye kullandığına dair hiçbir belirti göstermiyordu.

Bunun için fazla zeki olduğuna karar verdi. İçinde biraz zekâ ve zekâyla birlikte biraz da kurnazlık vardı. Bu niteliklerini yasaların doğru tarafında kullansaydı muhtemelen makul bir başarı ve iyi bir hayat kazanabilirdi. Ve onu bir kafese tıkmaya kararlı olmazdı.

Çünkü ait olduğu yer orasıydı.

Pickering'in toksikoloji raporunu da gelenler arasına ekledi. Vücutunda onu iki kez öldürecek kadar Go ve enjekte edilmiş bir Mickey gibi sağlam, güçlendirilmiş bir Out dozu vardı.

Beyni olan, kaçak insan ticareti yapan bir adam, ağır bir bayıltmanın otopside ortaya çıkacağını bilmez miydi?

Umursayacak mıydı? Merak etti. Eğer umursamıyorsa, neden aşırı doz gibi görünmesi için bu kadar uğraştı?

Özensiz, özensiz, diye düşündü tahtaya ekleme yaparken. Belki de düşüncesizce. Slice ona düşüncesizlikten çok hesapçılık gibi geldi.

Biraz daha kahve içip masasına oturdu ve cinayet kitabına başladı. Daha yeni başlamıştı ki Peabody'nin kovboy çizmelerinin takırtısını duydu.

Dedektif Lilah Strong onunla birlikte içeri girdi.

Eve'in ilk aklına gelen, Yasadışılar dedektifinin yorgun görüldüğü oldu; kahve rengi tenine karşın gözlerinin altında gölgeler vardı. Saçlarının biraz uzamasına izin vermişti ama Peabody'nin gösterişli küçük kuyruğunun aksine Strong kendi saçlarının yüzünün etrafında bukleler halinde patlamasına izin vermişti.

Beylik silahının üzerine pas rengi bir ceket, kullanışlı botlar giymiş ve yüzünde asık bir ifade vardı.

Strong'un yorgun gözleri cinayet tahtasını taradığında daha da derinleşti.

"Teğmen."

"Dedektif." Eve ayağa kalkarken Peabody'ye başıyla işaret etti. "Kapıyı kapat, Peabody. Kahve ister misiniz, Dedektif Strong?"

"Elinizdeki kadar güçlü ve siyah, teşekkürler. Uzun bir yazıyı bitirmek üzereydim, mesajını ancak Lanet olsun, Lyle."

"Onu tanıyordun." Eve Strong'a sade kahvesini, Peabody'ye de normal kahvesini uzattı. Böylece üç kadın birlikte

kupaları tahtaya bakıyordu. "Memur Zutter ve Norton'la birlikte onu son kez içeri tıkan baskın üzerinde çalıştınız."

"Evet. Kafası iyi ve aptaldı, ben de gizli görevdeydim. Bana Go satmaya çalıştı, kafayı bulduktan sonra beni dibe çekmek için bir de sakinleştirici verdi. Sonra kaçtı ve biz onu kontrol altına almadan önce sağlam bir roundhouse yedi. Daha sonra bana bunun başına gelen en iyi şey olduğunu söyledi."

Eve bunu duyabiliyordu. Sadece pişmanlık değil, keder de. "Ona ayak uydurdun mu?"

"Hapishaneden beni aradı, gelip onunla konuşmamı istedi. Elinde bazı bilgiler olduğunu, bunları bazı ayrıcalıklar ya da erken şartlı tahliye için kullanmak istediğini düşündüm. Ne istiyormuş? Yumruk için özür dilemek ve bana söylediği hoş olmayan isimler için. On iki adımın bir parçası. Hemen inanmadığımı, bir bildiği olduğunu düşündüğümü söyleyeceğim."

Biraz kahve içti. "Ama benden hiçbir şey istemedi, sadece temiz kalmaya çalışacağını söyledi. Yapması gereken işler olduğunu, bunun kolay olmayacağını biliyordu."

"Her neyse, bu beni hapishane müdürü ve bağımlılık danışmanı ile konuşacak kadar meraklandırdı. Her ikisi de onun köşeyi döndüğünü ya da en azından bir köşede durduğunu düşündüklerini söylediler. Yine de buna pek inanmadım."

"Ne zaman almaya başladınız?"

"Şartlı tahliye duruşmasında. Ailesi oradaydı, kız kardeşi konuştu. Kız kardeşi, rehabilitasyon merkezindeki cezasını sorunsuz bir şekilde tamamlaması, düzenli toplantılara katılması, işe girmesi ve Bangers'dan uzak durması şartıyla yanına taşınmasına izin verdi. Onun kolay lokma olmadığını görebiliyordunuz. Körü körüne bir inançtan çok bir umuttu. Ve ... cesaret," diye karar verdi Strong. "Kardeşini geri istiyordu. Lyle pişmanlıktan, temizlenmekten ve temiz kalmaktan, yemek yapmayı öğrenmekten ve bir beceri öğrenerek kendine değer ve gurur bulmaktan bahsetti."

Strong bir nefes verdi. "Tanrım, yemek yapabildiği için gerçekten gurur duyuyordu. Sonra benim için dönüm noktası olan bir şey söyledi. Kız kardeşinin ve hapisane psikiyatristinin yardımıyla, kaçaklara olan bağımlılığının çeteye olan bağımlılığıyla bağlantılı olduğunu anladığını söyledi. Kaçakçılığı hayatla yüzleşmemek için bir bahane, çeteyi de zarar verdiği ailesinden uzaklaşmak için bir yol olarak kullanıyordu. Bu yüzden de geri çekilip kullanmamak için her gün çalışmak zorundaydı. Kulağa saçmalık gibi gelmiyordu."

"O çıktıktan sonra mı?"

"Takip ettim. Merak ettim, çünkü kulağa saçmalık gibi gelmiyordu, yürüyüp yürüyemeyeceğini. Çalıştığı yere uğradım ve molasında dışarı çıktı. Hâlâ temiz olduğunu görebiliyordum, annesi yaşındaki garsonun ona ne kadar düşkün olduğunu görebiliyordum. İşte o zaman bana yakalanmanın, hapse atılmanın başına gelen en iyi şey olduğunu söyledi."

Strong durdu ve ensesini ovuşturdu. "Lanet olsun. Ailesi olduğunu, bir işi olduğunu söyledi. Bazen gerçekten yorulduğunda ya da morali bozulduğunda, biraz destek almanın ne kadar kolay olacağını düşünürdü. Bir toplantıya gittikten sonra kendine belki yaparım diyordu. Eğer kötü bir ihtimalse, sponsorunu etiketliyordu."

Strong kupasına baktı. "Başka bir vuruş şansı var mı? Gerçeği elde etmek büyük bir an."

"Elbette." Eve, Peabody'ye işaret etti.

"Ona Banger'lardan herhangi birinin ona sıkıntı verip vermediğini sordum. Önemli bir şey değilmiş gibi geçiştirdi. Evet, birkaç kez gelip takılmak, kafayı bulmak ya da onu geri çekmek isteyenler olmuş. Onu sarsan bir şey olursa sponsorunu arıyor ya da küçük kardeşini, belki de büyükannesini görmeye gidiyordu."

Strong yeniden doldurulmuş kupayı aldı ve Duff'ın fotoğrafını işaret etti. "Şuradaki mi? Bana -ilk seferinde değil ama daha sonra- onunla bir şeyler yapmak için geldiğini söyledi."

ve uyuşturucu. Onu önemsiyordu, sorun da buydu. Ona rehabilitasyon ve sponsorunun çalıştığı Temiz Ev hakkında bilgi verdi. Onunla bir toplantıya gitmesini sağlamaya çalıştı, bu tür şeyler. Arada sırada ağlayarak geldiğinde ona biraz para verdiğinden de eminim."

"Onu ne zaman dönüştürdün?" Eve sordu. Strong içini çekti.

"Onu ben mi dönüştürdüm yoksa o mu kendini dönüştürdü hala emin değilim. Sanırım ikisinden de biraz, ikisinden de biraz. Ama son on aydır benim gizli muhbirlerimden biriydi. Ve ben hastayım, sadece hastayım, Dallas, onun bu yüzden senin yönetim kurulunda olabileceğini düşünüyorum."

8

Eve kalçasını masasına yasladı. "Şu anda size neden orada olduğunu söyleyemem. Nasıl olduğunu biliyorum. Duff'ın kimlerden biri olduğunu biliyorum ama net bir nedenim yok."

"Sana yeni vermiş olabilirim. Bilmiyorum."

"Onu neden muhbir olarak aldınız?"

"Benimle temasa geçti ve onunla buluşmamı istedi. Bu yaklaşık bir yıl önceydi. Çalıştığı yerde değil, büyükannesinin evinin yakınındaki bu yerde buluşmak istedi. Buluşma yerlerinden birine de yakındı. İyileşme sürecindeki birçok kişinin toplantılardan sonra gittiği sahte bir kahve mekanı. Banger bölgesinin çok dışında, çalıştığı yere de çok yakın."

Eve başını salladı. "Yani tanıdığı biri tarafından seninle görülmek istemediğini mi anladın?"

"Evet, anlamak zorundaydım. Stresli görünüyordu, bir toplantıya gittiğini ve benimle konuştuktan sonra bir başkasına gideceğini söyledi. Ya da belki sponsoruyla takılacaktı. Ama bana söyleyeceği şeyi söylemekte zorlanıyordu ve bunu yutarsa işe geri dönemezdi."

"Neden oturmuyorsun?" Eve dedi ki. "Masa sandalyesini al."

Diğeri bir katil."

"Teşekkürler." Otururken Strong düşüncelerini toparlamak için bir süre daha bekledi. "Sana bahsettiğim garsonun hâlâ evde olan bir çocuğu vardı, en küçüğü. On altı yaşında. Yani, Lyle bana

çocuk, bu çocuğun kuzenini satmaya çalışan bir çift Banger görür

-Bu da on dört küsur yaşında. Kuzenini itip kakıyor, ne yapması gerektiğini, çünkü yapmazsa üzerinde ne varsa ve ayakkabılarını alacaklarını ve hiçbir şey alamayacağını söylüyor. Bunun üzerine büyük çocuk kuzenini almaya gidiyor, ona gitmesini ve eve dönmesini söylüyor. Ve sonunda ağzını burnunu kırmışlar. Hastanelik olmuş. İyice dağılmış."

"Lyle çocuğu tanıyordu."

"Evet, ve iki Bangers'ı tanıyordu. Çocuk polislere eşkal vermekten korkuyordu ama Lyle'a söyledi."

"Ve Lyle sana söyledi."

"Evet." Tekrar durdu, biraz daha kahve içti. "Onları ispiyonlamanın onun için kolay olmadığını söylemek istiyorum ama gerçekten köşeyi dönmüştü Dallas. Kuzenini koruduğu için o çocuğu dövmüşlerdi ve Lyle buna seyirci kalamazdı, anlıyor musun?"

"Çocuk onun için önemliydi. Çocuğun annesi."

"Evet. Ve doğru şeyi yapmak da önemliydi. Eğer onları bu yüzden tutuklarsak, bunun çocuğun, belki kuzeninin, belki de annesinin üzerine kalacağını söyledi. Ama ben bir şey yapamaz mıydım?"

"Bir şey yaptın."

"Oberman'ın cebinde hâlâ kaçakların olduğu zamanlardı, bu yüzden gizli bir şeyler yapmam gerekiyordu. Ekibimiz Oberman'ın koruması altında olduğu için o zamanlar çok daha fazla boş vaktim vardı, ben de bunu Lyle'ın tespit ettiği iki kişiyi izlemek için kullandım. Onları anlaşıma yaparken yakalamam bile uzun sürmedi. Başka bir küçük, görünüşe göre onların uzmanlık alanı. Onları saldırıdan değil ama uyuşturucu bulundurmaktan, reşit olmayan birine satma niyetinden ve bir okulun elli metre yakınında yakaladım. Bu onları tamamladı."

"Minnettarmış," diye sordu Eve.

Strong tekrar tahtaya, Lyle'a baktı. "Bana süslü kekler pişirdi. Hem de çok güzel. Bundan faydalandım, Teğmen. Faydalandım."

"Siz işinizi yaptınız, Dedektif."

"Ah lanet olsun." Strong kahveyi bıraktıktan sonra parmaklarını yorgun gözlerine bastırdı. "Oberman meselesi, onun kirli bir polis olduğunu biliyordum, kirli olmaktan da beterdı. Ama hiçbir şey yapamadım. İçimde kaldı ve işte dediğin gibi işimi yapmanın ve onun etrafında çalışmanın bir yolunu buldum. Onu asla muhbirim olarak listelemedim. Ona ya da kimseye söylemedim. Başta söylemedim. Bir kaynağım vardı. Sağmaya başladığım bir kaynak. Minnettardı," diye mırıldandı. "Gerçek bir ahlaki kural geliştirmişti diyebiliriz. Bu yüzden beni biraz besledi - Duff'tan aldığı pek çok şey. Çoğunlukla iyi şeyler çıkıyordu ve ben de onları kullanabiliyordum. Çoğunlukla küçük zamanlardı ama ikimiz de bu konuda iyi hissediyorduk."

Peabody, "Bence bu ona muhtemelen yardımcı oldu," diye ekledi. "Ona yemek pişirmek gibi bir şey verdi. Telafi etmeye çalışıyordu." "Sanırım. Çete dövmesini sildirdiğini biliyorsun."

Bana ilerlemeyi gösterirdi. Yavaş, onları çıkarmak mürekkeplemekten daha pahalıya mal oluyor. Beni sponsoruyla tanıştırdı, Matt Fenster."

Strong bir nefes daha verdi. "Ah, Matt'le son zamanlarda görüştüğümüzü açıklasam iyi olacak."

"Tamam."

"Sadece bu konuda açık olmak istiyorum. Ona haber verdiniz mi?"

"Henüz değil."

"Bunu yapmama izin verir misiniz? Ona şahsen söylemek istiyorum. Bunu çok zor karşılayacaktır, LT. Lyle'la gerçekten gurur duyuyordu ve aralarında gerçek bir bağ vardı."

"Peabody, ona ulaştın mı?"

"Evet, efendim. İçeri girip giremeyeceğini sordum ve öğleden önce burada olacağını söyledi. Ona nedenini söylemedim."

"Onunla birkaç dakika konuşun, Dedektif."

"Minnettarım." Strong daha kararlı bir şekilde kahveyi tekrar eline aldı. "Oberman'ı indirdikten sonra, o kaltağı ve takımın pisliğini temizledikten sonra, Lyle'ı bir süre daha yedekte tuttum. Sadece yeni teğmen ve transferler hakkında iyi bir fikir edinmek istedim. Birkaç hafta öncesine kadar patronuma bundan bahsetmedim, ta ki Lyle'dan öğrendiklerim ve bazı dedikodulardan bir araya getirebildiklerim arasında oldukça büyük bir yasadışı alım yaptığımı düşünene kadar.

"Üç Banger yakaladık, birkaç dalkavuk Long Island'daki bir pislik vakıf fonu bebeği için hurda satın alıyor. Onu da yakaladık ama bir anlaşma yaptı." Kaşlarını tiksintiyle çatan Strong eliyle kupasını işaret etti. "Para konuşur."

"Bunu duydum. İyi baskın. Vakıf fonu pisliği altı aydır asgari güvenli rehabilitasyon sarayında değil mi, ama altı aydır?"

"Evet. Banger'ların her biri on sent kazanıyor ve o da rap yapıyor. Ama bu da bir şeydir. Dallas, Lyle'ı koruyacak kadar kalkanım olduğunu sanıyordum ama eğer yoksa ..."

"O bir seçim yaptı, cesur bir seçim. Bunu ondan almayın."

Strong bakışlarını Eve'e çevirdi. "Benim de bu işin içinde olmam gerekiyor. O benimdi. Benim de bu işin içinde olmam gerek."

"Bunun anlaşıldığını sanıyordum."

Eve, Strong'un sert biri olduğunu biliyordu, bu yüzden gözlerindeki yaşlar biraz endişe yarattı. "Tamam, dinle-"

Ama Strong elini salladı ve gözyaşlarını geri püskürttü. "Onun rol oynadığı tüm dosyalarımı sana kopyalayacağım. Ona nasıl ulaşacaklardı?"

Eve bunu gözden geçirdi ve Strong'a anlaması için bir dakika verdi. "Evet, evet, onu içeri alırdı. Bildiğim ilk şey onun evine gitmesi, onun evine girmesi hakkında. En azından bana hiç söylemedi. Binanın dışında bekler, onu işe giderken ya da gelirken yakalarmış. Bazen onun çalıştığı yerin dışında beklerdi. Son zamanlarda onu pek görmüyordu.

Bolt adında bir Banger'la flört etmeye başladığını duymuş."

"Evet, bu yapışır."

"O kötü biri, Dallas. Bolt, bir kadınla birlikte -Banger Bitch değil ama bir asker-Tank, çünkü onun gibi inşa edilmiş ve Riot bir nedenden dolayı teğmenler."

Strong kaşlarını çatarak içmeden önce kahvesini inceledi. "Duff, çetede daha istikrarlı bir statü elde etmek için Bolt'a kancayı takmış olabilir. Kesin bir şey söyleyemem ama ağlayarak gelip yardım isterse, Lyle'in kapıyı açacağını görüyorum - sadece birkaç dolar verip gitmesini sağlamak için bile olsa."

"Onun tekrar onunla birlikte olacağını düşünmüyor musun?"

"Şartlı tahliyesini, işini, kurduğu hayatı riske atmak mı? Büyük bir hayır. Bazı açılardan onun için üzülüyordu. Onu, sonunda kendisi için kıldığı aynı döngüye yakalanmış olarak görüyordu. Ve bir geçmişleri vardı, bu yüzden ona yardım etmeye çalışacaktı."

Kapısının çalınması üzerine Eve oraya gitti ve Santiago'ya kapıyı açtı.

"Üzgünüm, LT. Dışarıda Matthew Fenster diye biri var. Gelmesini sizin istediğinizi söyledi."

"Evet, teşekkürler. Ona bir dakika beklemesini söyle. Peabody, Strong'un onunla özel olarak konuşabilmesi için açık bir görüşme odamız olup olmadığını kontrol et. Hazır olduğunuzda beni etiketleyin, Dedektif," dedi Strong'a. "Çabuk ol. Bu konuda onun görüşünü almak istiyorum."

Ofisinde tekrar nefes alabileceği bir yer bulduğunda, Eve tahtasına geri döndü. Dinnie Duff'a.

Duff neden böyle yumuşak bir dokunuşa ihanet etsin ki? Onun gibi bağımlıların bir sonraki uyuşturucu için her zaman paraya ihtiyacı vardı ve Pickering'den rutin olarak birkaç dolar koparabiliyormuş gibi görünüyordu.

Yine de onun gibi bağımlılar herkese ihanet edebilirdi.

Hala.

Yine de Pickering onunla kafayı bulmaz, seks yapmaz, takılmazdı. Bunların hepsi Duff gibi biri için temel ihtiyaçlar olurdu.

Ona orada burada birkaç dolar verdi, ama bunun dışında bağlantılarını kesti. Sevişmek yok, parti yok.

Bu onu sadece başka bir hedef yapar mıydı? Hayır, diye düşündü, bir hedeften daha fazlası. Bir hedef, ama onu bir kenara attığı için geri ödemek istediğı bir hedef.

Olabilir.

"Ona kızgın mıydın, Dinnie? Evet, eminim kızmışsındır. Pislik herif, düzgün hayatı ve pislik işiyle senden daha iyi olduğunu düşünüyordu. Belki biraz intikam almışsındır."

Belki, belki, ama bu konuda bir düzine delik açabilir, diye düşündü Eve. Ve ilki, eğer hiçbir şey ortaya çıkmazsa kayıp olması.

Rochelle'e bir mesaj gönderdi.

Suç mahallini gözden geçirmesi gerekiyordu.

Strong'tan vızıltıyı alınca, yedek kulübesindeki Peabody'nin yanına gitti. "Neredeler?"

"Röportaj B."

Eve Peabody'ye el salladı. "Ben hallederim. Duff'ın en yakın akrabasına haber vermeni istiyorum ve son teması bilmek istiyorum. Nasıl yapılacağını biliyorsun. Günlüğünde Strong, Duff ve Bangers'dan bahseden bir şey var mı diye araştırmanı istiyorum. Burada işimiz bittiğinde Rochelle'le dairede buluşacağız." Dışarı çıktı, aşağı yürüdü ve Röportaj B.

Strong, Feeney'nin patlayan kızıl saçlarına rakip olan bir adamın yanında oturuyordu. Soluk yeşil gözleri vardı ve bu gözler şu anda keder bulutlarıyla bulanıklaşmıştı. Uzun, sivri bir burnu ve uzun, ince bir boynu vardı; bu da yüzünü - patlama ve gövde arasında- tuhaf bir şekilde büyük gösteriyordu. Sol kulağında tek bir gümüş küpe parlıyordu.

"Matt, bu Teğmen Dallas."

Ayağa kalktı, gri sweatshirt giymiş sıska bir adamdı ve elini uzattı. "Teğmen. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkür ederim Bay Fenster." "Matt. Sadece Matt."

Onun karşısına oturdu. "Anladığım kadarıyla Lyle'a yakınmışsınız. Kaybınız için üzgünüm. Onu en son ne zaman gördünüz ya da konuştunuz?"

"Birkaç gece önce. Perşembe gecesi. Bir toplantıya gittik, sonra kahve içtik. Mümkünse her hafta buluşmaya çalıştık. Sadece bağlantı kurmak, konuşmak."

"Ne hakkında konuştunuz?"

"İş, her iki tarafta da. Lilah-Dedektif Strong ile aramızdaki şeyler. Onun ailesi. Spor." Matt çaresiz bir hareketle ellerini kaldırdı ve tekrar indirdi. "Biz arkadaştık. Arkadaş olmamız gerekiyordu."

"Duff'tan ya da diğer çete üyeleriyle ilgili endişelerinden bahsetti mi?"

"Perşembe gecesi değil. Onu zor kazandığı parayı Dinnie'ye vermekten vazgeçirdiğimi söyleyeceğim. Perşembe günü bu konuyu konuşmadık ama daha önce birkaç kez konuşmuştuk. Nazik olmaya çalışarak ona yardımcı olduğunu göstermeye çalıştım."

Eve, "Ona hâlâ bir bağlılığı vardı," diye sordu.

"Kızın eninde sonunda Temiz Ev'e geleceğini ya da onunla bir toplantıya gideceğini umuyordu. Temel olarak, kendini kurtarması gerektiğini bilse bile onu kurtarmak istiyordu."

"Ona karşı hisleri vardı."

"Romantik olanlar değil ama romantikleştirilmiş olanlar, eğer beni anlıyorsanız."

Çünkü o biliyordu, Eve başını salladı. "Tamam."

"Orada biraz geri çekildim çünkü kendi seçimlerini yapmak zorundaydı ve ne demek istediğimi anlamaya başladığını hissettim. Kadın gitmesine izin vermedi Teğmen ve o da bırakmak zorunda kaldı. Bence bıraktı, ama ..."

Başını eğdi ve Strong'un elini tuttu. "Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim. Başının belada olduğunu biliyordum ama bu şekilde değil. Şimdi ikisi de öldü."

"Bu senin suçun değil Matt."

"Sen de," dedi Strong'a, birleştirdikleri ellerini kalbine bastırarak. "Bu senin suçun değil Lilah. Onu bir kez uyarmıştım."

"Bir de bana sor."

"Sadece birkaç hafta önce Lyle beni etiketledi, işten sonra bir toplantıya ihtiyacı olduğunu ve onunla buluşabileceğimi söyledi."

"Bu normal miydi?" Eve sordu.

"Alışılmadık bir şey değil. Her ne sebeple olursa olsun, bir çekim hissettiğimde hala sponsorumu etiketliyorum. Bu bir destek," diye açıkladı. "Bunu anlıyorsun. Bazen desteğe ihtiyaç duyarsınız."

"Elbette."

"Birlikte bir toplantıya gidebilmek için restorana gittim ve o dışarıdaydı. Kızgındı çünkü ben etrafta olursam Lyle'dan bir şey öğrenemeyeceğini biliyordu. Onun yerine beni haraca bağlamaya çalıştı."

Strong ona baktı. "Tanrım, Matt."

Sadece omuz silkti. "Kira parasına ihtiyacı olduğunu söyledi. Eğer Lyle'dan almasını istemiyorsam, o parayı -Ve karşılığında bana bir BJ teklif etti."

"Bunu duymamıştım," diye mırıldandı Strong.

"Lyle da öyle. Ben bir şey anlamadım. Ona polis çağırmamı isteyip istemediğini sordum, ruhsatsız talepte bulunmaktan, ruhsatsız dilencilikten içeri attırdım. Belki takip etme suçunu da ekleyebilirdim. Birbirimize hoş olmayan birkaç şey söyledik ama o gitti. Ayrılık şutu mu? Eğer -kullandığım dil için özür dilerim- 'Lyle'ın sikini yalamıyorsam', onu geri alacaktı ve ben de cehenneme gidebilecektim."

"Bana söylemeliydin Matt."

"Bebeğim, bir bağımlıyla her sert konuşmamı sana anlatsam, konuşacağımız tek şey bu olurdu. O gitti, Lyle ve

Toplantıya gittim, sonrasında kahve içtik. Onunla gittiğim için bana teşekkür etti ve kendini biraz kötü hissettiğini söyledi."

"Sana nedenini söyledi mi?" Eve sordu.

"Evet. Annesinin intiharının yıldönümüydü. Bunu atlattı ve ben de o gün Dinnie'yi ondan uzaklaştırmanın bir anlamı olduğunu düşündüm. Bu saçmalığa ihtiyacı yoktu."

"Onunla ya da çeteden başka biriyle yakın zamanda başka bir münakaşa yaşadınız mı?"

"Hayır. Ben onların bölgesinde değilim. Lyle işi aldıktan hemen sonra Slice'ın Lyle'in işine girdiğini biliyorum. Çocukluklarına kadar giderler. Slice çeteye geri döneceğini düşündü, Lyle ise o hayatla işinin bittiğini söyledi. Biraz tartışmışlar ama Lyle, Slice'ın geri adım attığını söyledi - o zaman siktir git tarzında."

"İade-i ziyaret var mı?"

"Hiç sanmıyorum. Slice onunla uğraşmaya devam etseydi bana söyleyeceğine gerçekten inanıyorum."

Matt tekrar Strong'un eline uzandı, belli ki bağlantı kurmaya ihtiyacı vardı. "Lyle o zamandan sonra benimle temasa geçti, konuşmaya ihtiyacı vardı. Şartlı tahliye memuruna söylediğini ve patronunun da onu desteklediğini biliyorum. Diğer Banger'lardan bazıları ilk birkaç hafta içinde bir yükseliş elde etmeye çalıştılar. O onlara bir tane bile vermedi. Sıkışıp kaldı."

Matt elini yüzünde gezdirdi. "Kolay değil, Teğmen, tutunmak, eski hayatını, içindeki insanları geri itmek, birileri seni aksi yönde ayartırken her gün düz ve ayık kalmak. Ama o kaldı."

Eve bu resmin yeterince net olduğunu düşündü. "Peki ya hapislane psikiyatristi? Lyle onunla da ara sıra görüşürdü. Onu tanıyor musun?"

"Elbette."

"Lyle ona size ya da Dedektif Strong'a söylemeyeceği bir şey söylemiş olabilir mi?"

"Bir şey söyleyemem ama bildiğim kadarıyla Lyle bu bağlantıyı açık tutmak istiyordu. Ned'i içerideyken köşeyi dönmesine yardımcı olduğu için takdir etti."

Matt kımıldadı, biraz öne eğildi ve Eve'in gözleriyle doğrudan karşılaştı.

"Bağımlılar yalancıdır, Komiser. Hayatımın büyük bir bölümünü sigara içerek, uyuşturucu kullanarak, elime geçen her şeyi içerek ve bu konuda yalan söyleyerek geçirdim. Hayatımın bu bölümünü de ya aynı şeyi yapan ya da bu döngüyü kırmaya çalışan insanlarla uğraşarak geçiriyorum. Muhtemelen bir yalancıyı tespit etmekte en az ikiniz kadar iyiyimdir. Ve Lyle'ın bana, ona ağırlık veren, onu yükselten, endişelendiren her şeyin onu gururlandırdığını söylediğine inanıyorum. Muhbir olmak onu gururlandırıyor ama o çocuğu hastaneye yatırmasalardı bunu asla yapamazdı. Aramadan önce benimle bu konu hakkında konuştu."

Strong'a baktı ve biraz gülümsedi. "Destek," diye tekrarladı. "Ben onun yedeğiydim, bu yüzden nasıl onun olabileceğini söyledim. Hastanede değil ama bir çocuğu oraya koyarak. Sırf yapabildiği için bir çocuğu dövüyordu. Düzelene kadar da umurunda olmazdı. Çocuk kendi işine bakmalı, değil mi? Banger işinin önüne geçmemeliydi. Bunu istiyordu. Artık her şeyi farklı görüyor."

"Tamam. Aklına başka bir şey gelirse bana haber ver. Dedektif Strong, sizinle temasa geçeceğim."

O ayağa kalktığı anda, Matt de kalktı. "Teğmen? Lyle'ın büyükannesini görmemin bir sakıncası var mı? Aileyi tanıyorum. Beni Şükran Günü yemeğine davet ettiler. Onları görmeye gitmek, bir şeyler yapmak istiyorum."

"Bununla ilgili bir sorunum yok. CI statüsünü şimdilik bu işin dışında tutun."

Eve ceketini ve ortağını almaya gitti. "Lyle'ın sponsoru sağlam ve istikrarlı görünüyor. Sıkı, kişisel bir dostlukları olduğu açık, aynı zamanda sağlam ve istikrarlı."

"Strong nasıl?"

"Ayağa kalkacak. Duff'a bildirim yaptın mı?"

"Evet. Duff'ın annesi, Duff'ın hayatının çoğunda bildirim beklemiş gibi karşıladı. Üzgün, boyun eğmiş, şaşırmamış."

Peabody'nin koşturması sırasında yedek kulübesinden çıktılar.

"Duff'la bir yıldan uzun süredir konuşmadığını söyledi. Duff eve gitmiş, başının dertte olduğunu, iyileşmek için eve gelmesi gerektiğini vs. söylemiş. Bu ilk kez olmuyor," diye ekledi Peabody. "Birkaç gün sonra anne işten eve geliyor, kızı gitmiş, oturma odasındaki perde, takılar ve para da onunla birlikte gitmiş."

"Bu da büyük bir sürpriz olamazdı," dedi Eve garaja doğru giderlerken.

"Pek sayılmaz. Annesi onu yanına alırken bir daha çuvallarsa bir daha asla geri dönmesine izin vermeyeceğini söylemişti. O da batırdı. Anne tüm kilitleri değiştirtmiş ve komşularına kızını görürlerse polise haber vermelerini söylemiş. Ve elindeki 'link' numarasına da aynı şeyi söyleyen bir mesaj bırakmış."

Garaja doğru ilerlediler.

"Kızının hiç arkadaşı olmadığını söyledi. Ezikler ve haydutlar varmış. Bir şeyler ters gittiğinde hep başkalarını suçlarmış, on dört yaşındayken kullanmaya başlamış. İsteddiği zaman çekip gidiyor, ağlayarak geri dönüyor, özür diliyor, sözler veriyor, sonra her şeyi tekrar yapıyordu. Bangers'a katıldı ve annesi kanunları koydu. Eğer o tiplerle kaçarsa, eve dönemezdi. Her neyse, özellikle kiminle takıldığını bilmiyordu, sadece çeteyi, tipi biliyordu."

Eve bu resmin de yeterince net olduğunu düşündü. "Tamam."

Peabody arabaya yerleşirken, "Günlük araştırmasında," dedi. "Duff'tan, çeteden, Slice'tan ve

Diğer üyeler, Strong, sponsoru - ama bir bakışta, muhbir olduğunu yazmıyor."

"Günlüğünden bile gizli tuttu. Şifreli değildi, muhtemelen kız kardeşine saklayacak bir şeyi olmadığını göstermek için, ama dikkatli. Belki biri içeri girer, onu alır, okur."

"Duff hakkındaki düşüncelerini yazmakta hiç zorlanmadı. Birkaç ay öncesine gidersen, çelişkide olduklarını görürsün. Kızın yardıma ihtiyacı var. Belki o yardım edebilir, bu tür şeyler. Ama birkaç gün önce yazdığı bir yazıyı okudum, orada Duff'la ilişkisini tamamen kesmeye karar verdiğini ve bunun nedenini yazmış. Ona ne demiş, o ne demiş."

"Bu sponsorun görüşüyle örtüşüyor. Sebebi neydi?"

"Sonunda sponsoru olan hapishane psikiyatristinin ne yaptığını anladı,

Ailesi, patronu, iş yerindeki garson kız başından beri ona söylüyordu. Yardım etmiyordu ama olanak sağlıyordu. Patronu söz konusu olduğunda, bu biraz daha doğrudan bir durumdu. Kadın keş bir fahişeydi ve patronunun onunla yatmıyor olması onu becermediği anlamına gelmiyordu ve bunun için ona para ödüyordu."

"Görünüşe göre patronu haklıymış. Ama Lyle yine de onun dairesine girmesine izin vermiş."

"Günlüğe göz attığım kadarıyla mı?" Peabody başladı. "Çok fazla yumuşak noktası vardı. Ağladığını ve yardıma ihtiyacı olduğunu söylüyordu. Lyle günlüğünde ona, bağımlılığı için yardıma ihtiyacı olduğunu kabul etmeye hazırsa kendisine gelebileceğini söylediğini yazmış. Temiz Ev'e girmesine yardım edecek, onu toplantılara götürecektir, sponsorundan ona sponsor olmasını isteyecekti. Aksi takdirde, esip gürleyecekti. Eğer kız kafası güzel ya da kafayı bulmak için can atarken gelmeye devam ederse, polisleri arayacaktı."

"Kız onun evine geliyor, yardıma ihtiyacı olduğunu söylüyor. Belki de onun haklı olduğunu, yardım istemeye hazır olduğunu söylüyor. Lütfen yardım edin. Adam inanır, kapıyı açar. Kadın ona bir sürü saçmalık anlatabilir ama adamın odadan çıkmasını sağlayıp kas gücünün içeri

girmesine izin vermelidir. Biraz su alabilir mi-

Ağlıyor, titriyor. Onu almak için mutfağa gider, linkini çıkarır. Muhtemelen sponsorunu etiketlemek için. İşte bu kadar."

Eve bunları düşünürken parmaklarını direksiyona vuruyordu. "Ama keş fahişe, Lyle yalnızken daireye girmek için nasıl bir plan yaptı ve tüm o kas gücünü oraya sokacak kadar dikkatini dağıttı - tranq ile, kaçaklarla. Ve eğer her şeyi o ayarladıysa, neden etrafta dolaşıp olanları seyretmiyor? Eğer bu, onun önünü kesmesinin intikamıysa, daha büyük bir pay istemez miydi?"

Peabody'nin düşünceli yüzüne baktı. "Doğru yapıldığından emin olmak için kalmak istemiyor musun? Peki kaçakları ya da onları satın alacak parayı nereden buldu?"

"Hepsi iyi ve geçerli noktalar," diye kabul etti Peabody, "ama olayın böyle olduğunu doğrulamak için elimizde yeterince kanıt var."

"Ona kapıyı açtıldığını ve sonra da katilleri içeri aldığını doğrulamak için elimizde yeterince kanıt var. Bütün bunlar bana ne söylüyor? O bir yem. Belki o da onun ölmesini istiyordu ama o zaman neden gitti?"

"Gerisini görmek istemedi."

Eve bunu elinin tersiyle itti. "Ona gerçek duygularının hakkını vermiyorum. Gitti, sanırım, çünkü yapmak için geldiği şeyi yaptı. Yeterince yumruğu ve yasa dışı maddelere erişimi olan birinin sipariş ettiği şeyi. Ayrıca, onu bir kavgada öldürmediler, intikam almak ya da ona bir ders vermek için dövmediler. Çünkü bu bir ödeşme değildi. Bu bir işti," diye karar verdi.

"Özensiz, kötü planlanmış ama iş. Kişisel bir iş. Yem olarak da Duff. Ve bu iş bittikten sonra, yemi kestiler."

"Sadece kes. Yemi kes."

"Her neyse." Eve arabayı Tribeca'nın kenarındaki apartmanın önüne çekti.

"Evet ve mantıklı olan her neyse." Peabody koltuğuna doğru eğildi. "Duff doğru kişiye sızlanıyor-ya da yanlış kişiye -Lyle'in onunla ilişkisini kesmesi, hatta onu tehdit etmesi hakkında. Ve o kişi bir fırsat görüyor. Eski Banger'ı dışarı çıkarmak -kendini ne sanıyor- ve bunu yapmak için ağzını kapalı tutamayan keşi kullanmak, sonra da onu dışarı çıkarmak. Çete savaşı açısı, Dallas," diye devam etti arabadan indiklerinde. "Jones bunun peşinde olmadığını söyledi, ama belki de öyledir - oynadığın mülk değeri açısı. Ya da belki teğmenlerinden biri ya da birkaçı darbe yapmaya çalışıyordur."

"Rütbelerde ihtilaf, çok mümkün. Ya da Jones bunu otoritesini sağlamlaştırmanın bir yolu olarak gördü." Bunu düşünmesi gerekiyordu, bu işin iç yüzünü.

İçeri girip çalışmaya başladılar. "Eski bir üyeyi ve kolay bir yatağı feda etmek pek de fedakârlık sayılmaz."

"Satrançtaki piyonlar gibi."

Eve düşündü, yuvarladı. "Evet, böyle."

Rochelle'i çoktan apartman katında, koridorun karşısındaki tanığın kollarında buldular.

Eve'in küçük kardeşi olarak tanıdığı genç bir adam birkaç adım ötede duruyordu.

"Çok üzgünüm Ro, çok üzgünüm. O korkunç insanları oraya girerken izlediğimi düşündüğümde . . ."

"Siz olmasaydınız, ne yaptıklarını bilemeyebilirdik. Bu yüzden minnettarım. Hepimiz minnettarız."

"O iyi bir çocuktü. Size iyi bir çocuk olarak dönecekti," dedi Bayan Gregory geri çekilirken. "Anma törenini ne zaman yapacağınızı bana haber verin. Ben de orada olacağım." Eve'e doğru başını sallarken bir iç çekti. "İşe gitmem gerekiyor. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

"Bir dakikanızı alabilir miyim, Bayan Gregory? Peabody, neden Rochelle ve kardeşini içeri götürmüyorsun?"

Eve ile dar koridorda yalnız kaldıklarında kadın, "Tüm bu olanlar yüzünden kendimi kötü hissediyorum," dedi.

"Dün bize söylediklerinizi teyit etmek istiyorum. Dinnie Duff olduğunu belirlediğimiz kadını merdivenlerde gördünüz."

"Yaptım ve onun Lyle'in kapısını çaldığını duydum. Arıyor ve ağlıyordu."

"Ne dediğini hatırlıyor musun?"

"Yardıma ihtiyacı olduğunu, ondan yardım istediğini, timsah gözyaşlarıyla ağladığını ve devam edemeyeceğini, yardıma hazır olduğunu söyleyen bir şey."

"Devam edemedim."

"'Böyle devam edemez' gibi bir şey. Yardım edeceğine söz verdiğini söyledi. Hepsini duymadım. Dediğim gibi aşağı iniyordum. Çöp gecesi."

"Evet. Ama içeri aldığı üç kişiyi de röntgeninden gördün. Erkek olduklarından emin misin?"

"İri adamlar. Onları arkadan gördüm ama bu yapıda çok fazla kadın göremezsiniz."

Strong'un bahsettiği tank gibi yapılı kadını düşündü.

Olabilir.

"Herhangi bir şey hakkında Onlar, herhangi bir şey at Hepsi, stand Dışarı mı? Söyledikleri bir şey, bir jest, giysi?"

"Dışarı baktığım birkaç saniye boyunca tek kelime etmedi. Karanlıkta kapüşonlular ve poşetlerle öylece duruyordu. Görmedim..."

Kaşlarını çattı, alt dudağını dışarı çıkardı, sonra düşünürken dudağını çekti. "Şimdi tekrar düşündüm de, içlerinden biri gerginmiş."

"'Jitteries'?"

"Sabit duramadım." Omuzlarını yere vurarak, ayaklarını hafifçe sürüyerek gösterdi. "Ve sürekli-" Kollarını iki yanında tuttu, parmaklarını şıklatmaya başladı, bir eli, diğer eli ve tekrar geri. "Dün gece bunu düşünmemiştim. Sanırım, sanki bir şeyler dinliyormuş gibiydi."

Müzik. Olabilirdi. Sonra o kaltak kapıyı açtı ve içeri girdiler, o da hemen sıvıştı. Bunun size nasıl yardımcı olacağını bilmiyorum."

"Çok yardımcı oldu. Aklınıza başka bir şey gelirse bana haber verin."

"Sana söz verebilirim. Gitmek zorundayım. Sabah izinliydim, ama şimdi gelmem gerekiyor."

"Tekrar teşekkür ederim."

Bayan Gregory aceleyle merdivenlerden inerken Eve de Pickering'in dairesine girdi. Hâlâ solmakta olan ölümün ve süpürgecilerin kimyasallarının kokusunu alabiliyordu.

"Burada yersiz bir şey görmüyorum," diyordu Rochelle. Durdu ve Eve'e döndü. "Buradaki her şey her zamanki gibi görünüyor. Mutfak da öyle. Özür dilerim, bu kardeşim Walter. Walt, bu Teğmen Dallas.

Saçlarını kafatasına yakın keser ve yüzünü sinekkaydı tıraş ederdi. Kız kardeşi gibi onun da gözleri kısıktı. Şu anda uykuya aç görünüyorlardı.

"Kitabı okudum, videoyu izledim." Bunu söylerken gülümsemedi ama elini uzattı. "Umarım gösterdikleri kadar iyisindir."

"Walt." Rochelle sessizce konuştu ve bir elini onun omzuna koydu.

"Bunu bir hakaret olarak söylemedim."

Eve, "Neden dairenin geri kalanını gözden geçirmiyoruz?" diye önerdi. "Rochelle, en çok kendi odana aşına olacaksın. Oradan başlayalım."

Bir başka dar koridorda yürüdüler.

"Bıraktığım gibi görünüyor."

"Neden dolabı, şifonyerin çekmecelerini, masanın çekmecelerini kontrol etmiyorsun?"

"Pekâlâ. Gerçekten çalınmaya değer bir şeyim yok. Bu ceketin cebinde her zaman yirmi dolar acil nakit bulundurmaya çalışırım. Ve işte burada. Görmüyorum."

Kesinlikle, diye düşündü Eve. "Neyi görmüyorsun?"

"Kayıp bir şey görmediğimi söyleyecektim ama kırmızı çantam gitmiş. Bu eski kırmızı çantam yıllardır bendeydi. Hep bu kancada asılı dururdu. İşe girdiğimde büyükannem almıştı, hatırladın mı Walt? Kırmızının iyi şans getirdiğini söylemişti. Hâlâ bazen kullanırım. Burada değil."

"Tarif edebilir misiniz?"

"Sadece kırmızı bir çanta - parlak, parlak kırmızı - gösterişli rugan, bilirsiniz, abartılı bir şey değil. Omzunuza takmak isterseniz gümüş bir zinciri ve mıknatıslı bir tokası var. Sanırım buna zarf çanta deniyor. Yaklaşık bir ayak uzunluğunda, belki, ve bilmiyorum, sekiz inç genişliğinde. Hiçbir değeri yok."

"Parlak kırmızı, gümüş zincir. Gözüme çarptı. Başka bir şey var mı?" "Hayır." Bir elini şakağına bastırdı. "Bunu sevdim lanet çanta."

Gözleri biraz bulanıktı, dışarı çıktı ve şifonyerin çekmecesini çekip açtı. "Kardeşimi öldürdüler ve odama girip eşyalarımı karıştırdıklarını düşünerek üzülüyorum."

"Ro." Walter onun arkasına geçti ve sırtını okşadı. "Bu çok doğal."

"Hiçbir şey doğal gelmiyor." Üst çekmecedan uzun, ince, siyah bir kutu çıkardı. Kutuyu açınca boğuk bir nefes verdi. "Oh, Walter, annemin broşunu almışlar. O korkunç, şatafatlı eski iğneyi. Ve Wilson'ın bana Sevgililer Günü'nde verdiği küpeleri. Ve, Tanrım, bir keresinde sokaktan aldığım ucuz bir bileklik. Sadece kostüm takısı ama yine de aldılar."

"Çekilen herhangi bir şeyin fotoğrafı var mı?"

"Tanrım." Rochelle elleriyle yüzünü çerçeveledi, ellerini içeri itti. "Zihnim boşaldı. Sevgililer Günü'nde küpeleri takarak bir selfie çektim. Wilson'la birlikte çekilmiş bir fotoğraf. Benim 'link'imde var."

Eli titrediği için Walter cebinden çıkardığı 'link'i aldı. "Ben bulurum, Ro. Sen otursan iyi olur."

"Sadece bir dakika hareket etmem gerekiyor." Küçük odada volta atıyor, nefes alış verilişini düzenlemeye çalışıyordu. "Broşu hiç takmadım. Ucuz ve gsteriliydi ama annemindi, o yüzden sakladım."

"Bykannemde bunu giyerken çekilmiş bir fotoğrafı var." Durdu ve Walter'a baktı. "Tabii ki var. Unutmuşum."

"Bunu bana getirebilir misin?"

Walter, "Ben hallederim," dedi ve 'link'i kız kardeşine uzattı. "Bu o mu?"

"Evet, evet, işte bu. Çok güzeller."

Ve parlak, diye düşündü Eve ekrandaki fotoğrafı incelerken. Kalp şeklinde kırmızı ve şeffaf damlalarla işıldayan altın sarkıtlar.

"Peabody."

Peabody Walter'a gitti ve fotoğrafın bir kopyasını göndermesi için ona kodları verdi.

"Bileklikten bende olduğunu sanmıyorum."

"Tarif et."

"Yaklaşık bir in geniliğinde, sanırım, renkli taşlardan oluşan üç daire. Kabaşon gibi, mor, yeşil ve kehribar. almaya değmez ama hoşuma gitti."

"Gerisini kontrol et."

Rochelle başını salladı. "Başka bir şey göremiyorum."

"Lyle'ın odasını kontrol edelim."

Rochelle koridoru geçmeden önce Walter'ın elini tuttu.

"Save It kavanozu. En azından yarısının dolu olduğunu biliyorum." Dolabına doğru ilerledi. Sesi kalınlaşmıştı ama sabit tutmayı başarıyordu. "Yüksek topuklu ayakkabıları gitmiş.

İşe giderken giymezdi, yağ ve su dökülürdü. Sadece dışarı çıktığında, Martin'lere gittiğinde ya da bazen büyükannemle kiliseye gittiğinde giyerdi."

"Puanını hak etti," diye mırıldandı Walter ve kız kardeşiyle bir gülümseme paylaştı.

"Bu doğru. Grammy puanı. Siyah Şimşek yüksek topuklu, arkasında beyaz şimşek var. . . . Sanırım 10 numara."

Şifonyere doğru yürüdü. "Ne olduğunu bilmiyorum, yani şifonyerinde ne saklamış olabileceğini."

"Kaybolmuş olabileceğini bildiğiniz bir şey var mı? Örneğin mücevherleriniz gibi parlak ya da çantanız gibi göz alıcı bir şey. Ya da ayakkabı gibi kullanışlı bir şey?"

"Ben gerçekten-"

"Kulaklıkları yanında mıydı?" Walter sordu. "Cebinde olmalı ya da Ro'ya söylediği gibi duş alıp üstünü değiştirecekse şifonyerin üzerine koymuş olmalı."

"Efektlerinde kulaklık yok."

"İyiler. Martin ve Clara Noel için verdiler. Bodell tomurcukları. Siyah. Üst düzey. Onlara değer verirdi. Ve bir değerleri var."

Eve onlara arama yaptırdı ama zaten gittiklerini biliyordu.

Eve onlara "Kayıp eşyaları takip edeceğiz," dedi. "Eğer herhangi bir şeyi rehin vermeye çalışırlarsa, izini süreceğiz. Bu çok yardımcı oluyor."

"Sadece anlamıyorum." Rochelle bir elini yüzünde gezdirdi, kalın telli saçlarının üzerinden ensesine doğru indi. "Eğer Lyle'in tekrar uyuşturucu kullandığı ve aşırı doz aldığı izlenimini vermeye çalıştırlarsa, neden bir şey aldılar? Birinin o şeyleri çaldığını bilirdik."

"Lyle'in tekrar kullandığına inansaydınız, mücevherlerinizin kaybolduğunu gördüğünüzde ne düşünürdünüz?"

Rochelle huzursuz elini indirirken içini çekti. "Yasadışı işlere para bulmak için aldığını söyledi. Eğer ilkinde inansaydım, ikincisine de inanırdım. Ama ikisi de doğru değil."

"Kesinlikle ve şimdi çekiştirecek daha fazla ipimiz var. Daire senin kalman için temiz."

"Aslında, bazı eşyalarımı toplayacağım. Birkaç gün Wilson'larda kalacağım ve ailemle vakit geçireceğim. Bugün daha sonra Lyle'ı görmeye gideceğiz."

"Sen devam et ve ihtiyacın olanı topla. Walter, neden diğer odada konuşmuyoruz?"

"İyi misin, Ro?"

"Evet. Sen devam et, Walt."

Önce ona sarıldı, bir dakika dayandı ve sonra onu toparlanması için yalnız bırakmak üzere dışarı çıktı.

9

"Ro'da soğuk bir şeyler var mı diye bakmaya gidiyorum. Sen de ister misin?" "Tabii."

Mutfağa doğru yürüdü -kendisinin de beste yapmaya ihtiyacı vardı, diye düşündü Eve, gerçi kız kardeşi için iyi dayanmıştı.

"Böcek suyu-sağlık saçmalığı var. Ben olsam oraya gitmezdim. Birkaç kola çünkü o Lyle'ındı. Lyle'ın zehiriydi, özellikle de içkiyi bıraktığından beri."

Peabody ona, "Böcek suyuna hayır demem," dedi.

"Tamam, bu senden. Ben kolalardan bir tane içeceğim."

"Bununla gideceğim." Eve onu kapı aralığından izledi. Her şeyin nerede olduğunu biliyordu, avlanmasına gerek yoktu. "Hiç burada yattın mı?"

"Üniversiteden önce burada yaşıyordum. Ro işe girdikten sonra evi tuttu ve iki yatak odalı bu eve yerleştik. Şimdi kampüste yaşıyorum ama Lyle'dan beri bazen kanepeye uzanıyorum.

."

Dökmeyi bıraktı, ellerini tezgâha dayadı. "Rochelle, birkaç dakika ağlaması lazım, sonra kendine gelir. O lanet olası bir kaya."

"Sen de gayet iyi gidiyorsun."

"Bir daha asla burada yaşamaktan memnun olmayacak. Sorun değil, daha iyi, daha güvenli bir yer bulmalı. Yeni işiyle birlikte,

Bunu yapabilir. Parlaklık şu anda yok ama geri gelecektir."

Dökmeyi bitirdi. "İlk başta, rehabilitasyon merkezinden izin aldıktan sonra bile, onun buraya taşınmasına izin vereceğinden emin değildim."

"Güveni yeniden inşa etmek zaman alır."

"Sadece Ro burada onunla yalnız kalacaktı ve ya geri kayarsa?"

Omzunun üzerinden, kız kardeşiyle paylaştığı gözlerle Eve'e baktı. "Temiz olduğuna inanıyordum, bunu görebiliyordunuz, ama önce yarı yolda daha uzun süre kalması gerektiğini düşündüm. Rochelle buna izin vermezdi ve haklıydı da. Burada, onunla birlikte olmak, bir sonraki geçişte ona yardımcı oldu. Bunu bana kendisi söyledi. Ro'nun onun için burada olması, onunla konuşması, bunu yapabileceğine inandığını bilmesi ona yardımcı oldu."

Eve'e bir bardak uzattı ve başını sallayarak Peabody'ye asker yeşili sıvıyla dolu bir tane daha uzattı. "Seni uyarmadığımı söyleme."

İçeri girdi, oturdu. "Onunla en son ne zaman konuştuğumu bilmek istiyorsun, o yüzden oradan başlayacağım. Öldüğü gece beni etiketledi. İşten eve döneceğini, gece izinli olduğunu ve belki gelebilirim diye Gram'ı görmeye gitmeyi planladığını söyledi. Çalışmam gerekiyordu, ben de geçtim."

"Birbirinizi ne sıklıkla gördünüz veya konuştunuz?"

"Birkaç günde bir konuşur ya da mesajlaşırdık. İşlerin nasıl gittiğini bilmek hoşuna gidiyordu. Bazen boş zamanım olursa uğrardı, takılırdık ya da video izlerdik. Arada sırada, geç saatlere kadar konuşursak benim yatahanemde yatardı."

"Çok yaklaştım." Peabody ona sempatik bir gülümseme verdi. "Benim de kardeşlerim var. Nasıl olduğunu bilirim."

Walter içkisine baktı. "Gitmemiştik ama üzerinde çalıştık. Oraya gittik. Sanırım bana bir şey söyleyebilirdi."

Martin'e söylemek istemediği şeyleri, hatta belki Ro'ya bile. Martin biraz siyah ya da beyaz olabilir."

"Ne tür şeyler?" Eve sordu. "Dinnie Duff mı?" "Evet. Kendini ona karşı sorumlu hissediyordu. O her şeyle ilgileniyordu."

Ama ilişkiye girdikten sonra, onun uyuşturucu almasını, sokaklarda çalışmasını -ya da çalışmamasını- kolaylaştırdı. Onunla ilgilendi ve bunu onu aşağı itmeye yardımcı olarak gördü. Peki ya altında? Onu önemsiyordu. Babası onu dövdüğü, hatta on altı yaşındayken tecavüz ettiği için ortak bir noktaları vardı, bu yüzden-"

Eve elini kaldırıncı sözünü kesti. "Duff'ın babası o on altı yaşına basmadan çok önce gitti. O on altı yaşındayken babası hapisteydi."

"Ama ona söyledi ..."

"Bağımlılar yalan söyler."

"Bunu biliyorum." Sarsıldığı her halinden belli olan Walter bir elini saçlarında gezdirdi. "Biliyorum, ama bütün bunları ona anlattı ve o da ona inandı. Annesinin üçkâğıtçı bir sarhoş olduğunu ve zamanının yarısını hapiste geçirdiğini, bu yüzden kimsesi olmadığını, zamanının yarısını sokaklarda geçirmek zorunda kaldığını söyledi."

"Annesi bir ev işçisi, sabıka kaydı ya da alkol bağımlılığı belirtisi yok. Duff'ın Atlanta'da düzgün bir hayat yaşayan bir ağabeyi var."

"Tanrım, onunla oynadı. Ona inandı. Bana yalan söylemiyordu, Komiser. Ona inandı ve onun için üzüldü."

"Biliyorum."

Peabody, "Bu onu savunmasız, hatta çaresiz gösterdi," diye ekledi. "Bu onu bir kurban haline getirdi, onlara ortak bir zemin sağladı. Gerçeği öğrenmiş olabilir mi?"

"Bilmiyorum. Sadece bilmiyorum. Sonunda ona para vermeyi bırakması gerektiğine karar verdiğini biliyorum, onun dırdırını dinleyerek. Sanırım biraz kızgın görünüyordu ama her şeyin saçmalık olduğunu anladığını söylemedi. Onunla ilişkisini kesmeye karar verdiğine sevinmiştim, o

yüzden çok fazla soru sormadım."

İki eliyle yüzünü ovuşturdu. "Temiz mola" dedi. Siktir et o boku. Onu bu yüzden mi öldürdü?"

"Tüm açılardan bakıyoruz."

"Onu özlüyordu - sadece seksi değil - ama onu. Birlikte olacağı birinin olmasını. Seksi de özlemişti." Walter biraz gülümsedi. "Bir kadına sahip olmayı özlediğini söyledi ama henüz o noktaya gelmemişti. Dinnie'yi sürekli geri çevirmenin onun için kolay olmadığını biliyordum. Patlamayı yaşayıp gidebilirdi ama bunu riske atmak istemedi."

"Seninle çete hakkında konuştu mu?"

"Bazıları, ilk çıktığında, son birkaç aydır çok fazla değil. O ve Slice geri döndüler, bu da onun için başka bir zorluktu. Bence çeteden geri adım atmak daha kolaydı çünkü ailesi vardı. Ama içindeki bireyler daha zordu. Slice, Lyle için uzun bir süre Martin'den ve benden daha fazla kardeş gibiydi. Ve Slice onu geri istedi, Lyle'a onu bir sonraki komutanı yapacağını söyledi."

"Öyle mi yaptı?" Eve sordu.

"Evet, Lyle çıktıktan hemen sonra ve yine birkaç hafta sonra işe girdiğinde. Ro'ya bir şey söylemememi istedi, ben de söylemedim. Ama hayır demek onun için zordu. Yakalanmadan önce çetede önemli biriydi. Yakalandıktan sonra da önemli biriydi çünkü çenesini kapalı tuttu ve cezasını çekti. Oraya geri dönebileceğini biliyordu, özellikle de Slice onu desteklerken, önemli ve yetkili olabilirdi. İsteddiği kadar ıvır zıvıra ve kadına sahip olabilir, sokakta yürürken saygı ve korku görebilirdi. Ama o hayır dedi."

Walter kadehini kaldırdı, derin derin içti. "Bütün gece açık olan bir lokantada aşçılık yapmayı, kız kardeşiyle yaşamayı, kulüplere gitmek yerine toplantılara gitmeyi kabul etti. Çete işinden payını cebe indirmek yerine maaşını biriktirdi."

Sonunda Walter'ın sesi kesildi, gözleri doldu. "O lanet olası bir kahramandı. Bunu kimin yaptığını buldun çünkü Duff

tek başına. Kardeşimi vurana, onun her gün mücadele ettiği şeyle buldun. Bunu önemli kılacaksın."

"Önemi var. O önemli."

Rochelle geri dönüp taşıdığı küçük bavulu almak için ayağa kalkmadan önce çabayla kendini toparladı.

Eve, "Sizi bırakabiliriz," diye teklif etti.

"Hayır, ama teşekkürler. Bunu Wilson'a bırakacağım, sonra da ailemizi alıp Lyle'ı görmeye gideceğiz."

"İrtibatta olacağız," diye söz verdi Eve ve onları yalnız bıraktı.

"Gönderdiğimiz iki parçanın resimlerini Peabody aşağı inip arabaya doğru yürürlerken," dedi. "Ve geri kalanların açıklamaları. Çalmak büyük, aptalca bir hata."

"Yine özensiz. Berbat planlama. Zekâ bana katillerden biri hakkında daha fazla bilgi verdi."

Eve onu uzatırken Peabody not aldı. "Muhtemelen açlıktan ölüyordur."

"Olabilir. Crack'e uğrayıp konuşacağız. Kırmızı çanta, parlak mücevherler. Göze çarpıyor."

"Saksağanlar gibi."

"Ne gibi?"

"Saksağanlar. Bilirsiniz, parlak nesnelere ilgi duyan ve onları yuvasında kullanan kuşlar."

Eve saksağanın ne olduğunu biliyordu -bir bakıma- çünkü Roarke İrlanda'da ona saksağanları göstermişti. "Saksağanlar," diye mırıldandı. "Evet, en azından bir tanesi saksağan gibi. Diğer şeyler, ayakkabılar, tomurcuklar? Onları kullanabilecek ya da kullanabilecek birini tanıyan biri var. Tomurcukları rehin verebilirsin, ayakkabıları satabilirsin ama daha çok onları kullanırsın ya da takas edersin. Polisler Zutter ve Norton'a açıklamaları, resimleri gönder. Bir şey bulurlarsa bilmek istiyorum."

Down and Dirty'nin yakınında park yeri aramak zorunda kaldı. İşlerinin çoğunu hava karardıktan sonra yapıyordu ama gün ışığında park etmek hiç de kolay değildi.

İki blok ötede bir boşluk bulduğunda, onu kaptı.

"Bunu hisset." Kaldırımında Peabody yüzünü kaldırdı. "İşte altmış derece böyle hissettiriyor. Ve güneş. Kış bitti! Bitti!"

"Bunu söylüyorsun ve altmış derecenin üzerine bir tur ıslak kar yağmasını istiyorsun."

Ama rüzgârdan tokat yemeden ya da düşmeye karar veren ıslaklığın son turunu atmadan yürümek iyi hissettirmiyorsa lanet olsun.

"Soya köpeğine ne dersin? Ben ismarlıyorum."

Eve sokak köpeklerinin iğrenç olduğunu biliyordu ama Roarke'un muhteşem menüleri bile onun bu köpeklere karşı duyduğu zevki yok edememişti. "Dolu."

"Başka bir yolu var mı?" Peabody pembe çizmelerinin üzerinde neredeyse dans ederek arabaya doğru ilerledi. "Gazlı su alacağım. Böcek suyu oldukça iyiydi ama ıspanağın ağızda bıraktığı tattan kurtulamıyorum."

"Gazlı su iyidir." Çünkü cart kahve? Onun tadını kaybetmişti.

Doldurulmuş köpekleri yiyerek seks kulübüne doğru yürüdüler.

"Peki, Crack'in Rochelle konusunda ne kadar ciddi olduğunu düşünüyorsun?" "Çünkü şu anda aklımda olan şey gerçekten bu mu?"

Peabody bir ısırık daha aldı ve etrafında konuştu. "Beynimde romantizm için her zaman yer vardır. Ve bilirsiniz, bahar."

"Baharın bununla ne ilgisi var?"

"Çok romantik." Ciddi bir şekilde gülümseyen Peabody başparmağındaki hardalı yaladı. "İnsanlar baharda romantik olur."

"Kışın vücut ısısı için romantikleştiklerini sanıyordum."

"Seks değil, romantizm. Gerçi ilkbaharda seks yapabilirsin çünkü romantik."

"Böcekler, arılar, muhtemelen çıplak kışlarda yılan ısırıkları."

Yılmadı -çünkü bahar- Peabody devam etti. "V-Day için ona güzel küpeler verdi. Bu ciddi olduğunu gösterir."

"Şu anda küpeler ve küpelerin sarktığı kadın aracılığıyla birkaç ciddi cinayetle bağlantısı var." Eve köpeği cilaladı. "Bununla devam edelim."

Down and Dirty, sahibinin de belirttiği gibi bir batakhaneydi ve olmak istediği de buydu. Karanlık karakterler, tekdüzeliğe geri dönmeden önce riskli ve müstehcen bir deneyim yaşamak isteyen iri gözlü turistler, özel odalardan birinde şansını denemek için para ödeyen azgınlar ve sunucu çoğunlukla çıplak olduğu sürece içki içmekten memnun görünen kara kara düşünen tiplerden oluşan karışık bir müşteri kitlesiyle sağlam ve kirli bir iş yapıyordu.

Bekârlığa veda partisini (aptalca bir terim) D&D'de yapmış, arkadaşlarının aptalca sarhoş olmalarını izlemiş ve yanlış bir polis tarafından hayatına kastedilmesini - zar zor - engellemişti.

Güzel zamanlardı.

İçeri girdiğinde sahnede holo bir grup vardı. Grubun kadın solisti, göğüslerine bir tür orman kedisinin dişlerini geçiren özenli bir vücut boyası kullanıyordu. Kasıklarının üzerinde pençeleri hazırda bekleyen büyük bir kuş - belki de bir şahin - uçuyordu. Diğer çeşitli yırtıcılar da kadının geri kalanı üzerinde sinsice dolaşıyor, dövüşüyor ve geziniyordu.

Grup arkadaşları G-stringler ve kasık yüksekliğinde botlar giyerken, birkaç dansçı -canlı ve stratejik olarak yerleştirilmiş parıltılar takmış-gyrated.

Dansçılar ter dökerken, grup nakaratı söylerken parıltılar akıyordu: "Seni bir kuyu gibi pompalayacağım, seni cehenneme kadar deleceğim."

Romantizm, diye düşündü Eve ve bara yöneldi.

Kesilmiş çelik gibi kolları olan tek ihale görevlisi bir tabureye oturmuş PPC'siyle oynuyordu. Eve boş boş, ekranında canavarların savaşp savaşmadığını merak etti. Ne oynarsa oynasın, sadece bir avuç müşteri içki içerken ya da gösteriyi izlerken vakti vardı.

"Crack buralarda mı?"

"Meşgul." Barmen başını kaldırıp bakmaya zahmet etmedi. "İç ya da uç."

Eve'in bir bahar öğleden sonrasında D&D'de beklediği büyüleyici hizmet tam da bu düzeyde olduğu için, rozetini göstermek yerine avucunun içine aldı.

"Ona Dallas ve Peabody'nin konuşmak istediğini söyle."

Başını kaldırıp ona sert bir bakış attı ve sonra başını salladı. "Söylemeliydim."

"Şimdi söylüyorum."

"Ofise geri dön. Dur bakalım."

Ayağa kalktı, çelik gibi dalgalanıyordu, tıraşlı kafasından tek bir mavi saç örgüsü dökülüyordu ve barın arkasındaki bir kapıdan geçti.

"Böyle cesetleri nasıl buluyorlar?" Peabody merak etti. "Günde yirmi saat demir mi pompalıyorlar? Özel bir protein mi yiyorlar? İlkel bir tanrıya keçi mi kurban ediyorlar?"

Sonuncusu Eve'in kıs kıs gülmesine neden oldu.

"Aynı anda hem korkutucu hem de heyecan verici. McNab'in böyle bir yapıya sahip olmamasına sevindim. Her gün korkmayı ve heyecanlanmayı kaldırabileceğimi sanmıyorum."

Çatlak çıktı - daha fazla dalgalanan kesilmiş çelik. Koyu mavi bir gömlek giymişti, aslında düğmeleri vardı ve onu neredeyse bir iş adamı gibi gösteriyordu.

"Onları aldın mı?"

"Henüz değil. Konuşabilir miyiz?"

"Evet." Barın etrafından dolanırken eliyle işaret etti ve özel kabinlerden birine doğru ilerledi. Kubbeyi indirdiğinde Eve'in sırtı biraz seğirse de itiraz etmedi. Özellikle de adam kumandadaki Mute tuşuna bastığında ve grubun gürültüsü hafif bir mırıltıya düştüğünde.

"Dinnie Duff dün gece öldürüldü."

"Orospu çocuğu. Nasıl?"

"Ölene kadar dövölmüş, birden fazla tecavüze uğramış, bazıları boğulmuş. Morris doğrulayacaktır. Bir sonraki durağım o. Onu Banger ve Dragon sahaları arasındaki tarafsız bölgede bırakmışlar."

"Orada bir ceset bulunduğuna dair bir haber duydum ama ne bir isim ne de başka bir şey verdiler."

"En yakın akrabasına haber verdiğimizize göre artık verecekler."

"Onu konuşamasın diye öldürdüler. Bunu anlamak için sıska bir polis olmaya gerek yok. O üç orospu çocuğunu şimdi nasıl bulacaksın?"

"İşimi yaparak. Eğer sıska bir polis olmak kolay olsaydı, herkes bunu yapardı."

"Polis sıska bir kışa sahip olmasa bile bu iş böyledir."

Crack, Peabody'ye gülümsemeyi başardı. "Güzel bir kışın var, kızım. Ben sadece Rochelle ve ailesi için endişeleniyorum. Bayan Deborah çok zorlandı, gerçekten zorlandı."

"Büyükanne."

"Çocuklarının hepsi bir araya gelmişti, görüyorsunuz. Herkesin kaybolduğunu düşündüğü çocuğu eve dönmüştü. Gerçekten eve dönmüştü. Ve şimdi . . . Bugün onu görecekler ve bunun ne kadar zor olduğunu biliyorum. Ama en iyisinin geride kalıp onları bir aile olarak bırakmak olduğunu düşündüm. Belki de gitmeliyim. Belki de gitmeliyim."

Peabody ona, "Bence doğru kararı verdin," dedi. "Onlara biraz zaman ver, sonra orada olacaksın."

"Rochelle ve kardeşi Walter'ı az önce dairede bıraktık. Bazı eşyalarını topluyordu."

Eve'e başını salladı. "Seninle buluşacağını bana haber verdi ve benimle kalması konusunda konuşmuştuk. Martin'in evinde fazla yer yok. O daireye geri dönmesine izin vermeyeceğim. Bunu biraz daha yerleştikten sonra konuşacağız."

"Bazı şeyler eksikti."

"Ondan da çaldılar." Zaten sert olan gözleri taşa döndü.

"Ne aldılar?"

"Lyle'in bozuk para kavanozunu boşaltmışlar, iyi ayakkabılarını ve kulaklıklarını almışlar. Kulaklıkları doğrulayacağım, işte bırakmadığından emin olacağım."

"O yapmazdı. İmkânı yok. Sadece birinci sınıf oldukları için değil, onları Martin'den aldığı için de. Martin, Lyle'dan biraz uzak duruyordu. En uzun süre geri duran oydu ve tomurcuklar? Lyle'a tekrar nasıl güvendiğini, arkasını nasıl kolladığını anlatıyordu. Onları asla bir yerde bırakmazdı."

"Rochelle'in dolabında kırmızı bir çanta vardı. Gitmiş."

"Şu küçük kırmızı iş mi?" Şaşkın olduğu her halinden belli olan adam, büyüklüğünü belirtmek için iri ellerini uzattı. "İçinde para var mı?"

"Hayır. Sadece çanta."

"Bu hiç mantıklı değil."

"Olabilir. Şifonyerindeki bir kutudan annesinin broşunu ve bir bileziğini almışlar."

"Bu daha mantıklı. Hiçbir değeri yok, ama eğer sık kafalının tekiysen bir değeri olduğunu düşünebilirsin. O iğne çok duygusaldı. Umarım geri alabilirsin."

"Sevgililer Günü için ona verdiğin küpeleri aldılar."

"Lanet olsun." Menüü yumrukladı, bir bira sipariş etti. "İçecek bir şey ister misin?"

"Hayır, biz iyiyiz. Diğer mücevherler kostümdü, gerçek değeri yoktu. Rochelle ne düşünürse düşünsün, küpelerin gerçek olduğuna bahse girerim."

"Nasıl gerçek olduklarını söylersem, onları giyemeyecek kadar gergin olur."

"Sigortalı mı?"

"Evet, evet." İri eli masaya vurdukça, vurdukça, vurdukça, kubbenin içinden kaşlarını çattı. "Sana aptal gibi mi görünüyorum?"

"Bana bir kadın karşısında yumuşayan iri yarı, sert vücutlu bir siyah adam gibi görünüyorsun."

Başını çevirmeden kaşlarını çatarak Eve'e baktı.

"Eğer sigortalıysalar, tam tanımları elinizde," diye devam etti, "yakutların ve elmasların karat ağırlığı."

"Elmaslar. Yakutlar." Peabody arkadaşlarının ikiz bakışları karşısında omuzlarını kamburlaştırdı. "Özür dilerim. Sadece vay canına."

"Sadece küçük olanlar," diye cevap verdi Crack. "Görünüşleri hoşuma gitti, hepsi bu."

"Kaça sigortalandılar?" "On."

"Bin mi?" Peabody yine kamburunu çıkardı. "Özür dilerim!"

"Bu bilgiye ihtiyacım olacak. Muhtemelen onları rehin vermeye çalışacaklardır. Suç mahallinden kolayca teşhis edilebilecek eşyaları almak aptalca bir hata olur. Mücevherleri almanın, Lyle'ı suçlayabilecekleri bir şey olduğunu düşünmek zorundayım - eğer polislerin OD'yi satın alacak kadar aptal olduklarını düşünürlerse. Ama çanta bana başka bir şey söylüyor. Peabody'nin saksağan teorisi."

"Parlak, ışıltılı şeyler." Crack'in demliği nihayet servis yuvasından çıktı. "Rehin vermek istemiyor olabilirler. Yuvaları için saklayacaklar ya da bir fahişeye verecekler."

"Ve devriye polisleri elmas ve yakutlarla spor yapan bir çete fahişesi gördüklerinde, onları yakalayacağız. Bir ipucumuz daha var. Koridorun karşısındaki kadın başka bir şey daha hatırladı. Üç kişiden biri yerinde duramıyordu. Sanki kafasında müzik varmış gibi. Bana EDD'deki inekleri hatırlattı.

-Sürekli hareket halindeydi. Bu da kollarını yana açmış, parmaklarını şıklatıyordu.

"Buraya çok sayıda karanlık kişi geliyor ve Banger bölgesinden çok da uzak değilsiniz. Belki burada böyle birini görmüşsünüzdür."

"Bilseydim size söyledim ve adamlarımdan izlemesini isteyeceğim. Çizgiyi aşmadıkları sürece müşterileri rahat bırakırım. Sonra?" Kafaları birbirine vurma taklidi yaptı. "Arada sırada buraya birkaç Banger gelir." Omuz silkti. "Onlar bilir

Benim yerimde sorun çıkarırlarsa, onlara daha fazlasını ve daha kötüsünü veririm."

Birasından uzun, yavaş bir yudum aldı. "İşinizi yaptığınızı biliyorum, ikiniz de. Ve şimdi bana, parmaklarını şıklatan bir Banger ya da Ro'mun küpelerini takan bir sürtük görürsem yapılması gerektiğini düşündüğüm bir şeyi yapmamam konusunda bir şeyler söyleyeceksin. Yapmak zorunda değilsin. Alicia'mı benden alan herifin icabına baktın. Ro'nun küçük kardeşini ondan alanların da icabına bakacaksın. Her neyse, belki de yapmam gerektiğini düşündüğüm şeyi yapmamdan hoşlanmayacaktır.

"Eğer bir şey yaparsam bu seni kızdırır ve onu hayal kırıklığına uğratar. Amacım sıska ya da ince kıçlı polisleri kızdırmak ya da kadınımı hayal kırıklığına uğratmak değil. Özellikle de ona benimle birlikte yaşamayı teklif edeceksem."

"Cohab," diye yineledi Eve, Peabody'nin elmaslar ve yakutlar konusunda olduğu kadar şaşkındı.

"Güzel kadınlardan payıma düşeni aldım." Sandalyede arkasına yaslandı ve sanki o güzel kadınların geçit törenini görüyormuş gibi kubbenin tepesine baktı.

"Size söyleyeyim, hiçbiri ona iyi davranmadığımı, doğru davranmadığımı söyleyemez. Rochelle'le ilk kez oturup konuştuğumda, onun iyi bir kadın olmadığını o anda anladım. Hayır, değildi. O iyi bir kadındı. Benim gibi bir kafayı kiranı pek korkutmaz ama bunu bilmek beni -siz buna duraklama diyorsunuz. Evet, durakladım."

Peabody neredeyse bayılacaktı. "Bu çok romantik."

Ona bir sırtış fırlattı. "Öyle değil mi? Duraklamadan sonra düşündüm ki, bu kadar olacak. Ağırdan alıyordum çünkü bu güzel kadın zamana değer. Bir süredir ona benimle yaşamasını teklif etmek istiyordum ama Lyle'a verebileceği her şeyi vermesi gerektiğini biliyordum. Daha büyük bir yer bakabilirim ve ikisi de buraya taşınabilir diye düşünüyordum ama şimdi ... Her neyse, o daireye geri dönmeyecek."

Parmağını masaya vurdu ve yüzeyde gezdirdi. "Orada bir çizgi var. Bu çizgi hakkında konuşacağız ama hayır cevabını kabul etmeyeceğim. Şu anda onun yas tutma zamanına, senin de polislik zamanına ihtiyacın var."

Bir fırt daha çekti. "Sana şu sigorta malzemelerini getireyim." "Tamam. Son bir şey daha. Lyle sana bir şey söyledi mi?"

Duff'ın önünü kesmek mi? Onu rahatsız etmeye devam ederse polis çağıracağını mı söyledi?"

"Hayır. Ben ve Lyle iyi anlaşırdık ama bu konuda konuşacağı kişi ben değildim. Konuştu mu?"

"Öyle görünüyor."

"Şimdi o öldü ve eğer nedeni buysa, daha da sinirleneceğim ve sinirlenecek yerim kalmadı. Ve yine de, lanet olsun, o çizgiyi koyduğu için mutluyum. Bir erkeğin çizgisini belirlemesi gerekir. Kadınlar da öyle," dedi ışıltılı bir bakışla. "O yüzden şirretleşme."

"Şirretlik yapmak benim çizgilerimden biri. Temas halinde olacağız." Eve kubbeyi işaret etti.

Onu kaldırdığında Peabody ayağa kalktı, sonra tereddüt etti. "Yardım etmek için yapabileceğin fazla bir şey yokmuş gibi hissettiğini biliyorum. Rochelle'in yanında olarak yardım ediyorsun. Eğer daha somut bir şey istiyorsan, bilmiyorum. İnsanlar ölüm için yiyecek getiriyor. Ailesinin yaşadığı yere yiyecek gönderebilirsiniz, böylece bunu düşünmek zorunda kalmazlar. Sadece orada olur."

"Bu iyi bir fikir, Peabody. Bunun için sana teşekkür ederim." Holo bando çalarken ve dansçılar dans ederken onu birasına dalmış halde bıraktılar.

Arabaya geri döndüklerinde Eve, "Bu iyi bir düşünce Peabody," dedi. "Bu ona yapacak bir şey verir."

"Çok üzgün görünüyordu. Kızgın, evet, ama üzgün de. Onu seviyor - yani büyük L'yi. Tanrım, ona V-Day için on bin dolarlık küpe verdi." Eve'e dirseğiyle vurdu. "Romantizm hakkında ne demiştin? Bahar!"

"V-Day kışın." Eve karşılık verdi. "Parlak hediyeler seksi takip eder, bu da bazı tipler için vücut ısısına eşittir. Ne demiştin ben?"

"Lanet olsun. Hayır, daha iyisi var." Peabody parmağını havaya kaldırdı. "Romantizm mevsim tanımaz."

"Morga gidiyoruz. Bakalım bu romantizme ne yapacak."

"Hâlâ bahar olacak."

10

Dinnie Duff baharı göremezdi, ne bu baharı ne de başka bir baharı.

Morris'in hassas Y kesimi, aynı derecede hassas dikişleriyle kapatılmış halde levhanın üzerinde yatıyordu.

Çalışmakta olduğu kısa tezgâhtan dönerek ayağa kalktı.

"Ve işte uçümüz tekrar buluşuyoruz, gök gürültüsü, şimşek ya da yağmur olmadan."

"Bunu biliyorum." Peabody bir parmağını kaldırdı. "Shakespeare, değil mi?"

"Gerçekten de öyle." Levhanın üzerindeki cesede doğru ilerledi. "Ne yazık ki genç Duff'ın sonu ozanın Macduff'u ile aynı olmadı.

Eve neden bahsettiklerini bilmediği için cesede odaklandı. "Ölüm sebebi doğrulandı mı?"

"Bu yaralanmaların birçoğu, özellikle de birleşik yaralanmalar tedavi edilmediği takdirde muhtemelen ölüme neden olacak olsa da, sizin de yerinde belirttiğiniz gibi, kafatası kırığı. Beton ve çakıl taşlarına tekrar tekrar çarpması. Yaralarında her ikisinden de birkaç parça vardı. Kırık kaburgalar ve kırıklar nedeniyle delinmiş bir akciğer. Burnu kırılmış, retinası ayrılmış, elmacık kemikleri kırılmış, boynundaki çürükler tekrarlanan boğulmalara işaret ediyor."

"Boğ, kendine gelmesine izin ver, tekrar boğ. Muhtemelen tecavüz sırasında."

"Giyinirken kaç kişinin onu taciz ettiğini size söyleyemem ama defalarca ve zorla taciz edildi. En azından bir kez ölümden sonra."

"Hasta pislikler."

"Aynı fikirde değilim, ancak hasta herifler onun öldüğünü tam olarak fark etmemiş olabilirler. Şu anda raporu bitiriyorum ama size teknik olarak şunu söyleyebilirim, onu öldüresiye dövmüşler, tecavüz etmişler ve kafatası yumurta gibi çatlayana kadar kafasını yere vurarak öldürmüşler."

"Takım elbiseli." Onun çıplaklığına girdiklerine dair küçük bir umut beslemişti. "Ya onlara cinsel yolla bulaşan hastalık bulaştıracağından korktukları için ya da DNA konusunda endişelenecek kadar akıllı oldukları için. Ya da ikisi birden. Karşı koydu mu?

onları?"

Morris eliyle işaret ederek başlarını birlikte cesedin üzerine eğmelerini sağladı. "Kollarda, bacaklarda - çoğunlukla baldır bölgesinde ya da ayak bileklerine yakın yerlerde- morarma var mı?"

"Biri içeri girer, diğerleri onu tutar."

"Evet. Ve yüzündeki hasarın boyutu nedeniyle gözlük olmadan anlamak zor olsa da, bazı noktalarda ağzının üzerinde bir el olduğu sonucuna vardım. Sıkılmış. Boğulma da yardım çağırmasını engellemiş olabilir. Dediğim gibi kaç tane olduğunu söyleyemem ama en az üç diyebilirim."

"Pickering'in dairesine girmesine izin verdiği aynı üç kişi olacak.

Yemi kes," diye mırıldandı Eve.

"Toksikoloji sonuçları Zoner ve Funk için pozitif çıktı. Funk'ı alışkanlık haline getirdiğine dair bir işaret bulamadım, en azından uzun süreli değil."

"Uyumlu olmasını istedi," diye düşündü Eve. "Belki de ona bunun her zamanki karışımı olduğunu söylemiştir."

"Her ikisinden de cimri bir miktar, bu yüzden uyum konusunda hemfikir olsam da, onun uyanık ve bilinçli olmasını da istediler. Onlar hazırlanırken ben de biraz saç, biraz da lif buldum. Saç için yaptığım taramada DNA eşleşmesi çıkmadı ama hepsini saç ve lif kraliçesine gönderdim."

"Eğer çalıştırılabilirse Harvo onu çalıştıracaktır." Eve, gezegendeki ya da gezegen dışındaki herkesten daha hızlı olduğunu biliyordu. "Dün gece soğuktu. Fermuarını açmak varken neden soyunasın ki? Yine özensiz. Eğer akıllıysan, Pickering'e yaptığın gibi ona da bir şeyler pompalarsın, ama hey, bunun neresi eğlenceli?"

Söylemesi gereken her şeyi söylediği için cesetten uzaklaştı. "İkisi de haydutlar tarafından gerçekleştirilmiş cinayetlerdi. Astları. Ve ikisi de kişisel. Belki onu yaptıkları yerde öldürüp orada bırakmanın çete gerilimini körüklemek gibi bir yan faydası var ama bu kişisel."

"Bu zavallı, lanetlenmiş kadının aynı fikirde olacağından şüpheliyim. Acı çekmiş olmalı. İlk darbelerin ölümünden yaklaşık bir saat önce geldiğini tahmin ediyorum." Morris tekrar Duff'ın yüzüne baktı. "Onun için çok uzun bir saat."

"Evet. Lyle kapıyı açtığında ölmüştü ama uzun bir saat oldu."

Dışarı çıktıklarında Peabody derin bir nefes aldı. "Hâlâ bahar, her ne kadar bu biraz gölge düşürse de. Daha büyük bir engel ise senin Banger HQ'ya geri döneceğimizi söylemen olurdu."

"Şimdilik polislerin oraya göz kulak olmasına izin vereceğiz. Bu emri kim verdiyse onun acı çekmesini, incinmesini ve tecavüze uğramasını istemiş. Kişisel. Teğmenlerden biri olan Bolt adında biriyle takılıyordu. Onun hakkında daha fazla şey öğreneyim."

"Ne bulabileceğime bakacağım."

Eve arabayı sürerken, Peabody kazdı.

"Tamam, yakaladım. Kenneth Jorgenson çok kötü bir çocuk. Yirmi beş yaşında, Oliver Jorgenson ve Pauline'in kötü oğlu."

Grant, Oliver'ın -o da kötü bir çocuktu- dolandırıcılık, zimmete para geçirme ve kara para aklama suçlarından içeri girmesinden kısa bir süre sonra on bir yıllık evliliklerini bitirdi. Bir kardeş, Jessica, yirmi sekiz yaşında. Bu Başçavuş Grant - annesinin kızlık soyadını almış - şu anda Nevada'da bulunan ABD Ordusu'nda on yıldır görev yapıyor. On sekiz yaşında askere yazılmış."

"Annesi nerede?"

"İki ikametgah - Palm Beach, Florida ve Bar Harbor, Maine. Humphrey Merkle ile yedi yıldır evli, bu ilişkiden çocuğu yok. Bertinili's Frozen Pizza'nın kurucusu."

"Bu montaj hattı boku."

"Ve satıyor. Makarna falan da yapıyorlar. Her neyse, dolu."

"Yani Banger paradan geliyor."

"Şey, onunla başladı." Peabody araştırmaya devam etti. "Babası öldüğünde her şey kötüye gitti. Küçülmek zorunda kaldılar, hem de çok. Annem -ha!- Bertinili'nin şirketinde çalışmaya başlamış, zincirde yükselmiş ve büyük adamlarla evlenmiş. Ama o zamana kadar kötü çocukla uğraşmak için epey zaman harcamıştı. Ya da uğraşmadı, söylemesi zor."

"Ne tür bir kötülük?"

"İslahevi kayıtları zaten mühürsüz olduğu için size okuldan kaçma, mülke zarar verme, mağaza hırsızlığı, izinsiz girme, yasadışı madde bulundurma, yasal sınırın üzerinde bıçak bulundurma ve saldırı suçları olduğunu söyleyebilirim."

Peabody kaşlarını kaldırarak Eve'e baktı. "Hepsi on üçüne basmadan önceydi."

"Bu yeterince kötü ve daha kötüsüne doğru ilerliyor."

"Evet. Annesi aslında bir askeri okul denedi. Çocuk kovuldu. Sonra daha fazla saldırı, biraz B ve E, yasadışılar, daha fazla mülke zarar verme ve benzeri şeyler oldu. Bu sadece on altı yaşından önce olanlar."

Eve, "Daha da kötüye gitti," diye karar verdi.

"Ve devam etti. Burada bir tecavüz suçlaması var ama yapışmamış, kurban vazgeçmiş. Görünüşe göre o zamana kadar çoktan bir Banger olmuş."

Eve, Central'daki garaja girerken Peabody kaydırmaya devam etti. "Vay be. Dallas, annesinin peşinden gitti -fiziksel saldırı- ve kız kardeşi kışına tekme bastı. Sen git. Görünüşe göre on yedi yaşlarında."

"Bu konudaki raporu alalım. Detayları istiyorum."

"Yapacak. Bazı görevler yaptı. Yaklaşık dört yıldır dışarıda. Birkaç kez içeri alındı ama kıpırdarak çıktı."

"Sahip olduğundan daha yüksek bir rütbe, sahip olduğundan daha fazla güç istiyor olabilir. Elimizden geleni yapalım."

"Tanrım, Dallas." Peabody asansöre bindiğinde baharın getirdiği ısıltı sönmüştü. "Kendi annesini dövdü. Ya kız kardeşi onu durdurmak için orada olmasaydı? Bu kötü çocuktan daha fazlası. Demek istediğim, eğer kendi anneni yumruklasaydın-"

"Neden seks arkadaşını öldürme konusunda tartışıyorsun?"

Kış beyazı saçları ve asık suratıyla bir kadın içeri girdi. "Ağzını topla!" diye çıkıştı Eve'e.

"Evet, hanımefendi, bu bir dildi."

"Polis memuru musunuz?"

"Bu doğru."

Uzun, kırmızı uçlu bir parmağını defalarca Eve'in göğsüne sapladı.

"Hanımefendi, sizden şunu kesmenizi rica edeceğim."

Tekrar dürtüklendi. "Maaşınızı ben ödüyorum genç bayan ve kanun görevlilerinin böyle bir dil kullanmasını beklemiyorum."

O parmağını sallayarak konuşurken, bir üst kattaki kapılar açıldı ve az önce getirdikleri serseriye tartışan bir çift üniformalı içeri girdi.

Kadın gerçekten de "Harrumph!" dedi ve asansörden çıktı.

"İlk kez bir polis dükkanına gidiyor olmalı." Eve parmağının eti delip geçmeye çalıştığı yeri boş boş ovuşturdu ve atlamadan önce bir seviye daha bekledi.

"Jorgenson'la ilgili raporları getirin," dedi kaydırakları kullanırken. "O büyük bir adam değil ve bu konuda sağlam bir zekâsı var. İşin içindeyse bile Lyle'ı öldüren üç kişiden biri olması pek olası değil. Bir teğmen olarak muhtemelen kaçakların zulasına erişebilir, Lyle'ı öldürmeye yetecek kadarını kesip geri kalanını yerleştirebilir."

"Hurdaları Dinnie'ye de vermek için."

"Evet, o kesin bir olasılık."

"Tüm bunları Jones'un haberi olmadan yapabilir mi?"

Eve karargâha yapılan ziyareti ve Jorgenson'un tepkilerini tekrar izledi.

Jones'u ayağa kalkması, karşılık vermesi için zorluyor. "Bu öğrenilmesi gereken başka bir şey."

Eve ofisinde rutin işlerini yapıyordu. Kahve, güncelleme tahtası ve kitap. Sonra oturdu, botları masanın üzerinde, elinde kahve, biraz düşünmek için.

Kanıtlar ve tüm içgüdüler, her iki cinayetin de Lyle Pickering'in birincil hedef olduğu Bangers tarafından işlendiğini söylüyordu. Yöntem, Pickering'e kurulan tuzak, cinayeti kazara aşırı dozla maskeleye girişimi olarak okunuyordu. Eski alışkanlıklarına teslim olan bir bağımlı.

Bu yöntemde kişisel kin de okunuyordu. Eğer tek amaç onu öldürmekse, geç bir vardiyadan sonra bir gece sokakta ona saldırmak daha kolaydı.

Eve, onu dışarı çıkarmanın nedenini düşündü. Çete gururu mu? Kendini "ailesinden" koparmış, hatta çete dövmesini çıkarma sürecini başlatmıştı.

Yeterli değil, diye düşündü. Dövmek için yeterliydi belki ama öldürmek için yeterli değildi. Ya da örtbas etme girişiminde bu kadar değerli ürünü harcamak için.

Ama çeteden biri Pickering'in Strong'la bağlantısını keşfederse, bunun fazlasıyla yeterli olacağını düşündü.

Yine de, bu bir dayak, ciddi bir dayak ve ardından bir infaz sayılmaz mı? Nispeten uysal bir aşırı doz değil mi?

O aileye ihanet etmiş, düşmanla çalışmıştı. Ve bunun için ölüm, ama bu durumda nispeten acısız bir ölüm.

Çünkü örtbas etme suç kadar ya da belki de daha yüksek puan aldı?

Yukarı itti, yuvarlanırken, yuvarlanırken, yuvarlanırken v o l t a attı.

Sonra kendi kuralını çiğnedi -gerçekten sadece bir dakika sürerdi- ve Mira'yı kişisel 'link'inde etiketledi.

"Eve."

"Özür dilerim. Bu kişisel bir şey değil, ama bir seansta ya da danışmada olsaydınız cevap vermeyeceğinizi düşündüm."

"Aslında bugün erken çıkmak üzereyim. Dişçi randevusu. Rutin," diyor her zamanki gibi umutla.

Eve içgüdüsel olarak dilini kendi dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Evet, iyi şanslar. Çete bağlantılı cinayetlerle ilgili. Size raporları gönderdim ve muhtemelen henüz okumadığınızı fark ettim."

"Onlara bir göz attım. Onları benim için acil olarak işaretlememiştiniz ama Rochelle'le tanıştıktan sonra ne yapabileceğimi görmek istedim. Neden sana gelmiyorum? Randevu için ayrılmadan önce biraz zamanım var."

"Harika. Teşekkürler."

"Aklımı dişçi koltuğundan uzaklaştırır. Beş dakika."

Eve bunu kendine bir tür çizelge yapmak için kullandı, bağlantılar, kurbanlar, şüpheliler, oyuncular, tanıklar üzerinde çalıştı.

Burada çok fazla bağlantı olduğuna karar verdi ve tabloyu panosuna ekledi.

Mira'nın topuk sesiyle döndü.

Belki de Peabody bahar konusunda haklıydı, diye düşündü. Mira şık takımlarından birini güneşli sarıya boyayarak kesinlikle buna uygun giyinmişti. Topuklu ayakkabılar ona

Peabody'nin çayırında tepeden tırnağa çiçekler açıyordu. Kolunun üzerinde soluk, uçuk mavi renkte hafif bir pards taşıyordu.

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler."

"Sorun değil." Mira paltoyu ziyaretçi koltuğunun üzerine bıraktı. "Rochelle'i oldukça severdim. Bunu yaşıadığı için çok zgnm."

Konuşurken tahtaya doğru yürüdü ve onu inceledi. "Ona Dedektif Strong'un muhbiri olduğunu söylediniz mi?"

"Henüz değil. Eğer amaç buysa ya da amacın bir parçasıysa, bunu şimdilik gizli tutmak istiyorum."

"Sence sponsoru dışında birine söylemiş midir?" "Bence bu ihtimal düşük. Hâlâ günlüğünü vermek zorundayım. kapsamlı bir okuma, ama orada herhangi bir söz bulamadık. Kişisel günlüğüne yazmadıysa, kız kardeşine sylemediyse, bu konuda konuştuğunu görmek zor. Bu birilerinin öğrenmediği ya da şphelenmediği anlamına gelmez."

Mira'nın yumuşak mavi gözleri Eve'in çizelgesini inceledi. "yle olsaydı, bu tür bir ihanet neredeyse kesinlikle ölüm cezasına eşit olurdu."

"Bunu kim planladı, emretti ve gerçekleştirecek  kişiyi seçti? Çünkü bira saat sonra dövülerek öldürülen Duff'a inanmıyorum. Ne çetede bir yeri vardı, ne de torpili. Ciddi bir bağımlı olduğunu da ekleyelim. Bu yüzden sadece kaçaklara erişimi olduğuna değil, cinayeti örtbas etmek için onları geride bıraktığına da inanmam zor. Ama . . ."

Eve daire çizdi. "Ona çok kızgındı. Kısa süre önce onu azarlamıştı. Kaybol yoksa seni ihbar ederim. Emin olabilirsiniz ki bu konuda sızlanmıştır. Diğer Banger Bitches'e, bu adama." Eve, Jorgenson'ın kimlik fotoğrafına dokundu. "Ona seks karşılığında yer verdiğinden beri."

"Bu da Pickering'in cezalandırılmasına yardım etmesi için ona motivasyon sağlayacaktır," diye kabul etti Mira. "Kendisi ya da diğerleri onun CI statüsünü bilmiyorsa cinayet ařırđ görünüyor."

Eve tekrar dokundu: Dilim ve Bolt. "Bu ikisi. Jones şu anda en iyi köpek ve o ve Pickering geçmişe gitti. Yeterince benzer geçmişleri var ve bir zamanlar gerçek bir dostlukları olmuş olabilir. Pickering'e geri dönerse ikinci komutayı teklif etti ve bu bana Pickering'e değer verdiğini gösteriyor."

"İkinci komutan mı?" Mira kalçasını Eve'in masasına dayayıp başını salladı. "Bu arkadaşlıktan öte bir şey, katılıyorum. Evet, Pickering'e değer verdiğini, böyle bir teklifte bulunacak kadar ona güvendiğini ve saygı duyduğunu söyleyebilirim."

"O zaman Biz gel geri için ve soru işaretle. Eğer Pickering' in muhbir olduğunu sonradan öğrendiğinde, onu öldürmek için onurlu bir davranış sergileyecektir. Hainin yakalanması, sonra dışarı çıkarılması ve öldürülmesi yerine, kötü bir şekilde yürütülen daha ayrıntılı bir OD örtbas etme yoluna gider miydi?"

"İnfazın bu şekilde gerçekleştirilmesi, onların Tarih. Bu mümkün. ldrn, aşağılayın, kurbanı yalan söylemiş ve aldatmış gibi gösterecek bir sahne yaratmaya çalışın. Bu onu ve ailesini cezalandırır."

Eve başıyla işaret etti. "Bu doğru ve burada bir strateji var. Yine de bunu başka bir yerde yapmak daha akıllıca, cesedi hem üzerinde hem de içinde birkaç kaçakla bırakmak.

"Jones bana aptal gibi gelmiyor," diye ekledi Eve. "O bir katil. Bu gözlerinden okunuyor."

"yle, değil mi?" Mira mırıldandı. "Bunu her zaman göremezsin ama sadece bundan mı? Olduğu şeyle gurur duyuyor."

"Haksız değilsiniz. Ama bu kadar uzun süre hayatta kaldı çünkü tamamen aptal değil. Ortaklarıyla birlikte emlak işinden iyi para kazanıyor ve onlarla daha sonra bir konuşma yapacağım. Diyor ki, yedek plan. En tepedeki günleri sona erdiğinde, bir yastığı var."

Mira başını eğdi, şimdi Eve'i inceliyordu. "İşin temelinde, Pickering'e suikast emri verdiğine inanmıyorsun."

"Yapsaydım daha kolay olurdu," diye itiraf etti Eve. "O bununla gurur duyan bir katil ve ben onu bir kafese tıkıp kapıyı kilitlemek istiyorum. Ama yapamıyorum. Ne zaman bir araya getirsem uymuyor."

"Neden?"

"İlk olarak, en tepeden mi? Ona Pickering'den bahsettiğimde tepkisi öfkeydi. Biraz şok oldu ama öfkeliydi. İyi bir yalancı olduğuna şüphe yok ama öfkesini anlıyorum."

"Çünkü birisi haddini aştı ve eski bir Banger'ı dışarı çıkardı. Birisi emir komuta zincirine saygısızlık etti."

"İşte bu kadar." Eve yumruğunu kalçasının yan tarafına vurdu. "Aynen öyle. Dedektiflerimden biri başımın üstünden geçerse, biraz kış tekmeleyeceğim. Ben de bunu gördüm. Belki birinin sahip olduğu fikir. Bu da onu Duff'ı vurmaktan alıkoyar çünkü neden? Artı, zamanlama çok yakın. O öldü çünkü amacına hizmet etti ve üstüne üstlük koca, mızımız bir ağzı vardı."

"Diğeri? Jorgenson. Ona meylediyorsun." "O da yarışta ve şu anda lider durumda. O çok sinirliydi ve biz oradayken Jones'u itip kakmaya başladı. Ve uzun bir çarşafı var, üzerinde çok fazla şiddet var."

Kimlik fotoğrafını tekrar inceledi. "Yine de, diğer teğmenler ya da yeni gelenler hakkında bir fikir edinmem gerekiyor. Dava dosyalarına bir göz atmam, Strong'un muhbirini kullanarak içeri attığı kişiler için çetede yakın bir bağlantı bulup bulamayacağıma bakmam gerekiyor. Ve bir tane daha."

Eve durdu ve saati kontrol etti. "Seni geciktiriyorum."

"Birkaç tane daha var. Bitir şunu."

"Tamam, Duff'ı hızlıca dışarı çıkarmayı anlıyorum. Ama aşırıya kaçtılar. Onu dövdüler, tecavüz ettiler. Pickering'i bayılttılar, sonra da ağzına kadar doldurdular. Muhtemelen o ilk tutuştan sonra hiçbir şey hissetmemiştir."

Mira, "Bu temel bir kadın düşmanlığından kaynaklanıyor olabilir," dedi. "Eski çete üyesi-erkek- savaşımış, hapis yatmış, renkleri giymiş olana kolay bir ölüm veriliyor. Birincil görevi seks olan -ve bunu sağlayacak başkaları da var-yararlılığını yitirmiş kadın ise acımasızca öldürülüyor. Sadece başka bir fahişe."

Mira çok ince bacaklarını bileklerinden çaprazladı. "Raporlarınıza, tahtanıza ve bu konuşmaya bakarak ilk profilimin gerçek bir mümin olduğunu söyleyebilirim. Önce çete, sonra son, her zaman. Hırslı ve nüfuzlu biri. Üç adama sahip olacak kadar -ya da onlara katıldıysa iki- ve Duff onlara ne derse yapacak kadar. Kullanılan ve yerleştirilen kaçaklara ulaşmaya yetecek kadar. Düşüncesiz biri. Daha dikkatli düşünseydi, bariz açıkları kapatabilirdi. Ama Pickering cezalandırılmalı, aşağılanmalı, geri kazanmak için savaştığı itibarı ve güveni yerle bir edilmeliydi.

"Eğer en tepede değilse ve orada kalmaya niyeti varsa, orada olmaya niyetlidir. Jones değilse, Jones'un eski arkadaşlarından birini öldürmek için ek bir nedeni olan biri."

"Ve biraz kargaşa ekleyerek."

"Evet, özellikle de ikinci cinayette - o vahşilikte, mekanda. Yangın hattına katılan bir kundakçı gibi bela çıkar, belanın söndürülmesine yardımcı ol."

"Daha fazla itibar kazanmak."

"Evet. Hırslı, düşüncesiz, acımasız ve her şeyden önce çeteye sadık - onun gördüğü gibi. Eğer yine Jones değilse, zaten onu tahttan indirmek için çalışan biri. Kadınları, onları nasıl kullanmayı seçerse öyle kullanacak. Babasının ya da başka bir erkek otorite figürünün annesini taciz etmesini ve/veya aşağılamasını izlemiş olabilir. Eğer buna göz yumduysa, o bir fahişedir. Etmediyse, o bir orospudur."

"Peabody şu anda bir raporu araştırıyor. Jorgensen annesinin peşinden gitmiş, fiziksel olarak. Kız kardeşi -asker-onu durdurdu."

Mira'nın kaşları kalktı. "Bu kesinlikle ilginç ve kesinlikle uyuyor. Annesine saldırmak, kız kardeşi tarafından durdurulmak? Muhtemelen kadınlara karşı çok çarpık bir bakış açısı var."

Mira bariz bir isteksizlikle masadan kalktı. "Dişçideki işim bittikten sonra raporlarınıza daha yakından bakacağım." Ceketini eline aldı. "İşim bittiğinde daha tutarlı bir profil yazacağım."

"Teşekkürler. Ve yine iyi şanslar."

"Ben alırım. Eve, Rochelle ile konuştuğunda lütfen ona başsağlığı dileklerini ilet. Ve muhtemelen kendi bağlantıları olsa da, yas danışmanlarının isimlerini isterse, bu konuda yardımcı olabileceğimi bilmesini sağla."

"Yapacağım."

Mira bahçe ayakkabılarını tıkırdatırken Eve tahtasına geri döndü.

Sonraki bir saatini Peabody'nin Jorgenson hakkında kendisine gönderdiği verileri gözden geçirerek ve Strong'un dava dosyalarını inceleyerek çetede yakaladığı kişilerle hâlâ bağlantıları olup olmadığını araştırarak geçirdi. Hızlı bir etiketlemeden sonra Strong'tan Banger'in emir komuta zinciri hakkındaki en iyi tahminini göndermesini istedi.

Bununla birlikte, koşulara başladı, olasılıklarla oynadı.

Bilgisayarı gelen bir sinyal verdiğinde göz ucuyla Harvo'nun raporuna baktı.

"Lanet kraliçeye selam olsun!"

Kafasında adımları hesaplarken 'link'ine bastı, etiketleri yaptı. Sonra paltosunu giydi ve nezarethaneye doğru yola çıktı.

"Memur Carmichael, Shelby, giyinin. Gidiyoruz, Peabody. Harvo geldi."

"Bir tane var mı?"

"Barry Aimes, nam-ı diğer Fist. Reo arama iznini alıyor. Morris'in Duff'ın üzerinde bulduğu saç tellerinden birinin DNA eşleşmesi için çocukluğunu araştırdı. İkinci örnekten bir şey çıkmadı. Aimes sadece 17 yaşında. Kavgaya ettiği için

okuldan atılmış.

ocuk hapishanesinde kısa bir süre kaldı. Ve saçını Duff'ın üzerinde bıraktı."

Peabody'ye bağlantı ekranındaki görüntüyü gösterdi. "Uzun giyiyor ve şu anda kırmızıya boyanmış. Bir mini markette rafları doldurmak gibi bir işi ve bir de evi var. nce mini markete gidelim."

"On yedi." Peabody kollarını ceketinin içine soktu. "Ve şimdiden iki kişiyi öldürdü."

"Kötü ocuk," dedi Eve, onu kutuya koyduktan sonra ortak katillerinin isimlerini terleyerek öğrenmeyi dört gözle bekliyordu. "şöyle yapacağız."

11

Eve polis işlerinde çift park etmeyi umursamazdı, ama bu durumda, mini martin önündeki kaldırımında duran kamyonetin yanına kaydığında sürücüleri kızdırmak gibi bir amacı vardı.

Aimes ön taraftan onu geçmeyi başarırca, Peabody önünü kesmek için arabaya atlarken o da yaya olarak takip edecekti.

Eğer arka tarafı denerse, iki üniforması onu bekliyordu.

Taktik ekibine hatırlattığı gibi, altmış üç ve iki boylarında iri bir adamdı ve muhtemelen keskin silahlar taşıyordu ve sessizce gitmesi beklenemezdi.

Peabody ile birlikte, yaklaşık kendi dolabı büyüklüğündeki mini mağazaya girdi. Malları arasında abur cubur paketleri, bazı konserve ürünler, şeker, prezervatif, ucuz makyaj malzemeleri ve saç boyası vardı. Masanın altında yasadışı olarak satılan piyango biletlerinin ve karaborsa tütün ürünlerinin burayı ayakta tuttuğunu hayal etti.

Aimes'i görmedi; o büyüklükte bir alanda onu fark etmemesi imkânsızdı; tezgâhın arkasında sadece orta yaşlı, paçavralı, suratı asık bir erkek ve elinde ezik bir sepet, askıda bir bebek taşıyan yalnız bir kadın vardı.

Eve, kilitli bir kutunun içinde kısa bir şeker stoğu bulunan tezgâha yaklaştı.

"Yardım edeyim mi?"

"Barry Aimes'i arıyoruz."

"Öyle mi?" Yüzündeki ekşi ifade daha da bozuldu. "Tembel serseri kıcını bulduğunda bana haber ver ki onu kovabileyim. İki gündür işe gelmiyor."

Eve, insanları öldürmekle çok meşgul olduğunu düşündü. "Bu normal mi?" "Sıradışı değil, değil mi? Siz polis misiniz?"

Eve rozetini çıkardı. "Polislerin çalışanınızı aramasına şaşırmış görünmüyorsunuz."

"Çalışanlar işe gelir, değil mi? O, kadınımın kuzeninin tembel serseri yeğeni, bu yüzden ona bir iş vermem için başımın etini yiyor. Bu sefer ne yaptı?"

"Nerede olabileceğini biliyor musunuz?"

"Cehennem." Adam elindeki paçavrayı ittikten sonra acı dolu bir iç geçirdi. "Muhtemelen dışarıda kafayı buluyordur ya da evinde, geçimini sağlamak için çalışan yaşlı karısının sırtından geçiniyordur. Onu bulursan, burada işinin bittiğini söylersin. Son gelişinde 60 kişi eksik geldim. Onun işi bitti ve birlikte çalıştığı Banger pisliği bundan hoşlanmıyorsa, canları cehenneme."

"Banger'lar şüpheli korumaları için sizden para sızdırıyorlar mı?"

"Burası pek bir şey değil, ama benim de pek bir şeyim değil. Bu konuda söyleyecek bir şeyim yok. Ama bu artık Barry'nin tembel serseri kıcına katlanmak zorunda olduğum anlamına gelmiyor."

"Pekâlâ. İsminizi alabilir miyim?"

"Senin de bir tane yok mu?" Aslında kendi esprisine sırıttı. "Hoobie. Kent Hoobie."

"Bay Hoobie, eğer gelirse ya da onu görürseniz, bu ziyaretten bahsetmezseniz ve benimle iletişime geçerseniz sevinirim."

Kadın ona bir kart uzattığında, Hoobie kartı cebine sokmaya başladı, sonra durdu, gözleri kısıldı. "Cinayet mi?"

Zıplayan İsa, o aptal çocuk birini mi öldürdü?"

Eve'in tek söylediği, "Onunla konuşmamız gerek," oldu.

Dışarıda üniformalılarla temasa geçti ve onlara gelmelerini söyledi. "Peabody, dairenin tam yerini bulabildin mi?"

"Beşinci kat, doğu tarafı. Haritamda bu bina ile hemen doğusundaki bina arasında bir ara sokak var."

"Tamam. Şüpheli son iki gündür işe gelmedi," dedi üniformalılara. "Konutta nasıl çalıştığımızı anlatayım."

Birkaç blok sonra Eve tekrar park etti. Banger bölgesinin ötesine, kötü topraklar ile katı orta sınıf arasındaki bir tür sınır bölgesine geçmişlerdi.

İşçi sınıfına ait bir bina olduğunu, tek bir giriş camının bile işe yarayabileceğini düşündü. Üniformalılar ara sokağa girerken o da içeri girdi.

Donuk bej duvarlı lobinin içinde donuk yeşil kapılı iki asansör duruyordu.

Merdivenlerden çıktı.

"Beş uçuş," diye homurdandı Peabody. "Bol pantolon. Annesi Sky Mall'daki Trendy adlı zincir mağazada tezgâhtar olarak çalışıyor. İşe gidip gelmesi uzun sürüyor."

"Burada kira daha ucuz."

Müziği ve ekranlardan gelen boğuk sesleri duyabiliyordu, bazı bebekler kurtlar tarafından yenmiş gibi vahşi çığlıklar atıyordu. Ve bir sürü sessizlik. İşçi sınıfı, diye düşündü tekrar. Çoğunun evde olması için çok erken.

Peabody biraz ağır nefes alarak beşinci kata ulaştığında, "516," dedi.

Eve yaklaştı, ek kilidi ve gerçekten işe yarayabilecek başka bir kamı fark etti.

Yumruğunun yanıyla kapıya vurdu, herhangi bir ses, herhangi bir hareket var mı diye dikkatle dinledi. Hiçbir şey duymadı. Daha sert vurdu.

Koridorun hemen aşığıındaki kapı açıldı. On dört yaşlarında bir kız, gençlerin sıkılmış tiksintisiyle başını dışarı uzattı. "Ne var, düet? İçeride kimse yok, tamam mı? Bazı insanlar ev ödevlerini yapmaya çalışıyor."

"Barry Aimes'i arıyoruz. Onu gördünüz mü?"

Dalgalı kahverengi saçları ve solmaya yüz tutmuş mavi çizgileri olan kız biraz daha gevşedi. "Hayır. Neden isteyeyim ki? Eğer içeride olsaydı ya müzik ya da ekran açık olurdu. Muhtemelen ikisi de, bu yüzden ödevimi yapmak için kulaklıklarımı takmak zorundayım. Yani orada değil. Belki iştedir. Muhtemelen değil ama belki."

"Onu en son ne zaman gördünüz ya da duydunuz?"

"Bir süredir, sanırım. Annem taşındığını düşünüyor. Umarım öyledir. Annem evde olsa bile ona kapıyı asla açmamam gerekiyor. Baş belası olduğunu söylüyor. Onu neden istiyorsun ki?"

Eve rozetini kaldırdı. "O bir bela."

Kız rozetten biraz etkilenmiş görünüyordu ve daha yakından bakmak için hafifçe eğildi.

"Dostum, nasıl oluyor da hep haklı çıkıyor? Eğer sen polissen, nasıl oluyor da o sallanan ceketini giyiyorsun? Ve onun o soğuk botları var?"

"Madem çocuksun, neden okulda değilsin?" "Yo, okul saatler önce bitti."

Eve'in itiraf etmesi gerekir ki, göz devirmesi pratik ve mükemmeldi.

"Annem Bayan Aimes'in çok çalıştığını, elinden geleni yaptığını, oğlu gibi belayı hak etmediğini ve sonunda ya öleceğini ya da hapse gireceğini söylüyor. Bahse girerim onu hapse attın, böylece annem yine haklı çıkacak."

Eve bir kart çıkardı. "Eğer geri geldiğini duyarsan bana haber ver. Onunla konuşma ve annenin dediği gibi kapıyı açma."

"Zaten onunla konuşmuyorum ve eğer annem bana birkaç kez nasıl baktığını bilseydi, ..." Karttan başını kaldırdı, zeki mavi gözleri kısıldı. "Cinayet Masası'nın ne olduğunu biliyorum. Annemi etiketlemem gerek. Şu anda işte. O sapık herif birini öldürdüyse eve tek başına yürümesini istemiyorum."

"Annemi etiketle. Aksi takdirde, bunu sessiz tut. Annesinin genellikle ne zaman eve geldiğini biliyor musun?"

"Sanırım çoğu gece yedi ya da sekiz civarı. Cuma ve cumartesi günleri hariç geç saatlere kadar çalışıyor ve sanırım on bir gibi oluyor. Trendy'deki Sky Mall'da çalışıyor. Bazen bana indirim kuponları veriyor. İyi biri. Annemi etiketlemem lazım. Yakında eve dönecek."

"Adın ne senin?"

"Carrie Dru."

"Carrie, Aimes için tutuklama emrimiz var ve bu emir evine girmeyi de içeriyor. O yüzden içeri giriyoruz."

"Bunu yapabilir misin?"

Eve rozetine dokundu. "Evet. Sen içeri gir, içeride kal."

Carrie başka bir şey söylemeden içeri girip kapıyı kapattı. Eve kilitlerin tıkırdadığını duydu.

Kayıt cihazını çalıştıran Eve, Aimes'in daire kapısına doğru ilerledi. "Dallas, Teğmen Eve ve Peabody, Dedektif Delia, şüphelinin dairesine giriyoruz."

Silahını çekti ve tam da bunu yaptı.

"Temizleyin. Alçakta yatıyor ya da kafayı bulmuş olabilir."

Yaşam alanı, temiz, düzenli, çok fazla telaşlanmadan düzgün mobilyalar, standart eğlence ekranı, şüphelinin yürümeye başlayan çocukluğuna ait olduğunu düşündüğü bir fotoğraf da dahil olmak üzere bir dizi fotoğraf barındırıyordu.

Yaşam alanının dışındaki mutfak da temizdi ve ona yandaki çocuğun haklı olduğunu söylüyordu. Alçakta ya da yüksekte yatıyor olsa bile, genç bir katilin evinde kirli bulaşıklar olurdu.

Annenin temiz ve boş yatak odası, içine bir kilit açılmış ve el yazısıyla yazılmış bir tabelayla karşı karşıyaydı.

ALANIMDAN UZAK DUR!

"Bugün olmaz, Barry."

Eve ustalaştı.

Koku, annenin işarete uyduğunu gösteriyordu. Küçük bir tabağı kaplayan izmaritlerden bayat Zoner, terli, duşa ihtiyacı olan bir erkek ve günlerce beklemiş bir burritonun kalıntıları kokuyordu.

Kirli giysiler, atılmış, boş Cola Blast tüpleri ve ucuz, ev yapımı bira olduğunu düşündüğü birkaç buğulu kahverengi şişeyle birlikte yere dökülmüştü.

Çarşafların bu yıl değiştirildiğinden şüpheliydi ve onları süsleyen çeşitli lekelerle bakılırsa, onlarla uğraşanın kendisi olmayacağına minnettar olmalıydı.

Peabody yumuşak, öğürür gibi bir ses çıkardı. "Bilimsel olarak mümkün mü bilmiyorum ama yemin ederim bu odada yaklaşık altı aylık kapana kısılmış erkek osuruğu var."

Eve dişlerinin arasından nefes alarak, "Bu mümkün," dedi. "Bu mümkün."

Eve, parçalanmış bir cesede yaklaşırken hissettiğinden daha büyük bir isteksizlikle dar dolaba doğru adım attı ve dirseğiyle iterek tamamen açtı.

Ve gümüş zinciriyle asılı duran parlak, kırmızı bir çanta gördü.

"Saha kiti, Peabody."

"Burada küçük bir kutu dolgu macunum var." Peabody kutuyu ona uzattı ve Eve ellerini mühürledi, Peabody'nin de aynısını yapabilmesi için kutuyu geri verdi.

"Görünüşe göre kıyafetlerinin çoğu buradan gitmiş - tabii dolabı gerçekten kullandıysa. Ama bunu bırakmış."

Peabody, "Başka bir yerde çırpınıyor ve bunu kimsenin görmesini istemiyor olabilir," diye önerdi. "Belki de

Banger HQ'da."

"Evet, Reo'nun giriş iznini genişletip genişletemeyeceğini görmek için orayı deneyebiliriz. Onu yakalayabiliriz ama diğer ikisine ve vuran kişiye bayrak göndeririz. Orada olabilir ama şanslıysa rüzgâra kapılır, değilse ölür."

Çantayı askıdan aldı, açtı. "Ve buraya bak."

Peabody içeri baktı ve şatafatlı sahte altından bir çift büyük halka küpe gördü. "Tanrım, Dallas, kızın kanını bile temizlememiş."

"Bunlar Duff'ın ama laboratuara gönderip onaylatacağız. Cebinizde kanıt torbası yoksa, bir kite ihtiyacımız olacak."

"Bol pantolon," dedi Peabody ve çıktı.

Eve, "Üniformalılara geri çekilmelerini söyle, ama bekle," diye seslendi.

Küpeleri çıkardı, inceledi. Sadece kan değil, küçük et parçaları da olduğunu fark etti.

Parlak şeyler, diye düşündü dolaptan çıkıp odayı tararken. Bu katil saksağan kaçarken parlak eşyalarını geride bırakacak mıydı?

Kirli giysiler ve yırtık pırtık birkaç gömlek dolabın zeminine bırakılmış. Ayakkabı yok.

Çantayı dikkatle tutarak yere indi ve yatağın altına baktı. Etrafa saçılmış birkaç giysi, bir sürü kir ve toz, üzerinde küflü bir leke olan bir tabak daha.

Ayakkabı yok.

Şifonyerin üç çekmecesinden birini açtı ve yere düşmemiş, gerçekten kirli bir çift çorap buldu.

Peabody aceleyle içeri girdi. "Vazgeçtim, asansöre bindim. Daha hızlı olduğu için bunu haklı buldum."

"Küpeleri poşetleyin, sonra çantanın içine geri koyun, onu da poşetleyin. Odasında ayakkabı yok."

Peabody kanıtları poşetleyip işaretleyip mühürlerken, "Sadece bir çifti olabilir," dedi.

"Evet, olabilir. Yapacağımız şey şu. Dün geceki iki polis memuru Zutter ve Norton'u oraya oturtacağız. Bakalım girecek mi, çıkacak mı? Bunu yapın ve bunu yaparken onlara parmak çalan adamı tanıyıp tanımadıklarını sorun. Belki o konuda baskı yapabiliriz."

Düşünürken adımlarını hızlandırdı. "Bir 'link'i olacak ve on yedi yaşında. Ölmediği sürece bunu kullanacaktır. EDD'yi görevlendirelim. Bakalım yerini bulabilecekler mi? Bunu ben yaparım. Sen de yedek kulübesinde kimin çalışmadığını bul. Onları hızlandır. Annesiyle konuşmaları için onları SkyMall'a götürelim."

"Eğer çocuğun zamanı doğru olsaydı, eve dönüyor olabilirdi."

Eve bilek ünitesine baktı ve şöyle dedi: "Kahretsin. Haklıymışsın. Uzun bir yol. Onları buraya oturtacağız, eve geldiğinde annesiyle konuşacağız. Zaten haftalardır odasına girmemiş, muhtemelen kilidi taktığından beri de girmemiştir. Nerede olduğunu bilmiyor ama bir şeyler biliyor olabilir."

"Tanrım, bu kokuyla kim yaşayabilir ki?"

Dışarı çıktı, kapıyı açık ve kilitsiz bıraktı.

Dışarıda, Carmichael ve Shelby'yi serbest bıraktı.

Carmichael ona, "Biz burada oturabiliriz, Teğmen," dedi. "Siz başka bir ekip getirene kadar. Gözetleme için güzel bir gece, değil mi Shelby?"

"Anladınız. Efendim, bağlantılarda şüphelinin kimliği var. Etrafa sormamızı isterseniz kopyalarını oluşturabiliriz."

"Henüz değil. Buralarda onun sapık bir pislik ya da tembel bir serseri olduğunu düşünmeyen bir kişi mutlaka vardır. Eğer bir yerlerde takılıyorsa, onu ürkütebiliriz. Şimdilik bekleyin."

Merkeze geri dönerken Eve EDD ile temasa geçti.

"Feeney, bir iz ve hedefe ihtiyacım var."

"Bir demliğe ve ekranda maça ihtiyacım var. Kahretsin, karımın kızlar gecesi. Eve dönerken pizza alacağım, hem de ançüezli."

"McNab'den vazgeç. Peabody hala bende, yani büyük ihtimalle Central'da. Ya da başka biri. Sadece bir iz ve hedef. Adı Aimes, Barry." Adresi sıraladı. "Annesinin adı altında olabilir. O-"

"Bir pisliğin annesinin adını bulamayacağımı mı sanıyorsun? Vaktimi boşa harcamayı bırak. Ançuez." Sönük gözleri biraz parladı. "Karım evdeyken onları eve bile alamam. Çocuk ihtiyacın olanı aldığında seni geri çağırarak."

"Kızlar gecesi yapmalıyız," dedi Peabody. "Bir kulübe gidelim ve -hayır, bir piyano bara! Şık bir yer. Hepimiz havalı içkiler içebiliriz ve-"

"Bu konuşmayı, beni bir piyano barda bir grup kadınla içki içmeye en çok yaklaştıracığın konuşma olarak düşün. Annesi kim?"

"Santiago ve Carmichael, yani-hee-hee-Carmichael, Carmichael'in yerini alacak. Zutter ve Norton, Banger HQ'da oturup oturmadıklarını kontrol ediyorlar, bir sorun görmüyorlar. Ve Zutter bu parmak koparıcıyı gördüğünü söyledi. Oldukça eminim. İsmi bilmiyorlar, yeni değilse resmi bir Banger olduğunu düşünmüyorlar, ama onu etrafta görmüşler, alt kademelerden bazılarıyla takılıyormuş. İri yarı bir adam, 1-2, belki de 2-3 yaşlarında olduğunu söylüyorlar. Siyah, onlu yaşların sonundan yirmili yaşlara kadar. Etrafa sorarlar, nasıl olduğunu bilirler."

Genç yaşta bir katil daha, diye düşündü Eve.

"Yaptığı şey -her kimse- alt seviyelerden, genç ve aptalları çekmekti. Söylediklerini yapan, etkilemek isteyen, iz bırakmak isteyen tipler. Çok özensiz."

Merkeze çekti. "Yaz. McNab hedefi vurursa, en kısa zamanda bana haber ver. Aksi takdirde, işin bittiğinde

İkiniz Casa del Sol'a uğrayın, Pickering'in patronu ve iş arkadaşlarıyla konuşun, sonra da bunu eve götürün."

"Eve mi gidiyorsun?"

"Barodan atılmış, adi bir avukatı görmeye gidiyorum." "Ben buna hazırım."

"Bu durumda, adi avukatları tanıyan birini bulabilir miyim diye bakacağım. Yaz ve Mira'ya kopyala. Bu onun profiline katkıda bulunabilir."

"Her şey tamam. Reo'nun her ihtimale karşı arama iznini genişletip genişletemeyeceğine bakmama ne dersiniz?"

"Yap şunu. Dışarı."

Eve adi avukatın adresini girip çıktı.

Ve Roarke'u gösterge panelinde denedim.

"Teğmenim. Ben de tam eve gidiyordum, sizin gelmediğinizi varsayıyorum."

"Ben değilim. Katillerden birinin kimliğini tespit ettik." "Hızlı iş."

"Duruma göre değişir," diye karar verdi ve onu bugüne getirdi. "Gününüze epey bir şey sığdırmışsınız," diye yorum yaptı.

"Ve daha fazlası gelecek mi?"

"Evet. Sonunda kapana kısılmış erkek osuruğunun kokuşmuş anısı olmasa da olurdu ama iş bu."

"Bu deneyimi benimle paylaştığın için sana minnettar olmak için elimden geleni yapıyorum."

"Anlatılanlar yaşananların yanına bile yaklaşamaz, inanın bana. Aimes'e bir arama emri çıkardık ve ben de başka bir hattı çekeceğim. Dolambaçlı bir yoldan gidip kendi ipinizi çekmeye ne dersiniz?"

Gülümsedi. "Nereye?"

"Jones'un emlak işindeki ortağı Samuel Cohen'i ziyaret edeceğim."

"Ah evet, hırslı, girişimci sokak gangsteri. Beni nostaljik yapıyor."

"Eminim öyledir. İşte bu yüzden ortakla konuşurken işime yarayacağını düşündüm."

Hantal bir maksibüsten iyice uzaklaştı, bir sonraki dönüşü almak için çevik bir şekilde önünü kesti.

"Barodan kovulan avukat, hatırladın mı? Yarı yaşında bir striptizciyle yaşayan."

"Bu barodan atılmayı telafi edebilir."

"Evet, aleti olan çoğu insan böyle düşünür."

"Hayatım, bu cinsiyet ayrımcılığı. Eminim aynı şeyi düşünecek çok hoş lezbiyenler vardır."

"Tamam, beni yakaladın. Dur bakalım."

Biraz zorlayan Eve, çift park etmiş bir kargo minibüsü ile karşıdan karşıya geçen caddenin bir bölümünü matkapla kıran bir ekip arasında iğneyi geçirdi. Ve yayalar karşıya geçmeden saniyeler önce kavşaktan geçti.

"Her neyse-"

"Bu bağırarak söylenen küfürler size mi yönelik?"

"Olabilir. Belki.striptizcinin ismin üzerinde ve Kağıtlar, çok.

Aşağı Doğu Yakası'nda bir yerleri var." "Bana adresi ver, seninle buluşacağım."

"Göz korkutucu zengin piç takımınızı giydiğinizden emin olun" diye ekledi.

"Başka bir türüm yok. Yakında görüşürüz."

New York'un yarısı gibi görünen trafikte ilerlerken Barry Aimes'in annesinin uzun süren işe gidiş gelişlerini düşündü. Havayolu tramvayı ya da banliyö otobüsü, diye düşündü Eve ve şansı yaver gitmezse muhtemelen gidiş-dönüş bir saate yakın sürecekti.

Annem günün büyük bölümünde müşterilerle uğraşırken, alışveriş merkezinde geçirdiği bir günün ardından kendini eve sürüklerken -ki bu da savaş tazminatı almaya hak kazandırırdı- oğlu pis odasında Zoner içip osuruyor ya da dışarıda insanları öldürüyordu.

Eve döndüğünde kapıda polisleri görünce nasıl tepki verecek, ne düşünecekti?

Teslimiyetçi, savunmacı, ağlamaklı?

Bunlardan herhangi biri olabilir, diye düşündü Eve, ama büyük olasılıkla şok listeye giremeyecekti.

Kötü çocuk Aimes'in çalışkan annesinin yapması gereken şey, kendine alışveriş merkezinin yakınında küçük bir daire bulmaktır. Gerçi Eve, banliyölere yerleşmektense kendini defalarca sersemletmeyi tercih edeceğini itiraf etti. Ama bir kez kafese girdiğinde -ki Morris'in döşemesine düşmediği sürece girecekti- Manhattan'da iki yatak odalı bir eve parasını ödediğiniz yatak odasının kapısına kilit ve tabela koyacak kadar size saygısızlık eden tembel oğlunuzu yerleştirebilmek için iş gününüze birkaç saat eklemenin bir anlamı yoktu.

Bunu bir kenara bıraktı -bu onun sorunu değildi- ve park yeri aramaya başladı. Kaldırıma yanaşan bir sedan gördüğünde, dikey konuma geçti, ileri fırladı ve aşırı temkinli sürücü yavaşlarken, beklerken, yavaşlarken, beklerken havada asılı kaldı.

Arka tamponundan kurtulur kurtulmaz aşağı doğru yumruk atarak onu geçmeye çalışan kompakt bir arazinin umutlarını yok etti.

Eve, tatmin edici, diye düşündü ve sonra kalabalık caddeye adımını attı. O kaldırıma adımını attığında yayalar akın ediyordu. Hafif ceketler giymiş, çoğu gömlek kollu, akşam serinliğinden faydalanıyorlardı. Kapısı açık olan ve kapının yanında zaten dolu olan bir çift masa bulunan bir Yunan mekânından gelen döner ve şiş etlerin kokusunu aldı.

Banger HQ'ya ev sahipliği yapan bir avuç bloktan çok farklı.

Yürümeye başladığında trafik durdu ve korna çaldı, caddenin büyük kısmını işgal eden bir teslimat kamyonu tarafından engellendi. Birkaç kadın aceleyle yanından geçiyor, birileri hakkında konuşuyorlardı.

Julio adında bir adam, iş çıkışı su içmeye gittiklerinde kendisini Tanrı'nın bir hediyesi olarak görüyordu.

Şeytani sırtışlı bir çocuk hava tahtasının üzerinde zum yaparak geçti. Bu mahallede başıboş dolaşan bir sokak faresi sürüsünün onu devirip çalma ihtimali çok düşüktü.

Cohen'in binasının önünde durdu. Güzel bir dört katlı - ikisi yukarı, ikisi aşağı, soluk kırmızı tuğlalı, kapıları kar beyazı. Gözüne dört birimde de iyi bir güvenlik vardı ve tüm pencerelerde gizlilik perdeleri takılıydı.

Verilere göre, Cohen/Vinn'in her iki batı yakası birimi de varmış. Bu da bu orta ve neredeyse lüks semtte ucuza gelmeyecektir.

Roarke'ın kendisine doğru geldiğini gördü ve bekledi. Birkaç kafadan fazlası döndü. Bir kadının arkadaşını dürttüğünü, sonra da eliyle kalbini okşadığını gördü.

Evet, kalp atışlarını hızlandırmak için bir yolu vardı.

Kadına doğru yaklaştı, elini tuttu ve kadın onu durduramadan öptü.

"Görevde."

"Ve bak," dedi. "Her santimini. Şüphelileri ızgara yapmak için güzel bir akşam, değil mi?"

"Şüphelileri sorgulamak için her zaman güzel bir akşamdır ama ben Cohen'i daha çok bir bağlantı olarak görüyorum. Jones'la iş yapıyor. Bangers'la da iş yapıyor mu? Ne kadarını biliyor? Konuşmaya değer. Bu tarafta iki birimi de var."

Kapıya doğru yürüdü ve zile bastı.

Saniyeler sonra dahili telefon mırıldandı ve ardından neşeli bir kadın sesi duyuldu. "Vay canına Jimmy, bu çok hızlıydı! Hemen geliyorum."

"Vinn olabilir," dedi Eve. "Eldena. Striptizci."

"Uçmuş olmalısın. Ben uçmadım."

Eve, bu iş için uygun vücuda sahip olduğunu düşündü. Şu anda dar siyah bir kolsuz bluz ve siyah ten pantolonu

kıvrımlı santimler. Kavrulmuş kestane rengindeki saçları, geniş kahverengi gözlerin hakim olduğu ve şu anda geliştirmelerden yoksun olan bir yüzün arkasından kuyruk şeklinde toplanmıştı.

Çıplak ayaklarının tırnakları parlak yeşile boyanmıştı. Genç, nemli ve şaşkın görünüyordu.

"Özür dilerim, sizi Çinlilerle çalışan Jimmy sanmıştım."

"Ben Teğmen Dallas, NYPSP'den."

Eldena, Eve'in uzattığı rozeti görünce kaşlarını çatı. "Yardımcı olabilir miyim-" Sözünü kesti, Roarke'a odaklanan geniş gözleri daha da genişledi. "Oh, oh! Dallas. Dallas ve Roarke. Tanrım, The Icove Agenda'ya bayılmıştım. Yani, bunun olamayacağını düşünüyorsun ama oldu. Bu Kızıl Ejder'in eriştelerinden bile daha iyi ve onlar mag. İçeri gelmek ister misin?"

"Aslına bakarsanız."

"Üzgünüm, koreografi üzerinde çalışıyordum, o yüzden dağıldım. Ben bir dansçıyım. İçeri gelin ve oturun. Paltolarınızı alayım. Size bir içki getireyim mi?"

"Biz iyiyiz. Bayan Vinn-"

"Lütfen, bana El deyin."

"Polis işleri için buradayız ve sizinle ve Bay Cohen'le konuşmak istiyoruz."

"Tabii. Kusura bakmayın, biraz şaşırdım. Sam ofisine döndü. Gidip onu çağırayım. Sana bir içki getiremeyeceğime emin misin?"

Eve tekrar, "Biz iyiyiz," dedi.

"Pekala, kendinizi evinizde hissedin. Ben hemen döneceğim."

Kestane rengi atkuyruğunu sallayarak aceleyle dışarı çıkarken Eve başını salladı. "Gördün mü? Gördün mü? Ne demiştim ben? Oscar olayı her şeyi daha da kötüleştiriyor. Polis kapına dayanıyor, sen de 'Videoya bayıldım. Tanrım.'"

Roarke sahte bir sempatiyle onun sırtını sıvazladı. "Taşımak için acımasızca ağır bir çarmıh."

"Isır beni," diye mırıldandı ve yaşam alanını gözden geçirdi. Bir striptizci ve adi bir eski avukattan daha süslü

şeyler beklediğini sanıyordu. Ama duvarlar, sessiz, sessiz

Yeşil renkte birkaç neşeli çiçek baskısı vardı. Mobilyalar sade, hatta krem rengi geniş, u şeklindeki kanepede zevkli bir şekilde kullanılmıştı; tabii ki parlak, telaşlı yastıklarla kaplanmıştı. Sandalyeler yeşil ve krem rengini alan geometrik bir tasarıma sahipti.

Bir sürü eşleşme, bir tür çalışma, ama ... ortalama, diye karar verdi.

Roarke ona gülümseyerek, "Her zamanki kötülük yuvası değil," dedi. "Sanırım biraz hayal kırıklığına uğradın."

"Hayır, ama ilginç. Aslında sıradan geliyor."

Eldena'nın aceleyle evinin kızaklarına geri döndüğünü duyunca döndü. "Bağlantıda, yeni tamamlıyor. Lütfen oturun."

Kendisi oturdu, mükemmel bacak bacak üstüne attı. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı? Umarım mahallede herhangi bir sorun çıkmamıştır. Bizde hiç olmadı."

"Marcus Jones ile olan iş ortaklığınız hakkında konuşmak istiyorum."

"Kim?"

"Marcus Jones," diye tekrarladı Eve. "Belki onu Slice olarak tanıyorsunuzdur."

"Sanmıyorum. Herhangi bir iş ortaklığım yok." Gülümsedi, belli ki şaşırmıştı ama istekliydi. "Ben bir dansçıyım."

"Bir soruşturma sırasında Jones ile olan iş bağlantınızı, New York'taki birkaç binanın sahipliğini -Jones, Bay Cohen, siz- içeren belgeleri okudum."

Aslında güldü. "Oh, bu doğru değil. Özür dilerim. Bizim hiç binamız yok. Keşke!"

Yalan değil, diye düşündü Eve. Daha ilginç. PPC'sini çıkardı ve Banger HQ'nun evraklarının bulunduğu dosyayı tuşladı. Ayağa kalkarak dosyayı Eldena'ya uzattı. "Bu senin imzan mı?"

"I . . . Kesinlikle öyle görünüyor."

Eve başka bir mülkle ilgili kâğıtları kaydırdı. "Peki ya bu?"

"Anlamıyorum. Bu ..." Başını kaldırıp Eve'e baktı.

Eve, gözleri fal taşı gibi açılmış ama aptal değil, diye düşündü. "Bunun neyle ilgili olduğunu bilmem gerek, tamam mı? Ne soruşturması?"

"Cinayet, Bayan Vinn. İki tanesi."

Renginin her zerresi tükenmişti. "Cinayet. Kimi? Nasıl? Bunun ben ve Sam'le bir ilgisi olamaz. Olamaz. Anlamıyorum."

Koridordan aceleyle başka biri geldi. "Şimdi, kim var burada, tatlım, bu kadar özel olan kim?"

Sam Cohen'in kocaman beyaz gülümsemesi odaya girer girmez kayboldu. Tekrar yerine oturtmak için çabaladı. "El, bana polisin burada olduğunu söylemeliydin."

"Sana sürpriz yapmak istedim." Kız, soğuktan donmuş o kocaman gözlerle ona baktı. "Sürpriz."

12

Eve'in gözüne biraz hastalıklı görünse de gülümsemesini sürdürdü. Beş-sekiz yaşlarındaydı, beyaz gömleği ve lacivert spor ceketinin altında yumuşak bir göbek taşıyordu. Yıldızlı saçları yüksek alnından geriye doğru savrulurken hiç kır göstermiyordu. Mavi gözleri hem endişeli hem de hesapçı görünüyordu.

"Ha ha!" dedi. Sonra odaya girerken dengesini toparlamış gibiydi. "El, tatlım, ev droidine misafirlerimiz için biraz kahve yapmasını söylemeye ne dersin?"

"Buraya kahve içmeye gelmedik."

Eve'in düz ifadesi karşısında dengesi biraz sarsıldı ama neşeli tonunu korudu. "Peki o zaman! Hadi bunu ofisime geri götürelim."

"Bu iyi. Bay Cohen, Marcus Jones ile olan iş ilişkinizi konuşmak için buradayız."

"İş iştir. İzinle, El."

"O kalıyor," dedi Eve. "Bayan Vinn'in adı sizinle ve Bay Jones'la olan emlak işleriyle ilgili evraklarda geçtiği için ona da sorularımız var."

"Evet, bu nasıl oldu Sam?" Eldena'nın artık neşeli olmayan sesinde zehir damlıyordu. "Nasıl oluyor da gayrimenkullerimiz var, binalarımız var ama ben lanet olası kirayı ödeyebilmek için haftada beş gece Bump and Bang'de kıyafetlerimi çıkarıyorum?"

"Karışık, bebeğim, karışık. Bazı yatırımlarımız var. Geleceğimize bakıyorum. Ben-"

Parmağını havaya kaldırarak sanki boğazını kesmiş gibi adamın sözlerini kesti.

"Geçinebilmemizin, düzgün bir yerde yaşayabilmemizin tek yolunun, sen danışmanlık işini kurmaya çalışırken benim kulüpte kalmam olduğunu söylemiştin. Şimdi de emlak işi var, adını hiç duymadığım bir adamla ortaksın. Evraklarda imzam var ama bana bunlardan hiç bahsetmedin."

"Bütün bunları konuşacağız, merak etme tatlım." Eve'in elini okşamak için hamle yaptı ama Eve irkilerek geri çekildi. "Sorun nedir?" diye sordu Eve'e. "Mülk sahibi olmak yasalara aykırı değil."

"İş ortağınız Marcus Jones, Bangers olarak bilinen ve kaçak göçmen ticareti, kimlik hırsızlığı, haraç toplama ve ruhsatsız seks ticareti yaptığı bilinen şehir çetesinin şu anki lideri."

"Aman Tanrım, Sam." Zehrin yerini korku aldı. "Aman Tanrım!"

"Jones şu anda iki cinayetin şüphelisi."

"Bunların hiçbirinin benimle ilgisi yok." Sanki her şeyi silip atıyormuş gibi ellerini havada salladı. "Gayrimenkullerimde küçük bir çıkarı olan bir kişinin sözde suç teşkil eden eylemlerinden dolayı yasal olarak hiçbir şekilde suçlu değilim."

"Jones ve çetesinin karargahlarının bulunduğu holding de dahil mi?"

"Sanırım hasta olacağım." Ölüm kadar solgun olan Eldena bir elini karnına bastırdı.

"Sessiz ol Eldena!" Cohen tersledi ve kadının rengi geri geldi.

"Affedersiniz?" Ellerini kalçalarının üzerinde yumruk yaptı. "İzninizle."

"Bu yasal bir mesele, El." Sakinleşmesine rağmen Cohen ses tonuna otorite kattı. "Hiçbir şey söylememen senin için en iyisi. Kapıda biri var," diye ekledi zil sesi duyulduğunda.

Eldena sadece kollarını göğsünde kavuşturdu ve olduğu yerde kaldı.

"İyi o zaman, iyi! Ben bakarım."

"Ben de seninle geleceğim." Roarke ayağa kalktı, gülümsemesi buz gibi keskindi. "Hava almaya ihtiyaç duyarsan diye."

"Saçmalama."

Cohen tepinerek dışarı çıktığında, Roarke da peşinden yürüdü.

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyordum." Eldena dönerek ellerini yalvaran bir hareketle Eve'e uzattı. "Bunlardan herhangi biri, yemin ederim."

"Sana inanıyorum," dedi Eve.

"Ama, ama, ama ..." Bir an için gözlerini kapatarak ellerini yumruk yaptı ve göğsüne vurdu. "Evrakları okumadan imzaladım, bu da beni aptal yapıyor. Vergi ve sigorta gibi şeylerle Sam ilgileniyor ve ben bilmiyorum. "Şunu imzala tatlım," diyor. Aman Tanrım."

Cohen tepinerek içeri girdi ve paketleri bir masanın üzerine bıraktı. "Eldena, bu insanlar senin iyiliğini düşünmüyor. Bırak bu işi ben halledeyim, sonra seninle özel olarak konuşuruz."

"Neden bana Marcus Jones ile nasıl tanıştığınızı anlatmıyorsunuz?" Eve sordu.

"Bir müşteri aracılığıyla."

"Barodan atıldığınıza göre bu eski müvekkiliniz olmalı."

Gözlerinde hızlı ve keskin bir öfke vardı. "Bu ne burada ne de orada olan bir şey ve düzeltmeye niyetli olduğum bir şey. Jones'la olan ilişkim tamamen iş ilişkisidir. Şehir merkezindeki mülkü satın almakla ilgilendiğini öğrendim ve

bir yatırım arıyordu, biz de ortaklığı kurduk. Başka bir şey yok."

"Sen vardı farkında . onun suçlu TARİH ve çete üyeliği?"

"Ne burada ne de orada," diye tekrarladı elinin bir başka hareketiyle. "Kesinlikle iş."

"Jones hem burada hem de orada suç faaliyetleri yoluyla size yatırım yapmak için parasını alıyor."

"O zaman bunu kanıtlayın ve onu tutuklayın."

"Bay Jones'u en son ne zaman gördünüz ya da konuştunuz?"

"Mülklerden birini ilgilendirmedeği sürece iletişim kurmamıza gerek yok."

"Bu bir cevap değil."

Duvara sert bir bakış fırlattı. "Hatırlayamıyorum."

"Birkaç milyon dolarlık gayrimenkule sahip olduğunuz bir iş ortağınızı en son ne zaman gördüğünüzü veya konuştuğunuzu hatırlamıyor musunuz?"

"Milyonlarca," diye nefes verdi Eldena.

"Bu kağıt üzerinde, tatlım. İşlerin nasıl yürüdüğünü anlamıyorsunuz. Bay Jones'un özel hayatı hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve soruşturmanızda size yardımcı olamayacağım için söyleyecek başka bir şeyim yok."

"Şunu dene. Dün gece altı ile on arasında neredeydin?"

P.M.?"

"Bu çok çirkin! Ve ben evdeydim, Eldena ile birlikte."

"Altı yaşından en az sekiz yaşına kadardı," diye doğruladı Eldena. "Sekiz yaşlarında ayrıldım, geçimimi sağlamak için çalışıyordum. Ama o en azından o zamana kadar buradaydı."

"Eve ne zaman döndünüz, Bayan Vinn?"

"Üç civarı. Saatlerce çıplak kaldıktan ya da soyunduktan sonra eve döndüğümde Sam her zamanki gibi yataktaydı ve ücretten yüzde aldığım için göt heriflere kucak dansı yapıyordum."

Cohen, "Bunların hepsi yakında sona erecek," diye söze başladı.

"Senin için çok kötü." Eve bıçağı döndürmeye karar verdi. "Sen ve Jones ve görünüşe göre Bayan Vinn, onun çalıştığı kulübün sahibisiniz."

"Sen-" Eldena nefesini kaybetti, elinin topuğunu sanki onu bulacakmış gibi göğsüne bastırdı. "Nasıl yapabildin? Bunu nasıl yapabildin?"

"Her şeyi açıklayacağım, açıklayacağım."

"Yani akşam sekiz ile sabah üç saatleri arasında başka yerde olduğunuza dair bir mazeretiniz yok mu?" Eve araya girdi.

Cohen Eve'e tiksinti dolu bir bakış gönderdi ya da göndermeye çalıştı, çünkü gözlerinde panik titreşiyordu. "Evdeydim ve bir mazerete ihtiyacım yok."

"Tekrar düşün," diye tavsiyede bulundu.

"İlginç, değil mi?" Roarke sohbet eder gibi konuştu. "Yasal geçmişini olan birinin, ne kadar kötü niyetli olursa olsun, hakkında çok az şey bildiğini ya da hiçbir şey bilmediğini iddia ettiği biriyle birden fazla ortaklığa girmesi? Bu o kişiyi ya aptal ya da yalancı yapar."

"İkisi de olabilir," diye ekledi Eve.

"Olabilir, evet. Artı, bir tane daha. Bu kişinin ortağın -aynı zamanda kötü niyetli- diğer iş girişimlerinde de mali çıkarı olabilir. Yasadışı türden."

"Bu görüşme bitmiştir." Cohen ayağa fırladı. "Benimle tekrar konuşmak isterseniz, avukatım aracılığıyla konuşacaksınız."

"Buna güvenebilirsiniz." Eve ayağa kalktı, bir kart çıkardı ve Eldena'ya uzattı. "Aklına başka bir şey gelirse benimle iletişime geçebilirsiniz."

"Teşekkür ederim. Size kapıya kadar eşlik edeyim." "Gerek yok-"

Eldena Cohen'in üzerine yürüdü. "Şimdi sessiz ol."

Kadın kapıyı açtığında Roarke bir eliyle onun koluna dokundu. "Teğmen muhtemelen şu anda size herhangi bir tavsiyede bulunamayacağını düşünüyor. Ben o kadar zor durumda değilim. Kendi avukatınızı tutmalısınız. İyi bir tane."

"Teşekkür ederim. Buna güvenebilirsiniz."

Onlar uzaklaşırken Eve Roarke'a baktı. "Son kısmı ona değil de ona mı söyledin? İyi zamanlama. Ve güzel, nedir bu, alay mı?"

"Kalp hissi." Arabanın yanında durakladı. "Hani ben bir şey yaptıktan sonra bana borçlu olduğunu söylersin ya."

"Evet."

"Almak istiyorum."

"Tam olarak nasıl?"

"Bu lanet herifi araştırmama ve araştırdıktan sonra gömmeme izin vermelisiniz. Oraya buraya saklanmış daha çok şeyi olacak ve muhtemelen bunların bir kısmı davanıza yardımcı olacak. Ne olursa olsun, derinlere inmek istiyorum. Kayıtsızlara ihtiyacım olmamalı, ama olursa, olur. Ödeme bu."

"Kayıtsızlara ihtiyacınız varsa bana söyleyin. Eğer orada soruşturmayla ilgili bir şey bulursanız, bununla nasıl başa çıkacağımı bilmem gerekiyor."

"Anlaştık. Sen sür. Ben başlayacağım."

Arabaya biner binmez PPC'sini çıkardığı için, ona çalışması için sessizlik verdi. Düşünecek çok şeyi vardı.

Cohen'in en az onlar kadar kirli biri olduğundan hiç şüphesi yoktu; bir yalancı, bir dolandırıcı, büyük olasılıkla bir sahtekârlık, vergi kaçakçılığı içindeydi. Banger gelirinin küçük bir yüzdesini aldığını öğrenmek onu hiç şaşırtmayacaktı.

Asıl soru şuydu: Ne kadar derine indi? Sadece iş mi? Sadece iş mi? Cinayete iştirak de var mıydı?

Neden kadının adını belgelere yazmıştı? Roarke'a soracaktı ama o çalışırken kendi kendine mırıldanmaya başlamıştı bile.

Bir teorisi vardı. Tüm mülkler ipotekliydi. Koruma mıydı? İşler kötüye giderse, adam çantayı ona mı bırakacaktı?

Bunu göz önünde bulundurarak, evi gözetleme emri verdi. Cohen ayrıldıysa, nereye gittiğini bilmek istiyordu.

Roarke çalışmaya devam ederken, "Jones ile olan ortaklığı bir şirkete kadar uzanıyor," dedi. "CoJo Corp. Kiraları bankaya yatırmak, bakım, vergi ve sigortayı ödemek için kullanıyorlar. Hepsi çok standart, her biri her ay bir yüzde alıyor - her durumda rapor ettikleri kadar."

Eve kapıdan geçerken, "Sende bundan daha fazlası var," dedi.

"Buldum. Eve gelene kadar geçen sürede şimdiden iki gömülü hesap buldum, hem de taşınabilir bir cihazda. Yazık oldu, çünkü kayıtsızlarla oynamak biraz eğlenceli olabilirdi. Bu işte zahmete girecek kadar iyi değil."

"Ya da zahmet etmenize gerek kalmayacak kadar iyisiniz."

Arabadan indiklerinde, adam kaputun altından geçip kadının iki elini tuttu. "Keşke bilmeseydim, kesinlikle, bizim kağıtlarımızı okumadan imzalıyorsun."

"Onlara tarama yapıyorum." Bazen. "Eğer bana kazık attıysan, ben bir polisim. Belli etmeden sana nasıl ödeteceğimi bilirim. Mesela, şarabını uyuşturup, sana bir bebek bezi ve külot giydirip, seni ofisine götürüp görüntüyü küresel olarak yayınladığım gibi."

"Bunu biraz düşünmüşsünüz."

"Sadece boş zamanlarımda." Kendi ellerini çekip adamın yanaklarına koymadan önce adamın ellerini sıktı. "Sonuç olarak? Sevdiği bir adama güvenmekle hata yapmadı, çünkü bu aşk olmalıydı. Adam zengin, yakışıklı ya da güçlü değil. Sadece yanlış adamı seviyor. Ben sevmiyorum."

"Pekâlâ," diye mırıldandı, sonra eğilip yumuşak, yavaş ve tatlı bir öpücükle onun ağzını aldı.

"Boxerlarınızın içini biyolojik bir maddeyle kaplayarak işlerinizde çıban çıkmasına neden olduğum bir tane var."

Bu onu irkiltti. "Tanrım, belli ki çok fazla boş vaktin var."

Adam ön kapıyı açarken, "Elimde koca bir liste var," dedi. Summerset'e parmağıyla işaret ederek, "Onun için de," diye ekledi.

Summerset sadece kaşlarını kaldırdı. "Bir kez daha gözle görülür bir yaralanma yok. Bir seri yakalamış gibi görünüyoruz."

"Onun için kışındaki sopayı ameliyatla aldırıyorum ve o olmadan tüm vücudu bir hortlak birikintisine dönüşüyor."

Paltosunu tırabzanın üzerine fırlattı. "Onu yeniden canlandırmak için iltihaplı çıbanlarla çok meşgul olacaksın."

Eve peşinde kediyle yukarı çıkarken Roarke Summerset'e, "Sorma," dedi.

Onun peşinden yukarı çıktı.

"Bunun üzerine bir otuz daha istiyorum," dedi ona. "Ve sen de tahtanı kurmak isteyeceksin."

"Otuz iyidir."

Yönetim kuruluyla ilgilendi. İki cinayet diye düşündü ve ikisinde de evindeki ofisinde beş dakika bile geçirmemişti. Bu şimdi değışti.

Komuta merkezinde oturmuş, Cohen/Vinn görüşmesiyle ilgili notlar yazıyordu. Roarke içeri girdiğinde parmağıyla havada bir daire çizdi. "Bir beşliğe daha ihtiyacım var."

"Ve bir yemek."

Mutfağa doğru yürüdü ve seçenekleri değerlendirdi. Kadın sözlerini bitirdiğinde masada kubbeli tabaklar ve bir şişe şarap vardı.

"Vinn'in yaptığı gibi kimin nasıl öldüğünü hiç sormadığını biliyorsun."

"Fark ettim." Roarke şarabı doldurdu, kubbeleri kaldırdı.

"Çünkü o da bu işin bir parçasıydı, duymuştu ve/veya Jones ziyaretimizden sonra bazı hukuki tavsiyeler almak için onunla temasa geçti." Oturdu,

Patates püresine -onun görüşüne göre- çok fazla tuz ve tereyağı eklemişti.

"Yine, yukarıdakilerin hepsi olabilir."

"Olabilir." Patateslerin tadına baktı, iyi olduklarını düşündü ve domuz madalyonundan bir dilim kesti. "Asıl soru şu: Ne kadar zaman ve nerede yapacağı - olup olmayacağı değil."

"Size vergi kaçakçılığı verebilirim." "Şimdiden mi?"

Roarke şarabını inceledi, yudumladı. "Bu sefer ödeme istediğim için pişmanım. Ama olan oldu. Paravan şirketler, o kadar ince ki bir düşünceyle onları kırabilirdim. Altı hesabından bazılarına erişmek için sahte kimlik kullanacak."

"Altı mı?"

"Yasal olanları ya da Jones ile olanları saymıyorum. Eldena'nın imkanları dahilinde yaşamayı bildiği ve bildirdikleri vergileri dikkatlice beyan ettiği için ona biraz kredi vereceğim. Bildirmediği şey çok daha fazla. Her ikisinin de gösterdiğinden daha fazla kira - ki bu da Jones'u vergi kaçırmakla vb. suçlayabileceğiniz anlamına geliyor. Ayrıca konutun da sahibi ve diğer birimlerden ve Eldena'dan çok iyi kira alıyor."

"İçimde bir his var. Bunun üzerinde de onun adı var mı?"

"Öyle. Jones'un ki değil, o yüzden onu ayrı tutuyor. O da diğerleri gibi ipotekli. Cohen'in kredileri çevirmek için onun gelirine ihtiyacı vardı. Kira masrafları fazlasıyla karşılıyor, o da kârı bankaya yatırıyor. Piç herif kadının gelirinin çoğunu alıyor - ki sanırım ona kira ve benzeri ödemeler için olduğunu söylüyor. Onu da bankaya yatırıyor. Size kesin rakamlar vereceğim ama şimdilik çok iyi durumda olduğunu söyleyebiliriz."

Onun için sık sık yaptığı gibi, Eve bir akşam yemeği ekmeğini ikiye böldü ve ona bir pay verdi.

"Tamam, dolandırıcılık ve vergi kaçakçılığı, iyi bir başlangıç ve ondan başka bir şey koparmak için mükemmel bir yol. Ben satın alacağım."

Jones ile bir müşterisi aracılığıyla bağlantı kurmuş. Ama emlak işlerinden daha fazlasını biliyor. Cinayetleri sormalıydı, en azından birkaç cinayet konusunda şok olmuş gibi görünmeye çalışmalıydı."

İkisinin de bunu hak ettiğini düşündüğü için Roarke kadehlerini doldurdu. "Sistemi ve hesaplarını bu kadar kolay ortaya çıkardıktan sonra, pek de zeki olmadığını söylemeliyim. Kendini arkadaşlarımla benim sevimli bir hödük olarak gördüğümüz biri olarak görüyor. Sessizlerden bir adım önde olan biri. Ama o bir beceriksiz. Her şeyi ayarlayacak kadar zeki ya da açgözlü ama bunu iyi yapacak kadar zeki değil. Ve kendini Jones gibi birine mi bağlıyor?"

Bu beceriksizlik karşısında şaşkına dönen Roarke bir yudum daha şarap içtikten sonra başını salladı. "Şiddet yanlısı bir gangster zaten yetkililer tarafından biliniyor. Jones o yetkililerle ters düşüyor, onlar da araştırmaya başlıyor -ki gerçekten de öyle oldu- ve Cohen içkiye düşüyor. Lanet olası ahmak."

Eve yemek yerken onu inceledi. "Gerçekten kırgınsın. Çok kolay olduğu için mi, yeterince eğlenceli olmadığı için mi?"

"Bu küçük bir hayal kırıklığı ama hayır. Eldena Vinn. Onu kullandı, ondan çaldı ve tüm bunları yaparken başını okşayıp ona her şeyi halledeceğini söyledi. Birine sevdiği birinin öldüğünü söylemekle aynı şey değil, neredeyse aynı şey değil, ama Eve, dünyası o anda ve orada parçalandı. Bunu görebiliyordun. Yıkıldı çünkü banka hesaplarına onu seven bir kadından daha fazla değer veriyordu."

"Bilmesi daha iyi," dedi Eve basitçe. "Şimdi bu konuda ne yapacağını göreceğiz. Ziyaret gününde ona bir pasta götürüp gülümsediğini ya da bir evlilik için hazırlandığını göremiyorum. Bu arada, o sevimli olmayan bir hödük - ki bu hiçbir dilde bir anlam ifade etmiyor - kanayan bir ahmak, adi, barodan atılmış bir avukat. Ama cinayete suç ortağı mı?"

"Kendine mi yoksa bana mı soruyorsun?"

"İkisi de olabilir. Seninle başlayalım."

Roarke yemek yerken bunu düşündü. "Adam küçük çaplı bir dolandırıcı, kolay bir hedef için uzun bir dolandırıcılık yapıyor - çünkü kadın onu önemsiyor, ona güveniyor, bu kolay. Bir parçası bu dolandırıcılığa inanıyor, her şeyi hallediyor."

Arkasına yaslandı, şarabı işaret etti. "Genç ve çekici bir kadının ona aşık olması ve yine Jones gibi biriyle temas kurması, benim gördüğüm kadarıyla şansının yaver gitmesi. Her birine ondan istedikleri ya da ihtiyaç duydukları şeyi veriyor."

"Hangisi?"

"Kadın için, adam özenli, çekici, ona küçük, düşünceli hediyeler alıyor, bahse girerim, ona kendini özel hissettiriyor. Bu arada onun geleceğe dair umutlarıyla oynuyor. Eğer kadın onu şimdi -duygusal ve finansal olarak- destekleyebilirse, adam da ona istediği her şeyi verecektir. Elbette bunu istemekten nefret eder, ona böyle bir yük yüklemekten nefret eder. Ona layık değil."

"Bu da onu yine özel hissettiriyor. Onu değerli olduğunu kanıtlama pozisyonuna sokar."

"Muhtemelen Mira'nın neden bu tuzağa düştüğüne dair bir soru ama her şeye rağmen düştü. Jones'la birlikte, o profesyonel. Akıllı adam, avukat. Barodan atılmış ama bu sadece teknik bir ayrıntı ve ona avantaj sağlıyor. İçeriği ve dışarıyı, arka kapıları, bel altını biliyor. Ve eğer çetesinden birinin küçük bir yasal sorunu olursa, devreye girip tavsiyelerde bulunabiliyor. Jones'a bir şeylere sahip olmanın, bu mülklere bakmanın ve "Bu benim" diye düşünmenin bir yolunu veriyor. Bu güçlü bir şey, benden alın."

Eve, Roarke'a bir şeyler zıplatmanın asla başarısız olmadığını düşündü.

Çünkü gerçekten de her şeyin iç yüzünü biliyordu.

"Bu sadece Cohen'i eylemin bir yüzdesinden kesmek değil - bu iş" dedi. "Bu yine güven meselesi. Bir avukatı var, bağlantıları olan, ara sıra ona yardım eden ve paranın nerede olduğu konusunda titiz olmayan bir avukat."

yüzde geliyor. Cohen de işin içinde ve bu da güven oluşturunuyor. Ben düşersem, sen de düşersin."

"Yine Mira'ya danışacağım ama bu Jones'un güveneceği türden bir bağ olmaz mı? Kârı ve somut binaları da ekleyin. Jones, Cohen'e söylediklerinin avukat-müvekkil gizliliği kapsamında olduğuna inanabilir."

"Beni şaşırtmaz. Beni de şaşırtmadı, aynı sayfadayız. Cohen cinayetleri biliyor. Olaydan önce ya da sonra suç ortağı olup olmadığı henüz belirlenmedi."

Ve çok iyi karar verirdi.

"Bana o kesin rakamları ne kadar sürede verebilirsin?" "Uzun sürmez."

"Ve bana arama emri çıkartacak şekilde bir araya getirin." Şimdi kaşları kalkmıştı. "Ne gibi? Rapor gibi mi?"

"O kadar resmi değil, sadece Reo'ya gönderebilmem için açık, böylece bir yargıcı pompalayabilir." Gülümsedi. "Sana bir borcum olacak."

"Bir dahaki sefere daha dikkatli toplayacağım. Aslında, bu konuda serbest geçiş. O piçi becermek istediğimi söyledim, işte bu tatmin edici."

Telsizi sinyal verdiğinde, "Bu düşünceni unutma," dedi. "Dallas."

"Efendim, Memur Trace. Cohen az önce küçük bir bavulla evden ayrıldı. Bir Rapid'e bindi. Takip ediyoruz."

"Onu takip edin, memur bey. Nereye indiğini bana bildirin." "Emredersiniz, efendim."

Roarke, kadın telefonu kapattığında, "Ona gitme belgelerini verdi," diye düşündü. "Aferin ona."

"Bu da ne demek oluyor? Yürümek için kim belgeye ihtiyaç duyar ki? Ama o harekete geçti, biz de aynısını yapmalıyız. Reo'yu arayıp arama emri için sağlam veriler gönderdiğinizi bildireceğim."

"Tamam o zaman." Ayağa kalktı, sonra kaşlarını çattı. "Sanırım birini kovmak gibi bir şey olmalı. Pembe fiş gibi bir şey. Bilirsiniz, işiniz bitti, yürümeye başlayın."

"O zaman neden kağıtlar?" diye ısrar etti. "Pembe fiş -ki kimse gerçek bir pembe fiş almaz- bir kâğıttır, kâğıt değil. Yani yürüyen bir kâğıt. Neden ona çekip gitmesini söylediğini söylemiyor? Bu da işe yaramaz çünkü taksiye binmiş."

İş için ikinci bir kadeh şarap istediğine karar verdi, bir tane doldurdu ve ona gülümsedi. "Sana tapıyorum, Eve."

"Evet, evet, yürümeye başla."

13

Cohen fazla uzağa gitmemiş. Evden yaklaşık on blok ötede bir otele yerleşmiş.

Eve, pembe yürüyüş kağıdını alıp bir Rapid'de yürüyüşe çıktığını düşündü.

Şimdi çarkların dönmesini beklemek zorundaydı. Roarke'tan Reo'ya, Reo'dan yargıca, sonra tekrar ona.

Kahve aldı, botlarını kaldırarak oturdu ve tahtayı inceledi. En basit teori:

Pickering bir yerde hata yaptı ve muhbirlik durumu sızdı. Sadece çeteden ayrılmakla kalmadı, sadece çete dövmesini sildirmekle, dandik toplantılara gitmekle, boktan bir işte çalışmakla kalmadı, aynı zamanda kendi kardeşlerini polislere ispiyonladı.

Bu çok sinir bozucu.

Duruşma, dayak ve boğaz kesme yerine Jones başka bir yol seçer. Çocukluktan beri arkadaş olan Pickering'in ailesine ihanet etmesi liderlik açısından kötü görünmektedir. Duff'a ona tuzak kurmasını söyler ve aşırı doz sahnelemesi için üç genç alt düzey ya da özentici kişiyi görevlendirir. Aşağılama için OD.

Sen beni küçük düşürürsen, ben de seni ölümüne küçük düşürürüm.

Bunu görebiliyordu. Jones'a kurnazlığı için daha fazla kredi verirdi ama bunu görebiliyordu.

Duff. Belki sızlanıyor ya da taleplerde bulunuyor. Belki birine söylemek için sesler çıkarır. Onu dışarı çıkarmak zorundayız. Aynı üç katil, ve onlara onunla eğlenmeleri için izin ver.

Bunu görmek daha zor, öldürme yerindeki stratejiyi görmek daha zor, ama oynayabilir.

İçine sinmemiştir.

"Sen değilsen, kim?" diye merak etti. Ve gözlerini, düşüncelerini Kenneth "Bolt" Jorgenson'a dikti.

Bunun kolay olduğunu düşündü.

Çocukluğundan beri şiddet suçlusu olan ve babası şiddet içermeyen suçlardan dolayı hapse giren ve aile istikrarını ortadan kaldıran biri.

Bir dakika, diye düşündü Eve volta atarken, tüm avantajlara sahip zengin bir çocuksun. Güzel kazılar, güzel ipler. İstedğin zaman okulu asıyorsun, istediğin kişiye zorbalık yapıyorsun.

Sonra bam, baban bir kafeste, annen iş arıyor. Artık zengin çocuk yok çünkü ailen berbat.

Eve, Jorgenson'un fotoğrafına geri döndü ve evet, fotoğrafın tam içine oturduğunu fark etti.

Bangers'la birlikte yeni bir aile bulur, kendi zevkine daha uygun bir aile. Başını belaya sokar, gerçekten belaya ama bu hoşuna gider. Belayı seviyor.

Sonra kendi annesine fiziksel olarak saldırıyor ve kız kardeşinden dayak yiyor. Bu acıtmış olmalı.

Jones'un altında teğmenliğe kadar yükseldi, diye düşündü. Ama daha fazlasını istiyor. Belki de -Mira bölgesi- hâlâ babasının kaybettiği statüyü arıyordu.

Ve onun için daha da kötüsü, Duff'la seks karşılığında flopunda bir yer takas ediyordu.

Roarke tekrar içeri girdi. "Verileri Reo'ya gönderdim, yani benim işim bitti. Yine de Merkez'e Cohen'le boks yapmaya gidekseniz, izlemeyi çok isterim."

"İstiyorum ama geceyi terleyerek geçirmesine izin vermek daha akıllıca. Arama emri çıktığında ve ben onu alıp götürdüğümde, kayıt altına aldığımda kefalet duruşması için çok geç olacak. Böylece porno izleyip oteldeki AC'yi yağmalamak ve kendine acımak yerine, nezarethanede oturup kendine acıyacak ve benim ne kadar bildiğimi anlamaya çalışacak."

"Hesaplarında dört milyondan biraz az parası var. Buna gayrimenkulde biriken sermaye dahil değil."

Eve başını salladı. "Onun için iyi değil. Haksız kazanç. Avukat ya da kefalet için bu paradan yararlanamaz. Ya da neyin yasal olup neyin olmadığını anlamak zaman alacaktır, bu yüzden sıkışıp kalacaktır."

"Jones olduğunu sanmıyorum," diye devam etti. "O sadece uymuyor. Jorgenson'dan daha çok hoşlanıyorum çünkü o uyuyor. Ama Jones değilse, Cohen nasıl oynuyor? Çünkü o da bir şeyler biliyordu."

Onun beyninin döndüğünü görebiliyordu. "Hadi biraz yürüyelim."

"Bir ne?"

"Bir yürüyüş, kağıt gerektirmeyen bir yürüyüş. Hava serin ama yine de güzel bir akşam."

Kaşlarını çatarak pencereye doğru baktı. "Karanlık." "Bu yüzden ışıklarımız var. Biraz yürümek kafanı dağıtacaktır."

"Arama emrini bekliyorum-"

"Telsizini al. Dışarı çıkalım, bakalım gölette ne yapmışlar."

Telsizi, rozeti ve silahı zaten vardı ama bu karanlıkta dışarı çıkıp dolaşmasını açıklamıyordu. "Yerdeki bir deliğe bakmak için karanlıkta dışarıda yürümek mi istiyorsun?"

"Biliyorum, evet." Roarke onu tahtadan ve düşüncelerinden birkaç dakikalığına uzaklaştırmak için elini tuttu. "Ne de olsa bu bizim yerdeki deliğimiz."

Çoğunlukla daireler çizerek düşündüğü için, onun kendisini ofisten çıkarıp aşağıya indirmesine izin verdi.

Paltosunu dolaptan çıkardı.

"Sabah bıraktığım yere geri koyacakken neden bunu asıyor?"

"Düzenli bir ruhu var."

"Summerset'in bir ruhu mu var?"

Roarke parmağıyla çenesindeki çukura bir fiske vurduktan sonra kendi ceketini aldı. "Yan taraftan çıkacağız."

Evin zilyon tane odası ve kolayca üç zilyon tane kapısı vardı. Onun mutfağa doğru gitmesine izin verdi, sonra cam duvarlı, rahat kanepeli ve küçük kapalı bahçeli sabah odası dediğini bildiği yerden sola döndü.

Durdu, işaret etti. "Bunlar misket limonu mu?"

"Sanırım bunlar limon, biraz daha olgunlaşmaları gerekiyor." "Evdeki ağaçta limon yetiştiriyorsun."

"New York kışlarına iyi dayanacaklarından şüpheliyim."

Dışarıdaki alanın tüm ihtişamıyla aydınlatıldığı cam duvardaki cam kapıyı açtı.

"Muhtemelen burayı Mars'tan bile görebilirsiniz."

Tekrar elini tuttu. "Akşam yemeğinden önce kontrol etmeyi umuyordum ama suçlular olacak."

Tamam, fena değildi. Serindi ama soğuk değildi ve henüz çıplak olan ağaçların arasından süzülen ışıklar her şeyi büyüleyici bir rahatlamaya sürüklüyordu. Tepedeki ince bulutlar yarım dilim ayın üzerinde çırpınıyordu ve şehrin sesleri, aslında sadece bir mırıltı, ona tuhaf bir taşra ormanında yürümediğini garanti ediyordu.

"İlk satın aldığınız yer neresiydi? Gayrimenkul."

"Dublin'de küçük, köhne bir otel. Gerçekten de bir fare kapanı ve arkadaşlarımla yaksam daha iyi olacağını söylediği bir yer. Ama ben istedim. Kemiklerini görebiliyordum," diye ekledi yürürken. "Ve biraz özen, düşünce ve hatırı sayılır bir yatırımla ne olabileceğini."

"Bunu nasıl karşılayabildin?"

"Peki şimdi." Onun saçlarını öptü. "Bir inci kolye çaldım - küçük bir yakut tokası olan üç telli. Sonra feribotla Liverpool'a, tanıdığım birine gittim ve onları rehin verdim. Satın almak için yeterliydi ama rehabilitasyon için değil."

"İnciler."

"Ve oldukça da güzeller," diye hatırlıyor. "Summerset'i araziye görmeye götürdüm ve ona ne yapmak istediğimi söyledim. O da geri kalanı için kredi aldı. Ve sekiz ay içinde, kişisel hizmet arayan turistlere pazarladığımız küçük, zarif bir otel olan Green'i açtık."

"Kaç yaşındaydın?"

"Aşağı yukarı on altı yaşındaydım. Birkaç yıl içinde ona borcumu geri ödeyecek kadar para kazandım ama o bunu kabul etmedi. Bu yüzden birlikte sahibiyiz."

"Hâlâ mı?"

Işıkların parıltısında, ona bakarken gözleri çarpıcı bir maviye çarptı. "Aldığım ve sattığım her ne varsa, sadece bir tane ilk var. İlk kez içinden geçtiğimde, rutubetli duvarları ve kırık pencereleriyle benim olduğunda, bu bir keşifti. Bir şey bana aitti ve onunla ilgilenebilirdim. Onu daha fazla bir şeye dönüştürebilirdim."

"Yine de incileri çaldın."

"Ve onları çok iyi bir şekilde kullan. Ah, işte burada. Yerdeki deliğimiz."

Yaklaşık yirmi metre çapında oval bir çukur ve yakınına park etmiş kaslı kepçeyi gördü. Onunla birlikte çukura doğru ilerleyerek aşağıya baktı. Belki on fit derinliğinde.

"Buraya bir sürü ceset gömebilirsiniz."

"Onun yerine nilüferleri deneyelim." Bir kolunu ona doladı. "Yürüyüş için zamanımız olduğunda bundan keyif alacağımızı düşünüyorum."

"O kadar toprağı ne yaptılar?"

"Başka projeler için çekip götürdüm. Bu da bana Nebraska projesinin bitmek üzere olduğunu hatırlattı. Size güncel resimleri göstermem gerekecek."

Onu çevirdi, öptü. "Ve bunun için hiç inci çalmadım."

"Ama hâlâ fare deliği satın alıyorsunuz."

"Eğlencesi de bu zaten." Onu tekrar öptü. Kız ona sarılmak için kollarını kaldırdığında, 'bağlantı' sinyal verdi.

Geri itti, çıkardı. "Reo. Aldın mı?"

Arama emrini aldı, diye düşündü Roarke, Reo'yla birlikte volta atıp onaylarcasına yürürken.

Yarım kulakla dinledi, göletin gelecek yıllarda nasıl olacağını hayal ederken, Cohen'in üzerinde oturan üniformalıya emirler yağdırmak için 'link'ten telsize geçti.

Nilüferler ve dalları suya doğru uzanan bir tür çiçekli sarmaşık. Oturmak için bir bank. Dönerek gece gökyüzünde yükselen evi inceledi. On altı yaşındaki bir çocuğun hüzünlü, hırpalanmış eski bir binada yürürken, bu binanın kendisine ait olduğunu bildiğinde nasıl hissettiğini hatırladı.

Ve adamın New York'ta yaptığı eve ilk kez girdiğinde, evin kendisine ait olduğunu bildiğinde neler hissettiğini.

Bu hiçbir şeydi, diye düşündü, polisiyle aynı evi, aynı hayatı paylaştığı şu ana kıyasla. Onun kendisine, kendisinin de ona ait olduğunu biliyordu.

"Onu alıyorlar."

Sonra ona baktı ve o sabit polis gözlerine. "Bana, incileri çalan o çocuğa ve daha öncesine ve sonrasına elini sürebilecek bir polis yoktu. Yumruklar ve botlar, ama beni bir kafese koyamadılar. Ve merak ediyorum, sen ve ben daha önce yollarımızı kesiştirseydik, o zaman kim kazanırdı?"

"Adalet, as. Bunun için senin peşini bırakmazdım."

Sonuna kadar onun peşinden gideceğine şüphe yoktu. Ona nasıl tapmazdı?

"Ne olursa olsun ben sana aşık olurdum, sen de bana." Ona doğru ilerledi, onu sardı. "Öyle olması gerekiyordu."

"Öyle hissediyorum. Yani . . . Sana bir pasta ve bir gülümseme getirirdim."

Gülerek onun saçlarını tekrar öptü. "Güzel bir yürüyüş oldu ve burası da güzel bir delik. Şimdi işe dönüyoruz, değil mi?"

"Peabody'yi güncellemem gerekiyor. Sabah Cohen'e başlamak istiyorum. Gözaltına alındığında üniformalılardan teyit almak istiyorum."

"Dediğim gibi." Elini tuttu ve eve doğru yürümeye başladı. "Çalışmak için."

* * *

Erken ve yalnız uyandı. Şey, yalnız değil, diye düşündü sersemlemiş bir halde, kedi sırtının küçük kısmına kıvrılmıştı. Beyninin uyanmasını beklerken, yatağın Utah büyüklüğüne yaklaştığı ve kendisinin rutin olarak Roarke ile kedinin arasında sıkışıp kaldığı gerçeğini düşündü.

Garip bir şekilde, o da bunu sorun etmedi.

Beyni çoğunlukla uyanık olduğu için yataktan çıkmayı tercih etti. Önce kahvesini içti; şortunu, atletini ve koşu ayakkabılarını giyerken kahvesini de yudumladı.

Cohen'i kutuya çekmeden önce iyice terlemek istiyordu, bu yüzden asansöre binip doğrudan spor salonuna indi.

Koşusu için tropikal bir program yaptı, ancak düz sahil yerine tepelik bir araziye seçti. İlk yarım milde baldırları uyandı ve sızlanmaya başladı, bu yüzden şikayetleri kesilene kadar hızını sabit tuttu.

İkinci kilometrede kendini bir çeşit yağmur ormanına doğru bir tepeye doğru iterken terlemeye başladı. Yoğun, nemli havada,

Bitki örtüsü yeşile büründü ve rengârenk çiçekler yolunun kenarında coştı.

Ona biraz ürkütücü geldiği için hızını artırdı. Üçüncü kilometreyi tamamladığında, bir uçurumdan aşağı püsküren ve kendini akan mavi bir nehre bırakan bir şelalenin dibine geldi. Kanat açıklığı bir maxibus kadar geniş olan beyaz bir kuş aşağı süzüldü, suyu sıyırdı. Ve uzun, keskin gagasında çırpınan bir balıkla yukarı çıktı.

Gözlerindeki bakışın kesinlikle cinayete yönelik olduğuna karar verince koşmaya devam etti. Ve memnuniyet kadar rahatlamayla, kıvrılan beyaz kumsalı ve aşağıdaki dalgalı dalgaları gördü.

Suyun şırıltısını geride bırakarak hedefine yöneldi, tepesinde çiçekler kadar parlak kuşlar uçuşurken sabit bir hız tutturdu. Sonra tepelerdeki bitki örtüsü gibi damlayan sahile ulaşmak için son yarım mil boyunca dümdüz koştu.

Yavaşladı, kalp atış hızı tekrar düzleşene kadar hafifçe koştu, su içerken yürüyüşe geri döndü.

Tatmin olduktan sonra on beş dakika ağırlık çalıştı, gerindi ve Roarke'ın kapalı yağmur ormanı versiyonundan geçerek havuza gitti. Soyunup havuza daldı.

Birkaç tembel turdan sonra, Cohen ve bağlantıları hakkında düşünmek için yüzmeye başladı. Otel odasının kapısını açmayı reddetmesine rağmen tutuklanmaya direnmemişti. Memurlar içeri girdikten sonra -Memur Trace'e göre- sivil haklarından, NYPSPD'ye ve tek tek memurlara, hatta otele karşı dava açmaktan bahsetmişti.

Merkeze, kayıt işlemlerine ve nezarethaneye kadar her yerde -onun deyimiyle- söylenmişti.

Ve oralarda bir yerde, kendisini bırakması için kayıt memuruna bilekliğini ve iki yüz dolar nakit para teklif etmişti.

Bu yüzden rüşvete teşebbüs suçlaması da cezayı hafifletmek için eklenmiştir.

Tek bir bağlantı kurmasına izin verilmişti. Ve raporda kiminle temasa geçtiği belirtilmemişti. Bu yüzden

ciyıklama ve sızlanmanın yanı sıra biraz da hüngür hüngür ağlıyordu.

Vinn'e para yatırıp yardım etmesi için yalvarmıştı. Bir adam avukatını etiketledikten sonra zırlamaz.

Bu da onu -Memur Trace'in deyimiyile- zayıf bir kız kardeş yapıyordu. Zayıf kız kardeşleri kahvaltı niyetine yerd.

Dört gözle bekleyerek dışarı çıktı, kurulandı. Ve bornozuna sarınarak Roarke'ın kahve hazırladığı yatak odasına geri döndü.

"Erken kalkmışsın," diye yorum yaptı.

"Senin kadar erken değil, ama o zaman sadece egzersiz yapmak istiyordum, küresel hakimiyet değil." Adamın uzattığı kahveyi aldı. "Katil kuşların ve küçük memelileri yiyormuş gibi görünen bitkilerin olduğu bir ormanlık dağ sahilinde yaklaşık beş mil yaptım. Muhtemelen bu yüzden beş mili yaklaşık kırk beş dakikada tamamladım."

"Bunu da hallettiğinize göre kahvaltıya hazır olmalısınız."

"Önce hızlı bir duş."

Dışarı çıktığında waffle, meyve ve pastırma olmayan ama bir çeşit jambon olan pastırmayı gördü. Ve güzeldi.

"Sanırım Cohen için hazırsın," dedi kadın waffle'ları boğma işine devam ederken.

"Whitney'le hızlı bir görüşmeye ihtiyacım var. Vergi meselesi federal bir mesele, ama onlar onu tokatlamadan önce onu vurmak istiyorum. Ayrıca tüm e-oyuncaklarına el koyacaklar, o yüzden önce onlara bakmak istiyorum."

Roarke, "Whitney ile Holo," diye önerdi, "o zaman Central ve Cohen'e giderken ilk atışı yapabilirsin."

"Huh."

"Daha iyi zaman yönetimi."

Kendi kendine, komuta merkezindeki holo özelliğine alışık olmadığı için bunu düşünmediğini söyledi.

"Öyle." Ayağa kalktı, şifonyerden linkini aldı ve mesaj göndermekle meşgul oldu. "Peabody benimle rezidansta buluşabilir, McNab'i de getir. Feeney ile anlaşabilir. O bir zaman belirler belirlemez Whitney'le buradan bağlantı kurabilirim. Whitney federallerle temasa geçip her şeyi ortaya dökmeye başladığında ben zaten elektronik eşyaları ve diğer her şeyi karıştırmış olurum. Artı, Cohen'den önce davranırım."

Sözlerini bitirirken başını kaldırdı. "İşte bu yüzden küresel hakimiyet sizin hedefleriniz arasında."

Sadece gülümsedi. "Holo özelliğini çalıştırmak için yardıma ihtiyacın var mı?"

"Neden yapayım ki? Bir yolunu bulabilirim-Evet."

Neden mücadele edeyim ki? Tekrar oturdu, waffle'ların peşinden gitti. "Teşekkürler." "Bir şey değil."

"Kedi nerede?" diye merak etti. "Tabakta jambon var ve gizlice gelip onu çalmaya çalışmıyor."

"Bizim için erken bir başlangıç. Sanırım Summerset'te karnını doyurmaya çalışıyordur. Buradaki şansını kaçırdığı için hayal kırıklığına uğrayacaktır. Eldena'yı arayıp geleceğini haber verir misin?"

"Fikrini değiştirmesi ve Cohen'e karşı yumuşaması riskine girmenin anlamı yok. Kızgın ama insanlar kızgınlığı atlatır. Cohen'i kutuya koyduğumda hâlâ izlemek istiyor musun?"

"Onu ne zaman görüşmeye getireceğinizi bana bildirin, ben de halledip halledemeyeceğime bakayım."

"Yeterince iyi."

Kahvaltısını bitirdi, gardırobuna bakmak için dolabına girdi.

Bahar şakası olsun ya da olmasın, sert görünmek istiyordu ve bu da ona siyahı çağırıyordu. Siyah pantolon, siyah tişört, ince deriden siyah ceket çünkü deri, doğru giyildiğinde anlamlıydı.

Siyah botlar ve çatık kaşlar da eklenince, işte oldu.

Silah kayışını takmak için dışarı çıktığında Roarke kaşlarını kaldırdı. "Öldürmek için gidiyoruz, değil mi?"

"Aynen öyle." Bağlantısını aldı ve Whitney'den gelen mesajı okudu. "On dakika. Kahretsin."

"Daha çok zaman var." Ayağa kalktı ve onunla birlikte ofisine gitti. "Sanırım ayakta durmak isteyeceksiniz."

"Evet."

"Nerede?"

"Ah . .

."

"Odanın kendisinden ziyade komuta merkeziniz arkanızdayken. Çalışma modu. Açık operasyonlar düzenleyin. Bunu yapabilirim, evet, ama kendiniz yaparsanız daha iyi yapışır."

"Evet, evet. Dallas, açık operasyonlar."

Merkez yanıp söndü. D ve C ünitesi uğuladı ve ardından sessiz beklemeye geçti.

"Whitney'nin hâlâ evde olduğunu varsayıyorum?" "Evet, daha erken."

"O zaman holo seçeneğini sipariş etmeniz, ne zaman başlamasını istediğinizi ve bağlantının nerede olmasını istediğinizi belirtmeniz gerekiyor."

Bunu yapabilirdi ve yaptı da.

"Pekala o zaman, son olarak o senin amirin olduğu için, Whitney'den gelecek bağlantıyı beklemesini ve sonra devam etmesini söyle. Eğer diğerlerini de dahil ediyorsanız, sadece isimleri, yerleri ve onları ne zaman getirmek istediğinizi listelersiniz."

"Tamamdır. Whitney'den bağlantı için bekleyin, Komutan Jack, sonra da sanal iletişime geçin."

"Aferin." Yüzünü avucunun içine aldı ve onu öptü. "Elektroniği düşman yerine bir araç olarak görseydin, daha kolay bir zaman geçirirdin."

"Onlar araçtır ve düşmandır."

"Peki o zaman, savaşta yardıma ihtiyacınız olursa ofisimdeyim."

İşiniz bittiğinde, holo seçeneğini devre dışı bırakmasını söyleyin." "Güzel. Teşekkürler."

Tek başına tahtasına doğru yürüdü, uzun uzun inceledi, sonra bilgisayar anons edince yerine geçti.

Whitney'den, Komutan Jack'e bağlantı devam ediyor.

Görüntüsü oluşmuştu, hayat kadar gerçekti. Arduvaz grisi takım elbisesi güçlü ve geniş omuzlarına tam oturuyordu. Koyu renk, sık kırpılmış saçlarının arasından geçen gri, çelik gibi okunuyordu.

"Komutan, benimle bu kadar çabuk görüştüğünüz için minnettarım."

"Vergi kaçakçılığı ve dolandırıcılık suçlamalarıyla karşı karşıya olan gözden düşmüş bir avukatın iki çete cinayetiyle nasıl bağlantılı olduğunu öğrenmek istiyorum, Komiser."

"Bulmak istediğim şey de bu ve federaller devralmadan önce Cohen'le neden görüşmem gerektiği. Raporumda da belirtildiği üzere Cohen ve Jones arasında iş ilişkisinden daha fazlası olduğuna inanıyorum. Ve aslında Cohen'in Jones'un fiili hukuk danışmanı olarak hareket ettiğinden şüpheleniyorum. Bu nedenle cinayetler hakkında bilgi sahibi olabilir."

Ona raporunun yazılı bir kopyasını göndermiş olmasına rağmen, teorisini ortaya koydu.

"Cinayetlerin birbiriyle bağlantılı olduğuna şüphe yok efendim. Cohen'in herhangi bir bilgisi varsa, mevcut suçlamaları ağırlık olarak kullanmak onu çözmeye yardımcı olacaktır. Ayrıca, Banger örgütü hakkında bildikleri, yasadışı ticaretleri, şüpheli kimlik hırsızlığı, koruma racketleri ve diğer suç faaliyetleriyle ilgili eşzamanlı soruşturmalara yardımcı olacaktır."

Whitney, "Onlar bir felaket," dedi. "On yıl öncesine kıyasla nispeten küçük olsalar da yine de bir bela. FBI ile temasa geçip bu bilgiyi ileteceğim. Merkeze vardığımda." Bilek ünitesine dikkatle baktı. "O saatten önce doksan dakikalık bir avantajın var ve muhtemelen Cohen'e hareket etmeden önce bir saat daha var. Bunu en iyi şekilde değerlendir."

"Evet, efendim."

"Vergi kaçakçılığıyla ilgili her türlü veri federal makamlara iletilecektir, Teğmen."

"Kesinlikle efendim. Mümkünse Komutan, Özel Ajan Teasdale iyi bir FBI bağlantısı olabilir."

"Yapardı." Whitney Eve'e hafifçe başını salladı. "Kimildayın," dedi ve gözden kayboldu.

"Tamam o zaman." Arkasını dönmeye başladı, hatırladı. "Neydi o? Siktir. Bekle. Holo seçeneğini devre dışı bırak. Ve operasyonları kapat."

Holo seçeneği devre dışı bırakılıyor.

Merkez kapandı. "O kadar da zor değil," diye mırıldandı ve Roarke'ın ofisine girdi.

"Bir dakika bekle, Peterby." Ona doğru döndüğünde ekranı sessiz maviye dönüştü. "Bitti mi?"

"Evet, gitmeliyim. Yardım için teşekkürler."

"Sorun değil." Ama adam bir parmağını çarpıtınca kadın gözlerini devirdi ve komuta merkezine doğru eğilerek adamın dudaklarını kendi dudaklarıyla buluşturdu.

"Onu terletmeye hazır olduğumda seni etiketleyeceğim."

"İzleyebilmek ve eğlenebilmek için işleri ayarlamaya çalışacağım. Eğer yapamazsam, polisimle ilgilenin ve onun üzgün, havalı kışını tekmeleyin."

"İkisi için de olumlu."

Erken yola çıkması ona sabah trafiğinde avantaj sağladı ve günün araç şansına karar veren tanrılar her neyse, gülümseyerek neredeyse her yeşile denk gelmesini sağladı. Sonuç olarak, Peabody'ye mesaj attığı saatten çok önce Aşağı Doğu Yakası'na varmıştı.

Beklemenin bir anlamı olmadığını gördüğünden, bir yarığa girdi ve serin Mart esintisinde dört yığına doğru birkaç blok yürüdü.

Gizlilik ekranlarının devrede olduğunu fark etti. Büyük olasılıkla Vinn hâlâ uyuyordu. Eve'e göre birini sabah kafeinini almadan ve sağlıklı düşünmeye başlamadan yakalamaktan zarar gelmezdi.

Vızıldadı, bekledi, genç bir tipin, kulaklarını sallayarak güdük bacakları üzerinde tırıs giden üç havlayan köpeği gezdirmesini izledi. Tekrar vızıldadı, daha uzun süre.

Kapı bir aralık açıldı ve bir göz dışarı baktı. Vinn'in kahverengi gözü değil, yeşil ve kan çanağıydı.

"Saatin kaç olduğunu biliyor musun?" Uykudan paslanmış sesi, kan çanağına dönmüş gözlerindeki sıkıntıyla eşleşiyordu.

"Evet." Eve rozetini kaldırdı. "Teğmen Dallas, NYPSD. Giriş ve arama iznim var." Şimdi de çıktısını aldığı kopyayı havaya kaldırdı.

"Dostum, o sik kafalı El'in başına yeterince bela ve kalp ağrısı açmadı mı? Onunla ne için uğraşmak istiyorsun?"

Kapı birkaç santim daha açıldı, böylece Eve uykuda karışmış mavi saçlı, kasıklarının hemen güneyini sıyıran buruşuk bir tişört giyen ve onu bir striptizci olarak tanımlayan kadını inceledi: İŞ DIŞI STRIPTİZCİ

"Sorunlarının ve kalp ağrısının kaynağıyla uğraşmak için buradayım."

"Polis notunu almadın mı, kardeşim? Pislik herif hapiste." "Biliyorum. Onu oraya ben koydum."

Kadın bir elini kalçasına atarak gömleğini tehlikeli bir şekilde kuzeye kaydırды. "Senden daha çok hoşlanıyorum." Kapıyı tamamen açtı ve Eve'i içeri almak için geri çekildi. "El dün gece beni duygusal destek için çağırdı ve buna birkaç şişe şarap da dahildi. Hâlâ dışarıda. Ne arıyorsun?"

"Bulduğumda anlayacağım. Eğer Bayan Vinn, Cohen'le paylaştığı odada uyuyorsa, onu rahatsız etmem gerekecek."

"Kahretsin."

"İsminizi alabilir miyim?"

"Ben mi? Gerçek adım Lisa Killagrew. Sahnede Tequila'yım."

"Bayan Killagrew, Bayan Vinn'e usulüne uygun olarak yetkilendirilmiş bir arama izniyle burada olduğumu bildirirseniz, bu işi mümkün olduğunca çabuk halledebiliriz."

"Avukatını çağırmalı mı?" "Avukat tuttu mu?"

"Evet, Pete'i tuttu. O bir avukat. Bizi birkaç yıl önce kardeşinin bekarlığa veda partisi için tutmuştu. Ne dediğini muhtemelen size söylememem gerektiğini söyledi."

"Leese, kiminle konuşuyorsun?"

Eldena merdivenlerin başında, üzerinde stratejik olarak yerleştirilmiş üç kırmızı kalp bulunan, hava kadar şeffaf, küçük siyah bir gecelikle inanılmaz derecede genç ve solgun görünüyordu.

Gizemli bir dokunuş eklemek için mi? Eve merak etti.

Eve'e bakan Eldena, boğuk bir hıçkırıkla son bulan bir nefes verdi.

"Tanrım, beni tutuklamaya mı geldin?" "Hayır. Tutuklamıyorum."

Gözyaşlarına boğulan Eldena merdivenlere oturdu. "Özür dilerim. Ben bir enkazım."

"Şimdi kes şu ağlamayı." Lisa, Eve'in hayran olduğu sert bir anne tonu kullandı ve Eldena'nın hıçkırıklarını bastırmasını sağladı. "Pete sana her şeyin yoluna gireceğini söylemedi mi?"

"Kendimi çok aptal hissediyorum."

"O zaman aptal olma. Kahveye ihtiyacın var, olan bu. Tanrı biliyor ya, benim var. İster misin?" diye başladı Eve'e dönerek, sonra parmağını havaya kaldırdı. "Kahretsin, Dallas."

Eve midesinin bulandığını hissetti.

"El bana söyledi ama beynim henüz tam olarak çalışmıyor. Ben ve El filmi izlemek için matineye gittik. Kış tekmelemini sevdim. Ben kahve içmeye gidiyorum. El, dün gece ne konuştuğumuzu hatırlıyor musun?"

Eldena burnunu çekerek de olsa sert bir şekilde başını salladı. "Sert, güçlü, acımasız. Şarapla daha kolay oldu," dedi Lisa ona doğru yürürken yarım bir gülümsemeyle.

"Ezilmek istemiyorsan, paspas olma." Eldena'nın omzunu sıvazladıktan sonra Lisa yukarı çıkmaya devam etti.

"Lisa'dan gelmesini istedim. Dün gece çalışmamız gerekiyordu, ama ruh sağlığı molası vereceğimizi söyledi ve

Çok içtik. Ondan önce Sam'i gönderdim. Düşünebilmem için dün gece başka bir yere gitmesi gerektiğini söyledim. Bu konuda büyük bir kavga ettik ama onu gönderdim. Daha sonra Pete - o bir avukat - bunun iyi bir şey olduğunu çünkü mülkiyetin onda dokuz olduğunu söyledi. Ve kilitleri nasıl değiştirmem gerektiğini."

"Daha fazla katılamazdım."

Eldena ayağa kalktı ve Eve'e doğru yürürken elleriyle yüzünü ovaladı. "Bu sabah bir çilingir gelecek. Sam, beni etiketledi ve nasıl tutuklandığını ve yardım etmem gerektiğini söyledi. Kefaletini ödemem için bana ihtiyacı olduğunu söyledi. Ben de ona siktir git dedim."

"Akıllıca sözler."

"Çok kızgındım, şarap içmiştim ve Leese burada kızgın kalmama yardım ediyordu. Pete'i arayayım mı? Saat çok erken."

"Bunu yapabilirsin. Sana söyleyeceğim. . ." Zil sesi duyulunca Eve'in sözleri kesildi. "Bu benim ortağım ve bir e-dedektif olacak."

"Oh Tanrım."

"Arama iznimiz var."

Bir an için gözlerini kapattı, sonra başını salladı ve kapıyı açmaya gitti.

McNab'in gözleri yuvalarından fırladı-Eve, dilinin botlarının üzerine düşmesini engellediği için ona hak verdi.

"Bunlar Dedektif Peabody ve Dedektif McNab," dedi Eve. "Dedektif McNab elektronik cihazlarınıza erişecek. Şifreleriniz varsa, bu size zaman kazandıracaktır."

"Sadece 'link'im ve PPC'm ve koreografi üzerinde çalışmak için kullandığım ayrı bir tabletim var. Şifreli değil. Sam'in şifrelerini bilmiyorum. Özür dilerim."

"Her şey yolunda. Dedektif Peabody, neden Bayan Vinn'le birlikte yukarı çıkıp o giyinirken cihazları almıyorsunuz? Yukarıda bir arkadaşı kahve alıyor."

"Tabii. Bayan Vinn?"

"Tamam, tablet stüdyomda ama geri kalanı üst katta. Sanırım erken olmasına rağmen Pete ile temasa geçmeliyim."

"Devam edin. Dedektif McNab ve ben buradan başlayacağız." "Pekala. Sam'in ofisi mi? Kilitlemiş. Ben de yok

anahtar, kodlar ya da herhangi bir şey."

"Benim bir ustam var." Eve, Peabody Eldena'ya üst kata kadar eşlik edene kadar bekledi. "Eğer ağzının suyu akarsa, Peabody'nin kışını tekmelemesini beklemem."

McNab kasıtlı olarak elinin tersiyle ağzını sildi. Sırtışı kulak memesi boyunca uzanan halkalar kadar parlak ve ışıltılıydı.

"Bakmalısın. Nereden başlamamı istersin?"

"Biz ofisi alacağız." Cohen arka taraftan geldiği için eliyle işaret etti.

McNab hava çizmeleriyle onun yanında hoplaya zıplaya yürüyor, dizlerine kadar uzanan elektrikli mavi paltosu yumurta sarısı torbalarının üzerinde sallanıyordu.

"She-Body beni yakaladı. Adamın cinayetlerle bağlantılı olduğunu anladınız ve şu anda onu dolandırıcılıktan falan yakaladınız."

"Ve bir sürü boktan şey var." Eve stüdyoya doğru baktı - iki aynalı duvar, su şişelerinin bulunduğu bir raf, birkaç rulo havlu ve küçük bir masa.

"Tableti masanın üzerinde. Onu bekleyeceğiz."

Onun yerine kilitli kapıya döndü ve içeri girmeyi başardı.

İş istasyonunda lüks bir D ve C ünitesi, güzel bir sahte deri masa sandalyesi olduğunu belirtti. Ofis kliması, buzdolabı, duvar ekranı. Açık bir kapıdan yarım bir banyo gördü.

McNab, "Adamın ondan çok daha fazla alanı var," diye yorumladı.

"O bir dolandırıcı olduğu kadar bir pislik. Devam et ve
başla.
Önce üst katı alacağım."

14

Merdivenlerde Peabody ile karşılaştı.

"Giyiniyor," dedi Peabody. "Arkadaşı da onunla birlikte."

"Avukatla temasa geçti mi?"

"Önce giyinmek, kahve içmek ve akşamdan kalmalık için bir engelleyici almak istediğini söyledi. Yukarıda iyi büyüklükte bir ana süit, bir takılma odası ve diğeri iki yatak odası, başka bir banyo, mutfak, yemek alanı var. Güzel bir yer."

"Evet. Bunları McNab'a götür. O E'lerle uğraşırken sen de ofisi idare edebilirsin. Devam edelim."

"Hallediyorum."

Eve yukarı çıkmaya devam etti ve takılma odasına göz attı. Boş şarap şişeleri, bardaklar ve Çinlilerden arta kalanlardan, kadınların odayı içki içmek ve duygusal destek için kullandıkları anlaşılıyordu.

İkinci katın geri kalanını dolaştı, son zamanlarda hareketlilik gösteren mutfak dışında her şeyin düzenli olduğunu fark etti.

Kapalı yatak odasının kapısına gidip kapıyı çaldı.

"Evet, içeri gel."

Eldena oturdu -deri pantolon, bol bluz, saçlarını taradı ve kuyruk yaptı- kahve içti ve simidi görmezden geldi

Arkadaşı muhtemelen onu getirmişti.

Lisa eşofmanlarını giymiş ve onunla birlikte oturup kendi simidini yemeye başlamıştı.

"Birazdan Pete'i arayacağım, ama sen git ve arama iznin olduğuna göre her neyse onu ara. Lisa'ya kiranın gelecek hafta ödenmesi gerektiğini söylüyordum - her zaman Sam halleder - ama bunu karşılayacak kadar param var. Sadece nereye göndereceğimi bulmam gerekiyor."

Eve bir dakikasını ayırabileceğine karar verdi. "Eldena, avukatına bu mülkün ipoteğinde Cohen'le birlikte senin de adının olduğunu bildirmelisin."

"Pardon, ne dedin?"

Eldena şaşkın şaşkın bakarken Eve, "Şu anda bu mülkün, bu binanın ortak sahiplerisiniz," diye açıkladı. "Size söyleyebilirim ki, size kira olduğunu söylediği şeyi kişisel kazancı için kullandı. Tıpkı diğer yarıdaki kiracılardan aldığı kirayı da kendi çıkarı için kullandığı gibi. Eğer avukatınız iyiye, burayı sizin için güvence altına alabilir."

Eldena bir elini kaldırdı ve bir kez daha nefes almaya ihtiyacı varmış gibi baktı. "Buranın benim evim olduğunu mu söylüyorsun?"

"Cohen'in bu mülkün ipoteğini sağlamak için sizin gelirinizi ve başvuruda sizin adınızı kullandığını söylüyorum."

"Tanrım, yalancının teki." Ellerin sallayarak odanın içinde dolaşırken ayağa kalktı. "Kulüpte çalışmam gerektiğini söyledi, sadece birkaç ay daha, sonra birkaç ay daha olduğunda, sadece birkaç ay daha dedi. Kirayı ve her şeyi ödemek için. Hayallerimden vazgeçtim çünkü o yalancı orospu çocuğunu seviyordum. Broadway'de Swing'de oynadım, iki kez! Swing'e çıktım ama paraya ihtiyacımız olduğunu söyledi."

Ellerini uzattı, derin bir nefes aldı. "Ama burası benim evim olabilir mi?"

"Avukatınızla konuşun. İpoteği ödeyenin geliriniz olduğunu kanıtlamak yeterince kolay olmalı. Söyle ona."

Elimizden geldiğince ilgili her türlü bilgiyi paylaşmaktan memnuniyet duyacağız."

"Teşekkür ederim." Omuzlarını dikleştirdi. "Lisa, bunu aşağı götürelim, Pete'e verelim ve Teğmen Dallas'ı yapması gerekeni yapması için yalnız bırakalım."

"İşte böyle, El."

Omuzları hâlâ dik olan Eldena Eve'e baktı. "Sam hapse girecek, değil mi?"

"Sanırım buna güvenebilirsiniz."

"Bilmek istiyorum, çünkü şimdi bile bunu yapabileceğine inanamıyorum. Ama o insanların ölümüyle bir ilgisi olup olmadığını bilmek istiyorum. Hadi, Leese."

Lisa ayağa kalktı, Eldena dışarı çıkarken kahve ve simitleri aldı. "Kıçına tekmeyi bas, hem de sertçe."

Niyeti buydu, diye düşündü Eve. Tamamen niyetliydi.

* * *

İkinci katta ilgisini çekecek bir şey bulamadı ve Cohen'in genç sevgilisine kimyasal maddeler kullanmasına şaşırmadı. İşle ilgili çıkarlarını ofisinde kilitli tutuyordu ve McNab bir altın madeni buldu.

"Hepsi burada," dedi ona. "İyi kayıt tutmuş, saklamaya bile çalışmamış. Yani, onu kovduğunda bir silme ya da başka bir şey denediğini düşünebilirsiniz."

"Konuşarak geri dönebileceğini düşündü. Zaten onu dışarı atmadan önce silmeyi denemesi için ona zaman ya da alan verdiğini sanmıyorum. Bu yüzden tekrar içeri girip, girdikten sonra örtbas edebileceği her şeyi örtbas etmeyi düşündü. Adam aptal ve kadının da saf, aptal ve yumuşak olduğunu düşündü.

McNab'e "Her şeyi kopyala," dedi. "Federaller onu kızartacak ama yangını biz başlatacağız."

"Çoktan kopyalandı."

"İyi işti. Hadi gidelim. Buradan çıktığımızda Jones ve/veya Bangers hakkında bulduğunuz her şeyi duymak istiyorum."

Peabody'nin ön koltukta, McNab'in de arkada oturduğu Central'a doğru yola çıktı. "Kahve işini ben yapabilir miyim?" diye sordu.

"Rapor verirken yap."

"İlk olarak, Vinn re Jones'u töhmet altında bırakacak hiçbir şey yok. Ayrıca, tabletine göz atarken söylemek isterim ki, çok iyi." Peabody'nin omzunun üzerinden attığı havalı bakışa sadece sırttı. "Sadece seksi hareketler değil - ki benim dışı vücudumda bunlardan bolca var."

"Yapma," diye uyardı Eve gözleri seğirirken. "Yapma."

"Orada kaydettiği başka şeyler de var. Mesela, bale şeyler ve musluk ve tüm bunlar. Ve o aptal değil. PPC'sinde küçük bir kişisel hesap buldum. Çok fazla değil ama bana öyle geliyor ki bahşış parasının bir kısmını toplayıp kendi yuvasını kurmuş olabilir."

"Harika. Suç teşkil eden davranışlara geçebilir miyiz?"

"Emin olabilirsiniz. Bir takvim tutuyor, randevuları var. Ve Jones ile düzenli toplantılar yapıyor. Ayda bir kez. Bu da yaptığı para yatırma işlemleriyle aynı zamana denk geliyor. Jones'la buluşuyor, para saklıyor."

McNab, "Devam et dediniz," diye ekledi, "ben de devam etmedim, daha çok genel bakış aldım, değil mi? Ve bunun bir parçası da Jones için ürün taşınması. Yasadışıdır."

"Öyle mi?" Eve düşündü.

"Dediğim gibi, iyi kayıtlar. Benim görüşüm? Jones ürünün bir kısmının kaymağını yiyor, Cohen'e veriyor, Cohen de bağlantılarına satıyor ve kârı bölüşüyorlar. Ya da öyle yaptılar."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Son sekiz, dokuz aydır o uç benim gözlüğümde düşüyor." McNab arkadan eliyle kahvesini işaret etti ve biraz içti. "Daha az ürün geçiyor, dolayısıyla Cohen için daha az kâr. Bir müvekkil listesi var -barbar olsun ya da olmasın- ve Jones'u bir müvekkil olarak listeliyor ve kaçaklardan aldığı payı da yasal danışmanlık için aldığı ücretin bir parçası olarak gösteriyor. Yaklaşık altı ay önce Bang-Two adını verdiği bir müvekkil edinmiş ve görünüşe göre

Aynı türden bir anlaşma yapıyor. Daha küçük ama aynı türden bir anlaşma ve bu seferkiyle seks ticaretinden bazılarını çekiyor."

"Pay mı alıyor?" Eve talep etti.

"Sayılır. Nasıl okunuyor?" McNab şimdi koltuğunda doğruldu. "Polisler seks işçilerinden birini tutukluyor, Cohen onların temsilcisi olarak içeri giriyor. Bunu yapmak için akredite bir avukat olması gerekmiyor, temsil edilen kişi öyle olmadığının farkında olduğu sürece. Bir ücret alıyor ve bunu danışmanlık işinin bir parçası olarak listeliyor. Karmaşık bir durum Dallas, ama hepsi kayıtlarında var."

"Pickering'den hiç bahsetmedin mi?"

"Hızlandırmak için ismi arattım, bir şey çıkmadı."

"Tamam." Arabayı Central'ın garajına çekti. "Senden Cohen'i görüşmeye götürürken bunun ince ayarını yapacağız. Elde ettiğiniz her şeyi, her şeyi, elde ettiğinizde aktarın."

"Çok fazla. Kaptandan ya da belki Callendar'dan yardım isteyebilirim."

"Ne gerekiyorsa yaparım." Asansöre doğru yürürlerken yaklaşımını düşündü. "Peabody, onu yukarı getir. Ben bu işi biraz çözerken o da kutuda terleyebilir. Whitney'i de bilgilendirmem gerek. McNab, her şeyi ofis bilgisayarına kopyala."

"Çoktan yaptım."

"Kahveye değersin." Asansörden sabırsızlanarak indi ve Peabody'nin peşinden koştuğu bir kızağa atladı.

Ofisinde Whitney'le temasa geçti, oyunu oynadı ve Roarke'a içeri gireceğine dair hızlı bir mesaj gönderdi.

McNab'in çıkardıklarını okuyacak, hatta göz gezdirecek zamanı olmasını diliyordu ama saat işliyordu. Bang-Two, diye düşündü. Bangers'tan başka bir ortağı/müşteriyi, hırslı birini çekip almıştı.

Jones.

Jorgenson. O sadece faturaya uymaya devam etti.

Jones'un Cohen'in görüşlerini geri çektiğini, dolayısıyla Cohen'in bu baltalamadan memnun olduğunu düşündü.

İki kişiyi öldürmek, polisleri Jones'un sırtına hedef koymak? Ciddi bir baltalama. Cohen ne kadarını biliyor?

Bir dosya hazırladı - güzel, kalın bir dosya - bir kahve daha içti ve sonra dışarı çıktı.

"Hayalarını yakalım, Peabody."

Peabody bir bakış attı - Memur Puppy bakışı. "İyi polis olmak zorunda mıyım?"

"Bugün mü? Kutuda iyi polis yok."

"Woo! Mülakat A'da."

Eve yürürken, "Muhtemelen yanlış tutuklama, taciz ve diğer saçmalıklar hakkında sızlanmaya başlayacak," dedi. "Yola çıktığımızda her şey büyük bir yanlış anlaşılma ve onu nasıl suçladığımızla ilgili olacak."

"Şey, suç ortaklığı yüzünden suçlu."

"Ah evet." Eve görüşme odasının dışında durakladı. "Onu vergi kaçakçılığı, dolandırıcılık ve yasadışı yollardan kazanç sağlama suçlarından yakaladığımızı anladığında, anlaşmadan bahsetmeye başlayacaktır."

"Biz de siktir et deriz."

"Duruma göre değişir."

Peabody gerçekten de yerinde dans etti - sinirli bir dans. "Hadi ama Dallas."

"Vergi pisliği yüzünden beyaz yakalı bir kafeste hapis yatması ne kadar umurumuzda? Bu federallerin endişesi ama biz bunu cinayetlere karşı bir çekiç olarak kullanıyoruz."

"Ooooh! Onu vergilerle, dolandırıcılıkla sıkıştırın." Peabody başıyla onayladıktan sonra hızlı ve tatmin olmuş bir hareket yaptı. "Sonra da geri kalanı için belki bir anlaşma yaparsın."

"Doğru. Bir anlaşma fikrini, çubuğun ucundaki şeker gibi kullanırız."

"Bu, sopanın ucundaki bir havuç."

"eker varken kim havuç ister ki? Reo güncel, yolda. Bakalım nasıl gidecek."

İçeri girdiklerinde Eve, Cohen'in çok daha kötü göründüğünü ve turuncu tulumun solgun tenine pek bir şey katmadığını fark etti.

"Kayıtta. Dallas, Teğmen Eve, ve Peabody, Dedektif Delia, Cohen, Samuel ile görüşmeye giriyorlar."

Beklendiği gibi sızlanmaları üzerine ilgili dava dosyalarını okudu.

Çok irkin! Amiriyle konuşmak istiyor. Rozetini almakla tehdit ediyor.

"Kes sesini!" Peabody, sesinde Cohen'in gözlerini ona dikmesine yetecek kadar kırbaçla tersledi

Kendine geldiğinde "Sen kim olduğunu sanıyorsun?" diye sormayı başardı.

"Peabody, Dedektif Delia." Onun karşısına oturdu. "En kötü kabusunuz olarak da bilinir."

Eve gözlerini devirmiş olabiliridi ama Peabody'nin sert ve sinirli ıkışı Cohen'i açıkça sarsmıştı.

Eve oturdu, dosyayı bıraktı ve aksine düz, soğuk bir ton kullandı. "Haklarınız size okundu mu, Bay Cohen?"

"Bir ift astım tarafından sorgulanmayacağım. Amirinizle konuşmayı ve resmi bir şikayette bulunmayı talep ediyorum."

"Tamam o zaman. Samuel Cohen, sessiz kalma hakkına sahipsiniz."

Gözden Geçirilmiş Miranda'yı tutanağa okurken, adam onun üzerinden ve etrafından konuştu. "Bu konulardaki haklarınızı ve yükümlülüklerinizi anlıyor musunuz?"

"Taciz edildim, itibarım zedelendi. Geceyi bir nezarethanede geçirdim!"

"Kayıtlara geçsin, Bay Cohen cevap vermeyi reddediyor. Bu görüşme ertelenecek ve konu

psikiyatrik değerlendirme sonucunda kişinin anayasal haklarını anlayabilecek durumda olup olmadığının belirlenmesine kadar bekletilmesine karar vermiştir.

"Psikolojik değerlendirmelerde geciktik, değil mi Peabody?"

"Logjammed." Peabody, Cohen'e vahşi bir gülümseme verdi. "Ona ulaşmaları iki, üç gün sürer."

Eve ayağa kalkarken Cohen, "Nasıl bir oyun oynadığınızı biliyorum," dedi ve kollarını kavuştururken bağlarını salladı. "Bir hücreye geri dönmeyeceğim."

Eve avuçlarını masaya Cohen'in sıçramasına neden olacak kadar sert vurdu. "Basit bir evet-hayır sorusu yüzünden beni sıkıştırmaya çalışıyorsun. Cevap ver yoksa önümüzdeki yetmiş iki yılı bir kafeste, psikiyatri için bekleme listesinde geçirirsin."

"Elbette haklarımı ve yükümlölüklerimi biliyorum. Tanrı aşkına, ben bir avukatım."

"Peki Marcus Jones, nam-ı diğer Slice'a ve/veya Bangers olarak bilinen çetenin herhangi bir üyesine maddi karşılık, mal ve/veya hizmet karşılığında hukuki danışmanlık verdiniz mi?"

Hakarete uğramış bir kaç çatmanın iyi bir taklidini yaptı. "Saçmalama."

"Marcus Jones'u tanıyorsunuz ve aslında onunla birkaç gayrimenkulü kapsayan bir iş ortaklığınız var?"

Eve, belli ki öfkeli ve sabırsız suratı üzerinde çalışmak için zamanı olmuş, diye düşündü.

"Jones'la olan çok küçük tanışıklığımızın bir iş olduğunu daha önce açıklamıştım. Bu gerçeği çarpıtarak nişanlımı üzme ve korkutmak için kullandınız."

"En ufak bir incelemede bile bir çete üyesi olduğu ve hapis yattığı ortaya çıkacak olan 'küçük bir tanıdıkla' kurmak hatırı sayılır bir mali ortaklık."

"Şüpheli bir karakterle böyle bir ortaklık kurmak yasa dışı değildir."

"Hayır, ortaklığı finanse etmek için eski nişanlınızdan gelen parayı kullanmak da yasadışı değil. Tabii bu parayı hileli yollardan elde etmediyseniz - ki ettiniz. Tabii daha sonra bu girişimlerden elde edilen kârı gizlemek için paravan şirketler ve yeraltı hesapları oluşturmadıysanız ve böylece ödenmesi gereken vergi ve harçlardan kaçmadıysanız."

"Bu çok saçma. Eldena tüm anlaşmaları ve belgeleri imzaladı."

"Bu onun avukatı için bir şey - bu arada bir avukatı var -Seninle birlikte olacak." Adamın ağzı açılıp kapanırken kadın devam etti: "Ama o paravan şirketlere, o yeraltı hesaplarına imza atmadı."

Bakışları kayarak aynalı duvara sabitlendi. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

"Gerçekten iyi kayıtlar tutuyorsun," dedi Peabody başka bir vahşi sırıtışla. (Birileri daha pratik yapıyor, diye düşündü Eve.) "Sonra da gerçekten iyi kayıtları ev-ofis bilgisayarında tutarak aptallığı da ekliyorsun."

Öfke geri geldi, ama bu kez ter boncukları ilk kez ortaya çıkıyordu. "El'in ofisimi ya da içindeki ekipmanı tehlikeye atmanıza izin vermeye ne hakkı ne de yetkisi vardı. Bir dava açacağım-"

Eve dosyayı açıp arama emrini çıkardıktan sonra masaya doğru itince sözünü kesti. "Yetki verildi. Eldena'nın avukatı için, sana güvenme gafletinde bulunan bir kadını dolandırma şeklini bir kenara bırakacağız. Ama burada ne var? . . ." Dosyadaki kâğıtları karıştırmaya başladı. "Evet, vergi kaçırmak amacıyla açılmış birden fazla hesap."

"Vergi sığınakları oluşturmak tamamen yasaldır."

"Senin yaptığın gibi değil - sahte isimler, Sam, sahte adresler. Bilirsin işte, tsk. Elbette federaller bu konuda sana parmak sallamaktan fazlasını yapacaklar."

"Federal yetkilileri işe karıştırmaya kesinlikle gerek yok." Yavaşlamasını söylemek istercesine bir elini havaya kaldırdı. Üst dudağının üzerinde boncuk boncuk terler belirdi. "Eminim bir anlaşmaya varabiliriz."

Arkasına yaslandı ve kaşlarını kaldırarak Peabody'ye baktı. "Bir anlaşma mı?"

Peabody, "Bu çok para," diye tahmin yürüttü.

"Gri bir alana giren bu meseleyi gizli tuttuğunuz için size tazminat ödemeye kesinlikle hazırım."

"'Telafi etmek' mi?" Peabody dudaklarını büzdü. "Yüzde beş diyelim."

Peabody, "Tüm bu hesaplarda tutulan paraların yüzde beşi," diye nitelendirdi, "eğer FBI'a haber vermezsek ve dolandırıcılığı görmezden gelirsek?"

Cohen biraz gülümseyerek ellerini bağlarının izin verdiği ölçüde açtı. "Hepimiz faydalanıyoruz."

"Sadece iş," dedi Eve. "Ama . . . dışında. Bu kulağa rüşvet gibi geliyor, değil mi Peabody?"

"Kulağa hoş geliyor. Tıpkı kayıt memurunun üzerinde denediği gibi."

"Bu bir yanlış anlaşılmaydı! Beni yanlış anlıyorsun."

"Hayır, çok açık konuştunuz. Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bu polis memurlarına rüşvet vermeye teşebbüsten ikinci bir suçlama. Daha Jones, sen ve Bangers'ın organize suç olarak faaliyet gösterdiğiniz ve bunun da RICO'ya girdiği gerçeğine gelmedik bile. Gerçekten iyi olan kayıtlarınız, yasadışı ticaretten, ruhsatsız seks işçilerinden, yeraltı kulüplerinden, koruma raketinden, kimlik hırsızlığı operasyonlarından aldığınız yüzdeleri listeliyor."

"Benim bunlarla hiçbir alakam yok. Bunlar sadece hukuki danışmanlık için alınan danışmanlık ücretleri. Herhangi bir yasadışı faaliyete karışmadım."

"Bundan kazanç sağladınız, bunun farkındaydınız ve bu faaliyetleri yetkililere bildirmediğiniz."

"Ben hukuki danışman olarak görevlendirildim ve bu nedenle gizliliğe bağlıyım."

"Saçmalık! Saçmalık!" Peabody patladı ve yüzünü Cohen'in yüzüne bastırmak için ayağa kalktı. "En başta barodan atılmıştın zaten."

"Bu bir yanlış anlamaydı ve bunu düzeltmek niyetindeyim. Dürüstlük meselesi olarak-"

Peabody ona doğru bir hamle yaptı, ama Eve kahkahasını yutarken bile rolünü biliyordu. Ayağa fırladı ve ortağını geri çekti. "Sakin ol."

"Bu bok parçası dürüstlükten mi bahsediyor? Bağımlılara, çocuklara kaçak mal satarak para kazanıyor! Sadece iş yapmaya çalışan ve yanacaklarından ya da hastaneye kaldırılacaklarından korkan insanlardan. Ve daha iki cesede bile ulaşamadık."

Cohen'e dişlerini gösterdi. "Bunun için ne kadar ücret aldın, seni bok çuvalı? Morgdaki iki cesetten aldığın pay ne kadar?"

"Benim bu insanlarla hiçbir ilgim yok, onları tanımıyorum bile. Aklınızı kaçırmışsınız! Beni tehdit ettiniz. Söyleyecek başka bir şeyim yok. Bir avukat tutacağım."

"Neyle?" Eve karşılık verdi. "Hesaplarınız donduruldu."

"Bunu yapamazsın!"

"Tamamdır. Ancak avukat tutma hakkınız olduğu için bir kamu avukatı ayarlayacağız."

"Bunu kabul etmiyorum. Bunu kabul etmiyorum. Avukat tutma hakkımı kullanıyorum. Hala bağlantılarım var. Sizden

kendi avukatımla görüşmeme izin verin."

"Elbette, sana iyi şanslar. Kimi kandırmaya çalışırsanız çalışın, sizi cinayete iştirak suçundan -iki suçtan- ve diğer çeşitli eyalet ve federal suçlardan savunacaklarını bildiklerinden emin olun. Şahıs avukat tutmaya çalışırken sorgu askıya alındı."

Dışarı çıktı, bir üniformalıya işaret ederek Cohen'i nezarethaneye geri götürmesini ve avukatıyla temasa geçmesine izin vermesini emretti.

"Çok mu ileri gittim?" Peabody ona sordu. "Kendimi iyi hissediyordum ama sonra avukat çağırdı."

"Hayır, sen iyiydin. Er ya da geç avukat tutmaya çalışacaktı. Saçmalayarak bu işten sıyrılabileceğini düşündü ama kendi kuyusunu daha da kazmaya devam etti."

Dedektif Strong ve Reo'nun Gözlem'den çıkışını izledi. Strong sırttı ve parmağını Peabody'ye doğru uzattı. "Belalı."

"Teşekkürler."

Eve, "Kendisi kadar sümüklü bir avukatı etiketleyebilir," diye yorum yaptı. "Bunun bir faydası olmayacak. Büyük olasılıkla onu oraya geri götürmeden önce FBI'ın peşimize düşmesini sağlayacağız. Onları uzak tutmanı istiyorum," dedi Reo'ya.

"Zaten o sayfada. Bunun için bana güzel bir cephane verdin. Onlara güzel şeylerle dolu bir tabak veriyoruz. Cinayetlerle ilgili bazı isimler üzerinde çalışman için sana zaman kazandırabilirim. O bozarsa, onlar daha da fazlasını alır."

"Kırılacak."

Kahretsin, diye düşündü Eve, şimdiden çatlakların oluştuğunu görebiliyordu.

"Zaman alıyor çünkü Tanrım, o bir hayalperest. Kendi saçmalıklarına inanıyor. Sadece iş, karışmıyorum, danışmanlık ücreti. Bunu biraz uzatırız, sonra da onu kendi saçmalıklarına boğarız diye düşündüm. Pickering ve Duff'ı öldürme konusunda ona kim danıştı?"

Tekrar Reo'ya baktı. "Sarındığı hayal ürünü saçmalığı aştığında, bir anlaşma isteyecektir."

Strong, "Lyle'la oynadığı rol her neyse, onun cezasını çekmesi gerekiyor," diye ısrar etti. "Duff'la da."

"Aksini söylemedi. Federaller ne kadar anlaşma yapacak?" diye sordu Reo'ya. "Eğer çeteyi ispiyonlarsa - eğer kilit oyuncularını şantajdan yakalayabilirlerse."

"Dallas-"

"Bunu nasıl oynayacağıma dair bir fikrim var," diye araya girdi Strong. "Bunun için biraz yer lazım. Pislik herif zaten iki rüşvet denedi, biri de kayıtlarda. O böyle düşünüyor. Tazminat. Ona biraz tazminat teklif etmek istiyorum. Lanet olsun."

Sinyal verdiğinde telsizini çıkardı.

Merkez, Dallas, Teğmen Eve. 21 Forsythe'daki memurlarla görüşün, cesedin Aimes, Barry olduğu belirlendi.

"Şimdi yanıt veriyorum. Lanet olsun, lanet olsun," diye mırıldandı telsizini cebine geri sokarken. "Reo, sen şu federallerle ilgilen. Şu anda üç ceset var. Strong, sen de katılmak ister misin?"

"Aynen öyle." "O zaman gidelim."

* * *

Garaja varıp Eve'in aracına bindiklerinde Peabody, "Forsythe's Chinatown," dedi.

"Biliyorum."

"Yani muhtemelen Ejderha bölgesi olan bir yerde ölü bir Banger özentimiz var."

"Birileri çete savaşı istiyor." Eve işin özünün bu kadar basit olduğunu düşündü. "Bu iki yönlü bir şey. Duff gibi gevşek bir ucu kes ve rakibin alanına daha fazla gir."

bölge. Birileri savaş tamtamları çalıyor ve bu aptalca. Çünkü davulun sesini ona kadar takip edeceğiz."

Strong arka koltuktan, "Teğmen," diye söze başladı, "sizi ikinci kez yargılamayacağım. Bunu yapacak son kişilerden biri ben olurum."

"Ama?" Eve sordu.

"Lyle benimdi. Adaleti hak ediyor. Kutuda gördüklerim ve elimizdeki bilgiler ışığında, Cohen'le bir anlaşma yapılmasının gerekli olduğunu düşünmüyorum."

"Üç ölü, Dedektif. İki kişi daha olabilir ve bu iş savaşa dönüşürse kaç kişinin öleceğini Tanrı bilir. Federal tarafta bir anlaşma bana Cohen'le bir koz verir. O anlaşmalardan anlar."

Dikiz aynasından Strong'un sert ve mutsuz yüzüne bir bakış attı.

"Peabody, birlikte çalıştığımız süre boyunca, kurbanları adaletten mahrum bırakacak bir anlaşmayı savunmak bir yana, zorladığımı hiç gördün mü?"

"Hayır." Peabody kıpırdandı ve tekrar Strong'a baktı. "Hayır," diye tekrarladı.

Eve Strong'a, "Senin için oyunu nasıl gördüğümü anlatacağım," dedi. "Senin de katılmanı istiyorum."

Çin Mahallesi'ne doğru ilerlerken stratejisinin ana hatlarını çizdi, sokakları tıkayan trafiğin arasından geçti, turistler alışveriş yapmak ve video çekmek için iyi bir günden yararlanıyordu.

Park yeri aramakla vakit kaybetmektense, park yasağı olan bir alana girdi ve görev ışığını yaktı.

İlerideki polis barikatlarını ve heyecan verici bir şey görmek için boyunlarını bükerek barikata doğru yığılan insanları gördü.

Ve çok cesur sokak hırsızı, çevik bir şekilde cepleri karıştırırken kalabalığın arasından sessiz bir nehir gibi dolanıyor.

"Tanrı aşkına," diye homurdandı Eve.

Kalabalığı yarararak ilerledi ve hırsız arka cebinden bir cüzdan çıkarmakta olduğu için

onu fark etmeden önce yakasından yakalamak için.

Adam bir dönüş denedi ve çevik bir hareketle kadının neredeyse tamamen savuşturduğu bir sırt yumruğu indirdi. Neredeyse tamamen kurtulmasına sinirlenen kadın, adamın bacaklarını altından çekip diziyle onu yere yapıştırdı.

Adam Çince olduğunu tahmin ettiği bir şeyler söyledi ve seyircilerden biri -kadın, meyvemsi İngiliz aksanıyla- bağırdı: "Polis! Bu kadın bu genç adama saldırdı. Polis!"

"Ben polisim." Eve rozetini çıkardı ve tutsağı bir solucan gibi kıpırdanırken diziyle daha fazla baskı uyguladı. "Bayım," dedi tam karşısındaki adama. "O kayıt cihazını yere bırakmalı ve cüzdanınızı korumalısınız."

Kaşlarını çattı, elini geri uzattı. Ağzı açık kaldı. "Margo! Cebimi karıştırıyordu! Vay canına, bu çok heyecan verici. Adınızı söyleyebilir misiniz memur bey ve resmi bir şey söyleyebilir misiniz?"

Söyleyemediği pek çok şey aklına geldi. "Peabody, bunu halletmek için bir üniforma getir."

"Strong bu konuda çoktan harekete geçti."

Eve kelepçeleri takarken, hırsız kıpırdanmaya, kıvranmaya ve avazı çıktığı kadar Çince protesto etmeye devam etti.

Birkaç kişi daha sosyal medya sayfaları ve/veya evdeki arkadaşları için anı kaydetmek üzere kalabalıklaştı.

Üniformalı bir memur içeri girerek insanlara kenara çekilmelerini emretti. Sonra yere baktı ve başını salladı. "Mandarin'i bırak Charlie, sen New York'ta doğdun. Bunu ben hallederim, Teğmen, teşekkür ederim. Bir suç mahallinde çalışıyorum, Charlie, seni moron. Sokağın aşağısında, efendim, soldaki ara sokakta."

Barikatı aştıklarında Peabody, "Bağlanmış gibi görünüyordu," dedi.

"Zar zor." Eve yine de çenesini iki yana salladı. Zar zor, diye düşündü, yine de bir orospu gibi acıtabilirdi.

Strong sokak girişine doğru adım attı.

"Aileye ait bir restoran, üst katta bir daire. Suzan Ho, evin kadın reisi, geri dönüşüm malzemeleriyle aşağıya indi, konteynırın arkasında cesedi buldu, çığlık attı. Sokağın karşısındaki apartmanda oturan komşusu Mae-Ling Jacobs pencereden kafasını uzatır, durumu görür ve dokuz-bir-bir'i arar. Müdahale ekipleri parmak izlerini kontrol etti, kimliği belirledi ve olay yerini güvenlik altına aldı."

Eve sokağın ağzından hızlı bir tarama yaptı. "Ho oldukça yaygın bir isim olabilir ama cesedin bu sokağa atılmış olması tesadüf olamaz. Jones, Fan Ho-Dragon liderinden bahsedip duruyordu."

"Haklısınız. Kendisiyle hiç muhatap olmadım ama ismini biliyorum. Buranın ailesinin restoranı olduğundan oldukça eminim."

Eve, birinin ticari geri dönüşüm ünitesinin arkasına gizlemeye çalıştığı cesedin yanında durana kadar konuşarak yürüdüler.

Aimes, kana bulanmış bir plastik tabakanın üzerinde yüzüstü yatıyordu; ağzı, kendisini bir Çin Mahallesi sokağında ölü bulmanın şaşkınlığını ifade edercesine açtı. Boğazındaki derin yaradan sızan kan, tişörtündeki sırtan kafatasının üzerinde kurumuştı.

Eve, "Sıçrama yok, plastiğin üzerinde kan birikintisi yok," dedi. "Onu başka bir yerde öldürdüler, yarım yamalak çarşafa sardılar ve buraya attılar."

Yanındaki Peabody başını salladı. "Görünüşe göre onu geri dönüşüm makinesinin arkasına yuvarlamışlar, böylece plastikten dışarı çıkmış."

Eve acelesi olduğunu ve asıl önemli olanın cesedi buraya getirmek olduğunu düşündü.

"Strong, sen Ho'yu al, Peabody Jacobs'ı al. Ceset bende. Peabody, birkaç üniformalı bul ve araştırmaya başla. Bu büyüklükte bir cesedi öldürüldüğü yerden almak için nakil araçları olmalı. Ve restoranın dün gece ne zaman kapandığını öğren. Bu geri dönüşüm ünitesi en son ne zaman kullanılmış. Strong, süpürgecilere haber ver, ölü arabası."

Kayıt cihazı açtı, Eve mühürledi, sonra kimliği doğrulamak için çömeldi. Kayıt için adamın bilgilerini, yerini ve tanıkların isimlerini okudu.

Yarayı incelemek için mikro gözlüklerini taktı. "Derin bir kesik, görünür bir tereddüt izi yok. Olay yerinde sıçrama ve kan olmaması kurbanın öldüğü yerin burası olmadığını gösteriyor. Çöp alanı. Kurbanın parmak eklemlerinde morarma ve biraz şişlik var. Bana en az bir günlük gibi geldi. Teyit etmek için ME. Bence morluklar Dinnie Duff'ı dövdüğü için olmuş."

Metodik olarak adamın ceplerini aradı, boş çıktı. Ayakkabıları hâlâ ayağındaydı ama yırtık, aşınmış ve değersiz olduklarını fark etti.

"Sol kulağı delik ama yüzük yok. Bunun gibi iri bir adam mı? Büyük, sert bir adam, geleceğini bilseydi karşı koyardı. Yaranın açısı saldırının önden geldiğini gösteriyor. Saldırganla yüz yüze geldiyse, onu tanıyordur, tehdit altında hissetmemiştir. Peki çıkartması nerede? Bir tane olması gerekirdi."

Göstergesini çıkarıp bir okuma yaptı. "TOD bir buçuk. Yani kaçmadın, değil mi Barry? Bahse girerim yere çöküp kafayı bulmuşsundur. Belki birkaç avla övünmüşsündür. Belki bazı taleplerde bulundun. Bu yüzden gitmek zorundaydın. Ejderha liderinin kapısının önündeki çöplük kasıtlıydı. Çünkü onlar aptal." dedi tiksintiyle. "Ve katilleri yerel olarak arayacağımızı düşünüyorlar."

Rakip bir çeteyi suçlamak istesenez bile, çöplük yapmak için daha kolay yerler. Ama biri zirveye çıkmak istedi.

Topuklarının üzerine oturdu, gözlerini kapattı ve hayal etti o.

"Önden saldırın. Belki, sadece belki, bir ortak Kavramak için arkadan yaklaşıp onu birkaç saniye hareketsiz tutun. Sadece birkaç saniye sürer.

"Plastiği zaten almışlar mıydı, çoktan çözmüşler miydi, yoksa anlık bir şey miydi. Senin için fark etmez, değil mi Barry?" dedi ve genç, boş yüze baktı.

"Çarşafın üzerine yatırın, sarın çünkü onu bir araca nakledeceksiniz ve eğer bir aracı güçlendirecekseniz bununla uğraşmazsınız."

Kadın doğruldu. "Hayır, bir araca erişiminiz vardı ve kamyonun arkasında, minibüste, arabanın bagajında kan almak istemediniz. Bunun için yeterince beynin vardı."

Cesedi çevirmesine yardım etmeleri için birkaç üniformalı çağırarak muayenesini bitirdi. Eşyalarını toplarken, Strong geri geldi.

"Bayan Jacobs ve Bayan Ho arkadaşlar ve Jacobs restoranda çalışıyor. Hafta sonları ergenlik çağındaki oğlu da öyle. Üç çocuğunu okula bırakmış, kocası da çoktan işe gitmiş. Kocası tıbbi teknisyen. Çıgıllıkları duymuş, pencereye koşmuş, Ho'yu görmüş, cesedi görmüş. Ho'ya içeri girmesi için seslendiğini ve polisi arayacağını söylemiş. Zamanlama uyuyor.

"Dün gece saat ona kadar çalışmış, ancak personelin geri kalanının, yani temizliğin saat on bir gibi biteceğini söylüyor. O ve kocası gece yarısı yatmışlar ve üç çocuğu da evde yatmış."

Strong pencereden yukarı baktı ve cesede olan mesafeyi ölçtü.

"Jacobs sokakta bazı insanların tartıştığını ve etrafta bazı tıkırtılar duyduğunu düşünüyor ama saatten emin değil. Saat iki civarı olduğunu düşünüyor ama yarı uykulu olduğu için kesin bir şey söyleyemiyor."

"Tamam."

"Ona çete faaliyetlerini sordum. İşte orada kaçamak cevaplar verdi. Restoranda çalışan oğlunun doktor olmak için nasıl çalıştığını anlattı. Başı hiç belaya girmemiş. On dört ve on bir yaşlarındaki iki kızı da öyle. Ama bir şeyler vardı."

"Evet, Fan Ho'nun annesiyle arkadaş olduğu ve onun için çalıştığı için bir şeyler var. Bakalım Peabody'nin elinde ne varmış."

Sokak kapısından geçip daireye doğru ilerlediler.

"Jacobs'un oğlunu araştırdım, temiz çıktı."

"Restoran olacak. Bağlantısı bu."

Kapıya vurdu. Kapı açıldığında kravatlıyı yüz yüze gördü.

Yirmili yaşların başında olduğunu tahmin etti. Güçlü yapılı, aksiyon filmi yıldızı yüzünde koyu, sert gözler. Saçlarını tek bir kısa örgü şeklinde örmüştü. Sağ pazusunda ateş püsküren kırmızı-altın bir ejderha dövmesi vardı.

"Teğmen Dallas, Dedektif Strong." Rozetini kaldırdı. "Ev halkının bir üyesi misiniz?"

"Fan Ho. Zaten sarsılmış bir kadınla ara sokaktaki bir ceset hakkında konuşmak için çok fazla polis var."

"Onun yerine seninle konuşmama ne dersin?"

Omuz silkti, umursamaz bir tavırla. "Diğer kız polis mutfakta, annemi ve onunla birlikte olmaya gelen büyükanne ve büyükbabamı itiyor. Koridorun karşısında oturuyorlar."

Eve karşı daireye bir göz attı. "Orada başka kimse var mı?"

"Hayır."

"Neden oraya taşınmıyoruz? Dedektif Strong, siz de Dedektif Peabody'ye katılın, Bay Ho'nun ifadesini büyükannesi ve büyükbabasının dairesinde alacağımı söyleyin."

"Evet, efendim." Ve söylenmeyi anladığı için Strong geri dönerken PPC'sini çıkardı ve koşmaya başladı.

Ho koridoru geçti, bir kilit pedine rakamları tuşladı ve kapıyı açtı.

Dairenin içi otlar ve çiçekler kokuyordu ve cesur renklerine, altın parıltılarına rağmen sessiz bir düzen ve dinginliğe sahipti.

Cesur fotoğrafların dışında dekor, aile fotoğrafları ve Buda olarak tanıdığı gülümseyen, koca göbekli tanrının heykellerinden oluşan bir koleksiyondan oluşuyordu.

Ho, kırmızı ve altın rengi bir kanepeye uzandı ve elini davet edercesine havaya kaldırdı.

"Diğer polise uyuduğumu söyledim zaten. Odam dairenin diğer tarafında. Annem koşarak gelene kadar hiçbir şey duymadım. Beni uyandırdı ve sokakta birinin öldüğünü söyledi."

"Peki sen ne yaptın?"

"Kalktım, mutfağa gittim, pencereden eğilip baktım. Tanıdığım biri değildi, yani benimle bir ilgisi yoktu. Üzgün olduğu için ona çay yaptım. Hepsi bu."

"Ailenin restoranında mı çalışıyorsun?"

Yine omuz silkti. "Bazen yardım ediyorum. Bu benim işim değil." "Bu sabah gece yarısı ile Sabah üçte mi?"

"Çoğunlukla evdeydim. Bir süre arkadaşlarımla dışarıdaydım, saat on iki buçuk, bir gibi eve geldim. Babam hala ayaktaıdı, vergiler üzerinde falan çalışıyordu."

Ses tonundaki kırpıklık, polislerle detay vermemeyi bilecek kadar sık konuştuğunu, sadece örtbas etmeye yetecek kadar bilgi verdiğini anlatıyordu.

Ama bunun altında, kaynayan bir öfke okudu. Birisi kapısına polisleri getirmişti. Adam ona hakaretin geçmesine izin verecek biri gibi görünmüyordu.

"Kimseyi gördün mü?" diye başladı, onun nasıl cevap vereceğini zaten biliyordu. "Binanın etrafında kimseyi?"

"Hiçbir şey görmedim, hiçbir şey bilmiyorum. Hepsi bu mu?" "Hayır. Ejderhalar içindeki konumunuz nedir?"

Arkasına yaslandı, bacağını dizinin üzerinden geçirdi. "Bir tane olduğunu kim söyledi?"

"Yani bağlılığını itiraf etmekten utanıyor ya da korkuyorsunuz."

Bu bir yükseliş oldu. Gözleri öldürücü ışıklar saçıyordu. "Memeleri olan bir polisten korkuyor gibi mi görünüyorum?"

"O halde ailenize getirdiğiniz sıkıntı ve onursuzluktan utanın."

Adam ayağa kalktı, kadın da ayağa kalktı. Adam dövüş duruşuna geçerken o öldürücü ışıklar parladı.

"Büyükanne ve büyükbabanın dairesinde beni kabul etmen hata olur. Annen zaten üzgün. Ona oğlunu bir kafese tıkmak zorunda kaldığımı söylemekten nefret ediyorum."

"Sen mi?" Bir kahkaha attı. "O sersemleticiyi iki saniye içinde senden uzaklaştırabilirim, onunla sana iyi bir sarsıntı verebilirim."

Onun sıcaklığına karşı bakışları serin olan Eve, kendi bedenini kaydırmadan önce sağ yumruğunu Bao Quan Li'nin sol avucunun içine yerleştirdi "Dene ve bu konuşmayı Merkez'de bitirelim."

Ondan gelen titreşimi hissedebiliyordu; ona saldırma, acı verme ihtiyacı, neredeyse bir şehvet. Ona yem attığını bildiği halde, belki de bu yüzden kazanmak.

Sonra tekrar aşağı indi, parmaklarını şaklattı. "Buna değmezsin."

O zaman biraz kontrol, diye karar verdi. Ve belki de büyükanne ve b y kbabasına, annesine biraz saygı. Dahası, kapısının önündeki ceset için göstermek istediğinden daha kızgın ve  zg nd .

"Belirttiğiniz gibi pencereden dışarı baktıysanız, eğer gözlerinizde bir sorun yoksa, cesedin  zerindeki Banger dövmesini g rm şs n zdir. Ve aptal değilseniz, polislerin sizi çete üyeliğiniz, nerede olduğunuz ve kurbanı tanıyıp tanımadığınız hakkında sorgulayacağını biliyordunuz."

"Yani sence Banger pisliğinin birini öldürüp, sonra da onu annemin takılıp düşeceği bir yere mi bıraktım? Polisleri kapıya getirecek bir yere mi?"

"Hayır."

Bunun  zerine gözleri keskinleşti, bir yalan, bir hile arıyordu.

"Sanırım tarafsız bölgeye bırakılan cesetten haberiniz var ve eğer bu suç için misilleme yapacak olsaydınız, Banger sahasına bir mesaj bırakırdınız. Birileri tam da bunu yapmanızı ve savaşı başlatacak fitili ateşlemenizi istiyor."

"Patlayıcılar savaş istiyor, savaşacaklar."

Bu ve Jones, diye düşündü, aynı kalıp.

"Bangers savaş istiyor demedim. Birileri istiyor dedim. Ve eğer yemi yutacak kadar aptalsan, ona istediği şeyi vermiş olursun. Ve ailen yas tutacak."

"Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Eminim kuzenlerin, anneleri olan arkadaşların vardır. Ve alt katta bir restoran var, o kadar ileri gidersen hedef olabilirsin. Sen mi? Sen umurumda bile değilsin ama şiddete maruz kalacak insanlar umurumda ve başkasının hazırladığı fitili ateşlersen bunun senin itibarına, kar marjına, ailenin güvenliğine ne yapacağını umursamalısın."

"Ejderhalar ateş püskürtür." Parmağıyla çete dövmesine dokundu. "Aileme saygısızlık ettiler."

"Kasıtlı olarak. Bırak derinin altına girsin, kan senin ve ailenin üzerine akacak. Bırakın işimi yapayım, o kanı kim istiyorsa kafese tıkılacak."

"Senin işin mi?" Alay etmeye çalıştı ama öfkesi kazandı. "Burada hiçbir şey ifade etmiyorsun. Kim kan istiyorsa kendi kanının döküldüğünü görecek."

Kapıya doğru yürüdü, durakladı. "Bugün seninle ilgilenmiyorum. Ama er ya da geç ekranıma geleceksin. Zaten morgda olduğun için değilse, sonunda seni bir kafese koyacağım."

Dışarı çıktı ve bir kez daha koridorun karşısındaki kapıyı çaldı. Fan Ho'nun ailesine haber vermek için kapıyı çalmasının ne kadar süreceğini merak ediyordu.

* * *

"Onlar iyi bir aile, Dallas." Central'a geri dönerlerken Peabody yolcu penceresinden dışarı baktı. "Nazik, sevgi dolu, çalışkan. Parıldıyor. Ve içimden bir ses, annenin cesedi gördüğünde ilk korkusunun oğlunun bunu yapmış olması olduğunu söylüyor. Onun için korkuyor, bu da ortaya çıkıyor. Bu kadar sağlam insanlardan geldiği halde neden böyle bir hayatı seçtiğini merak ediyorsunuz."

"Bu bir Mira sorusu. Size söyleyebileceğim şey, Aimes'i öldürmemiş olsa da, eğer öldürmüş olsaydı, bu onun ilk cinayeti olmazdı."

"Gerçek adı George," diye ekledi Strong. "Çince'de ölümcül anlamına gelen Fan'ı kullanıyor. Kayıtlara göre onunla sorunlar çok erken başlamış. Okuldan kaçma, mala zarar verme, kavga etme. Bir öğretmenin peşine düşmüş, onu sınıfta yere sermiş. On bir yaşındaydı."

Eve şaşırmadan başını salladı. "Mira'nın annesini sevdiğini görmek için Mira olmanıza gerek yok."

Büyükanne, ailesi dışında kadınları pek düşünmez ve kesinlikle otorite sahibi olanlara saygı duymaz."

"Yasadışı suçlama yok," diye devam etti Strong, "bulundurma, kullanma, dağıtma ile ilgili bir şey yok, bu yüzden ekranıma gelmemiş olabilir. Dosyasında Dragons'ın kaptanı olarak görünüyor. Reşit olmadan önce cezasını çekmiş ve o zamandan beri suçlamalarla karşı karşıya kalmış ve bunların düğümlerini çözmüş."

"Polislerden nefret eder," diye ekledi Eve. "Büyük sürpriz. Kadınları gerçek birer insan olarak görmüyor ve Bangers'ı çöp olarak görüyor. Bir tencere dolusu öfkesi var ama biraz kontrolü de var. Biz bu işi kapatırken onu kullanmasını umacağız."

"New York'ta doğmuş, anne babası ve büyükanne ve büyükbabası da burada doğmuş. Ama elimde bir rapor var. Bir kız kardeşi var. Okulda tanıştığı Çinli olmayan Hugh Lanigan adında bir adamla görüştüğüne inanılıyor. Adam bir gece kız kardeşini eve götürdükten sonra saldırıya uğramış. Çenesi kırılmış, kolu kırılmış, bir daha topa vuramayacak bir oyun kurucu. Saldırganın kimliğini tespit edememiş ya da edememiş. Ama kız kardeşiyle ilişkisini kesmiş, son senesini internet üzerinden bitirmiş."

"Ne kadar zaman önce?" Eve garaja girerken sordu. "Üç yıl önce. Çocuk futbol bursunu kaybetti. Şu anda Miami'de üniversitede. Kız kardeşi Seattle'da üniversitede."

"Üç yıl ve birkaç bin mil yeterli olabilir," diye düşündü Eve. "Neden onunla konuşup hafızasının yerine gelip gelmediğine bakmıyorsun? Fan Ho'nun kilit altında tutulması gerekiyor."

"Bu çok hoş olmaz mıydı?"

"Peabody ve ben Cohen'in üzerine tekrar gideceğiz. Bakalım bir avukat bulabilmiş mi ve bir ceset daha onu sarsmış mı?"

"Çalışma masasını kullanabilir miyim?" Strong asansöre doğru yürürlerken Peabody'ye sordu. "Bakalım kız kardeşinin eski sevgilisini işbirliği yapmaya ikna edebilecek miyim?"

"Seni ayarlayacağım."

"Sizin seviyenizdeki otomat bizimki kadar kötü mü?" "En azından."

Strong içini çekti ve asansöre adımını attı. "Pekâlâ. Riske gireceğim."

"Bunu yaz Peabody. Reo'yla konuşmam ve kurulu güncellemem gerekiyor."

Cinayet Masası katına çıktıklarında Strong, Vending'e kaşlarını çattı ve Eve, Reo'ya ulaşmak için ofisine girdi.

"Hâlâ evdeyim," dedi Reo ona. "Sana geleceğim."

Beklerken Eve, Fan Ho'nun kimlik fotoğrafının üzerine sabitlenmiş yeni olay yeri fotoğraflarını ve tanıkları ekledi.

Reo içeri girerken, "Kahve lütfen," dedi ve Eve iki parmağını kaldırdı.

"Sizin DB'nizin diğerleriyle bir ilişkisi var mı?"

"Pickering ve Duff'ı öldüren ekibin bir parçasıydı. Onu aile restoranının ve Ejderhaların kaptanının evinin arkasındaki sokağa attılar."

"Zekice bile değil." Reo, Eve'e kahveyi uzattı ve ziyaretçi koltuğunun tehlikelerini bildiğinden masaya oturdu. "Cohen bir avukat tuttu, o da müvekkiliyle konuşmak için geldi. Kısa sürede işi bıraktı. Cohen şimdi aptallığa ve kendini temsil etmeye geri döndü."

"İşi kolaylaştıracaktır. Federaller?"

"İkna gücüm mü?" Reo zaten kabarık olan saçlarını kabarttı. "Müthiş. Buna ek olarak, biraz mırıldandıktan ve hak iddia ettikten sonra planınızı beğendiler. Sevmediler ama beğendiler. Benim müthiş güçlerim gidişatı değiştirdi."

"Eldena Vinn'i bu işin dışında mı bırakacaklar?"

Reo gülümsedi. "İkna gücü. Müthiş. İfade vermesi gerekecek ama avukatıyla konuştum bile. Sadece istekli değil, hevesli de. Ajanlar, biz konuşurken, onun ifadesini almak, Cohen'in elektronik cihazlarına ve kayıtlarına el koymak için evine gitmiş olmalılar."

"Güzel. Ben Cohen'in ayaklarının dibine üçüncü bir ceset bırakırken bu onları meşgul eder. Bu adam mı?" Tahtadaki Aimes'in fotoğrafına dokundu. "İki kişiyi öldürmüş, ilk cinayete yardım eden kadının vahşice dövülmesine ve toplu tecavüze katılmış. Rochelle'in kardeşini öldürdükten sonra dolabından çaldığı çantada, kulağından kopardığı ve üzerinde hâlâ kan olan küpeleri vardı."

Eve, Aimes'e baktı - kimlik fotoğrafındaki meydan okuyan genç yüz, çöplük alanında ölü ve tükenmiş. "Laboratuvar küpelerde Duff'ın kanı ve dokusu olduğunu doğruladı. Onu hayatının sonuna kadar hapse atardık. Şimdi asla on sekizini göremeyecek."

Nefes nefese kalan Eve ensesini ovuşturdu. "Şimdi de biri boğazını kesmeden önce onu yakalayıp kilit altına almadığım için annesine haber vermek üzere lanet olası Sky Mall'a polisler ve bir yas danışmanı göndermem gerekiyor."

"Bunun için Jones'a mı bakıyorsun?"

"Eğer Jones, Aimes'in Pickering ve Duff'ı öldürmek için etrafından dolaştığını öğrenirse, Aimes'i idam eder. Ama cesedin bir Dragon yüzbaşısının arka kapısına atılmasını emrettiğini sanmıyorum."

Eliyle kahvesini işaret etti. "Jones sahtekârın teki. Banger davulunu çaldığı kesin ama bunu yaparken çete üyelerini de kandırıyor. Kârı bankaya yatırıyor, daha fazlasını kazanmak için grup dışında bir ortaklığa giriyor. Kendisi için. Dikkatlerin kendi üzerinde toplanmasını istemiyor ve baştan savma cinayetler tam da bunu sağlıyor."

"Ve eğer Cohen onunla ortaklık kurarsa ve Jones yüzdeyi azaltmaya başlarsa ..."

"Cohen başka biriyle ortaklık kurmuş olabilir," diye bitirdi Eve. "Jones'u görevden alabilecek konumda ve hırsta olan biri."

Eve bu kez parmağıyla Jorgenson'un kimlik fotoğrafını işaret etti. "Bu o olacak. Savaşı o istiyor. Liderlik etmek istiyor."

"Eğer öyleyse, neden Jones'u öldürmüyorsun?"

"Daha zor bir hedef, ama bu da gelebilir." Kahvesini bitirdi. "Pekâlâ. İşe koyulma zamanı."

"Muhteşem ikna gücüne ihtiyacınız olursa ben hazırım."

Yedek kulübesinde yollarını ayırdılar. Trueheart'ın masasından - o ve Baxter Sky Mall'a gidiyorlardı - Strong Eve'e işaret etti.

"Cohen'e ulaşmak istediğini biliyorum ama Ho'nun kız kardeşinin eski erkek arkadaşına ulaştım. İyi zamanlama. Hugh Lanigan'ın küçük kardeşi Cambridge'de üniversitenin ilk yılında. Akıllı çocuk, Harvard'a girmiş. Ailesi birkaç ay önce Güney Carolina'ya taşınmış."

"Bana Ho'nun ailesini tehdit ettiğini, bu yüzden çenesini kapalı tuttuğunu söyleyeceksiniz."

"Dedektif olmalısın. Kız kardeşimden uzak dur yoksa ölürsün. Polise gidersen küçük kardeşin ölür. Ve, hey, annen oldukça iyi görünüyor. Biri onun yüzünü mahvederse yazık olur."

"Lanigan artık ulaşamaz olduklarını düşünüyor, böylece konuşabilir." "Suç duyurusunda bulunmaya, tanıklık etmeye, ne gerekiyorsa yapmaya hazır. Ho'yu ortadan kaldırmak için. Birkaç gün önce ailesiyle bu konuyu konuştu ve onlar da arkasındalar. Bunun için cesaretini toplamaya çalışıyordu."

"Reo Gözlem'de. Git onu getir, bunu ayarla."

Strong başını sallayarak ayağa kalktı. "Dallas, eğer işler istediğimiz gibi giderse, iki çetenin canını yakacağız. Onları yok etmeyeceğiz ama canlarını yakacağız."

Eve, Peabody'ye dokunurken bunun güzel bir yan fayda olduğunu düşündü. "Hadi şu pisliği kiralım."

"Şak! Federallerle aramız iyi mi?"

"Artık Vinn'le birlikteler."

Görüşmek için kapıyı açtı. Cohen o sabah olduğundan daha perişan görünüyordu. "Kayıt açık. Dallas ve Peabody, Cohen ile röportaja devam ediyor. I

yasal temsilcini göremiyorum, Sam. Senin için gidip onu bulalım mı?"

"Biraz daha düşündükten sonra bu cadı avında kendimi temsil etmeyi seçtim."

"O halde, kayıtlara geçmesi için, avukat hakkınızdan feragat ediyorsunuz?"

"Ben bir avukatım."

Eve sadece oturdu ve ona baktı.

"Pekâlâ, evet."

"Tamam o zaman. Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, cinayete iştirakten üçüncü bir suçlama ekliyoruz."

"Ne var? Bu çok saçma. Bu-bu saçmalık!"

"Aimes, Barry, on yedi yaşında." Eve parmağıyla boğazını kesiyormuş gibi yaptı. "Pickering ve Duff'ı öldürmek için görevlendirdiğin pisliklerden biri. Saçmalığın ne olduğunu biliyor musun Sam? Hırsızlar arasında onur vardır. Katiller arasında daha da az onur vardır."

"Bu kişiyi tanımıyorum bile."

Rahat, kendinden emin Eve sandalyesinde geriye doğru sallandı. "Biliyor musun, adını bilmediğinden şüphem yok. İsmi önemli değil. Sadece yapılmasını istediğin işi yapması. Ama bütün bunları ayarlamana yardım eden Banger'ın adını çok iyi biliyorsun. Bana ismini ver, Sam. Yarım yamalak bir avukat bile müvekkiline üç cinayete karşı karşıyayken yuvarlanmasını tavsiye eder."

"Yarım yamalak bir polis bile dün gecedен beri gözaltında olduğumu ve bir çete üyesinin boğazını kesmekle hiçbir ilgim olamayacağını bilirdi."

"Tanrım, Sam, suçtan önce suç ortaklığını unutmuşsun. Belki de hukuk kitaplarını tekrar karıştırmalısın. Bunu da ekle: En son ölen adam sizin cinayet komplonuzun bir parçasıydı ve şimdi bu komplodaki rolü nedeniyle öldü."

"Bir ipucu satın al," diye ekledi Peabody. "Ve bize lanet olası ismi ver. Yarım yamalak bir cinayet zanlısı bile, cinayeti kimin işlediğini bilir."

en iyi anlaşmayı ilk yapan alır."

Eve'in ona attığı sert ve öfkeli bakış karşısında Peabody omuz silkti. "Hadi ama Dallas, o kadar aptal olamaz."

"Ne tür bir anlaşma? Hayır, hayır," dedi Cohen hemen. "Bunu duymak istemiyorum. Bu cinayetlerin hiçbirini hakkında bir şey bilmiyorum. Marcus Jones ile ortaklığım gayrimenkul üzerineydi. Yatırımdaki payını nasıl kazandığının benimle hiçbir ilgisi yok. Eğer bir suçluysa, tutuklayın onu!"

Peabody, "Belki sizi birlikte nezarete atarız," diye tahmin yürüttü. "Ona ve çetenin geri kalanına neden burada olduğunuzu bildirdikten sonra."

Eve, Peabody'ye dönerek, "Holdingde bazen korkunç kazalar olabiliyor," diye ekledi. "Dışarıda da. Diyelim ki biri kefaletle serbest bırakıldı ve polislere içini döktüğü duyuldu. Korkunç bir kaza."

"Bunu yapamazsın!"

"Ne yapmak?" Eve geri çekildi. "Burada sadece konuşuyoruz."

"Size hiçbir şey söylemedim. O insanlar azılı suçlular."

"Bunu onlara katılmadan önce düşünenecektin. Ve yine saçmalamaya başlama. Kayıtların, Tanrı aşkına. Kayıtlarınız, Jones ve çetesi tarafından işlenen yasadışı faaliyetlerden elde ettiğiniz kârın yüzdesini gösteriyor. Yani, evet, kayıtlarınızı kullanarak Jones'u paketleyeceğiz. Ve eğer aptal bir avukat tutmazsa, bilgilerimizi nereden aldığımızı öğrenecek. Buna keşif deniyor. Hatırladın mı?"

Peabody, "Jones gibi bir adam muhtemelen sırf bu yüzden omurgasını kıracaktır," diye ekledi. "Tabii Jones'un ona ulaşamayacağı şekilde çalışmazsak. Ama bunun için bir teşvikimiz yok."

"Sam'in kayıtlarından topladığımız kanıtları kullanarak Jones'u içeri aldığımızda, iş tamamdır." Eve omuzlarını kaldırdı ve bıraktı. "O korkunç kazalar mı? Hapishanede katlanarak artıyorlar."

Cohen'in gözleri parlıyordu, öfkeden değil, gözyaşlarının başlangıcından. "Bahsettiğiniz benim hayatım."

"Morgda üç kişi var, seni lanet olası. Her birinin bir hayatı vardı. Ve bu, ortağının suç faaliyetleri yüzünden mahvolan ya da sona eren ve senin kâr ettiğin onlarca hayatı saymaya yetmez."

"Biraz suya ihtiyacım var. Biraz suya ihtiyacım var. Ve düşünmeye ihtiyacım var."

"Dallas ve Peabody deneğe su getirmek ve düşünmesi için zaman tanımak üzere çıkıyorlar. On dakikanız var. Görüşmeyi durdurun."

"Ben suyu getireyim," dedi Peabody. "Kahve ister misin?"

"Pepsi." Eve otomat için jetonları çıkardı. "Benim kodumu kullanmayın yoksa makineler başka bir şey çıkarır."

"Şimdiye kadar dökeceğini düşünmüştüm."

"İlk önce onun kuruntularını kırmak zorundaydık -ki bu kuruntular oldukça güçlüydü-. Sonunda bunu başardık."

Peabody Otomat'a doğru yürürken Eve, Roarke'ın Gözlem'den çıktığını gördü.

"Burada olduğunu bilmiyordum."

"Sadece birazcık. Görünüşe göre gösterinin büyük bir kısmını ve bir cinayeti daha kaçırmışım. Ve ..." Çenesindeki silik morluğun üzerinde bir parmak ucunu gezdirdi.

Bunu unutmuştu. "Hadi ama, görünmüyor bile."

"Bu yüzü her santimiyle tanıyorum. Bir şüpheliyle kavga mı ettin?" "Hayır, kavga değil. İndirdim. Bir sokak hırsızı ve şanslı bir vuruş." Şimdi Roarke'un hatırlatması onu yeniden sinirlendirmişti. "Eğlence hiç bitmiyor."

"Bu kadar eğlencenin arasında öğle yemeğini kaçırdığınıza bahse girerim." "Biraz meşguldüm, zaten otomat da berbat."

Başını sallayarak bir parmağıyla çenesindeki çukura dokundu. "Gerçekten yiyebileceğin yiyecekler var."

"Ofisinizdeki AC'ye şikayette bulunun."

"Doğru. Hep unutuyorum. Bu orospu çocuğunu kırıdıktan sonra bir şeyler alacağım. Vinn'e üzüldüğün için buradasın sanırım, o yüzden sana anlatacağım: Ayağa kalktı. Bir avukatı var, federallerle işbirliği yapıyor ve görünüşe göre arkasını kollayan ve hiçbir saçmalığı kabul etmeyen bir striptizci arkadaşı var."

"Bunu duyduğuma sevindim. Peabody," dedi kadın içkilerle birlikte geri dönerken. "Hem güzel hem de heybetli görünüyorsun."

Eve'e Pepsi tüpünü uzatırken gözleri biraz parladı. "Teşekkürler. Şimdiye kadar güzel bir gün geçirdim."

"Daha gelecek çok şey var." Eve tüpü kırdı. "Bitmeden önce bir Ejderha kaptanını ağırlaştırılmış saldırıdan tutuklayacağız, bedensel zarar verme tehdidiyle birlikte. Ve Jones'u da -ne diyorlar buna- bir sürü suçtan tutuklayacağız. Plethora. Kulağa hoş geliyor."

Pepsi içti. "Ve eğer Cohen'i öldürmeyi bitirebilirsek, biri cinayetten ilk üç suçtan içeri girecek."

"Günün geri kalanı çok yoğun geçecek," diye yorumladı Roarke. "Umarım bir kısmına katılabilirim. Şimdi yaklaşık bir saatim var, sonra da halletmem gereken bazı işler var. Eğer seni daha önce göremezsem, yola çıktığında bana haber ver."

Böyle söyleyerek cebinden bir çikolata çıkardı ve ikiye böldü. "Böylece ikiniz de enerjinizi yüksek tutarsınız."

"Bol pantolon mu çikolata mı? Çikolata!" Peabody çikolatayı aldı.

Eve ona dikkatle baktı. "Bunu ofisimden mi aldın?"

"Ben yapmadım, hayır. "Polisimin bana bir şey söyleyeceği şüphesiyle yanımda getirdim.

-ya da bu durumda polisler- kahvaltıdan beri bir şey yememişlerdi."

Peabody, "Mini bir yulaf ezmesi çıtırtı güç barı yedim," dedi. "Bu daha iyi."

Eve ambalajı inceledi ve ofisteki zulasına koyduğu işaretin olmadığını fark etti. Ama bu daha sonra saklandığı yeri

kontrol etmeyeceği anlamına gelmiyordu.

Ama şimdilik çikolatayı yedi, Pepsi'yi içti. Ve hızlı enerji artışının zararı olmayacağına karar verdi. Boş tüpü Roarke'a uzattı. "Sonra görüşürüz."

"Size orada iyi şanslar dilerdim ama gördüğüm kadarıyla ihtiyacınız olan her şeye sahipsiniz."

Eve, görüşmenin kapısını açarken, Cohen'den lanet olası ismi zorla aldığında bunu yapardı, diye düşündü.

"Kayıt başladı. Dallas ve Peabody görüşmeye devam etmek için içeri giriyor."

Oturdu ve Cohen'in gözlerinin eskisinden daha solgun bir yüze karşı biraz kırmızı olduğunu fark etti. Korku birkaç damla gözyaşı akıtabilirdi.

Peabody'nin masaya koyduğu suyun yarısını tek seferde içti.

"Suyunu içtin ve düşünme zamanını geçirdin."

"I . . . Varsayımsal olarak. Belirli suç faaliyetleri ve girişimleri hakkında bilgi sahibi olsaydım ve bu bilgileri yetkililere gönüllü olarak verseydim, bu, söz konusu faaliyetlerle kasıtsız herhangi bir bağlantıdan muafiyetle sonuçlanır mıydı?"

"'Dokunulmazlık' mı? Ciddi misin sen?"

"Bu bilgiyi vererek -yine varsayımsal olarak- hayatımı tehlikeye atmış olurum. Dokunulmazlık sayesinde tehlikeden uzak bir yere taşınabileceğim."

Sonuna kadar bir operatör, diye düşündü Eve. Tam da beklediği gibi. "Hapishaneye taşınacaksın. Vaktimi boşa harcamayı bırak."

"Sağladığım bilgiler birçok azılı suçlunun mahkûm edilmesini sağlayabilir ve sağlamalıdır." Sesi artık umutsuz bir hal almıştı. "Savcılığın bu bilgiyle ilgileneceğinden eminim. Savcılık ve federal hükümet, iş uygulamalarımla ilgili gri alanda dokunulmazlık sağlayarak kötü şöhretli bir çetenin belini kırabilir."

Eve kaşlarını çatarak arkasına yaslandı. "Ne federallerle ne de PA ile dokunulmazlık konusunda çalışamayacağım. Günün sonunda, Bangers oldukça küçük bir değişiklik."

"Üç cinayet," diye ısrar etti Cohen. "Gerçekten sorumlu olan insanları istiyorlar."

Yine kaşlarını çattı ve ona görevi ile hoşlanmadığı şeyler arasında kalan bir polisin yüzünü gösterdi. Ve isteksizce görevinin kazanmasına izin verdi.

"İşbirliğinden bahsedebilirim ve bu işbirliği tutuklama ve mahkumiyetle sonuçlanırsa daha da zorlayabilirim, ancak dokunulmazlık asla gerçekleşmeyecek. Federal hükümeti kandırıyorsun Sam. Bu konuda çok sinirleniyorlar."

Elinin tersiyle dudaklarını sildi. "Sokak değeri yüz bin dolardan fazla olan kaçakların yerini ve sahte kimlik yapmak ve kimlik dolandırıcılığı yapmak için kullanılan ekipmanı bilseydim, daha az sinirli olabilirlerdi."

Eve parmaklarını masaya vurdu. "Belki biraz daha az sinirli olabilirler ama bu size dokunulmazlık kazandırmaz."

Peabody, Eve'in kulağına fısıldamak için eğildi ve "Tanık Koruma" sözcüklerini duyulacak kadar yüksek sesle söyledi.

Eve parmaklarını tekrar yere vurdu, sonra Peabody'ye doğru eğildi. Peabody başını sallayarak ayağa kalktı.

"Peabody sorgudan çıkıyor," dedi Eve. "Vereceğiniz bilgilere bağlı olarak bazı suçlamaları hafifletebiliriz. Eldena Vinn'in bu konudaki faaliyetlerinizden habersiz olduğunu, dolandırıcılık ya da vergi kaçakçılığı hakkında hiçbir bilgisi olmadığını, aslında belgeleri imzalaması için kandırıldığını ve sahte bahanelerle parasını aldığınızı kabul edecek misiniz? Aksi takdirde," dedi Eve o tereddüt edince. "Federaller onu tutuklayacak ve bilgi almak için madencilik yapacaklar ve bu bilgiler zaten size karşı olan suçlamalara ağırlık katacak."

"Buna gerek yok. Evin mali işleriyle benim ilgilendiğimi belirtebilirim."

"Daha iyisini yap, yoksa senin için sopaya sarılmak şöyle dursun, tabağa bile çıkmam."

"O farkında değildi. Ben onun mali çıkarlarını gözetiyordum."

Gözleri düz ve sabit, Eve ona doğru eğildi. "Bunu kabul et Cohen, yoksa buradan çıkar, Jones'u almaya giderim ve bu iş burada biter."

"Tamam, tamam. Onu kullandım, bundan gurur duymuyorum. Önüne koyduğum kağıtları okumaması benim suçum değil."

"Onu dolandırdınız. Ev masrafları adı altında ondan aldığınız paraları kendi banka hesaplarınızı şişirmek için kullandınız ve onun bilgisi olmadan gayrimenkul kredisi almak için onun gelirlerini listelediniz."

"Ona çok iyi bir hayat verdim," diye söze başladı, sonra Eve ayağa kalkmaya başlayınca kelimelerinde tökezledi. "Ona yalan söyledim. Bunu kabul ediyorum. Onun gelirini, onun haberi olmadan kredi almak için kullandım. Ondan aldığım paralarla ilgili kayıtlarım çok temiz ve bunları geri alabilir. Tabii ki makul yaşam masrafları hariç."

Eve tekrar ayağa kalkmaya başladığında gözlerinde birkaç damla yaş süzüldü. "Hepsini! Hepsini alabilir. Önemli bir şey değil. Ne önemi var ki? Size çok daha fazlası hakkında bilgi vermeye hazırım. Değerli bilgiler. Tanık Koruma'yı kabul edeceğim."

Sanki bir işaretmiş gibi, kapı Peabody ve APA Cher Reo'ya açıldı.

16

"Dedektif Peabody, APA Reo ile görüşmeye giriyor."

Güzel inci grisi takımıyla Reo oturdu, Eve'in kokusundan ofis kahvesi olduğunu anladığı bir fincan kahve ve bir dosya koydu.

Sanki bir arkadaşıyla şık bir öğle yemeğine oturuyormuş gibi gülümsedi. APA kolay bir hedef gibi görünüyordu. Genç, sarışın, güzel, hafif yapılı.

Boyunlarına batana kadar kimse dişleri fark etmedi.

"Cher Reo, Bay Cohen, savcılıktan. Çete faaliyetleri hakkında bilgi sahibi olduğunuzu ve hakkınızdaki çeşitli suçlamalarla ilgili bir anlaşma için bunu önermek istediğinizi duydum."

Dişleri yerine bir işaret gören Cohen geri döndü. "Eyalet ve federal düzeydeki tüm suçlamalardan muaf tutulmak istiyorum."

"Ah." Reo güzel gözlerini kırptırdı. "Ah canım, korkarım bir yanlış anlaşılma olmuş. Dokunulmazlık söz konusu değil. Teğmen, Merkez'de bir saldırı suçlamasını koordine ediyorum. Fantezilerle uğraşmak için bundan zaman ayıramam, Bay Cohen gerçekliği kavrarsa bana haber verin."

"Sadece bekle!"

Reo tekrar gülümsedi. "Bay Cohen, tehlikeli bir durumda olduğunuzun farkındayım, ancak bir günde sadece çok fazla saat var. Benimkilerin hiçbirini boşa harcayamam."

"Bekle!"

Sesini y ü k s e l t t i . Eve, Eldena Vinn'e sessiz olmasını söylerken de aynı tonu kullandığını düşündü.

Burada da işe yaramaz.

Reo bilek ünitesine baktı, Ocak ayının acı soğuğuyla Cohen'e döndü. "Altmış saniye, şimdi başlıyor."

Eve, ses tonu hırıltılı bir hal aldığıında dişlerinin ilk ısırığını hissettiğine karar verdi.

"Banger çetesinin belini kırmanıza yardım edebilirim. Binlerce dolar değerindeki kaçaklara, silahlara ve ekipmanlara el koyabilirsiniz. Hapse giremem. Öldürülebilirim! Tanık Koruma istiyorum."

"Bay Cohen, Tanık Güvenliği federal bir programdır. Ben New York'ta savcı yardımcısıyım."

"Bunu başarabilirsin," diye ısrar etti. "Anlaşmayı yapabilirsin. Federaller nasıl olsa gayrimenkule ve paraya el koyacak. Hapse girmem neden umurlarında olsun ki? Onlara benden daha büyüğünü, çok daha büyüğünü verebileceksem neden umursayayım? Ben bir hukuk danışmanıyım, hepsi bu."

Kahvesini alırken Reo'nun gözleri büyüdü. "Sanki bir consigliere?"

"Evet. Hayır." Elinin tersiyle ağzını sildi. "Danışıyorum, tavsiye veriyorum, hepsi bu."

"Ve sen İddia, içinde o kapasite, için var tutuklamalara ve mahkumiyetlere yol açacak değerli bilgiler?"

"Kesinlikle." "Örnek mi?"

"Bir anlaşmaya ihtiyacım var."

"Oops, ticktock." Bilek ünitesine bir kez daha baktı. "Bir örneğe ihtiyacım var. Bilginizi gösterin ve anlaşmayı konuşalım. Aksi takdirde . . ."

"Broome'da bir elektronik dükkanı var, ya da vardı. Daha yüksek bir koruma ücreti ödemeyi reddettiklerinde, Jones mekanın vurulmasını emretti. Birkaç molotof kokteyli

kapanmadan önce. Ev sahibi hâlâ içerideydi. Hafif yaralarla dışarı çıktı ama her şeyini kaybetti."

"Peki bu bilgiye nasıl ulaştınız?"

"Olaydan sonra." Cohen şimdi ciddiyetle ellerini havaya kaldırdı. "Elbette mala zarar vermemenizi, hayatları tehlikeye atmamanızı tavsiye ederdim. Olaydan sonra, çeteden biri

-Rufus Miller tutuklandı. Onu mekanı yakarken gördüğünü iddia eden bir tanık vardı. Onun temsilcisi olarak beni çağırdılar."

"Bu ne zaman oldu?"

"Geçen Kasım."

Reo PPC'sini çıkardı, tuşladı ve kaydardı. "Hmm. Gördüğüm kadarıyla tanık ifadesini geri almış." Reo bir dakika daha kaydırma yaptı. "Ayrıca Miller'ın tutuklandığı gün okuldan eve dönerken kaçırılan tanığın sekiz yaşındaki kızıyla ilgili bir Amber Alert görüyorum. Kız çocuğu sağ salim geri getirilmiş ve kendisini kaçıran kişi hakkında herhangi bir bilgi verememiş."

Reo gülümserken bir diş izi daha belirdi. "Tesadüf mü?"

Cohen başka tarafa bakarak tulumunun yakasını çekti. "Sadece tanığın ifadesini geri çektiğini biliyorum."

Üç kadın da vuruş üstüne vuruş yaparak sessiz kaldı.

"Tamam, tamam. Jones emretti. Çocuğa zarar verilmemesini, sadece korkutulmasını emretti. Sadece birkaç saat sürdü. Bu bir örnek. Daha fazlasını vermeden önce yazılı bir anlaşmaya ihtiyacım var. Daha büyük."

"Yangın bombardımanı, adam kaçıрма, tanık korkutmadan daha mı büyük? Vay, vay."

Reo çantasından bir tablet çıkardı. "FBI'dan Özel Ajan Teasdale'i getirdiğim kayıtlara geçsin. Bakalım ne yapabileceğiz, Bay Cohen."

Eve, kızgınlık ve tiksinti taklidi yaptığı için biraz rol yapmayı hak ettiğini düşündü. Kişisel olarak

Teasdale'den oyun planının bu kısmı için ricada bulundu. Daha önce birlikte çalışmışlardı ve kadının düzgün ateş ettiğini biliyordu.

Reo tableti açtı ve Teasdale'in görüntüsünü ekrana getirdi.

"APA Reo."

"Özel Ajan Teasdale, iyi günler. Daha önce de belirtildiği üzere Bay Cohen ile görüştük, kendisi Banger örgütü ve bu örgütün eyalet ve federal yasaları ihlal ettiği iddia edilen faaliyetleri hakkında içeriden edindiği bilgilere dair doğrulanmış bir örnek verdi."

"Daha önce de belirtildiği üzere, FBI şu anda Bay Cohen'in kayıtlarını inceleyen ve kaydeden ajanlara sahiptir. Bu kayıtlar onun eyalet ve federal yasaları ihlal eden faaliyetlerini belgelemektedir."

"Anlaşıldı. Ancak . . ."

Reo ortaya koydu; Teasdale geri adım attı. Cohen sızlandı, isim, tarih ve yer sözü verdi. Müzakereler ilerledikçe Eve itirazlar savurdu.

Neden ona Tahiti'de tüm masrafları ödenmiş bir ömür boyu tatil vermiyorsunuz?

Peabody, Club Fed hakkında alaycı bir yorumda bulundu.

Bir noktada, Eve dışarı fırladı. Kulübeye vardığında emir yağdırmaya başladı. "İki yönlü operasyon brifingi için herkes otuz dakika içinde konferans salonunda olsun."

"N'aber, Loo?" Baxter sordu.

"Bangers ve Dragons'la karşılaşacağız. Eğer ateşli bir iş üzerindeysen, bunu duymam gerek. Aksi takdirde, iş bitene kadar bu iştesin. Dedektif Strong, ofisime."

Kahve almak için klimayı çalıştırdı ve Strong'a da aynısını yapmasını işaret etti. Eve ona "Bir ekip oluştur," dedi. "Hoşun yakan, ve

o operasyonun başına sen geçeceksin."

"Minnettarım."

"Sen çalıştın. Otuzun var, hadi yürü. Whitney'i bilgilendirmem ve SWAT'ı çağırmam gerekiyor."

"Sana bir isim verdi mi? Lyle'a mı?"

"O da gelecek ama Jones'u uzun bir süre tutmamız için bize yeterli bilgiyi verdi bile. Bakalım başka kimlerin üzerine gidecek. Yürü Strong."

Eve on beş dakika içinde görüşmeye geri döndü. Teasdale ve Reo ince ayrıntılar üzerinde çalışırken Cohen, artık eskisi kadar solgun değildi, başı öne eğik oturuyordu.

"Beni nereye yerleştireceğinizi seçmem gerekiyor."

"Hayır." Teasdale'in sesi düz ve sertti. "Teğmen Dallas'ın Tahiti gezisinin aksine, WITSEC bir tatil değil. Anlaşmanın tüm şartları yerine getirilirse, bilgilerinizin doğruluğu kanıtlanır ve tutuklamalarla sonuçlanırsa, size yeni bir kimlik verilecek ve federal hükümetin uygun gördüğü yere yerleştirileceksiniz. Daha sonra programın tüm şartlarına uyacaksınız, aksi takdirde statünüz iptal edilecek."

"Ama-"

"Eğer bu şartlar sizin için uygun değilse, Bay Cohen, önümüzdeki on ila yirmi yılı federal bir cezaevinde geçireceğinize söz verebilirim ve bu cezaevi Dedektif Peabody'nin aşağılayıcı 'Fed Kulübü' olmayacak."

"Yazılı olarak istiyorum."

"Alacaksın. APA Reo, şu anda meşgul olduğum için, tamamlanmış anlaşmayı sizin aracılığınızla Bay Cohen'e gönderebilir miyim?"

"Elbette. Karşılığında ben de size bilgi aktaracağım. Cohen kayıtlarımızdan teklifler sunuyor."

"Kurumlar arası işbirliğini takdir ediyorum. Evrakları kısa süre içinde size göndereceğim."

Teasdale imzayı attığında, Reo Cohen'e döndü.

"Bay Cohen, anlaşmayı, şartlarını ve yükümlülüklerinizi anladınız mı?"

"Evet." Tekrar dik oturdu ve gözlerindeki ifadeden kendini beğenmiş olduğu anlaşılıyordu. "Ben bir avukatım Bayan Reo. Masadaki anlaşmayı anlıyorum."

"Ve yaptığınız açıklamaların, anlaşmayı kabul ettikten sonra verdiğiniz bilgilerin

geçerli ve doğru mu? Aksi kanıtlanırsa anlaşma iptal edilir."

"Anlıyorum, tamam mı? Burada hayatım söz konusu. Anlıyorum. Bir sandviç ve kola alabilir miyim?"

Reo ona baktı. "Sandviç ister misin?" "Beni içeri aldıklarından beri neredeyse hiç yemek yemedim."

"Dedektif Peabody, Bay Cohen'e bir sandviç getirir misiniz?"

"Ve bir kola," diye ekledi.

Peabody kaşlarını çatarak dışarı çıkarken Eve, "Tanrı aşkına," diye mırıldandı. "Peabody görüşmeden çıkıyor. Belki sen de biraz kurabiye istersin."

Aslında ona sırtıttı. "Ben olsam hayır demezdim." "Zorlamayın Bay Cohen," diye ekledi Reo.

Eve dönüp çift yönlü camdaki kendi yansımasına baktı. Roarke'ın hâlâ Gözlem'de olup olmadığını merak etti. Bundan şüpheliydi. Görüşmeler bir saatten fazla sürmüştü ve tam da umduğu gibi gitmesine rağmen, sonuç olarak küçük, rahatsız edici bir baş ağrısı vardı.

Kısa süre içinde tekrar hareket edeceğini kendine hatırlattı.

"Ajan Teasdale etkili." Reo'nun tableti gelen sinyali verdi. Ekranı taradı. Başını salladı, onayladı ve çıktıyı istedi.

"Anlaşmayı okurken her sayfayı paraflayacaksınız, Bay Cohen. "Ajan Teasdale bunu zaten yaptı ve önceden imzaladı. Teğmen Dallas, siz de benim gibi Bay Cohen'in imzasına şahit olacaksınız."

Eve hiçbir şey söylemedi.

Peabody geri geldi, kaydı güncelledi, masaya bir otomat sandviçi ve bir tüp kola attı. Oturdu ve çok iyi bir surat asma taklidi yaptı.

Cohen sandviçi açtı, ısırdı ve burnunu kırıştırdı.

-Ama Reo kağıtları ve kalemi uzatırken yemeye devam etti.

Masaya. Alt dudağını konsantrasyonla dışarı çıkararak okudu, parafladı, okudu, kaşlarını birleştirdi, parafladı.

"Her şey yolunda görünüyor." İmzaladı ve Eve'e sessiz, memnun bir gülümseme verdi.

"Pekâlâ, Bay Cohen." Reo sırayla imzaladı ve kalemi Eve'e uzattı.

Eve kötü huylu bir karalama ekledi.

"Bu belgeyi Özel Ajan Teasdale'e taratacağım. Görüşme biter bitmez orijinalini kendisine ileteceğim. Bu noktada, Ajan Teasdale ile görüşmeyi tekrar açıyorum. Onun sorularına cevap vereceksiniz Bay Cohen, benimkilere cevap vereceksiniz, Teğmen Dallas ve/veya Dedektif Peabody'nin sorularına cevap vereceksiniz. Sorulan her türlü soru, verdiğiniz her türlü cevap ya da yaptığınız her türlü açıklama, mutabık kalındığı üzere, geçerli ve doğru olmalıdır."

"Dayan biraz, lanet olsun." Eve elini masaya vurdu. "Eyalet sınırları üzerinden kaçak göçmen taşımak ya da mali saçmalıklar yüzünden bir federal bu pisliği dürterken burada dikilip durmayacağım. Bir isim istiyorum. Tek bir soru, tek bir cevap. Lyle Pickering ve Dinnie Duff'ın öldürülmesini kim emretti?"

"Bunu gerçekten kimin yaptığını bilmiyorum. Buna karşı tavsiyede bulunduğumu, şiddetle karşı çıktığımı vurgulamak isterim. Farkında değildim-"

"Tek soru, tek cevap," diye sordu Eve. "Cinayet emrini kim verdi?"

"Jones." Gözlerini kaçırdı, dudaklarını birbirine bastırdı. "Marcus Jones."

"Takip et. Neden?"

"O . . . Pickering'in geri dönmemesine, onun için çalışmamasına kızmıştı. Onu ibretlik bir duruma düşürmek ve değersiz görünmesini sağlamak istiyordu. Böylece kızı öldürtebilir, Ejderhaları suçlayabilirdi. Kendi

ayakta durmak, bazı bölgeleri geri almak, Bangers'ı eski haline getirmek."

Şimdi Eve'e baktı ama gözleriyle tam olarak buluşamadı.

"Ona bunun delilik olduğunu söyledim. Dinlediğini sanıyordum. Sonra, ben

Bir şey söylemeye korktum. Beni öldürmesinden korkuyorum. Kilit altında tutulması gerekiyor. O tehlikeli biri. Onu hapse atmalısın."

"İki kişinin öldürüleceğini biliyordunuz." "Buna karşı tavsiyede bulundum."

"Üçüncü bir kişinin, Barry Aimes'in öldürüleceğini biliyordunuz."

"Hayır, yemin ederim." Ona doğrudan ve yalvaran bir bakış gönderdi. "Tam olarak bilmiyordum. Belki Fan Ho'nun kapısının önüne bir şey bırakmaktan bahsetmiştir ama bilmiyordum."

"**H a d i**, Peabody. Bu pislikten bıktım artık. Dallas ve Peabody görüşmeden çıkıyor." Peabody onun peşinden koştu.

Peabody, Eve'in ayırttığı konferans odasına doğru aceleyle ilerlerken, "Jones hakkında yalan söylüyordu," dedi.

"Evet, öyleydi. Aferin sana Peabody."

"Bu işte çok iyi bile değildi. Nedenini anlamıyorum. Anlaşmayı bozacaksa neden yalan söyleyelim?"

"Çünkü o sadece barodan atılmış adi bir avukat değil, berbat bir avukat - bu yüzden neyi kabul ettiğini gerçekten anlamıyor. Her şey onun için bir kafese girmiyor. Jones hakkında bize verdiği ve federallere vereceği bilgilerle Jones'u sıkı bir şekilde paketleyeceğimizi düşünüyor. Jones cinayetleri inkar ediyor, ona kim inanır? Cohen'e göre neden bu davayı derinlemesine araştıralım ki? Bize katili verdi, bitti ve bitti.

Konferans odasına vardıklarında, "Banger HQ ve oyuncularla ilgili elimizdeki her şeyi brifing için hazırlayın," dedi. "Strong, Ejderha tarafını yönetiyor, o yüzden eline ne geçerse onunla çalış."

"Her şey bitti ve bir yay içinde geri döndü. Peki ya Cohen'in merkezin dışında bildiğini iddia ettiği kaçak göçmenler ve dolandırıcılık ekipmanları?"

"Bu Teasdale'in."

"Evet." Peabody nefes nefese kaldı. "Bu konuda biraz sinirli hissetmemin bir sakıncası var mı?"

"Evet, o zaman yut." Eve çoktan yutmuştu. "Çünkü bir grup kötü adamı paketleyeceğiz."

Peabody çalışırken, Eve Feeney'i etiketledi. O da "Yo. Beni yakaladın, dışarı çıkıyorum."

"Geri dönmek isteyeceksin. Birkaç e-ekibe ihtiyacım var. Savaşa hazır olun. Bangers ve Dragons'ın karargahlarını vuracağız. Bir parti vereceğiz."

"Parti şapkamı alayım."

"Konferans odası iki, en kısa zamanda buraya gel."

Ondan ayrıldı ve Roarke'a mesaj attı.

Bir saat içinde inecek. On dakika içinde ekiplere bilgi vereceğiz.

Komutanla temasa geçti ve Roarke'ın yanıtı geldiğinde konuşmasını bitirdi.

Sizinleyim, Komiser.

"Evet," diye mırıldandı. "Bunu biliyorum."

Peabody'nin çektiği fotoğrafları kurula götürdü. Jones, Ho birincil hedefler. Sonra teğmenler. Onları düzenlerken, Eve tekrar inceledi.

"Buradaki." Bir fotoğrafa dokundu. "Etrafına bir halka takın."

"Hangisi bu?" Peabody kimlik fotoğrafındaki ismi okumak için yana kaydı. "Jorgenson."

"Sürekli geri döndüğüm kişi o."

"Neden özellikle o?"

"Duff. Onunla takılıyor; beş parasız, kullanılmış, tükenmiş, mızımız bir bağımlı. Onun kadar kötü durumda olmayan pek çok kişi var ama adam onunla birlikte olmasına izin veriyor. Bağlantılar,

Peabody. Pickering ile bağlantısı var ve Pickering'in ona karşı bir zaafı var."

"Ve yine de onun yolunu kesti."

"Evet, bu da onu ona geri ödeme konusunda asal yaptı."

"Ona asla soramayacağız," dedi Peabody, "ama evet, ben böyle görüyorum."

"Jorgenson için neden? Dostumuz Cohen aracılığıyla Jones'un nasıl kaymağını yediğini, çeteden ayrı olarak kendi hesaplarını nasıl şişirdiğini öğrenmiş olabilir. Jones, Cohen'in kazancına zarar vermeye başlayınca Cohen de Jones'u saf dışı bırakacak, bilgi almaktan memnun olacak birini aradı. Doğrudan değil. Jones'un çok fazla gücü ve etkisi var. Ama polisleri onun üzerine salarsan, o gücün bir kısmını sarsarsın. Bir savaş başlatın ve polisler Jones'u bir kafese kapatmazsa, savaşın bir zayıfatı olur."

"Sonra Jorgenson devreye girdi - Jones'un parasını nereye gömdüğünü bilmenin avantajıyla."

"Ve Cohen sonunda tüm o mülkün sahibi oluyor. Onun için büyük kazanç."

"Bu şekilde oynayabilir," diye düşündü Peabody, "çünkü Cohen diğer insanların nefes aldığı gibi yalan söyler ve hile yapar. İstemsiz bir refleks gibi. Ama Lyle Pickering'in öldürülmesi Strong'un muhbiri olmasına kadar uzanabilir ve bu bir şekilde ortaya çıkabilir. Ve sonra-"

Strong içeri girdiğinde Peabody konuşmayı kesti. Hem o hem de Eve tartışmanın bu kısmının bitmesine izin verdi.

"Ekibimden beş kişiyi çektim," dedi Strong onlara, "ve çektiğimiz kişilerden herhangi biri İngilizce bilmediğini iddia ederse diye bir çevirmen hazırda bekletiyorum. Ekibim sağlam."

"Yeterince iyi. Bir e-ekibin ve taktik ekibin olacak. Peabody ile hedefler üzerinde çalışın. Ho'nun karargahını vuracağız. Eğer onu oradan çıkaramazsak, konutunu vururuz."

Sonra Baxter içeri girdi. "Trueheart annesine yemeğe geç kalacağımızı haber veriyor. Ciddiyim," diye ekledi Eve kaşlarını çatınca. "Annesi beni ev yemeği için davet etti."

Konferans odasındaki AutoChef'ten kötü polis kahvesi aldı ve tahtayı incelerken içti. "Kötü adamlar- ve bir kadın, gerçi vay canına o da büyük bir anne. Bu eğlenceli olacak."

Diğerleri içeri girdiğinde oda kötü polis kahvesi kokuyordu. Jenkinson oturduğunda, o ana kadar onun yeşil kravatının üzerindeki çılgınca pembe puantiyelere doğrudan bakmaktan kaçındığını fark etti.

Şimdi gözleri titriyordu.

Alışmaya başladıklarında McNab, Callendar ve sirk göstericileri gibi giyinmiş birkaç e-geek ile birlikte içeri girdi.

Yeni titreşen gözlerini kapattığında bile arkalarında renkler titreşiyordu.

Feeney, buruşuk bej ve kahverengi giysiler içinde sakinleşerek içeri girdi. Sonra Komutan Whitney ile SWAT komutanı Lowenbaum. Herkesin yerleşmesi için bir an verdi, sonra tahtaya çıktı.

"Bu iki yönlü bir operasyon olacak. Dedektif Strong bu kişiyi hedef alan ekibin başında olacak. George Ho, nam-ı diğer Fan Ho, Dragons örgütünün lideri. Şu anda ağır saldırı ve bedensel zarar verme tehdidiyle suçlanıyor. Büyük ihtimalle başka suçlamalar da olacaktır. Dedektif Strong'un ekibine EDD ve Tactical destek verecek. Tüm ekip üyeleri yelek ve kask giyecek. Bu tehlikeli ve şiddet yanlısı bir kişi. Silahlı olduğunu varsayın, yanındakilerin de silahlı ve tehlikeli olduğunu varsayın.

"Peabody, Dragon HQ ekranda."

Pozisyonları, zamanlamayı belirledi, Strong'un ekibine üç deneyimli forma ekledi.

"Dedektif Strong, eklemek istediğiniz bir şey var mı?"

"Evet efendim, birkaç şey var."

Strong bazı ayrıntıları eklerken Roarke araya girdi.

Arka duvara yaslandı ve Strong işini bitirirken polisin brifingi yönetmesini izledi.

"Ekibim Banger HQ'yu ve bu ana hedefi alacak. Marcus Jones, nam-ı diğer Slice. Çetenin lideri. Adam kaçırmak için komplo kurmak, reşit olmayan birini zorla hapsetmek, tanık korkutmakla suçlanıyor. Ayrıca mülke zarar vermek, içinde bir kişinin bulunduğu mülkün bombalanması emrini vererek cinayete teşebbüs etmekle suçlanıyor. Bunlara ek olarak çok sayıda federal suçlama var. Ayrıca yaşı ve ırkı belirsiz bir erkek arıyoruz. Parmaklarını şıklatıyor."

"'Parmaklarını şıklatıyor' mu?" Reineke tekrarladı.

Eve kollarını iki yanında tutarak gösterdi. "Elimizdeki tek şey bu. Üç cinayetin şüphelisi. Bu beşi." Teğmenleri işaret etti -dördü erkek, biri kadın. "Onları içeri alacağız. Ama bu." Parmağıyla Jorgenson'ı işaret etti. "Kenneth Jorgenson, nam-ı diğer Bolt. Bu üç cinayetin emrini verdiği şüphesiyle geçit törenime liderlik ediyor. Jones, Jorgenson, hepsi tehlikeli ve şiddet yanlısı. Silahlı olduklarını varsayıyorum. Ekibime EDD ve Taktik destek verecek."

Banger HQ'yu ekrana getiren Peabody'ye başıyla işaret etti.

"Şöyle olacak."

Elinde harita olan bir general gibi birliklerini yerleştirmesi, taktiklerini, adımlarını ve zamanlamasını ayarlaması Roarke'ı büyülyordu.

Kendi komuta merkezinde aksesuarları yönetecek kadar odaklanamayabilirdi ama bir operasyonu nasıl planlayıp kurgulayacağını biliyordu.

O askerleri de inceledi, gösterilen dikkati, Feeney'nin başını hafifçe sallamasını, sanki şöyle der gibi: Evet, işte böyle getirilir.

Sonra dikkatini onun tahtasına çevirdi. Jones'u birçok nedenden dolayı istiyordu ama onları bu noktaya getiren cinayetler için değil, diye düşündü.

Bir iş adamı olarak o da aynı fikirdeydi. Savaşlar kârlı olabilirdi, doğru ama bu durumda bir savaş, Jones'un Cohen'le yaptığı daha kârlı işi açığa çıkarma riski taşıyordu.

Roarke bunu istemeyeceği sonucuna vardı. Jones'un istediği şey statükoydu. Cinayetler ve rakip çeteye yapılan saldırılar statükoyu sarstı.

Ancak hırslı bir teğmen, belki de kana susamış biri, bu statükoyu altüst etmekten başka bir şey istemiyordu.

Duff'a seks karşılığında yatak veren ve cinayet gecesi işe gittiğini söyleyen kadını kolayca seçti.

Bu da onu, Pickering'e kendi vahşi ölümünden önce cinayet tuzağı kuran kadınla ilişkilendiriyordu.

Ve basit denklemlerin genellikle basit gerçekleri kanıtladığını düşünüyordu.

"Teğmen Lowenbaum?"

Ayağa kalktı ve özel silah timlerini her iki noktada da nereye yerleştireceğini harita üzerinde göstermek için bir lazer işaretleyici aldı.

"Yüzbaşı Feeney," dedi Eve. "İki takıma ayrılmanızı istiyorum."

"O işi hallettim. Callendar ve Stipper'ı Chinatown'a götüreceğim. Böylece Roarke, McNab ve Marley de Bowery'de olur. Siz içeri girmeden önce her iki binanın da numaralarını ve yerlerini size bildireceğiz."

"Bu işe yarar. Sorusu olan varsa, şimdi tam zamanı. O zaman giyinin" dedi. "Tam isyan teçhizatı. Ekipler garajda, beşinci kat, birinci bölümde koordine olacak. Gidip biraz gangster kıcı tekmeleyelim."

Ekipler dışarı çıkarken Peabody ona doğru ilerledi. "Yelek yerine sihirli palto sayılır, değil mi?"

"Düğmelerini ilikle ve ilikli kalsın. Debriyaj parçasını ve bilek kılıfını da kontrol edin."

"Tamam. En kötüsüne hazır mısınız?"

"Onları köşeye sıkıştıracağız. Hepsi şiddet yanlısı. Bazıları aptal. Birçoğu her ikisi de. Muhtemelen bir baskınla başa çıkmak için bir tür protokolleri var ve bunun ellerini havaya kaldırıp pes ediyoruz demek olduğunu sanmıyorum."

"Çok kötü."

Eve, "Bir kavrama parçası ve bir kask al," diye tekrarladı. "Senin için de."

"Kask." Dostum, onlardan nefret ederdi. "Elimde bir debriyaj parçası var. Sivil danışman için üçüncü bir kask ve bir tabanca. Benim aracımla gidip McNab ve minibüsle buluşacağız."

Eve, Roarke'a doğru yürüdü. "E'lerdesin ama yine de teçhizatını kuşanmalısın. Peabody sana bir kask ve bir tabanca bakıyor."

Kalkık kaşları her şeyi anlatıyordu.

"Eğer kullanmanız istenirse departmanın silahını kullanın. Basitleştir. Ceketini çıkarma." "Ya seninki?"

"Onu almaya gidiyorum." "O zaman seninle yürüyeceğim."

Ofisine doğru yola çıktıklarında ona, "McNab ile gideceksin," dedi. "Peabody ve ben seninle buluşacağız."

"Brifingin ilk bölümünü kaçırdım ama Cohen'den istediğinizi aldığınızı varsayıyorum."

"Bir yalanım var ve bu onu batıracak. Jones'u parmakladı ama Jones değil." Ofisinde ceketini giydi. "Yanılmıyorsam, Jones savaş ya da ifşa olmak istemiyor ve cinayetler her ikisiyle de flört ediyor."

"Çıktığından hiç şüphem yok. Jones'u suçlamak onun iş ortağını ortadan kaldırır. Cohen parasının ve mülkünün bir kısmını geri alabileceğini umuyor olabilir."

Zaman kazanmak için asansörlere yöneldi. "Onu çözmek zordu. Mira'nın bölgesi ama ben bunu kendi saçmalıklarına inanması olarak görüyorum. Sanki Vinn'e iyi bir hayat vermiş, sadece onu kolluyormuş, geleceklerine yatırım yapıyormuş gibi. Ve tüm bunlar Jones'la sadece bir işti, sadece danışmanlık. Kimseyi öldürmedi, Tanrım. Sadece tavsiye verdi, danışmanlık yaptı. Bu yüzden eti ortaya çıkarmak ve biraz kan akıtmak için onu kesip biçmeye devam etmeniz gerekiyordu."

Daha fazla polis ve destek personeli yığıldıkça sıkışmayı görmezden gelmeye çalıştı.

"Bu onu bir sosyopat mı yoksa gerçekten iyi bir palavracı mı yapar bilmiyorum."

"İkisi de olabilir." İçeride sıkışmış kadınlardan biri başını Eve'e doğru çevirdi. "Bunlardan biriyle üç yıl, sekiz ay ve on dört gün evli kaldım. İkisi de olabilir."

"Evet, ikisi de olabilir. Senin seviyen," dedi Roarke'a. "Orada görüşürüz."

"Arabanın klimasından bir protein içeceği al." Araba sıkışık olduğu için alına kondurduğu öpücüğe engel olamadı. "Seni canlandırır ve baş ağrını geçirir."

Roarke inerken kadın iç çekti. "Üç yıl, sekiz ay ve on dört gün boyunca o pislik benim proteinim için hiç endişelenmedi. Ve o benim baş ağrımdı. Sen şanslısın."

Öyle olduğunu sanıyordu.

Sonunda garaja vardığında, Eve bagajını açtı ve taşınabilir silahlarını inceledi. Bir savaş bıçağı seçti ve kemerine taktı.

Peabody'nin kovboy çizmelerini duyunca direksiyona geçti. Yola çıkmaya hazırım.

Eve, Banger bölgesinin kenarına park etti. Peabody ile birlikte blokları hızla geçerek EDD minibüsüne doğru ilerlerken gece karanlığı biraz gizlenmelerini sağladı. İçeri girmeden önce sokakları tanımak istiyordu.

Dükkânların kapandığını, çelik kapılarını indirdiklerini fark etti. Barlar açıldı, neonlar titreşmeye başladı. Apartmanların ışıkları yanıyor - yüksek katlarda bile pencerelerin üzerinde çevik kuvvet parmaklıkları var.

Henüz sokaklarda pek hareket yok, çok erken.

Minibüsün kargo kapılarına bir-iki-üç kez vurdu. McNab açtı.

"Sadece hazırlanıyoruz. Roarke sana kulak getirecek. Marley ısı sensörü üzerinde çalışıyor."

Eve, Marley'in on iki yaşlarında görüldüğünü ve saçlarının kız saçı gibi olduğunu fark etti.

-Kuzguni siyah, Peabody pembesi uçlu saçları sırtından aşağı dökülüyordu. Cildi çikolata köpüğü kadar pürüzsüz ve kremi görünüyordu. Büyük gözlü kedi yavrularıyla kaplı bir deri tişörtün üzerine zikzak mavi süslemeli çığlık kırmızısı önlük giymişti.

"Bebopping, McNabber." Mor bir baloncuk üfledi ve geri kapattı. "Onlara filtre aldım. Sifon çekilmiş olmalı. Zaplayacağım onları."

"Oldukça iyi kalkanlar için para ödediklerini söylüyor-"

"Anladım." Eve, McNab'ın çevirisini kesti.

"Sağlam." Marley ellerinin topuklarını birbirine vurdu. "Bir dakika. Kulaklarını kaldır, Dreamcake?"

Roarke, Marley'e bariz bir zevkle gülümsedi. "Hemen hemen.

İyi filtreler, ama birinci sınıf değil."

"Hayır, birinci sınıf değil."

McNab kısa bir tezgâhta tabureye oturdu, kadranlar ve kontrollerle oynamaya başladı, yeşil gözleri bir ekrandaki titreyen, yükselen çizgilere odaklanmıştı. "Güçlendirmeye gidelim."

Roarke ona, "İyi iş çıkardın," dedi. "Biraz ses alabiliriz," dedi Eve'e. "Alandaki bir portatif daha fazlasını verebilirdi ama biz sesi yükseltiyoruz. İşe yarar bir şeyler duyabilirsiniz."

"Jones'la konuştuğumuz yere odaklan."

"Tam önünüzde." Kulaklığına dokundu. "Ekrandaki sese bakılırsa basketbol maçı. Arka plan sesleri." Başını eğerek kontrollerinde bazı ayarlamalar yaptı, gözlerini kapattı. "Sesler, birkaç tane. Biraz müzik, ya daha düşük seste ya da daha uzakta."

"Gördüm. Biri kapının arkasında, oturuyor. Yukarı doğru ilerliyor," diye devam etti Marley. "Bir partiye benziyor. Birden fazla var."

"Burası Jones'un alanı." Eve yaklaştı ve ısıdan oluşan görüntüleri kendisi takip etti. "Orada bir düzine var."

"Bir çift var. Seks var, iki tane var. Boş, boş, boş, uyuyan biri var."

Eve'e on beşe kadar sayarak zemini kapladı. Sonra yukarı çıktı.

"Altı. İkiyi yatay, muhtemelen uyuyor. Dördü çalışıyor, belki yemek yiyor. Oturuyor ama elleri hareket ediyor. Bir kişi daha kalktı. Evde kimse yok. Uh-uh-uh." Bir elini kaldırarak parmağını ileri geri salladı. "Sinsi. Oradan filtreliyorum. Durun. Marlimator'dan saklanamazsın. Cha-cha, yakaladım. Üç, dur, hareket et.

İşte bu kadar. Kapıdan tepeye kadar yirmi beş insan tipi."

"Bana üstteki odadan kulak bulabilir misin?" Eve, Roarke'a sordu.

"Üzerinde çalışıyorum," diye mırıldandı Roarke. "Tahminimce filtre ve biraz ses yalıtımı. Güçlendirilmiş kapılar ve duvarlar, bahse girerim. Parçalar geliyor. Bize destek ver, lan."

"Elimden geleni yapıyorum, Kaptan!" McNab kalın bir sesle konuştu ve Roarke'ı güldürdü.

"Star Trek," diye mırıldandı Peabody. "McNab bu konuda uzman." "Onu dışarı çıkarın. Siktir et onu.. ." Yanıt Belirsiz. 'Lider yok. Bangers için vuruşma zamanı.' Daha belirsiz. 'Siktir et, Bolt.'"

"İşte böyle. Devam edin." Eve geri çekildi ve ekip liderleriyle temasa geçti. "Bu konumda yirmi beş kişi var. Biri kapıda, on beşi bir sonraki katta, altısı yukarıda ve üçü de onun üzerinde. Güçlü müsünüz?"

"Yerinde. On sekiz kişi içeride. Dördü az önce çıktı." "Hazır olduğunuzda gidin. Kask, Peabody."

"İşte seninki."

Eve kendi kaskını takarken, "Kasklarınızı takın," diye emretti. "Ve tetikte olun. Eğer herhangi biri bizi geçerse, minibüsü fark edip onu yakalamaya çalışabilirler."

Marley önlüğün bir kayışını çevirdi, silahını okşadı. "Burada iyiyiz."

Eve başıyla onu onayladı ve Roarke'a baktı. "Gidiyoruz. Yürüyün, yürüyün!"

Roarke kargo kapılarını iterken, polisime iyi bak, diye düşündü.

Silahı elinde, hızla koştu. İndirme ekibine koçbaşıyla kapıya vurmalarını işaret etti.

İçerideki gardiyan -ilk geceden kalma, şimdi morarmış bir gözü ve şişmiş bir dudağı olan- ayağa fırladı. Arkasına uzanırken PPC'si yere çarptı.

"Çekersen düşersin. Eller yukarı!" Eve emretti. "Şimdi! Alın onu!" diye bağırdı ve merdivenlerden yukarı fırladı. Peabody'ye "Seks odasını al" dedi. Baxter, Trueheart, bu kata. Sonraki ekip yukarı, yukarı."

Biri Jones'un flopundan önce bir akıntı, sonra bir başkasını ateşledi.

Eve, hızla geçen adamlarını korumak için ateşe karşılık verdi. "Marcus Jones, polis konuşuyor. Sen ve adamların kuşatıldı. Silahlarınızı bırakın ve elleriniz havada dışarı çıkın."

Cevap, "Siktir git!" diye bağırarak ve daha fazla akarsuyla geldi. Salağın biri elinde bıçak ve savaş çığlıklarıyla dışarı fırladı. Jenkinson onu vücudunun ortasından vurarak yere serdi.

Jenkinson'ın görüşü "salak herif" şeklindeydi.

Eve ev yapımı bumerangın uçtuğunu gördü. Ona doğru daldı, sonra geri fırlattı.

Patlama, duman bulutları ve ardından gelen çığlıklar üzerine, o ve ekibi odaya hücum etti. Kaosun içinde iki kişiyi sersemletti, çığlık atan yarı çıplak bir kadını kenara itti, bir bıçak darbesini savuşturdu.

Bıçakçı tekrar denerken, futbol topu gibi pazuları olan vahşi gözlü bir kadın ona sopayla saldırdı.

Tank, diye düşündü Eve. Gerçekten büyük bedende.

Eve onu sersemletti, bu da onu zar zor yavaşlattı, sonra botunu arkasındaki bıçaklı adamın diz kapağına çarptı ve onu yere serdi.

Eve'in kaskından bir sopa fırladı ve bu kulakları çınlattı. Eve'in Tank'in suratına indirdiği yumruktan kan fışkırdı ama kadın sadece sırtlamakla yetindi ve tekrar savurdu.

Tank ve o da tam ona göre idi. Eve eğilirken ciddi kaslar diye düşündü. Zeus'ta ciddi kas gücü. Serbest elini yere vurdu, destek aldı ve yukarı ve geriye doğru tekmeledi. Darbe, rakibini ayağa kalkıp bir yumruk daha atmasına yetecek kadar geriye savurdu. Sonra da içeri girdi.

Birkaç tane yedi. Birkaçtan fazlaydı ama darbeler ve sersemletmeler pazularının suyunu çekmişti. Kaskıyla önderlik ederek kafasını Tank'ın orta kısmına çarptı ve botunun topuğuyla kadının ayak bileğine vurdu.

Sopa Eve'in omzuna çarptı ve arkasındaki güç azalmış olsa da, Eve dönüp geriye doğru dans ederken ve başka bir atış yaparken bunu parmak uçlarına kadar hissetti.

Belki ağzında kendi kanının tadını aldı ama lanet olası tank sonunda titreyerek yere düştü.

"Sana ulaşamadım, Teğmen." Bir gözü şişmiş olan Dedektif Carmichael yere eğildi ve kalın bileklere kelepçeleri geçirdi. Sonra iyi bir önlem için ikinci bir çift. "Temiz bir akış elde edemedim."

"Jones?"

Carmichael işaret etti. "Altı yönündeyim."

Artık daha yavaştı -odada gördükleri on iki kişiden dokuzu yerdeydi ve zapt edilmişti- yaşam alanının karmaşası içinde bir tür toplantı odası olduğunu düşündüğü yere doğru ilerledi. Büyük bir masa, sandalyeler, birkaç duvar ekranı.

Bir pencere ardına kadar açıktı ve içeriden gece rüzgârı esiyordu. Carmichael'a tutmasını işaret etti, sonra çömeldi, yuvarlandı.

Jones dikildi, afeti kaldırdı. "İşin bitti, sürtük."

Adam ateş etti ve ceketine çarpan hızlı tokat ve ısıdan, adamın kalbine nişan alarak tam isabetle ateş ettiğini anladı.

Hiddetli sırtışının şok içinde kaybolması ve kadının onu bırakması sadece bir an sürdü.

Carmichael, "Görünüşe göre işi biten sürtük o," dedi.

"Kendime şu paltolardan bir tane almalıyım."

"Onu kilitleyin ve bu pisliğin geri kalanını temizleyelim." Koridora açılan başka bir kapıdan geçerek etrafından dolaştı.

Baxter'ı bireysel flopları temizlerken buldu. "Burnun

Kanıyor, LT," dedi ona bir bakış atarak.

"Kırık değil."

"Eminim yine de acıyordur. Trueheart bazılarını dışarı çıkarıyor. Küvette saklanmaya çalışan çıplak bir kız bulduk. Oğlumun yüzü kızarıyor ama kızı dışarı çıkarıp arabaya bindiriyor."

"Güzel."

"Yukarıda bizden biraz daha fazla sorun yaşadılar, biz de onlara yardım ettik. Üçünü kontrol altına aldık. Yukarıda her türlü mal var patron. Biraz nakit para, kimlik makinesi, silahlar ve seni birkaç yıl uyutmaya yetecek kadar kaçak."

"Bu da iyi. Yirmi beş mi alıyoruz?"

"Kesin bir şey söyleyemem. Sekiz kişi yakaladık." "Jorgenson?"

"Ah, evet. Yukarıda biraz daha fazla sorun çıkarıyordu."

"Çok iyi." Burnundan damlayan kanı temizledi. "Sayım yapalım. Peabody nerede?"

"İşte buradayım."

Eve döndüğünde ortağının topallayarak merdivenlerden çıktığını gördü. Çarşaf gibi solgun yüzündeki birkaç kesik ve sıyrıktan kan sızıyordu.

"Ah," dedi Baxter, sonra aceleyle ona destek olmak için kolunu doladı.

"Ne oldu böyle?"

"Çıplak seks yapan adamla birlikte merdivenlerden aşağı düştüm. Çılgına döndü ve onu yakalamak zorunda kaldım, sonra beni merdivenlerden aşağı çekti. Ama onu yakaladım. Çıplak adamı yakaladım."

"Yüce İsa."

"Biraz hırpalandım. Sen de öyle." "Bir yerini kırdın mı?"

"Sanmıyorum."

"Sanırım biraz şokta, Dallas."

Eve, Baxter'a başını sallayarak ellerini Peabody'nin kollarında ve bacaklarında gezdirdi. Hiçbir şey kırılmamıştı. "Sıki tutun."

Yaşam alanına geri döndü. "Jenkinson, Reineke, bir ekip getirin ve evi, her odayı temizleyin. Santiago, Carmichael, kalanları arabaya bindirin."

"Bazılarının tıbbi müdahaleye ihtiyacı olacak, Teğmen."

"Sırada bu var." Telsizine dokundu. "Lowenbaum, biz kontrollü ve temiz."

"Anlaşıldı. Kaçan beş kişi var. Birkaçı minibüsün iyi bir kaçış yolu olduğunu düşündü. Onlar için işe yaramadı."

Dışarıda beş, diye düşündü, Baxter'ın sayımına göre sekiz. Yaşam alanında zaptedilmiş ya da zaptedilmekte olan yedi kişi saydı.

"Temiz süpürme. McNab, MT'lere ihtiyacımız var. Kötü adamlar var. Dinle, Peabody biraz hırpalanmış. Onu dışarı çıkarıyoruz."

Baxter gibi o da Peabody'nin koluna girip onu merdivenlerden aşağı indirmeye başladı. McNab hücum ettiğinde daha yolu yarılamamışlardı.

"Hey, hey!" Kan, çürükler ve şaşkın gözler gördü. "Bir darbe mi aldın?"

"Merdivenlerden düşerken birçok yerimi çarptım. Yüzüm."

"En iyi kız arkadaşımın yüzü."

"Aw."

"Onu yakaladım." Kollarını ona doladı. "Marley tıbbi yardım çağırıyor. Onu tuttum."

Eve, Baxter'a "Geri dön ve süpürmeye yardım et," dedi. "Strong'u ve minibüsü kontrol etmem gerekiyor. Geri geleceğim."

McNab ve topallayan Peabody'nin arkasından yürüdü, sonra sıska McNab Peabody'yi kucağına alıp yolun geri kalanında taşıyınca gözlerini kırıştırdı.

Telsizinden "Güçlü," dedi. "Rapor verebilir misin?"

"Yapabilir ve yapacaktır. Ho ve diğer sekiz kişi gözaltında. Birkaç darbe aldık, ciddi bir yaralanma yok. Ekibiniz?"

"Hepsini paketledim. Bazı darbeler var," diye ekledi McNab'in Peabody'yi seyyar bir revire taşımamasını izlerken. "Etrafı temizle Strong. İyi iş çıkardın. Merkezde görüşürüz."

Birkaç adamın hâlâ yerde yattığı minibüse doğru yürümeye devam etti. Üniformalılardan biri diğerini ayağa kaldırdı. Diğerinin de Peabody gibi taşınması gerekebilirdi.

Elleri arkadan bağlı olan kişinin parmaklarını şıklatmaya başladığını fark ettiğinde gülümsedi.

Bir üniformalıya işaret etti, talimatlar verdi ve Roarke dışarı çıkarken minibüse doğru ilerledi.

"Peabody," dedi.

"Biraz yaralanmış. McNab ve MT'lerle birlikte. Sorun mu yaşadın?"

Marley zıplayarak dışarı çıktı ve Roarke'a yumruk atması için bir yumruk uzattı. "Belayı biz verdik. Lanet olası bela biziz. Aptallar minibüsü çalabileceklerini mi düşündüler? Biz de dedik ki, Uh-uh. Dreamcake'in iyi bir pow'u var!" Sonra Marley yüzünü buruşturdu. "Görünüşe bakılırsa biri sana birkaç yumruk atmış."

"Daha fazla var. Devam edin ve süpürgecileri çağırın; kaçaklara, silahlara ve dolandırıcılık ekipmanlarına el konulmasını koordine etmemiz gerekecek."

"Üstte, altta. Frosty seninle çalışıyor, Dreamcake."

"Ve seninle, Dedektif Sevimli."

Marley tekrar atlادığında Eve eliyle parmak yutan kişiyi işaret etti. "O senin pow'larından biri mi?"

"Aslında öyleydi. McNab ve Marley işin büyük kısmını halletti - Lowenbaum'un yardımıyla. Bu adam direksiyona geçeceğini sanıyordu. Tek yumrukla yere serildi. On altı yaşından fazla olamaz."

"Öğreneceğiz. Ellerine bak." Gülümsemesi geri geldi. Üniformalı onu uzaklaştırırken parmakları şaklamaya devam etti. "Ah, peki şimdi. Birden ona sadece bir kez yumruk attığım için pişman oldum.

Büyük bir vurgun yaptınız Teğmen ve sanırım bir süre daha bu işle uğraşacaksınız. Bir sonraki aşamaya geçmeden önce Peabody'ye bir göz atmak istiyorum."

"Kötü adamlardan biri ona çelme taktı. İkisi de merdivenlerden yanlış yöne inmişler. Aklı başında," dedi Eve cep telefonuna doğru giderlerken. "Bir yerini kıldığını sanmıyorum."

"Ya sen?"

"Bunların çoğu beton gibi kolları olan bir kadından geliyor. Ona Tank demelerinin bir sebebi var. Ama daha kötü görünüyor." Bundan her zaman memnuniyet duymuşumdur. "Hey, bu Louise."

Roarke, Peabody'nin yüzüne buz yamaları uygulayan kadını inceledi. "Demek öyle. Peabody'mizin Dr. Dimatto ile emin ellerde olduğunu biliyoruz."

Ona ulaştığında, Roarke Peabody'nin alnına nazik bir öpücük kondurdu. "Kızımız nasıl?"

"Louise bana gerçekten güzel ilaçlar verdi."

"Evet, söyledim. İyileştirici değnekle bir kez daha dokunana kadar o kolu askıya alalım. Kırık yok," diye devam etti Louise. "Ama omzu sıkışmış ve dizinin daha fazla tedaviye ihtiyacı olacak. Kliniğim açık."

Etrafına bakındı, soğuk gri gözleriyle Eve'in yüzünü inceledi. "Sırada sen varsın."

"Ben iyiyim."

"Hangimizin tıp diploması var?"

Konuyu değiştirmek akıllıca görünüyordu. "Senin burada ne işin var?"

"Bu bölgede çok sayıda yaralı olduğu söylentisi yayıldı. Oturun, ben-"

Ama Eve'in dikkati başka bir yere kaymıştı. "Daha sonra. McNab, Peabody'yi kliniğe götür. Onunla git." Eve çoktan harekete geçmişti.

Bir arabaya yüklenen bir kadının kolunu tuttu.

"Bileziği nereden aldın?"

"Siktir git!" Kadın dişlerini gösterdi. Kat kat sürülmüş göz makyajı gözlerinin altına bulaşmış, bazı noktalarda gözlerinde parlayan öfkeye mal olmuştu.

"Bunu cinayete iştirakten tutuklayın, üç suçtan."

"Ne?" Üniformanın elinden kurtulmaya çalıştı, bir o yana bir bu yana sallandı ve sol göğsünü ve siyah gül dövmesini daha da ortaya çıkardı. "Ben hiçbir şey yapmadım!"

"Bilezik."

"Ne oluyor lan? Göt herif sakso istedi. Bileziği ben aldım." "Hangi pislikmiş o? İsim ya da üç sayı."

"Ticker. Tek bildiğim bu. Yeni adam."

Eve üniformalıya "Bekle," dedi ve bir kanıt torbası almaya gitti. "Çalıntı mal takıyorsun." Büyük renkli taşları olan bileziğin kancasını dikkatlice açtı ve çantaya yerleştirdi. "Takası ne zaman ve nerede yaptınız?"

"Bu saçmalık."

"Ruhsatsız satış yapmayı da ekleyebilirim." "Dün gece, işten çıktıktan sonra." "İşten kaçta çıkıyorsun?"

"Üç gibi. Evden çıkıyor ve ona sakso çekersem bileziği alabileceğimi söylüyor. Ne yani, çaldı mı? Nereden bileyim?"

Eve başını sallayarak Roarke'a doğru yürüdü ve kanıt torbasını havaya kaldırdı.

"Bu Rochelle'in olmalı."

"Eşkâline uyuyor ve Ticker adında yeni bir acemiden sakso karşılığında alan bir Banger Kaltağı'nın bileğindeydi. Bu taramada olacak. Onları yakaladım. Sadece çivilemem gerekiyor."

Roarke etrafına bakındı. Gözaltındakiler hâlâ dolduruluyor ya da tedavi ediliyordu. Polisler tedavi ediliyor ya da içeri doluşup

binanın dışında. Mahalleden insanlar barikatların arkasında toplanmıştı. Ve eğer yanılmıyorsa bir medya helikopteri tepesinde dolaşıp olay yerini kaydediyordu.

Dedektif Strong'un bulunduğu yerde olanları da ekleyin.

"Bu gece çivileme işini halletmeyi düşünüyor musunuz?"

Bu iyi olmaz mıydı? Eve düşündü. Ama "Hayır. El koyduğumuz şeylerin envanterini çıkarmalıyız, tüm bu insanların işlemiden geçirilmesi gerekiyor. Öncelikle, ekstra filtrelerin olduğu odada ne olduğunu görmek istiyorum. Sanırım BJ'li adam ve parmakçı Jorgenson'la konuşuyorlardı.

"Bu Ticker'ın kimliğini tespit etmeliyim. Sonra Strong ile koordine olup bunu yazmalıyım. Sonra bakarız."

"Orada bir yerde buz yamaları ve iyileştirici bir asa ile bir tur olacak."

"Bir yere." "Ve
bir yemek."

Bunu düşündü. "Yemek yiyebilirim. Ama o odayı görmek istiyorum. Eve gitmelisin."

"O zaman buz yamalarını, iyileştirici asayı ve yemeği kim halledecek?"

"Ben halledebilirim." Ona attığı sırtış kanayan dudağını biraz acıttı ama buna değdi. "Dreamcake."

Ona gülümsedi. "Hadi odaya bakalım ve burada başka neye ihtiyacın varsa. Seninle merkeze geleceğim. Sonra bakarız."

Bunu kabul edebilirdi ve onunla birlikte eve dönmeye başladı. Baxter'ı merdivenlerden inerken buldu.

"Buranın büyük bir kısmı ahır," dedi ona. "Bireyler ahır göstergesinde üst sıralarda yer alıyor. Kaçakları, çıkartmaları, aptalları, karaborsa sersemelerini kaydediyoruz. Peabody nasıl?"

"Şimdiye kadar Dimatto'nun kliniğinde olmalıydılar. Süpürücüler içeri giriyor. Trueheart'ı alabilirsin, git evinde yemek pişir."

"Öyle mi?"

"Yarın 7:30'da brifing var. Polisler ve kötü adamlar dönüşümlü olarak kutuya girip çıkacaklar. Bu gece hepsini işlemek saatler alacak, buradan çıkardıklarımızı işlemekten bahsetmiyorum bile."

"Yapışıyor musun?" diye sordu kadın kalkarken.

"Sadece bir göz gezdirmek istiyorum," dedi, yapıştığını söylerse onun da yapışacağını biliyordu.

"Tamam. Sabah görüşürüz. Sabah görüşürüz. İyi vurgun patron. Çok iyi vurgun."

Üç kişiyi cinayetle suçladığında bunu iyi bir vurgun olarak değerlendirecekti.

Jenkinson ve Reineke'yi buldu, ikincisinin dudağı kanıyordu. Onlarla konuşurken Roarke etrafta dolanıyordu. Baxter ahır konusunda yanılmamıştı. Kırılmış mobilyaların, devrilmiş masaların, bardakların ve kötü bir kavga olduğu belli olan kaosun ötesinde, yıkanmamış bedenlerin ve giysilerin, bayat seksin ve yıllar boyunca duvarlara nüfuz etmiş olan Zoner dumanının kokusu vardı.

Roarke, onun da çok daha iyi olmayan zamanlarda yaşadığını düşündü. Bazıları çok daha kötüydü. Ama o günlerde bile bu ziyaretleri kısa tutmuştu. Summerset'in ona standartlar aşıladığını düşünüyordu.

Jones'un yatak odası olduğunu tahmin ettiği yeri taradı. Floplardan daha temizdi ve düzgün bir yatağı vardı. Roarke kapıyı mühürlemediği için hiçbir şeye dokunmamaya özen gösterdi. Dolabın dışında durdu, giysilerin daha yeni, daha iyi ve daha bol olduğunu fark etti ve dirseğini kullanarak bazılarını kenara çekti.

Sonra tekrar Havva'ya döndü.

"Dolapta sahte bir duvar bulacağınıza inanıyorum. Jones'un yatak odası dolabı. Ve hayır, ona dokunmadım," dedi, onu tahmin ederek.

"Biri bana bir kit getirsin!" diye emretti ve yatak odasına yöneldi.

Dolapta Roarke'ın gördüğü şeyi gördü; duvarda yeri olmayan bir dikiş ve küçük bir tuş kilidi vardı.

Reineke'nin alelacele kendisine getirdiği mühürlü kiti aldı. Kısa bir tartışmadan sonra kutuyu Roarke'a uzattı.

"M ü h ü r l e y i n , açın. Sen buradayken Marley'i çağırmanın bir anlamı yok."

"On sekiz, on iki, dokuz, üç, beşi dene."

"Neden?"

"Onun adı. Slice. Onlar havlayan moronlar, Eve. Sokak adının rakam karşılığını dene."

Öyle yaptı ve kilit açıldı. Kapı titreyerek cebine doğru kaydı. İçeride mini bir D ve C küçük alanı dolduruyordu.

"Havlayan moronlar," diye kabul etti. "Kayıtlarının -tüm yan anlaşmalarının, Banger işinin- hepsinin orada olduğuna bahse girer misin?"

"Bunun üzerine biraz bahse girerim."

"Reineke, bunu EDD için işaretle ve süpürgecilere diğer panelleri, diğer sahte duvarları kontrol etmelerini söyle. Bu öncelikli. Sonra sen ve Jenkinson eve gidebilirsiniz. Sabah 7:30'da brifing var."

Enerjik bir şekilde doğruca kalkanlı odaya gitti ve Dedektif Carmichael ile Santiago'yu buldu.

Elleri kalçalarında, gözleri morarmış Carmichael, ayakkabılarına kan bulaşmış Santiago'nun duvardan bir rafı iterek uzaklaştırmasını izliyordu.

Roarke, "Dur sana yardım edeyim," diye söze başladı ama Carmichael onu başından savdı.

"Erkek gibi davranıyor, bahse girerim kendisi taşıyabilir."

"Tanrım, Santiago." Eve sadece başını sallayabildi. "Bir sorunun var."

"Bunu yapabilirim."

Raf titredi, önceki vardiyaların izlerini taşıyan zemine çarparak gıcırdadı.

Ortağı mücadele ederken Carmichael, "Sahte kimlik oluşturmak için düzenekleri olduğunu görebilirsiniz," diye devam etti. "Biz zaten EDD için bilgisayarları etiketledik. Yerdeki izleri fark ettik. Sarhoş, tek gözlü bir çaylak bile onları fark ederdi. Biz de dedektif olarak raf ünitesinin arkasında bir şey olduğunu düşündük."

Santiago dişlerini sıkarak, "Neredeyse hallediyordum," dedi.

"Gözlerden bahsetmişken." Roarke cebinden bir buz parçası çıkardı.

"Hey, teşekkürler." Carmichael onu kırdı ve gözüne dayadı. "Bunları yanında mı taşıyorsun?"

"Bu gece var."

"Anladım.

Gördün mü?"

Carmichael tek gözüyle dışarı baktı. Homurdandı. "Huh! Büyük!

Güçlü!"

Santiago orta parmağını çenesine doğru hafifçe vurdu. "Tuş takımı burada."

Eve ona doğru adım attı. "Bu sefer 'Slice' olmayacak. Bu çete için, Jones'un şahsı için değil. Yetkili kişilerin hatırlayabileceği basit bir kod. "'Fist'? Bu onların sembolü."

O parmaklarıyla saymaya başladığında, Roarke sayıları tek tek saydı.

"Altı, dokuz, on sekiz, on dokuz. Zamanında kodlarla oynamışlığım var. Bu temel bir kod."

Ve doğru, diye düşündü Eve kilit açılırken.

Bu panel dışarı açıldı ve makul ölçüde düzenli bir depolama alanına götürdü. Bir bölümde kaçaklar, bir diğerinde kimlik malzemeleri, birkaç paketlenmiş para yığını, elektronik cihazlar -çoğunlukla tabletler ve PPC'ler ve muhtemelen çalıntı- silah ve mücevher zulası, bilek üniteleri.

"Kaçakların piyasa değeri beş ya da altı binden fazla

olamaz," diye yorumladı Santiago. "Belki de kişisel

kullanım veya hızlı sokak satışları."

"Depolama ve dağıtım için başka bir yerleri var. Federallerin var. Bu mu? Bu bir havuz gibi. Herkes koyuyor ve teğmenler gerektiğinde pay dağıtıyor."

"Aptalca," dedi Carmichael. "Yarım yamalak bir baskın bile bunu bulurdu. Parmak izi ve DNA bulacağız. Bu pislikler bir kafese girecekler çünkü götlerini kapatacak kadar zeki değiller."

"Sanırım eskiden daha zekiydiler. Etiketleyin," diye ekledi Eve. "Ve eve git. Brifing saat yedi buçukta. Santiago, ayakkabılarındaki kan senin mi?"

"Ne kanı? Kahretsin! Bunlar neredeyse yeni. Hayır, benim değil. Peabody iyi mi? Biraz hırpalandığını duyduk." "Biraz. O iyi. Yedi buçuk," diye tekrarladı Eve ve Roarke'la birlikte dışarı çıktı. "'Havlayan moronlar.' Bunu sevdim, ve uyuyor. Bir sürü vahşi köpeğin daha fazla beyni vardır."

Beyaz takım elbiseleri ve patikleriyle olay yerinde hayalet gibi dolaşan süpürgecilerle konuşmak için yoldan saptı. Ertesi gün, ortalık polislerden ve muhbirlerden boşken başka bir inceleme için zaman ayırabileceğini düşündü.

"Sen sür," dedi Roarke'a. "Bazı şeyleri kontrol etmem gerekiyor."

"Louise ona iyi bakacaktır. Louise'in yakınlarda olması bizim şansımız."

"Evet. Ama kontrol etmem gereken tek şey bu değil."

Sadece ilkini. McNab'i etiketledi.

"Hey." Rahatlama tek bir kelimedede nefes aldı. "İç yaralanma yok, kırık yok. Omzu birkaç gün ağrıyacak ama askıya ihtiyacı olmayacak. Kötü olan dizi. Louise onu tedavi etti ve bize bazı malzemeler veriyor. Birkaç gün atel takması gerekecek ve bu durumdan pek memnun değil. İyi ki kask takıyormuş. Onu kendisiyle birlikte aşağı çeken pisliğin

Beyin sarsıntısı geçirmiş ve kafasına bir düzine dikiş atılmış. Dirseği de kırılmış. Yazık değil mi?"

"Tamam, güzel. Yarın 7:30'da brifing vereceğim. Eğer hazır değilse-"

"Olacak. Bu işi bitirmesi gerekiyor. Düşüş onun gururunu da biraz zedeledi, anlıyor musun?"

"Ona aptal olmamasını söyle. Yedi buçukta."

Kapattı ve bir nefes verdi. Roarke direksiyona geçerken onun elini okşadı. Sonra cebinden taşıdığı bloker kutusunu çıkardı.

"Hayır."

"Hâlâ işin var," diye işaret etti. "Neden acı ve rahatsızlıkla dikkatini dağıtasın ki?"

"Onunla dikkatim dağılmıyor. Kullanıyorum."

Ve onu kullanarak Komutan Whitney ile temasa geçti.

18

Eve ofisine girer girmez AutoChef'inden kahve istedi. Roarke da ona bir pizza programlayarak bunu takip etti.

"Aman Tanrım, kokular tarihinde hiçbir şey bu kadar güzel kokmamıştı."

"Bunu ye ve bunları kullan." Masasının üzerine birkaç buz parçası koydu.

"Tamam, olur. Eve gitmeden önce birkaç dilim ister misin?"

"Eve değil, Feeney, Callendar ve yeni arkadaşım Marley'i bulacağıma bahse girdiğim EDD'ye gidiyorum. Orada sipariş vereceğim. Gece için işleri bitirdiğinizde bana haber verin."

Oturmadan önce, onun morarmış yüzünü - nazikçe, çok nazikçe - ellerinin arasına aldı ve dudaklarını onunkilerin üzerine koydu.

Orada durdu, sadece orada durdu.

Anlayışla yaklaştı. "Muhtemelen olduğundan daha kötü görünüyor."

"Hayatım boyunca tanıdığım tüm kadınlar arasında, kendini görmek için bakma zahmetine bile girmeyen tek kişi sensin."

Omuz silkti; vücudunun her yerinde çeşitli ağırlı noktalarda hareketi hissetti. "Bakmak bunu değiştirmez,

değil mi?"

Yine nazikçe bir elini kızın saçlarına götürdü. "Pizzanı ye."

"Buna güvenin."

Tek başına ilk dilimi aldı, ısırды, sadece iç çekti ve çiğnedi. Kahveyi her damlasına kadar içti, çünkü buna ihtiyacı vardı, sonra Roarke'ın klimasında Pepsi stokladığını hatırladı ve bir tüp sipariş etti.

Bira ya da şarap içemiyorsanız, biberli pizzaya bir Pepsi çok yakışırđı.

Bir eliyle yemek yerken Reo ile iletişime geçti.

APA hızlıca cevap verdi. "Aman Tanrım, Dallas. Berbat görünüyorsun! Yaran ne kadar kötü?"

"Önemli bir şey değil." Eve, Reo'nun çok kötü görünmediğini fark etti. Yüzündeki yapışkan lekeleri çıkarmıştı ve taze görünüyordu. "Biz yirmi beş aldık. Strong dokuz tane aldı. Pickering, Duff ve Aimes'i öldüren iki kişinin hâlâ hayatta olduğuna adım gibi eminim. Ve bunu ayarlayanı da. Yarın saat yedi buçukta brifing vereceğim. Bir sürü suçlamada bulunacaksın."

"Yüzünüze bakılırsa bir memura saldırmak da buna dahil.

"Evet. Hem de ölümcül bir şekilde. Tank

bunu anlıyor." "Gerçek bir ismimiz var

mı?" "Bir yerlerde."

"Ben bulurum."

"Bana ateş ettiğı için Jones'u bir polis memurunu öldürmeye teşebbüsten yargılayabiliriz - polis bayıltıcı tam güçte. Bu şişman bir pastanın üzerindeki krema. Kaçaklar, silahlar, çalıntı olduğu ortaya çıkacak eşyalar, sahte kimlik ekipmanları, her şeyi bulduk. EDD de el koyduğumuz elektronik eşyalar üzerinde çalışıyor."

"Patronuma haber vereceğim."

Eve dilimi bitirdi, bir tane daha kaptı. "Cohen?"

"Parlak sarı bir kanarya gibi öttü. Teasdale ile konuşmak isteyeceksin ama federallerin binayı bastığını duydum.

Cohen, Jones ve Vinn'in de sahip olduğu bir mülk olan depo olarak hizmet veriyordu ve çok şey topladı. Buna o sırada çalışan bir avuç ruhsatsız seks işçisi de dahildi.

"Dedektif Strong'un peşine takılayım mı?"

"Yarın yeterince yakın. Bir süre daha işlem yapacağız."

"O zaman patronumu doldurayım, güzellik uykumu alayım ve sabah görüşürüz. İyi baskın Dallas. Yüzüne biraz buz koy."

"Doğru."

İletimi kestikten sonra birkaç parmağını çenesine bastırdı. Kafatasına bir çivi gibi saplandığını hissetti. Belki de buz o kadar da kötü bir fikir değildi.

İkinci dilimini bitirdikten sonra.

Teasdale'le raporlarını değış tokuş etti, sağlam bir tatmin hissetti. Raporunu yazmaya hazırlanırken üçüncü bir dilimi düşündü. Kapısının çalınmasıyla etrafına bakındı.

"Memur Shelby. Hâlâ burada olduğunuzu bilmiyordum."

"İşlemlere yardım ediyordum, Teğmen. Memur Quirk'ün yanında ayrı tutmasını söylediğiniz kişi vardı. Adı Denby Washington, Snapper olarak biliniyor."

"Tabii ki öyle."

"Teğmen, üzerinde Pickering'in dairesinden alınanların tarifine uyan küpeler vardı."

"Benimle dalga geçiyorsun, Shelby."

"Hayır efendim, şaka yapmıyorum. Dahası, efendim, üzerinde bir dizi siyah Bodell, Exec seviyesi kulaklık da vardı."

"Snapper'ın kafes kapısı açılıyor."

Shelby biraz gülümsedi. "Ticker adını kullanan bir kişinin işlemlerine yardım ettim. Burke Chesterfield. Üzerinde Pickering'in dairesinden çalınan broşun tarifine uyan bir broş vardı. Takıyordu-"

"Lightning high-tops," dedi Eve. "Siyah ve arkasında beyaz bir şimşek var. On numara."

"Olumlu. Efendim, Duff'ın cesedinden çıkan liflerle eşleşebileceği için ceketlerini laboratuara gönderdik. Veri tabanında olmadığı için Washington'dan da DNA aldım. Ona bir tüp kola verdim, o da kabul etti. Boş tüp laboratuara doğru yola çıktı."

Eve arkasına yaslanıp her şeyi zihninden geçirdi. Shelby'nin pizzaya doğru attığı hızlı bakışı yakaladığından, pizzayı işaret etti. "Bir dilim ister misin?"

"Teşekkür ederim, Teğmen. Yemeğinizi almak istemiyorum." "Böyle iyiyim. Bir dilim al."

"Teşekkürler." Bir tane aldı, ısırdı ve Eve, Shelby'nin yüzünde kendi sisteminde hareket eden aynı minnettarlık ve zevk telaşını gördü. "Bu bir lokanta pizzası değil."

"Dedektiflik mi yapacaksınız, Memur Bey?"

"Hayır, efendim. Üniformayı seviyorum. Memur Carmichael'dan çok şey öğreniyorum. Beni onun yanına verdiğiniz için minnettar olduğumu söylemek istiyorum. O sağlam bir polis."

"Evet, öyle. Bana bir iyilik yap Shelby ve Washington ile Chesterfield'in birbirlerinden uzak tutulmasını sağla. Ve ikisini de Jones ve Kenneth Jorgenson'dan uzak tut."

"Yapabilirim efendim. Dilim için minnettarım." "Sorun değil. Kalanı al."

"Oh, ama-"

"Bitirdim." Eve kalan dilimin bulunduğu tabağı kaldırdı. "Al bakalım. İyi iş, Memur Shelby."

"Teşekkür ederim, Teğmen."

Eve uzun bir nefes aldıktan sonra bilgisayarına döndü. Öfkesini bir kenara bırakması gerekiyordu ama Roarke'a da söylediği gibi, acıyı raporun üstesinden gelmek için kullandı.

İş bittiğinde laboratuvardaki Harvo'ya ceketleri öncelikli olarak işaretlemesi için bir not gönderdi. Bir tanesini de laboratuvar şefi Dickhead'e gönderdi.

Zaman kazanmak için sık sık yaptığı gibi ona rüşvet vermedi, ancak Whitney'i nota eklemek gibi sessiz bir tehdit kullandı.

Reo'ya kısa bir not göndererek şüphelilerin isimlerini verdi ve Chesterfield'in bir yetişkin gibi muamele görmesini istedi.

Kendisine kalkmasını, panosunu güncellemesini ve adımlarını atmasını emretti. Brifing için dosyaları bir araya getirin, konferans salonunu ayırın, görüşme odalarını ayırtın -hepsini- ve bu görüşmeler için dönüşümlü ekipler atayın.

Crack'le iletişime geçmeyi düşündü ama bu kişisel bir meseleydi. Bunu bekletmek zorundaydı.

Onun yerine Nadine ile temasa geçti.

"Nihayet! Bir mesaj geri döndü. Eğer bir açıklama alabilirsem- Vay canına Dallas, biri korumanı geçmiş. Birkaç kez."

Reo'nun aksine Nadine tamamen makyajlıydı ve kameraya hazırdı. Eve onun kameraya çıktığını ve gecesi bitmeden tekrar kameranın karşısına geçeceğini hayal etti.

Ne de olsa NYPSD iki şehir çetesine büyük baskınlar yapmıştı.

"İfadeyi beklemek zorundasınız."

"Hadi ama Dallas, biz zaten hikayeyle koşuyoruz- ve bu arada tebrikler. Büyük bir haber. Canlı yayında haber yapmam için beni geri çektiler. Az önce teslim ettim, ama bir açıklama ile-"

"Beklemek zorundasın."

Eve'in sesindeki sertlik Nadine'in gözlerinin kısılmasına neden oldu. "Yaran ne kadar kötü?"

"Ben iyiyim. Peabody daha da kötüleşti."

"Peabody? Ne oldu? Nerede o? Ne-"

Eve yine Nadine'in sözünü kesti. Ama muhabirin değil, arkadaşının sorduğunu biliyordu.

"O iyi. Louise onunla ilgilendi. Mesele o değil. Bu gece irtibat görevlisinin gönderdiği dışında bir açıklama yok çünkü hala hareket halinde. Hazırlanman için sana haber veriyorum."

Yarın için ve ben yeşil ışık yakana kadar sana söylediklerimin hiçbir anlamı yok."

"Pekala."

"Bu bir ..." Sözlerini yarıda kesti ve kafasını toparlamak için parmaklarını gözlerine bastırdı.

"Size gelmemi ister misiniz? Yardım edebilir miyim?"

"Hayır. Hayır. Bu NYPSD ve FBI arasında koordineli bir operasyondur."

"FBI mı? Onu ne kadar yakın tuttun? Kim-"

"Sadece bekle, Nadine. Departman ve büro arasında düzinelerce tutuklama yapıldı, birkaç bin dolar - kesin rakamları almanız gerekiyor - silahlarla birlikte yasadışı kişilere el konuldu ve falan filan. Bunların hepsini öğrenebilirsiniz."

"Evet, ben bakarım."

"Ayrıca NYPSD, Lyle Pickering'in dairesinden çalınan eşyaları da ele geçirdi. Öldürüldüğünde alınan eşyalar. Bu eşyalar on sekiz yaşındaki Denby Washington ve on yedi yaşındaki Burke Chesterfield'in üzerlerindeydi. Chesterfield'in sorgulanması, yargılanması ve bir yetişkin olarak muamele görmesi için baskı yapacağız ve bu konuda herhangi bir sorun yaşayacağımızı sanmıyorum."

"Onlarla görüştünüz mü?"

"Yarın. Yarın size üçüncü bir kişiyi, yirmi üç yaşındaki Kenneth Jorgenson'ı, Washington ve Chesterfield'i Pickering cinayeti, Pickering'in öldürülmesinde suç ortağı olan Dinnie Duff cinayeti ve Pickering ve Duff'ı öldüren Barry Aimes cinayetiyle suçladığımızı söyleyeceğim. Dördüncü bir kişi de cinayetten önce ve sonra suç ortağı olarak suçlanacaktır: Samuel Cohen."

"Baskınlar bu insanları çıkarmak için miydi? Neden? Neden tüm bu insanlar Rochelle'in kardeşini öldürmek için komplo kurdu?"

"Bunu öğreneceğim. Sana ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var-" "İste ve olsun."

"Hayır, hayır, kişisel değil. Kesinlikle değil," dedi Eve nefes nefese. "Kesinlikle değil. Lyle Pickering gizli bir muhbirdi."

"Senin mi?"

"Hayır. Yaptığın şeyi yapmanı istiyorum, Nadine. Onun hikayesini anlatmanı istiyorum. Hayatını nasıl değiştirdiğini, her şeyi nasıl doğru yaptığını, ailesinin güvenini yeniden kazanmak için nasıl çalıştığını anlatmanı istiyorum. Polisle çalışmak için fiziksel güvenliğini riske atıyor. Tüm bunları nasıl yapacağını biliyorsun."

"Evet, biliyorum. Ve yapacağım."

Evet, diye düşündü Eve. Evet, yapardı.

"Yarın sana izin vermeden önce ne kadar süre bu işi yapacağımızı bilmiyorum."

"Rapor edecek çok şeyimiz var. Bunu araştırmacılarımla paylaşmak istiyorum - onlara güvenebileceğinizi biliyorsunuz. Ailesiyle konuşmadan önce Lyle Pickering hakkında bulabildiğimiz kadar çok şey istiyorum. Sen gittikten sonra," diye ekledi Nadine. "Ve onu öldüren insanlar hakkında bulabildiğim her şeye ihtiyacım var."

"Marcus Jones'u ekle. Cinayetlerde parmağı olduğunu sanmıyorum ama o da düşecek. Şimdilik bu kadar. Ben eve gidiyorum."

"Güzel. Yüzüne biraz buz koy."

"İnsanlar bana bunu söyleyip duruyor."

Kapattı ve arkasına yaslandı. EDD'ye gidip kendisi için ne çıkardıklarına bakmalıydı. Ama daha yeni kaçmış, kaçmış, ezilmişti.

Eşyalarını topladı ve Roarke'a garajda buluşacaklarını söyledi.

Oraya ondan önce vardı, yolcu koltuğuna oturdu, başını arkaya yasladı ve gözlerini kapattı. Eğer yapabilseydi, birkaç saatliğine kendini uykuya, unutkanlığa bırakırdı. O zaman uyanabilir ve zihni bunlarla meşgul olmadan yapılması gerekenleri yapabilirdi.

Çünkü hissettiği yorgunluk fiziksel değildi.

Roarke'ın sürücü kapısını açtığını duyduğunda gözlerini kapalı tuttu. "Uyandım," dedi. "Kullanabileceğim bir şey buldun mu?"

Bir an onu inceledi ve gördüğü kadarıyla - açıkça -Buz yamalarını kullanmamıştı. Eve vardıklarında bununla ilgilenecekti ama şimdilik.

Çantasını çıkardı. "Şimdi bir engelleyici al. Bu konuda tartışmayın."

Sırf inat olsun diye bunu düşündü, sonra bunun ne kadar aptalca olacağını fark etti. Engelleyiciyi aldı ve yuttu. "Ne aldın?"

"Her türlü veri ve FBI'ın da buna dahil olmak isteyeceğinden hiç şüphem yok. Bulacak daha çok şey var ama sen mesaj attığında bu gecelik bu kadar yeter diyorduk. Feeney ve diğerleri sabaha geri dönecekler."

Arabayı sürerken ona tekrar baktı. "Bu bir meydan okuma bile değildi, hiçbirisi. Biraz temel bilişim bilgisi ve onunla evlenecek fazla beceri yok. Sahte duvarlar ve tuş takımları gibi, çocuk oyuncağı. Gerçek şu ki, çoğu çocuk bu tür şeylerde daha iyidir."

Bir elini onunkinin üzerine koydu. "Bana sorunun ne olduğunu söyle."

Sadece başını salladı. "Jones'un biriminden daha fazla veri aldınız mı?"

"Sizin de inandığınız gibi, kayıtlarını odasında saklıyordu. Cohen ortaklığıyla yaptığı kâr ve harcamalar. Ne kadar kaymağını yediğini, Cohen'in yüzdesini. Ve çetenin işleriyle ilgili kayıtları da tutuyordu. Yasadışı anlaşmalar, koruma raketleri, haneye tecavüzler, yakmalar, dayaklar. Hepsi, Eve. Ve görünüşe göre taşınmayı planlıyormuş. Aruba'ya. Oradaki mülkleri araştırmış."

"Yani kendine tropik bölgelerde bir yer satın alacak kadar para toplamak için kendi çetesini aldatıyor. Siktiğimin ikiyüzlüsü."

"Evet, ama bence ikiyüzlülük günahlarının en küçüğü."

"Öyle mi? Gerçekten öyle mi? Hepsi bunun bir parçası
Ö değil mi? Hepsi lanet olası

yl

e Kıpırdandı, öfkesi k a b a r m ı ş t ı . "Biriyle kaçtın

m

i?

Dublin'deki çete."

"Kendimizi bir çete olarak gördüğümüzü söyleyemem,
ama pekala, gevşek bir şekilde, evet."

"Para için onlara ihanet eder miydiniz, herhangi birini çıkar
için aldatır mıydınız?"

"Hayır, onlar da ben de. Ama bu bir çete ile dostlar
arasındaki fark olabilir."

"Sadakat yemini ederler."

"Ve arkadaşların yemin etmeye ihtiyacı yoktur, değil mi?"

Başını salladı ve tekrar arkasına yaslandı. "Jones'un tüm
bunların altında yaptığı şey tüm bunlara zemin hazırladı.
Liderliği berbattı ve belki de bunun için minnettar olmalıyız
çünkü bir zamanlar olduğu kadar güçlü değillerdi. Kaymağını
yiyor, böylece bütünü bölmek için fazla bir şey kalmıyor.
Rakip çetelerle çatışmaktan kaçınıyor, daha fazla bölge için
bastırmıyor, bu şekilde güç ve itibar kazanıyorlar. Bunu
yapmıyor çünkü daha çok banka kârlarıyla ilgileniyor ve
Aruba'yı hayal ediyor."

"Ve böylece güce ve itibara daha fazla ilgi duyan biri onu
tahttan indirmenin ve yönetimi ele geçirmenin yollarını
arar."

"Pickering. Jones'la birlikte geri dönen biri. Bir zamanlar
sadakat yemini etmiş ama şimdi sırtını dönmüş biri. Belki CI
statüsü sızmıştır, emin olamıyorum. Ama . . . Bence Jones'a
saldırmak için Pickering'i öldürmek ve aşağılamak yeterli
olmazdı, eğer bu ortaya çıkarsa."

"Lyle Pickering cinayetinin Jones'a yönelik kişisel bir
saldırı olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Sanırım bu da bir parçasıydı, evet. Ve çeteye sırtını
döndüğü için cezalandırıldı. Hatta belki de fikrini
değiştiremeyeceğine, geri dönemeyeceğine dair güvence."

"Ah." Roarke onu mükemmel bir şekilde takip etti. "Ve liderlik rolü için yarış."

"Evet. Duff. Duff, nasıl öldürüldüğü, nerede öldürüldüğü. Bir çete savaşının fitilini ateşlemek için Duff'ın cinayetini kullandılar. Sonra Aimes."

Öfkenin sefaletten daha iyi olduğunu düşünerek onu konuşturmaya devam etti. "Sizce o -Jorgenson- Pickering'in cinayetine yardım etmesi için onu zorlamadan, ikna etmeden, rüşvet vermeden önce bile Duff'ı öldürmeyi planlıyordu."

"Pickering Jones'a bağlanıyor, Duff Pickering'e bağlanıyor. Evet, o her zaman ölecekti. Pickering daha çok taşaklarına bir tekmeydi. Polisler hırılıdır, değil mi? Artık öyle deniyor. Polisler bir keşin aşırı dozdan öldüğünü görür, dosyalar ve unuttur. Ama Duff, bu biraz dikkat çekecek ve birlikleri kızdırmak için kullanılabilecek bir şey. "Ejderhalar bizden biriyle uğraşırsa, biz de onların hepsiyle uğraşırız."

Kapıdan geçerken gözlerini tekrar kapattı.

"Yarın ne yapacağını, hangi açılar kullanacağını, hangi düğmelere basacağını biliyorsun."

"Evet, ne yapacağımı biliyorum."

Kadının ses tonundaki cesaretsizliği duymak hoşuna gitmemişti ama şimdilik görmezden geldi.

Saatin geç olmasına rağmen Summerset fuayede bekledi.

Roarke'a, "Sağlık çantasını nerede bulacağını biliyorsun," dedi. "Evet, teşekkürler."

"Bu geceki baskınlar ve tutuklamalarla ilgili olarak medyada çok sayıda haber yer aldı."

"Evet, biz de bu yüzden girdik. Ekran süresi için." Eve ceketini tırabzanın üzerine fırlattı.

"Bu bölgelerde evleri ve dükkanları olan ve raporları gören insanların bu gece daha rahat uyuyacaklarını tahmin ediyorum." Summerset ekledi.

Üst kata çıkmalarını bekledikten sonra paltosunu aldı ve inceledi.

Kan, elbette ve görünüşüne bakılırsa en azından bir kısmı kendisine aitti. Derideki kan lekelerini çıkarmakta oldukça ustalaşmıştı. Paltoyu da yanına alarak odasına gitti.

Roarke'ın teğmenle ilgileneneceğinden hiç şüphesi yoktu.

Kedi yatağa uzandı ve onlar içeri girdiğinde kıpırdandı. Eve silah kayışını çıkarırken iki renkli gözlerini onun yüzüne kırıştırdı. Sonra bacaklarına sürünmek, başını baldırlarına dayamak için yataktan sıçradı.

Ona güven verici bir masaj yapmak için eğildi ve engelleyiciyle bile her kasın ağladığını hissetti.

"Ben bir duş alacağım."

"Küvete girmek sana daha iyi gelebilir. Ve bir kadeh şarap."

"Belki. Evet, belki."

Küveti doldurmak için içeri girdi ve soyunmaya başladı. Roarke ona bir bardak şarap getirdi, sonra raftan cam bir kavanoz aldı. Suyun içine birkaç kaşık soluk mavi tuz attı.

"Morluklara iyi gelecektir." Kadın onu izlerken, adam yüzündeki en kötü hasara buz yamaları yapıştırdı. "Bu da öyle."

"Parmak mandalına vurduğun parmak eklemlerinde de bir tane kullanacak mısın?"

"Marşmelov gibi bir çenesi vardı. Jetleri kısık tutun."

"Peki, Doktor."

Onu hafifçe öptü ve yalnız bırakacaktı ama kedi, görünüşe göre nöbet tutmak için bir taburenin üzerine sıçradı.

Eve soyunmayı bitirdi ve boy aynasında bir inceleme yaptı. Nadine'in söylediği gibi, birkaçı gardını aşmış, kaburgalarında biraz morarma olmuş, bazıları da kollarında blokajdan kaynaklanmıştı. En kötü darbeyi kesinlikle yüzü almıştı.

Aynada Galahad'ın gözleriyle karşılaştı. "Daha kötülerini de yaşadım. Daha kötülerini yaşadığımda sen de yanımdaydın. Ona Tank diyorlardı, anladın mı? Çelik kırış gibi kolları vardı. Bir de sopası vardı," diye ekledi Galahad etkilenmemiş gibi görüldüğünde.

"Siktir et."

Küvete girdi, fıskiyeleri kısık konuma getirdi ve şarabı aldı.

* * *

Dışarı çıktıığında Roarke, zengin adamların giydiğini sandığı kıyafetleri giymişti: bulutları kışkandıracak kadar yumuşak pamuklu, son moda bir eşofman altı ve ince, bol bir kazak.

şarabı ve PPC'siyle oturmuş, şüphesiz işine yetişmeye çalışıyordu. Başını kaldırdı, onu dikkatle inceledi ve başını salladı. "Pekâlâ, daha iyi. Hadi bitirelim şu işi."

Yanındaki yastığı okşadıktan sonra masanın üzerindeki tıbbi kitten iyileştirici asayı çıkardı.

"Sopası vardı. Sopası olduğundan bahsetmemiş olabilirim."

"Ve pazılar, hatırladığım kadarıyla, beton gibi."

"Bu saçmalık değıl. Sana onun sabıka fotoğrafını gösterebilirim."

"Onu tahtanızda gördüm. Ve bunu göz önünde bulundurarak, bir kadeh şarabı daha hak ettiğimize inanıyorum."

Onun için doldurdu, sonra asayı yüzünde gezdirmeye başladı. "Bu yüzü çok seviyorum," dedi çalışırken, "bu yüzden bu geceki sabıka fotoğrafının polisimin gazabını göstermesini çok umuyorum."

"Burnunu kırdım. Zeus'un etkisinde olmalıydı çünkü ona vurduğum ilk birkaç darbeden kurtuldu."

"Beton pazılar, bir sopa ve Zeus. Biraz dön. İşte buradasın."

"Sihirli palto sihirlidir. Jones bana bir akarsuyla vurdu ve kontrol ettim, tam dolu. Bu bir cinayete teşebbüs olacak.

Polis memuru. Belki ölümcül saldırıdan ceza alabilir ama biz yüksek notayla başlıyoruz. Reo doğru oynarsa, hepsini topladığınızda, önümüzdeki yetmiş beşi bir kafeste yapabilir. Daha da fazla," diye hesapladı. "Bunu asla tersine çeviremeyecek."

"Onun için tropikal esintiler yok." "Hayır."

Asayı yere bıraktıktan sonra Roarke onun çenesini kavradı. "Sevgili Eve, konuş benimle."

"Seninle konuşuyorum. Kelimeler ağzımdan çıkıyor. Onları duyuyorum."

Sadece gözlerini onun gözlerinden ve gözlerindeki açıklanamaz hüzünden ayırmadı. "İki çetenin belini kırmış olabilecek iki operasyonu, başarılı olanları bir araya getirdiniz. Birden fazla üye hapis yatacak ve dediğiniz gibi Jones'un kendisi de bir asrın dörtte üçünü hapiste geçirebilir. Yarın Lyle Pickering ve Duff'tan sorumlu olan üç kişinin de belini kıracağınızdan hiç şüphem yok. Ve Aimes.

"Neden üzgünsün?"

"Üzgün değilim. Ben . . . Ne olduğumu bilmiyorum."

Kayısı renginde bir bornozun içinde volta atarak ayağa kalktı.

"En azından Bangers'ın belini kırdık, çünkü onlar aptal, özensiz ve kötü yönetiliyorlar. Söylediklerinizin bir kısmı -Havlayan moronlar. Neden onları daha önce kırmadık? Bilmiyorum. Belki bölgeleri daraldığı için, belki zamanlama yüzünden, belki de avladıkları insanlar bize gelmediği için.

"Bilmiyorum. Bilmiyorum. Belki de Jones ek iş yapmaya karar vermeden önce birbirlerine daha çok bağlıydılar." Şarabını almak için geri döndü, tekrar volta atarken şarabını da yanına aldı. "Çoğu suçlular vardır Aptal. Çoğu, I dedi." Roarke kaşlarını kaldırdığında tekrarladı. "Dürtüleriyle hareket ederler ya da hata yaparlar. Bir pislik karısını öldürmeye karar verirse, neredeyse her seferinde bunu çözeceğiz.

Yarın boks yapacağım bu pislikler aptaldan da öte. Kullandığın o kelimeler neydi? Ejits, gits. Sik kafalılar."

"Bunların hepsi işe yarıyor," diye yanıtladı Roarke.

"Ve hala morgda üç kişi var. Düzgün insanlardan oluşan bir aile asla eskisi gibi olmayacak. Birkaç anne çocuklarını kaybetti. Deli ya da şeytani değiller. Kesinlikle planlayıcı da değiller. Onlar sadece kötü, acımasız küçük piçler. Ve üç kişi öldü."

Roarke hiçbir şey söylemedi çünkü nihayet onunla konuşuyordu, nihayet içine yerleşen ve gözlerine o bakışı yerleştiren şeyi söylüyordu.

"Başka ne var biliyor musun?" Eliyle şarabı işaret etti ve birazını yudumladı. "Rehabilitasyon çoğunlukla bir saçmalık. Çoğunlukla. Birini hapse atarsan, dışarı çıkma ve doğru yolda kalma ihtimali çok düşüktür. Pickering gibi biri mi? Tanrım, tacizci baba hapiste ölür, bağımlı anne intihar eder. Ciddi bir gangster, bir bağımlı? İhtimallere göre kafese geri dönecek, sokakta bir kavgada ölecek ya da aşırı dozdan ölecek. Asla çizgiyi aşamayacak.

"Ama başardı. Olasılıkları yendi ve kendi başına bir şeyler yapmaya başladı. Allah kahretsin!"

Sesi hüzünle kaplı bir öfkeyle çınliyordu.

"Sen ve ben bunun ne kadar zor olduğunu biliyoruz. O her şeyi doğru yaptı, Roarke. Her şeyi doğru yaptı ve öldü çünkü orospu çocuğunun biri rütbesini yükseltmek istedi.

"Daha önce kendime sistemin işlediğini söylemiştim. Suç, ceza, rehabilitasyon. Ama olmadı, Lyle Pickering için olmadı. Sistem onu yüzüstü bıraktı. Biz onu yüzüstü bıraktık."

İşte buradaydı, diye düşündü Roarke, hüznün kökeni. Kazıp çıkarabileceği ve umarım bir kenara atabileceği bir tane.

"Aksine, ilk seferinde doğru olanı yaptınız. Sistem onu kurtardı." Kız konuşmadan bir elini kaldırdı. "Şimdi dinleme zamanı. En büyük hayranınız olduğum söylenemez.

Sizin sistem dediğiniz şeyi ben hayatımın büyük bir kısmını atlatarak geçirdim, bu yüzden farklı bir bakış açısına sahibim. Benimki biraz daha Lyle'inkine benziyor olabilir.

"Gelin, oturun. Sistem için değil, sistemin etrafında çalışan birinin bakış açısını dinleyin."

"O öldü," dedi düz bir sesle, ama tekrar oturdu.

"Ve hapse girdiği zaman - bir bağımlı, hayatının tek bir lanetli yolu varmış gibi görünen vahşi bir adam - ve ölümü arasında yaşadı. Yaşamak için bir seçim yaptı ve sisteminiz ona bu seçimi sundu. Ona yemek yapmayı ve bu beceriye sahip olmanın tatminini kim öğretti? Kim ona danışmanlık ve bağımlılığı konusunda yardım teklif etti? Onu kim dinledi, onu bu lanetli yola sürükleyen sorunları araştırmasına kim yardımcı oldu? Onu en başta hapse atan, yardım ve eğitimi kabul etmek ya da reddetmek için seçim yapmaya zorlayan İsa mı?

"Seçimleri o yaptı," diye devam etti Roarke, "sizin sisteminiz ona bunları yapması için verdi. Sistemin onu başarısızlığa uğrattığını düşünerek yaptığı seçimleri, Eve'i ve onun harcadığı çabayı küçümsüyorsunuz."

Parmaklarını hafifçe, çok hafifçe kızın hırpalanmış yüzünde gezdirdi.

Ve sen onun için savaştın, diye düşündü, onun gibi başkaları için de savaşacaksın. Tekrar ve tekrar ve tekrar.

"Onun ölümünden beş kişi sorumlu," diye hatırlattı ona, "ve bunlardan ikisi bunu kendi hayatlarıyla ödedi. Sen ve senin sistemin diğer üçünün de bedel ödemesini sağlayacak, Lyle için adalet talep edecek ve ailesine teselli vereceksiniz. Eve, içeri girdiğinde olduğu gibi değil, hapishanede olmaya başladığı gibi bir adam olduğunu hatırlayacak ve ona değer verecek bir aile."

"Bunun ... olduğunu hissediyorum. Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Buna inanıyor musun? Ben bunun kanıtıyım." Bir elini kızın saçlarında gezdirdi, hâlâ gergin olan ensesine kadar indi.

"Sizinle ve polislerle sadece eğlence için mi çalıştığımı sanıyorsunuz? Bu değeri küçümsemek için söylemiyorum, zira bu değer oldukça büyük. Ama siz ve sisteminiz, zaman zaman ona ne kadar karşı çıksam da, doğru ellerde neler yapabileceğini ve olabileceğini gördüm. Peki bunda payım var mı? Bu bana kendi yolumda bir fark yaratabileceğimi gösterdi. Belki de bazı karanlık işlerimi telafi edebilirim."

Onun morarmış yüzünü öptü. "Başarısız bir sistem biliyorum, tıpkı çocukken beni başarısızlığa uğrattığı gibi, ve İsa, seni de başarısızlığa uğrattı. Ama sen bunu değiştirdin, kendin için, başkaları için. Benim için değiştirdin. Senin savunduğun sistem Lyle'ı yüzüstü bırakmadı Eve. Ve şimdi de onu yüzüstü bırakmıyor."

Onu daha yakına çekti, başını omzuna yasladı. Ve kendisi için bulamadığı şeyi ona verdiğini fark etti. İç huzuru.

"Yarın onları kıldığımda tüm bunları, az önce söylediğin her şeyi hatırlayacağım."

"Bunun için orada olmadığımı pişman olacağım ama-" "Birisi bir sonraki galaksiyi satın almak zorunda."

"Çok doğru. Şimdi geri kalanınıza bakalım. Uzanın da sopalı, beton pazulu Zeus Tankı'nın polisime ne yaptığına bir bakayım."

"O kadar da kötü değil. Doğrusu," diye ısrar etti, adam elini tutup onu yukarı çektiğinde.

"Buna ben karar vereceğim." Yatağın kenarında bir parmağını havada daire çizdirdi. "Cübbeni çıkar, uzan."

"Sadece doktorculuk oynamak istiyorsun."

"Benim favorimdir." Galahad'ın kızgınlığına rağmen Roarke onun cüssesini yataktan kaldırdı ve kısık ateşin önüne koydu.

Eve bornozundan sıyrıldı ve yatağın kenarına oturdu. "Bak, çok kötü değil. Kaburgalarına birkaç yumruk yedi, sopayla değil. Sopa kaskıma çarptı, sonra da omzumdan sekti."

"Mmm-hmm." Omzundaki morluklardan oluşan gökkuşağını eliyle yoklamaya başladı. "El ele tutuştüğünüz tek kişi o muydu?"

"Birkaç tane daha, ama gerçekten bir şey indiremediler. Carmichael'da bir fare var ve Reineke biraz kanadı. Önemli bir şey yok. Peabody bizim taraftan en kötüsünü aldı. Birkaçı birden en kötüsünü aldı. İçlerinden biri mini bir bumerang fırlattı," diye hatırlıyor.

Ne kadar sıradan bir şekilde bahsetse de, yine de kalbi bir an için durdu. "Ve kimse yaralanmadı mı?"

"Onların tarafında biraz var çünkü topu tuttum ve geri gönderdim. Şanslılar ki fazla etkili değildi." Başını çevirdi ve ona gülümsedi. "Daha iyi hissediyorum."

"Güzel. Summerset'in yemin ettiği kitte biraz merhem var. Birazını yüzünde deneyeceğiz, ama geri kalanı, dediğin gibi, çok kötü değil."

"Daha iyi hissediyorum," diye tekrarladı. "Ve çıplağım."

Bakışları onunkilere kaydı. "Fark etmiştim ama tıp etiğimi korumaya çalışıyorum."

"Ahlakın canı cehenneme," dedi ve bir bacağını savurarak onu geriye itti, üzerine çıktı. "Malı ıslattım, buz yaptım, asayı aldım. En azından sen beni parlatabilirsin."

"Sen öyle söyleyince."

"Şöyle de diyebilirsin." Adamın ellerini kaldırdı ve göğüslerine bastırdı.

"Kesinlikle daha iyi hissediyorsun."

"Evet. Çok güzelsin. İyi ki kimse suratına yumruk atmadı." Eğildi ve dudaklarını onun yanaklarına değdirdi. "Dreamcake."

"Üzgünüm, o lakap alındı. Kendi lakabını bulmalısın."

"Bir şeyler bulacağım. Bu arada." Kazağını çıkardı, ellerini o mükemmel gövdesinde gezdirdi, sonra

Adamın göğsüne, omuzlarına, saçlarına doğru eğilip ağzını ağzına aldı.

Uzun, sessiz bir öpücük, ruhunu yatıştıran bir öpücük, ruhu onun geri kalanından daha fazla hırpalanmış hissetmişti. Şimdi onun sözleriyle, ona olan inancıyla rahatladığını düşünüyordu.

Bu an, dudakların ve dillerin bu kolay çiftleşmesi onu ısıttı. Onu tekrar ortaladı. Ve tüm şiddet kayboldu.

Elleri onun üzerinde nazikçe kayıyor, sıcaklığın içinde küçük kıvılcımlar, sevginin içinde küçük ihtiyaç titreşimleri yakıyordu.

Onun teslim olduğunu hissetti, günün tüm zorluklarını ve gerginliklerini üzerinden attığını hissetti. Dudaklarını omzundaki çürüklere, sürekli askerdeki savaş yarasına bastırırdı.

Yer değiştirerek pantolonunu çıkardı, böylece teni tene dolanabilecekti. Teni banyosunun, orman gölgelerinin ve sırlarının kokusunu taşıyordu. Dudaklarını onun boğazına, orada atan nabzına, hayatına bastırırken bu kokuyu içine çekti.

"Aşkım, kendim, biriciğim," diye mırıldandı
İrlandaca. Nabızı hızlandı.

Onu içine aldı, yavaş, yavaş, yavaş, titreyen bir iç çekişle. Adam onu doldurdu, titreyen ritimlerle, elleri kalçalarını kavramak için yanlarından aşağıya doğru kayıyordu.

Onun üzerinde hareket ederken ve o da onun içindeyken, zevkin yükseldiğini, yayıldığını ve tükettiğini hissetti. Her şeyiyle onun içindeydi.

Yavaş, yavaş, yavaş, yavaş birbirlerine girerlerken onu kucaklamak için yanına geldi. Uzun, güçlü bir dalga gibi içinden geçen o zevkle birlikte, ona sarılmış bir halde yeniden onun dudaklarını buldu.

Başı geriye düştüğünde, gökyüzünün penceresinden karanlıkta süzülen beyaz bir dilim olan ayı gördü. An gibi güzel ve saf, kolay çiftleşme gibi.

Ve onunla birlikte, sadece onunla birlikte, ona ulaştı.

Daha sonra, karanlıkta yatarken, ona doğru kıvrılmış ve uykuya doğru sürüklenmeye başlamıştı, gülümsedi. "Dr. Seks Uzmanı olabilirsin."

"Sanmıyorum-"

"Sadece bu
gecelik." "O zaman
bir daha asla."

Onu uyutmak için sırtını okşadı, sonra kedinin en sevdiği yeri almak için zıpladığını hissetti. Dudaklarını onun alnına götürdü ve uykusunda ona katıldı.

19

Sert, ağırlı ve erken uyandı. Roarke şömine ışığında durmuş kahve içiyor, duvardaki ekranda gezegenin aptal dönüşünün daha sonra yaptığını varsaydığı bir yerden bildirilen parşömeni izliyordu.

Uykulu bir halde, adamın takım elbise içinde de en az çıplak olduğu kadar iyi görüldüğünü düşündü. Ve bu da bir şey ifade ediyordu.

Yataktan yuvarlanmaya başladı, ağrıların sıkıntısını kabul eden bir ses çıkarmış olmalıydı. Döndü, loş ışıkta onu inceledi.

"Bu sabah kendini iyi hissediyor musun?"

"Belki."

"Bir tur daha buz ve asa yapacağız."

"Belki." Yataktan hafifçe kalktı ve ağrılarının bir kısmını sıcak su fışkiyeleriyle dindirmek için doğruca duşa yöneldi.

Dışarı çıktığında Roarke'un ona uzattığı kahve de -bir engelleyici ile birlikte- işe yaramıştı. "Şişlik inmiş." Nazik bir parmağıyla çenesini okşadı. "Ve morarma da azaldı. Bakalım başka ne yapabiliriz."

"Tutuklamalar sırasında yüzüme yumruk yemiş gibi görünmekten zarar gelmez."

"Her zaman iyi bir tarafı vardır."

Oturduklarında buz parçalarını yerleştirdi ve asayı yüzünde gezdirdi. "Gerisini görelim."

Tartışmak yerine cübbesini çıkardı, omzunu, kaburgalarını ve kollarını tedavi etmesine izin verdi.

"Gün içinde bir ara vermeyi denemelisin, bir tur daha yapmalısın."

"İhtiyacım olan tek şey o pileri kırmak." "Bana bir iyilik yapabilirsin," dedi kubbeleri kaldırırken kahvaltıda. "Yaptıka bana bir çetele gönder."

Pastırma, Amerikan usul omlet, meyve, çörek ve reel. Fena değil.

"Bunu yapabilirim."

"Saldırı planınız nedir?"

"Brifingden sonra, ilk yumrukladığın saçı alıyorum- ve eğer Dickhead'de DNA yoksa, Duff'ta bulunan diğer sa için bunu Harvo'ya vermedi mi? Whitney'i onun üzerine salıyorum. Parmak çalan adam, Rochelle'in küpelerini ve Lyle'in kulaklıklarını aptal cebinde taşıyan pislik. Onu kırarsam, her şey dağılır. Ve Cohen'e imzaladığı saçma anlaşmanın bile iptal edildiğini söyleyeceğim."

"Neden saçmalıyorsun?"

"Seni bu konuda bilgilendirmedim mi?" Eve bir çörek açarak üzerine beş yaşındaki herhangi bir çocuğu sevindirecek kadar tereyağı ve reel koydu. "Federaller, yalan söylememesi şartıyla, bizden aldığı aksesuar suçlamalarıyla karşı karşıya kaldıktan sonra Tanık Korumayı kabul etti. Yani evet, en az elli yıl yattıktan sonra Iowa'nın Bullshit kasabasından Horace Dickwad olabilir."

"Bunu kabul etti mi?"

"Evet, yle, çünkü barodan atılmış berbat bir avukat ve küçük yazıları okumamış." Boğulmuş reği ısırđı. "Ya da belki okumuş ama anlamamıştır."

"İş dönüp dolaşıp moronlara geliyor."

"Evet, öyle ve Cohen'in yalan söylemesi onda patolojik bir durum. Jones ve muhtemelen daha fazlası hakkında yalan söylediğine göre, anlaşma yok. Bir daha asla dışarıyı göremeyecek. Onunla işimiz bittiğinde, federaller onu vergi ve dolandırıcılıktan bir kafese tıkacak. Reo bu işi nasıl hallettiği konusunda çok puan aldı."

Omlette ispanak bulmak onu şaşırtmadı ama en azından peynir ve otlu şeylerle iyi gizlenmişti.

"Sıradaki Ticker'ı alacağım. Onun saçı, onun DNA'sı olacak."

"Ve Jorgenson'u son üç kişiye saklayın."

"Eğer bunu gerçekleştirebilirsem en zoru o olacak. Ve geri kalanları alırken diğer mülakat ekipleriyle koordinasyon var. Strong ve ekibi."

"Büyük bir gün."

"Onları aşağı indirdik, şimdi de sarıyoruz." Roarke karnında sürünen kediye bir uyarı parmağı doğrultmak için duraklarken o yemeğini yedi. Galahad yuvarlandı, yıkanmak için bir bacağını kaldırdı.

Kedilerin orta parmağı.

"Peki bugün için saldırı planınız nedir?" Eve sordu. "Şey, şimdi, şu satın alma işlemini tamamlamam gerekiyor galaksi."

"Komik adam." Şimdi durakladı. "Pek sayılmaz, değil mi?"

Ona gülümsedi ve masanın üzerine bıraktığı tableti aldı. "Bunun üzerinde biraz daha çalışacağım."

Tableti açtı, bir şeyler yaptı ve tabletteki görüntü duvar ekranında yanıp sönmeye başladı.

Eve geniş bir ev gördü - mavi süslemeli beyaz, çok sayıda tarla, devam eden çevre düzenlemesi gibi görünen bir şey. "Bu da ne?"

"Sevgili Eve, Nebraska'daki çiftlik senin."

"Ne-" Korkunç bir çöplüğü bir kartpostala dönüştürmeyi nasıl başarmıştı? Belki şehirli gözleri için tüm o boş araziyle birlikte hala korkutucuydu ama ...

"Hâlâ iç mekân çalışmaları devam ediyor elbette, ancak azalıyor. Ve ek binalar ..." Tableti kaydirdi, büyük kırmızı bir ahır şeyinin üzerinden geçti, kadının silo olduğunu bildiği başka bir çift bina, çitle çevrili alanlar.

"Oraya kova kova para dökmek zorunda kaldınız." "Bir yatırım gerekiyordu, evet, ve biraz vizyon, biraz vasıflı işçiler. Dediğim gibi hala devam ediyor, ama programa uygun. Henüz satışa çıkmamış olsa da iki teklif aldım. Ya da iki teklif aldınız demeliyim. Biri yapılan harcamadan yüzde yirmi daha fazla."

"İnsanlar çıldırmış." Biraz daha omlet aldı. "Teklifi kabul ediyor musun?"

"Bu size kalmış ama beklemenizi tavsiye ederim. Bırakın işi bitirsinler."

"Bundan zevk alıyorsun, değil mi?"

Roarke tabletle başka bir şey daha yaptı, kartpostal evi ile onun adına satın aldığı çöplüğün ekranını ayırdı

-Bahse girerim. "Kim istemez ki?"

Yemeğini yerken düşündü. "Size teşekkür etmek istiyorum." "Çiftlik için mi?"

"Hayır, Tanrım, çünkü bu delilik. Dün gece söylediklerin için. Bilmiyorum, tam olarak değil, bu neden bu kadar sert vurdu, neden içimde bir şeyleri dövdü. Daha kötülerıyla de uğraştım. Daha kötülerıyla de uğraşacağım, belki yarın. Kim bilir? Benim senin arkanı kolladığım gibi senin de benim arkamı kollayacağını biliyorum. Evlilik Kuralları."

"Ve ben kurallar konusunda çok titizimdir."

"Senin kuralların olduğu zaman öylesin. Her neyse, mesele sadece bu değildi, beni bunu çıkarmaya zorladın çünkü kurallarda bu var. Benimle, ekiple ve Feeney ile çalışmak için galaksiler satın almaktan neden zaman ayırdığın hakkında söylediklerin."

Ona doğru kaydı. "Bunu gerçekten hiç düşünmedim, o şekilde değil yani. Önemliydi. Önemliydi. Belki daha da fazla

Çünkü her zaman aynı çizgide değiliz ama aynı amaca sahibiz. Önemli olan da bu. Bugün içeri girip işimi yaptığımda bunu hatırlayacağımı söylerken ciddiydim."

Hiçbir şey düşünemedi, bu yüzden yüzünü çerçeveledi, onu öptü. "Bir tane daha var. Belki de hatırlamalısın, sen Dochas'ı kurallar ya da çizgiler yüzünden değil, kim olduğunuz için inşa ettiniz. Sen de An Didean ile aynı şeyi yapıyorsun. Bu sizin sisteminiz. Ve işe yarıyor."

"Eve. Beni çözüyorsun."

Adamın elini tuttu ve yanağına bastırdı. "Elimdeki tüm şekerli şeyler bu kadar."

"Yeter de artar bile."

"Gitmem gerek." Ayağa kalktı, dolabına doğru baktı. "Lanet olsun. Kötü görünmek istiyorum. Belki sadece bu seferlik, beni kötü gösterecek şeyi getirebilirsin."

Sırıttı, yükseldi. "Sadece kaba değil. Kibirli ve korkusuz."

"Kulağa hoş geliyor."

Kadına kendisini dolaba kadar takip etmesini işaret etti. "Deri pantolon, siyah. Hayır, onlar değil," dedi kadın bir pantolona uzanmaya başladığında. "Bunlar."

Aradaki farkın ne olduğunu sormak istedi ama aradaki ince farkı gördü. Metal düğmeli fermuarın sert görünümü, kalın kemer halkaları.

"Gömlek, kazak değil. Beyaz ya da siyah değil. Bu."

Kaşlarını çatarak baktı ve rengin metali yansıttığını fark etti. Adam düğme yerine üç kalın metal kancası olan siyah bir yelek seçtiğinde kaşları daha da çatıldı.

"Güven bana," dedi ona. "Ceket yerine yelek giy. Mülakat sırasında silah donanımınızı gösterecektir. Kaba, kibirli, korkusuz. Ve göz korkutucu."

Son olarak, askeri bir görünüm veren bağcıklı, sağlam, orta baldırlı siyah botlar ve geniş metal tokalı siyah bir kemer seçti.

"Ödlerini koparacaksın," diye söz verdi.

Bunu o istemişti, diye hatırlattı kendine.

Giyindikten sonra aynaya bir göz attı. "Tamam, tamam. Tamam, işini biliyorsun."

Arkasından, ellerini onun omzuna koydu. "Git yakala onları, Teğmen."

"O güzel İrlandalı kıçına bahse girerim."

"Polisime ve onun yüzüne iyi bak."

Aynanın karşısında ona başıyla onay verdi. "Hallediyorum."

Kadın gittiğinde Roarke arkasına baktı ve kendisinin dikkati dağılmışken Galahad'ın bundan en iyi şekilde yararlandığını gördü. Masayı ele geçirmişti ve şimdi hevesle tabakları yalıyordu.

"Onu geri aramalıyım ve seni tutuklatmalıyım."

Sessiz bir geçirmeyle kedi oturdu ve patilerindeki reçeli titizlikle temizledi.

* * *

Eve bir kez daha sabah trafiğini kaçırdı. Bir gece önceki baskını göz önünde bulundurarak Jacko's'a saptı ve tarçınlı çöreklerle yüklendi. Daha önceki bir soruşturmada bir tanesinin tadına bakmıştı ve muhteşemliğini biliyordu.

Çünkü oradaydılar, Danishes'e ekledi.

Durmasına rağmen, brifinge hazırlanmak için bolca vakti olacak şekilde Merkez'e vardı. Konferans odasına geçmeden önce Kanıt'a uğradı ve neye ihtiyacı olduğunu kontrol etti.

Ve polis kahvesi tarçınlı çöreklerle hakaret gibi geldiğinden, ofisinin klimasından bir fincan kahve getirdi.

Jenkinson ve kravatı ilk geldi. Sürü mü, kalabalık mı? Bir sürü rengarenk kelebek çığlık atan mavinin üzerine üşüştü.

"LT, Reineke almak için durdu-" Sözüünü kesti, ava çıkmış bir tazı gibi havayı kokladı. "Bu gerçek kahve. Yapışkan çörekler? Roarke brifinge geliyor mu?"

"Hayır."

Jenkinson -hızlıca ayağa kalktı- çoktan bir lokma çörek yemişti. "Gönderdin mi? Güzel."

"Hayır, onları o göndermedi." İçtenlikle yakındı. "Bir şeyler düşünebilen tek kişi o değil."

"LT tarihinin en iyi LT'sine sahibiz." Ayakları çok hızlı. "Peabody nasıl?"

"Farklı bir şey duymazsam içeri girecek, böylece kendiniz görebilirsiniz."

Reineke elinde birkaç otomat kahvesi ile içeri girdi. Ortağı gibi o da havayı kokladı. Kahveleri geri dönüşüm kutusuna attı, bir eliyle tencereye, diğer eliyle de çörek yığınınına vurdu.

"Adamımız Roarke!"

"Lanet çörekleri aldım. Kahrolası kahve bende. Ben adamım."

Reineke ağzı dolu bir şekilde, "Adam," dedi.

Baxter, Trueheart'la birlikte içeri girdi ve "Sayı! Nerede-" Jenkinson, "Ork ışını üzerinde lx-nay," diye uyardı.

"Senin şeytani kodunu nasıl kıracağım?" Eve tiksintiyle kendine biraz daha kahve doldurdu.

Diğerleri içeri girdi, çörek ve hamur işi yığınları tükenirken Roarke yorumları ve soruları bastırıldı.

Peabody, McNab ile birlikte içeri girdiğinde dikkatler -hatta yapışkan çörekler için bile- değişti.

Eve sağ dizini tercih ettiği için hafif topalladığını, yüzündeki kesik ve sıyrıklarda biraz NuSkin olduğunu fark etti ama sonuçta Peabody iyi görünüyordu. Hatta diğer memurlar ona beşlik çakıp yumruklarını sıkarken biraz yüzü kızarmıştı.

Trueheart kahvesini doldurdu, istediği gibi düzeltti. McNab ona bir sandalye getirdi, sonra bir başkasını çekti ve sakat bacağını sandalyeye kaldırdı.

McNab, "Doktor, otururken onu yüksekte tutmanın iyi olacağını söyledi," diye açıkladı.

"Tamam." Dizi iyileşene kadar da oturmaya devam edecekti. Ama bu emri ortağına özel olarak iletenecekti. "Yerleşelim ve başlayalım. Önümüzde uzun bir maçı var."

Karışıklık sırasında Whitney içeri girdi. Yapışkan çöreklerden ve çöreklerden geriye kalanlara kaşlarını kaldırdı. "Bunlar Jacko'nun mu? Roarke hiçbir numarayı kaçırmaz."

Jenkinson boğazını temizledi. "Yapışkan çöreklerin ve gerçeğin ihtişamını Teğmen Kış Tekmeleyen Dallas'ın cömertliğine borçluyuz Komutan. Adamımız o."

Bunu alkışlar izledi.

"Bu kadar yalakalık yeter. Kendi kışınızı sandalyelere koyun."

"Başlamadan önce, Teğmen -ve kahve ve hamur işleri için teşekkürlerimi eklememe izin verin- bir şey söylemek istiyorum."

Whitney odayı taramak için bir an durdu. "Öncelikle şunu bilmenizi isterim ki Şef Tibble bu sabah burada olacaktı ama kendisi Doğu Washington'da bir kongreye katılıyor. Ancak kendisi tam olarak bilgilendirildi ve iyi yapılan bir iş için tebriklerini ve takdirlerini gönderdi. Ben de benimkileri ona ekleyeceğim. Dün, bu şehrin iki mahallesine musallat olan kanunsuzluğa karşı sert bir darbe vurdunuz. Eylemlerinizi ve bu eylemlere yol açan soruşturma sayesinde, üç cinayetle sorumlu olduğuna inandığımız çok sayıda şüpheliyi ve hizmet ettiğimiz insanlara karşı şiddet ve tehdit suçları işleyen diğerlerini yakaladınız.

"Bugün yaptıklarınızla mahallelerimizi, sokaklarımızı ve şehrimizi yaklaşık üç düzine kişiden temizleyeceğinizden hiç şüphem yok. Her birinize iyi çalışmalar. Çok iyi iş çıkardınız."

Eve'e baktı. "Bu işi kapatmak için yapılması gereken işi yapmanıza engel olmayacağım. Bu öğleden sonra bir basın toplantısı d ü z e n l e y e c e ğ i z . Şef

Tibble bugün Doğu Washington'dan dönecek ve ben, FBI'ı temsilen Ajan Teasdale, savcı ve APA Reo, soruşturmanın başındaki Teğmen Dallas, Dedektif Peabody ve Strong ve EDD'yi temsilen Yüzbaşı Feeney ile birlikte katılacak."

Ona gülümsedi. "Hayırlı bir iş değil, Teğmen. Kyung bugün ne zaman ve nerede olacağını size bildirecek."

"Evet, efendim."

"Sizi yalnız bırakayım. Ben de bunlardan bir tane alacağım." Masaya doğru yürüdü, yapışkan bir çörek aldı. "Hamur işleri konusunda iyi karar verdin çünkü yaptığın şey büyük bir olay. Devam et," dedi ve dışarı çıktı.

"Pekala," diye başladı Eve. "Her şey söylendi, ben de aynı şeyi söyleyeceğim. Görüşme için bireylere iki kişilik ekipler atamadan önce operasyonun her iki ayağını da kısaca özetleyeceğim. APA Reo'nun da hazır bulunacağı şekilde dönüşümlü olarak hepsiyle görüşeceğiz."

Reo bir elini kaldırdı. "PA ve başka bir APA da evde olacak. Komutanın da dediği gibi, bu bir BFD ve mümkün olduğunca gözaltında tuttuğumuz kişileri suçlamak ve kovuşturmak niyetindeyiz. Bu konuda yüzde yüz başarıya ulaşmayı hedefliyoruz. Baskınlarda tutuklanan herkesin kayıtlarını inceliyoruz ve incelemeye devam edeceğiz ve gerektiğinde sorgu ekipleriyle birlikte çalışacağız."

"Burada işimiz bittiğinde bunları gündeme getirmeye başlayacağız. Tamam, özet. İki uçlu, beklemek yok," diye başladı Eve ve görevleri dağıtmadan önce göze çarpan noktaları gözden geçirdi.

"Memur Carmichael, ilk dalga sorgulanacak kişilerin kendilerine ayrılan kutulara getirilmesini sağlarsanız, partiyi başlatabiliriz. Herkes kağıtları ve dün geceki suçlamaları gözden geçirsin. Ve onları çivileyin. Dağılabilirsiniz."

Kahve fincanlarına doğru ilerledi, hepsinin boş olduğunu görünce şaşırmadı. Oh neyse.

"McNab, senin yapacak işin yok mu?"

"Peabody'ye nezarethaneye kadar yardım edecektim." "Kendi başınıza yürüyemiyor musunuz, Dedektif?"

"Hayır, efendim. Ben iyiyim." Peabody ayağa kalkmaya başlayınca Eve onu geri çekti ve McNab'e soğuk bir bakış attı. "Dağılabilirsiniz," diye tekrarladı.

"Tamam. Sonra görüşürüz. Unutma-" Şimdi Peabody ona biraz da valvarırcasına bir bakış fırlattı. "Tamam, sonra."

O gittikten sonra Eve son bir kez arkasına bakıp oturdu. "Ne kadar kötü? Ve bana palavra atma. Patronun olarak soruyorum ve Louise'le iletişime geçme niyetindeyim, bu yüzden beni kandırma."

"Sadece tatlı davranıyor," diye söze başladı Peabody, sonra soğuk bakışların altında kaydı. "Dizim çok kötü. Birkaç gün atel takmam gerekecek. Ya da birkaç belki. Ve biraz PT yapmalıyım. Bir yerimi kırmadım ama biraz yırtık var. Fena değil," diye ısrar etti. "İçeri girip bir şey yapmaları gerekmiyor. Sadece destek, buzlanma, PT ve yapabildiğimde yükseltme."

"Omuz mu?"

"Dürüst olmak gerekirse daha iyi. Louise ağrıyacağını ve birkaç gün tam hareket açıklığına sahip olamayacağını söyledi. Buna yardımcı olması için bana bazı egzersizler verdi. Kalçamı epeyce incittim ama bu da daha iyi ve iyi tarafı, eskisi kadar dolgum olmadığı için epeyce incittiğimi fark ettim. Bol pantolon."

"Geri kalanı mı?"

"Sadece birkaç şişlik ve çürük, yemin ederim. O da sana aynısını söyleyecektir. Ve eğer söyleyebilirsem, patron, benden daha kötü görünüyorsun."

"Zeus'un yüzüne beton pazılar. Hoş görünmeyebilir ama masa başı görevi gerektirmez."

"Oh, ama-"

"Görüşme ödevlerini aldın," diye araya girdi Eve. "Onları oturarak yapabilirsin. Onları hallettiğimizde, Peabody, ki halledeceğiz, haftanın geri kalanında ya da doktorun aktif olmana izin verene kadar masada oturacaksın."

"Bunu söyleyeceğini biliyordum," diye mırıldandı Peabody. "O zaman surat asma zamanını çoktan geçirmiş olmalıydın."

Ve söz vermeni istiyorum - benimle dalga geçme - bir molaya ihtiyacın olursa, bana söyle. Bu uzun bir yolculuk. Yol boyunca molaya ihtiyacın olursa, bir tane alırsın."

"Görüşmede sakat biri gibi bacağımı sandalyeye dayayıp oturmuyorum."

"Hayır, değilsin. O yüzden gerektiğinde mola vereceksin." "Tamam, anlaştık. Saçmalık yok ve seninle taşak geçmek yok." "O zaman gidelim. Önce Washington'a gidiyoruz." "Snapper. Raporu inceledim, onun sayfası."

"İyi bir polis olarak başlamanı istiyorum. Onun hakkında bir fikir edindiğimizde, bir ritim yakaladığımızda, ilerledikçe, düşündükçe ayarlarsın, ama sempatik başla."

"Onu sakinleştir, anladım."

Eve, Mira'yı gördüğünde görüşmenin dışında durdu.

"Gözleme girip çıkacağım," dedi Mira ona. "Yapabildiğim zaman ve yerde yardım edeceğim. Programımın mümkün olduğunca çoğunu boşalttım."

"Minnettarım."

"İyi şanslar."

Peabody ile Eve görüşmeye başladı. "Kayıt başladı. Dallas, Teğmen Eve, Peabody, Dedektif Delia, dava dosyaları konusunda Washington, Denby ile görüşmeye giriyor. . ." Durakladı, sanki ihtiyacı varmış gibi dosyasına baktı, sonra kayıt için onları gözden geçirdi.

"Siz polisler bitmiş görünüyorsunuz." Bunu söylerken sırttı.

İri yarı bir yapısı vardı, Aimes kadar iri değildi, ama zamanının çoğunu şişmanlamak için harcayan biriydi, çünkü bunun

onu sert gösterdi.

Olmadı.

Sivilce izleri koyu teninin üzerine serpilmişti. Kısa saçlarının kırmızı uçları soluyordu ve çenesinde Roarke'ın yumruğundan kalma etkileyici bir çürük vardı.

Verileri yaşını on sekiz olarak gösteriyordu. Daha genç görünüyordu - ta ki gözlerindeki ortalamayı görene kadar. Yaşlı ve acılı görünüyordu.

Eve otururken, "Sen de Denby," dedi.

"Bu polis şiddetinden. İlk fırsatta dava açacağım." "Öyle mi? Garip, kayıtlar açıkça gösteriyor ki bir polis aracını kaldırmaya çalışırken yaralanmıştır. -Silahlıyken. Hakkınızdaki suçlamalardan biri de bu."

"Saçmalık suçlaması."

Masanın altında parmakları şakladı. Eve duyabiliyordu Şak, şak, şak.

"Minibüstekileri uyarmak için bir şeyler yapmaya çalışıyordum ve herif bana yumruk attı, olan bu."

"Yani kayıtlarda bağıırırken-" Bir kez daha dosyasına baktı. "Ya minibüsten çıkarsınız ya da sizi öldürürüm orospu çocukları" diye bağıırırken onları uyarıyordunuz çünkü bu açıkça bedensel zarar verme tehdidi gibi görünüyordu."

"O ben değildim. Başka biri."

Peabody, "Dışarısı çok karışıktı," diye söze başladı.

"Aynen öyle. İşler kötüye gidiyor ve ben sadece insanları uyarmaya çalışıyorum. Caddede yürüyorum ve bir şeyler oluyor."

"Binanın içindeydin," dedi Eve kesin bir ifadeyle. "Bu da kayıtlarda var. İçeride Washington, seni yalancı çuval ve ortalık karıştığında bir korkak gibi dışarı kaçtın."

"Ben korkak değilim, kaltak." Şimdi elleri yumruk olup masaya fırladı ve o yaşlı, acı dolu gözleri alev alev yandı. "Şu kelepçeleri çıkar da kimin korkak olduğunu görelim."

"Bay Washington." Peabody o makul ses tonuyla yatıştırdı. "Olanları düzeltmeye çalışıyoruz. En iyisi siz sakin olmaya çalışın."

Yer değiştiren Washington, davasını doğrudan Peabody'ye anlatmaya çalıştı. "Neler olup bittiğini görmek için içeri girdim, sonra da insanları uyarmak için dışarı çıktım. Hepsi bu."

"Seyircileri tehlikeden uzak tutmaya çalışıyordunuz."

"Evet, aynen öyle." Tekrar Eve'e döndü. "Kimse aramıyor"

Snapper bir korkak. Ben hiçbir şeyden ve hiç kimseden kaçmam."

"Bangers olarak bilinen şehir çetesinin bir üyesi misiniz?" Eve sordu.

"Kahretsin, evet, ve Bangers kimseden bir bok almaz, polislerden bir bok almaz, kesinlikle dövülmüş kız polislerden almaz."

"Söz konusu şehir çetesinin bir üyesi olarak, herhangi bir suç faaliyetine karıştınız mı?"

"Biz sadece yaşıyoruz, hepsi bu."

"Sadece yaşamak' yasadışı madde bulundurmayı, dağıtmayı ve satmayı da kapsıyor mu?"

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum."

"Banger karargahı olarak kullanılan binada birkaç bin dolar değerinde yasadışı maddeye el konuldu."

"Polisler oraya yerleştiriyor."

"Sahte kimlik oluşturmak ve kimlik hırsızlığı yapmak için kullanılan ekipman ve malzemeleri de yerleştirdiler mi?"

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum."

"Yukarıda bahsi geçen şehir çetesinin bir üyesi olarak, bölgenizdeki sakinleri ve esnafı, maddi hasar veya kişisel yaralanma tehdidi altında size veya diğer üyelere ödeme yapmaya zorlamaya katıldınız mı?"

"Hayır, insanlar onları korumamız için bize para ödüyorlar. İnsanları güvende tutuyoruz çünkü polisler işe yaramaz."

Eve arkasına yaslandı. "Sokaklardan çıkıyorsun, bir kafese giriyorsun. Şu anda mahallenizde tehdit ettiğiniz, zorladığınız, korkuttuğunuz ve çıkar uğruna fiziksel olarak zarar verdiğiniz insanların ifadelerini alan memurlarımız var."

"Yalancılar."

"Eğer onları koruyorsanız," dedi Peabody yardımsever bir şekilde, "minnettar olacaklar ve bunu söyleyeceklerdir."

"Kendileri için neyin iyi olduğunu biliyorlar ve bunu yapacaklar."

Şimdi Eve ileri atıldı. "Gerçekte nasıl olduğunu söylediklerinde ne yapacaksın, pislik?"

"İnsanlar benim için sorun çıkarırsa, ben de onlar için sorun çıkarırım, anladın mı? Ve içeri girmekten korkmuyorum. Tekrar dışarı çıkarım."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Eve dosyadan Rochelle'in küpelerini, ardından Lyle'in kulaklıklarını çıkardı ve kanıt torbalarını masanın üzerine koydu. "Bunları nereden buldun?"

"O tomurcukları aldım."

"Nereden?"

"Sokaktan. Adamın biri."

"Komik, adamın biri parmak izlerini bırakmamış. Sen ve bunların kayıtlı olduğu Lyle Pickering bıraktı."

"Pickering diye birini tanımıyorum. O tomurcukları ben aldım." "Ne zaman?"

"Geçen haftaki gibi."

"O kadar aptal mısın? Bunların Pickering adına kayıtlı olduğunu ve üzerinde onun parmak izleri olduğunu söyledim. Ve öldürüldüğü gün bu tomurcukların üzerinde olduğunu doğrulayacak yarım düzine tanık bulabilirim."

"Yalan söylüyorlar. O tomurcukları geçen hafta bir adamdan aldım." "Peki ya küpeler? Onları da aynı adam mı?"

O yaşlı, acı dolu gözlerin en iyi cevabı hesaplamaya çalışmasını izledi. "Onları daha önce hiç görmedim."

"İşlemlerinizi yapılırken cebinizdeydiler."

Yalan söylemeye devam et, yalan söylemeye devam et."

"Sana ne bundan?" Parmaklarını şaklattı, şaklattı, şaklattı. "Onları buldum. Aptal küpeleri bulmaya karşı bir kanun yok."

"Lyle Pickering'i öldürmek amacıyla girdiğiniz bir dairede çekmecenin içinde bulduğunuzda var. Kasıtlı cinayete karşı gerçekten büyük bir yasa var. Sizi çirkin hayatınızın geri kalanında gezegen dışında beton bir kafese gönderecek türden. Korkak."

"Siktir git. Ben kimseyi öldürmedim. Pickering'i tanımıyorum. O tomurcukları adamın birinden aldım. Küpeleri sokakta buldum. Aksini kanıtlayamazsın."

"O zaman parmak izleriniz Lyle Pickering'in dairesine nasıl girdi?"

"Parmak izi bırakmadı. Mühürledik."

Aptallar, diye düşündü Eve, bir avuç aptal ve bu, bu cümleye bu kadar kolay kandiğı için birincilik ödülünü kazanabilir.

"Pickering'i öldürmek için daireye girmeden önce kapıyı mühürlediniz. Onun üzerinde şırıngayı kim kullandı?"

Parmakları daha hızlı, daha hızlı şaklıyordu.

"Önemli Denby," dedi Peabody, ciddi ve neredeyse nazik bir sesle. "Şırıngayı gerçekten kullanmadıysan bile, suçlamalarda önemli olabilir."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum. Artık seninle konuşmak zorunda değilim."

"Yalancı korkak." Eve ayağa kalktı, o acı dolu gözlere baktı, nefret ve gururun alevlendiğini gördü. "İçeri girmek için Dinnie Duff'ı kullandın ve içeride Pickering'e saldırdın, onu bayılttın çünkü sen bir korkaksın ve onunla erkek erkeğe dövüşmek istemiyorsun. Sonra onu Go ile doldurdun, aşırı doz verdin çünkü senden daha iyi olmasından nefret ediyordun."

Bir hamle yapmaya çalıştı ama bağlar onu tuttu. "Orospu çocuğu benden daha iyi değildi. Sadakati yoktu, ailesine sırtını döndü. Yaşamak için bir nedeni yok, hakkı yok. Bolt onu indirmemizi söyledi çünkü Slice bunu yapamayacak kadar zayıftı, biz de onu indirdik."

"Bolt namı diğer Kenneth Jorgenson, Lyle Pickering'i öldürmeni mi emretti?"

"Kaltak polis beni mahvetmeye çalıştı ama ben olması gerekeni yaptım. Korkak değilim. Üzerime gelen herkesi haklarım," diye tükürdü. "Ben de seninle uğraşacağım ve bakalım kimin canı yanacak."

"Peki Bolt sana bunu nasıl yapacağını söyledi mi? Olması gerekeni nasıl yapacağınızı? Sen, Barry Aimes, Burke Chesterfield."

"Yumruk ve Ticker," dedi Peabody yardımsever bir şekilde.

"Fist kendini kanıtlamak zorunda, değil mi? Banger olmak istiyor. Ticker da öyle. Layık olduğunu kanıtlamalı."

"Pickering'i öldürerek."

"Ailesine sırtını döndü. Onu dışarı çıkardık. Bunu söylemekten korkmuyorum."

"Dinnie Duff seni, Aimes'i ve Chesterfield'ı daireye aldı."

"O Bolt'un kaltağı, ne derse onu yapar."

"Peki Pickering'i öldürmene yardım etti mi?"

"Yardım edecek bir kaltağa ihtiyacım yok. Seni mahvedecek." Tersledi ve salladı. "Seni iyi dağıtacağım. Kaltakların ne için olduğunu göstereceğim."

Eve, onu o nefret dolu gurur bölgesinde yakaladığını düşündü. "Yani onu sen gönderdin. Lyle Pickering'i sadece sen, Chesterfield ve Aimes öldürdü."

"İdam edildin, kaltak. Hissediyor musun? Olması gerekeni."

"Onu infaz etmek için içeri girdiğinizde Pickering neredeydi?"

"Mutfakta. Yumruk, iyi tutuyor ve Ticker onu takedown suyu ile vuruyor. Bu kısmın saçmalık olduğunu ve herifi mahvetmemiz gerektiğini söyledim ama Bolt, aşırı doz almış gibi göstereceğimizi söyledi. Sanki bir yalancıymış gibi."

"Daireye yerleştirmen için kaçakları sana kim verdi?"

"Bolt istediğini alabilir. Adam lider olmalı Bangers. Bolt'un dediği gibi hurdaları o pisliğin odasına koyduk."

"Lyle'in yatak odasından ne aldın?"

"Sadece biraz para, dostum. Harcayabilecek gibi değil. " Kıs kıs güldü.

"Tomurcuklar neredeydi?"

"Cebinde. Artık onlara ihtiyacı yok." "Peki ya diğer yatak odasındaki?"

"Sadece biraz pırıltı, kimin umurunda? Fist, bu kırmızı çantayı sevdi. Biriyle yatmak için takas edebileceğini düşündü. Çocuk aptalın teki."

"Dinnie Duff'ı neden öldürdün?"

Bir an için oturdu ve sinirlendi.

"Sana yardım etti," diye hatırlattı Eve ona. "Olması gerekeni yapmana yardım etti."

"Bolt onun sızlandığını söylüyor. Onu öldüreceğimizi falan bilmiyormuş. Belki Slice'a, belki de polisler söylemiş. O Bolt'un kaltağı, ama polisler hakkında sızlanıyor? Bu sadakat değil, dostum."

"Onu durdurmak zorundaydınız," dedi Peabody. "Bolt of the Bangers'a sadık kalmıyordu."

"Sürtük sürekli kafayı buluyor, her yerde ağzını açıyor. Bu yüzden Bolt onu dışarı çıkarmamız gerektiğini söylüyor."

"Tarafsız bölgede onu dövmek ve tecavüz etmek için," diye sordu Eve. "Tecavüz falan yok. Kaltak istediği zaman istediği kişiyle yatar. Biz

ne verirse al." "Ve onu öldürene kadar döv."

Omuz silkti. "Slice'ın Ejderhalara karşı koyacak, bölgemizi geri alacak cesareti yok. Onu saf dışı bırakırsak savaşı alırız. Ama o zaman bile cesareti yok! O bir korkak."

"Bu yüzden daha fazla zorlamalısın," diye devam etti Eve.

"Neden Fist?

Onu neden öldürdün?"

"Kötü şansı yüzünden. Bolt onda bu yeteneğin olduğunu düşünmüyor ve bu konuda ne kadar aptal olduğunu, değil mi? Ve tembel. Aptal ve tembelden Bangers olmaz. Ona iyi davranacağız, ben ve

Ticker ve Bolt, ben ve Ticker o tembel kıcını Fan Ho'nun kapısına bıraktık. Yaptığımız buydu."

Eve'e dişlerini gösterdi. "Daha önce hiç kimse Fan Ho'yu böyle alt edemedi. Bizden başka kimse."

Cinayetin kendisi, cesedin taşınması gibi ayrıntıları ondan öğrenmeye çalıştı. Bitirdiğinde arkasına yaslanıp ona baktı.

"Şimdi kim korkakmış, sürtük?"

"Sanırım Orion'da bir kafeste birkaç yıl geçirdikten sonra buna kendiniz cevap vereceksiniz. Denby Washington, üç ayrı cinayet ve bu suçlarla ilgili diğer suçlamalarla itham ediliyorsun. Yeniden işleme tabi tutulacak ve mahkeme gününüzü beklemek üzere Riker'a nakledileceksiniz. Dallas ve Peabody sorgudan çıkıyorlar. Kayıt kapalı."

"Korktuğumu mu sanıyorsunuz?" diye bağırdı arkalarından. "Hiçbir şeyden korkmuyorum."

Eve üniformalılara Washington'a gitmelerini işaret ettikten sonra Peabody tıslayarak nefes aldı.

"O bize her şeyi verdi. Her şeyi. O kadar zorlamamıza bile gerek kalmadı."

"Çünkü o sadece aptal değil, yaptığı şeyden gurur duyuyor. Diğerlerini tersledi ama bunu bu şekilde görmüyor. Onların da bundan gurur duyduğunu düşünüyor. Biraz ara ver."

"Ben iyiyim, gerçekten."

"Yine de bir tane al. Chesterfield'ı getirmeden önce diğer ekiplerle görüşüp laboratuvarın DNA sonuçlarını alıp almadığını kontrol etmem gerekiyor."

Biri gitti, diye düşündü Eve ve durumu kontrol etmek için Gözlem'e girdi.

20

Burke Chesterfield ile görüşmem bir saatten az sürdü. Saman rengi saçları sert, yüksek bir taç şeklinde toplanmış, sağ gözünün iç köşesinde bir gözyaşı dövmesi olan bir başka iri adam, görüşmeye sırtarak başladı.

Eve, boğazının kenarındaki fitili ateşlenmiş ve kıvılcım çıkaran karikatür bombasının sokak adını açıkladığı sonucuna vardı.

Cinayet ortağının yaşlı, acı dolu gözleri yoktu, onun yerine taş gibi soğuk katillerde çok sık gördüğü düz bir boşluk vardı.

"Elimizdeki bilgilere göre henüz Bangers üyesi değilsiniz."

Gülümseme alaycılığa dönüştü. "Ne bildiğini göster." "Pekâlâ. Ne zaman kabul edildin?"

"Geliyor, bu bok çukurundan çıkar çıkmaz."

Eve dosyayı gözden geçirmeye devam ederken başını salladı. "Yani asla - çünkü hayatının geri kalanında bu bok çukurundan başka bir bok çukuruna gidiyorsun."

"Bana karşı hiçbir şeyiniz yok. Bugün yürüyeceğim."

Eve dosyadan Aimes'in olay yeri fotoğrafını çıkardı. "Fist olarak da bilinen Barry Aimes'i ne kadar iyi tanıyordunuz?"

"Kim olduğunu bilmiyorum."

"Yani siz, Snapper olarak da bilinen Denby Washington ile birlikte Dinnie Duff'ın yardımıyla Lyle Pickering'in dairesine girip onu öldürmeden önce birbirinizi iyi tanımıyor muydunuz?"

Bir an için şok boş gözlerini kesti. Şok, diye düşündü Eve, onu cinayetle ilişkilendirdiği için.

"Cinayet hakkında hiçbir şey bilmiyorum. O adam yere düştüğünde ben ve Snapper aşağıda top oynuyorduk."

Peabody yardımsever bir tavırla, "Oh, Bay Washington'la birlikteydiniz," dedi.

"Ben de öyle dedim. Sor, sana söyleyecektir."

"Yaptık." Peabody şimdi gülümsüyordu. "Bay Washington'la zaten görüştük. Bahsetmemiştiniz..." Peabody kaşlarını çattı ve dosyaya bakmak için eğildi. "Doğru ya. Kenneth Jorgenson."

"Bu doğru." Bir parça sırtış geri geldi. "Bolt da orada. Biraz At oynadık."

"Bu çok ilginç. Dedektif Peabody, Washington'la yapılan görüşmenin Bay Chesterfield'ın söz konusu zamanda nerede olduğu ve neler yaptığıyla ilgili bölümünü neden tekrar oynatmıyoruz?"

"Tabii. Şunu bir açayım."

Peabody mini ekranı devreye soktu.

Eve, Chesterfield'ın Washington'ın ayrıntılar vermesini, övünmesini ve böbürlenmesini izlemesini izledi. Öfkeden yüzüne renk gelmiş, sonra da korkunç bir beyaza dönüşmüştü.

"Yalan söylüyor."

"Bunu neden yapsın ki? Neden bize seninle ve Jorgenson'la basketbol oynadığını söylemedi?"

"Çünkü o bir yalancı."

"Yani Pickering'i öldürdüğü konusunda yalan söylüyor çünkü ... hayatını hapiste geçirmek istiyor?"

"Ne yaptığını bilmiyorum. Bana bir iyilik yap ve seninle nasıl yuvarlak top oynadığımı söyle dedi, ben de nasıl olduğunu söyledim."

"Şimdi de öyle olmadığını, yalan söylediğini söylüyorsun." "Ona bir iyilik yaptım."

"Sen ona bir iyilik yaptıktan sonra neden seni suçlasın ki?" "Şerefsizin deli." Belli ki ısınma için ve tema,

Chesterfield parmağını mini ekrana doğru uzattı. "Benden nefret ediyor. Her zaman başımı belaya sokmak istiyor."

Yüzünü düşünceli bir ifadeyle düzelten Eve başını salladı. "Yani senden nefret ediyor, seni pislige bulaştırıyor ama sen bir cinayet yüzünden ona iyilik yapıyorsun öyle mi? Anladığım kadarıyla çok merhametli bir ruhun var. O kadar merhametlisin ki, Banger olmaya layık olduğunu kanıtlamak için Lyle Pickering'i öldürücü dozda kaçakla doldurdun. Sonra da ayakkabılarını çaldın. Lightning high-tops'larını."

"Onlar benim yüksek topuklu ayakkabılarım, siz pislikler benden aldınız. Onları geçen hafta almıştım."

Eve, Peabody'ye, "Geçen hafta bir sürü alışveriş yapıldı," dedi. "Lyle Pickering'in baskılarıyla bir sürü alışveriş - kulaklıklar ve yüksek topuklu ayakkabılar- yapıldı."

Yüzünde ilham gibi bir şey parladı. "Onları Snapper'dan aldım."

"Doğru, seni boka sokmaktan hoşlanan ama katı gıdalar için yaptığın kişi."

"Onları bana sağlam yapmam için verdi."

"Anlıyorum, yani daha önce belirtildiği gibi onları geçen hafta almadınız."

"Takas ettim. Ayakkabıya karşılık katı."

"Şimdi kim kimi boka bulamaya çalışıyor?" Peabody merak etti. "Ayakkabılardaki tek parmak izi Lyle Pickering'in ve senin."

"Sanırım merhametini tüketti," dedi Eve. "Aimes ve Washington'la birlikte Dinnie Duff'a toplu tecavüz edip öldüresiye dövdüklerinde hiç merhameti kalmamıştı. Merhametini gerçekten tüketmişti."

Gary Aimes'in boğazını kesmeden önce. Aksi takdirde, o lanet olası bir insancıldır."

"Ben hiçbir şey yapmadım. Snapper sadece beni kandırmaya çalışıyor, hepsi bu. Bunların hiçbirini yapmadım ve kimse de yaptığımı söyleyemez."

"Bunların hepsini sen yaptın ve biz de senin yaptığını söylüyoruz." "Snapper'inkine karşı benim sözüm."

"Daha çok senin aptallığına karşı onunki ve bence ikisi de aynı hızda koşuyor. Sen ne düşünüyorsun, Peabody?"

"Oturduğum yerden başa baş."

"Ben aptal değilim. Asıl aptal olan sizlersiniz."

"O zaman şu aptal yarışı yapalım," diye önerdi Eve. "Seni tutukladığımızda lanet cebinde Pickering'in dairesinden aldığı broş ve ayağında Lyle Pickering'in ayakkabıları vardı."

Peabody, "Liderliğe doğru ilerliyor," diye karar verdi.

"Ve seks karşılığında takas ettiğiniz bileziğin sahibi olan kadının da Pickering'in dairesinden alınmış bir ifadesi var."

"Broşun ne olduğunu bilmiyorum! Ve Yolanda yalancı bir fahişe."

"Broş bir mücevherdir, bir iğne." Eve fotoğrafı masanın üzerine fırlattı. "Ve bileziği takan kadının adını söylemedim. Ek olarak, Duff'ın cesedinde senin DNA'nı bulduk. Dikey kaldırma için çok fazla ürün kullanıyorsun, göt herif, ama bu saçtaki DNA'yı etkilemiyor."

"Herkesin saçı var."

"Tanrı aşkına, temel bilim sizin için yabancı bir dil mi? Herkes sizin saçınıza ya da DNA'nıza sahip değil."

Chesterfield dudaklarını kıvırmaya çalıştı ama biraz titredi. "Benimle ilgili DNA'nız yok, yaşlı karım beni kaydettirmez. O bundan daha akıllıdır."

"Zekasını sana aktarmaması çok kötü. İşlem sırasında kola içmişsin. Tüpten DNA'nı aldık ve Duff'ın vücudundaki kıllarla eşleştirdik. Tutuklandığında elinde olan bıçağı aldık ve Barry Aimes'in kanını bıçaktan ve kabzasından çıkardık."

Peabody, "Bir de karargâhta bıraktığı kanlı gömlek var," dedi. "Boğaz kesmek pis bir iştir."

"O benim gömleğim değil. O bıçağı ve iğneyi de ben buldum."

"Nerede?"

"Sokakta." Gözleri döndü. "Hayır, Snapper'ın flopunda. Snapper'ın flop'undaydılar."

"Hırsız olduğuna ama katil olmadığına inanmamızı mı istiyorsun? Bıçağın ve iğnenin üzerinde neden Washington'ın değil de senin parmak izlerinin olduğunu açıkla? Açıklayamazsın," diye tersledi Eve. "Yeterince hızlı yalan söyleyemezsin ve o çoktan seni ele verdi. Bolt sana layık olman için ne yapman gerektiğini söyledi ve sen de yaptın. Pickering'de o şırıngayı pompaladın, Duff'a tecavüz edip dövdün ve bir çete savaşı başlatmak umuduyla onu tarafsız bölgede bıraktın, sonra Aimes'in boğazını kestin, onu Çin Mahallesi'ne götürdün ve cesedini Fan Ho'nun aile restoranının dışına attın."

"Az önce oradaydım." Dönen gözleri, gözünün iç köşesindeki dövmeye katılmak için şimdi yaşlarla doldu. "Bunların hiçbirini ben yapmadım. Sadece oradaydım. Kafam iyiydi. Bolt bunu yapmamız gerektiğini söylüyor."

"Oradan başlayın ve açık olun. Bolt sana ne yapmanı söyledi?"

İşlerini bitirdiklerinde, Peabody her ikisi için de su almak üzere Otomat'a gitti.

"Sizi bilmem ama benim su içmeye ihtiyacım var. O ikisini hakladıktan sonra beşlik çakmak isterim diye düşünmüştüm." Peabody tüpü kırdı. "Ama acınacak haldeydi. Yani, Tanrım, ağladı

son yirmi dakika boyunca. Onun hatası değildi, kafası iyiydi. Onun suçu değil, Bolt ona bunu yaptırdı."

"Sırada Bolt var." Eve gözlerini ve arkalarındaki baş ağrısını ovuşturdu. "Aimes'i taşımak için kullandıkları minibüsü almak için gönderdiğimiz ekibi kontrol et. Bak bakalım süpürgeciler işlemeye başlamış mı? Sonra da mola verin."

Yedek kulübesine doğru yürürlerken Eve, Crack ve Rochelle'in dışarıda bir bankta oturduklarını gördü.

"Siz minibüse binin," dedi Eve. "Ben onları alırım."

"Mola verdiğimde diğer görüşmelerden güncellemeler alabiliyorum. Bu oturarak yapılan bir iş."

Eve, Crack ve Rochelle ayağa kalkarken onlara doğru ilerledi. Rochelle hemen, "Wilson'ı suçlama," dedi. "O sadece

çünkü beni gelmekten vazgeçiremedi. Tutuklamalarla ilgili haberleri duyduktan sonra ... Yaralanmıştın."

"İş tehlikesi."

"Sıska beyaz kız serttir."

"Evet," dedi Eve Crack'e. "Bir salonumuz var." Eve eliyle işaret etti. "Hadi oraya gidelim."

"Meşgul olduğumu biliyorum," diye devam etti Rochelle. "Ve benimle konuşmak için zaman ayırmak gününüzü uzatıyor, ama bana söyleyebileceğiniz her şeyi, her şeyi. Yüz yüze gelmek istedim çünkü-"

"Seni başından savma ihtimalim daha az." "Evet. Evet, kesinlikle."

Eve, pek çok polisle görüştüğü ya da mahkûmları götürüp getirdiği için neredeyse boş olan salona doğru ilerledi. "Kahve berbattır," diye uyardı.

"Hiçbir şeye ihtiyacım yok." Rochelle, Eve ile birlikte bir masaya oturdu ve Crack'in elini sıkıca kavradı. "Bana söyleyebileceğin her şey dışında."

Sanki günlerdir uyumamış gibi görünüyordu, diye düşündü Eve ve o bitkin gözlerde ihtiyaç yaşıyordu.

"Bugün ilerleyen saatlerde medya için açıklamalarımız olacak, bu yüzden şu anda size söylediklerim dışarı çıkamaz.

Geri kalanını engelleyebilir

soruşturma."

"Aileme söyleyebileceğim bir şey var mı?"

"Halka açılmaya hazır olana kadar bunu gizli tutmanı istiyorum."

"Pekala."

"Kardeşinizi öldüren üç adamdan ikisi gözaltında ve ikisi de cinayetle suçlanıyor. Birinci dereceden. Üçüncüsü onların ellerinde öldü."

"Onlar sende." Rochelle'in gözleri doldu. "Onlara sahipsin."

"Gözaltında dördüncü bir kişi daha var. Şimdi onu sorgulayacağız. Cinayetin işlenmesine değil ama cinayet emrinin verilmesine karışmış durumda."

Rochelle gözyaşlarının akmasına, sessizce yüzünden aşağı yuvarlanmasına izin verdi. "Marcus Jones mu?"

"Size öyle olmadığını söyleyebilirim. Jones'u bir dizi başka suçtan içeri tıkmak niyetindeyim. Ama kardeşin için değil. Dairenizden alınan eşyaları bulduk ve bu iş biter bitmez size iade edilecek. Kardeşinizin odasındaki kaçakları oraya biz yerleştirdik. Elimizde tam itiraflar var."

"Tekrar kullanmaya başlamadı." Rochelle kendini sallayarak titrek bir nefes verdi. "Başlamadığını biliyordum ama senin de bunu bilmenin faydası var. Herkes bilecek."

"Rochelle, kardeşin tekrar uyuşturucu kullanmıyordu ya da eski çetesine bulaşmamıştı. Sana yalan söylemedi. Yaptığı ve yapmakta olduğu bir şeyi atladi. Lyle gizli muhbir olarak polisle çalışıyordu."

Daha fazla gözyaşı dökülürken, Rochelle bir elini ağzına bastırdı. "Polise yardım mı ediyordu? Sen mi?"

"Ben değil. Mümkün olduğunda, birlikte çalıştığı dedektifle konuşmanızı ayarlayacağım. Size söylemedi çünkü söyleyemezdi. Hayat kurtarmış olabilir, kesinlikle tutuklamalara yardımcı olan bilgileri aktarmıştır."

suçluları sokaklardan temizledi. İhtimalleri yenmekle kalmadı, onları yerle bir etti. Onunla gurur duymakta haklısınız."

"Ben varım. Ben varım. Bu yüzden mi . . . Öğrendikleri için mi öldürüldü?"

"Bunu henüz bilmiyorum. Bize zaman tanımalısınız ve ben açıklığa kavuşturana kadar size söylediklerimi bu masada tutmalısınız."

"Yapacağım. Sana yemin ederim." Rochelle bir eli hâlâ Crack'in elindeyken diğer elini kalbine bastırdı. "Polise yardım ederek daha önce incittiği insanları telafi ediyordu. Birlikte çalıştığı memura minnettar olduğumu söylersen sevinirim. Ona bu fırsat verildiği için minnettarım."

"Döneceğim. Geri dönmem gerek."

"Birkaç dakika burada oturabilir miyiz? Sadece bir dakikalığına oturmam gerekiyor."

Eve ayağa kalkarken, "İhtiyacın olduğu sürece," dedi.

Cinayet Masası'na doğru yürüdü, Crack'in ona seslendiğini duyunca durakladı.

"Seni tutmayacağım ama bir sorum var." "Zaten gidebildiğim yere kadar gittim."

"Hayır, bu benim için kişisel bir mesele. Yüzüne bunu yapan orospu çocuğunu yakalayıp yakalamadığını bilmek istiyorum."

Biraz gülümsemek zorunda kaldı, biraz da şiddetle. "Evet, onu indirdim. Ve o kadar da güzel görünmüyor."

"Yeterince iyi." Adam geri adım attı ve kız uzaklaşırken seslendi. "Birkaç sıska beyaz kız tanıyorum ama senden daha güzelini tanımıyorum."

Diğer tutuklamalarla ilgili güncellemeleri almadan önce kahve içmek için ofisine yöneldi. Reo kahveyi ve Eve'in masa sandalyesini çoktan almıştı.

"Üzgünüm, birkaç dakikalığına sessiz bir yere ihtiyacım vardı." Eve ona el salladı. "Sadece kahve içmeye geldim."

"Hazır almışken, Donita Haver ya da tercih ettiği adıyla Tank'ın -ki sen sen olduğuna göre, seni sopayla dövmeye çalışan kadının o olduğunu biliyorsun

-Bir polis memurunu öldürmeye teşebbüs ettiğini itiraf etti."

"Ne? Bekle. Ölümcül bir saldırı değil de cinayete teşebbüs ettiğini mi itiraf etti?"

"Bununla övündü, bir şans daha elde etmeyi umdu. Aslında yeterince akıllıydı, ki şaşırtıcı bir kısmı öyle değil, yasal temsilci talep etti. Sonra da kamu avukatına dirseğiyle vurarak, sizin polis olduğunuzu bilmediğini söyledi ve ona cezai ehliyetinin azaldığını iddia etmesini tavsiye etmeye çalıştı."

Reo notları arasında gezinirken bir parmağını kaldırdı. "Alıntı yapıyorum: 'O pisliğin polis olduğunu biliyordum. Eğer kaskı olmasaydı kafasını kırar ve beyninin tadına bakardım. Bir dahaki sefere yaparım.'"

Eve düşünerek biraz kahve içti. "New York'ta bunun hayata kırk kala olduğunu biliyor mu?"

"Umurunda değil gibi görünüyor. Hiçbir kafesin onu tutamayacağını, kaçıp sizi avlayacağını ve beyninizi yiyeceğini iddia ediyor. Ancak, tıbbi yardıma ihtiyacı olduğu ve kadın da avukatları siktir et dediği için sorgu sırasında Baxter ve Trueheart ona birkaç başka saldırıyı, bir kaçak satıcısını çıplak yumruklarıyla döverek öldürdüğünü ve bir dizi başka suçu itiraf ettirmeyi başardılar. Onu hayatının geri kalanında gezegen dışı bir kafese koyacağız - bu arada yirmi dört yaşında."

"Hayatının geri kalanı benim için çalışıyor."

"Bunu unutmayın çünkü yol boyunca daha düşük seviyelerde birkaç anlaşma yaptık."

"Kısa süre yatarlarsa tekrar içeri girerler. Bu işler böyledir." Eve'in aklına Lyle Pickering geldi. "Nadir ve çok parlak istisnalar dışında."

"Ayrıca bir dizi tutuklama emri de yakaladık. Jenkinson ve Reineke daha fazla seks işçisini barındırmak için kullanılan bir fiyaskonun yerini tespit etti. Sen görüşmedeydin ama Whitney onları yakalamak için bir ekip gönderdi. Strong şu an Ho'yla çalışıyor. Onun birkaç adamıyla başladı, güzel bir dosya hazırladı. Birkaç anlaşma yapıldı."

"Onu hapse atmasına yardım edecekler mi?"

"Yapacaklarına inanıyorum. O bir polis değil ama onu yakalayacağız. Jorgenson'ın bir polisi var, bana bir anlaşma önermek için gelen biri." Reo tırnaklarını inceledi. "Alay ettim ve kıkırdadım."

"Alay etti ve kıkırdadı."

"Bu şekilde devam ediyor."

Reo bir şekilde kadınsı bir homurdanma sesi çıkardı, ardından alçak sesli, hoş bir şeytani kahkaha attı.

"Mükemmel."

"Antrenman yapıyorum. Washington'dan aldığınız bilgiye göre, bu konuda bir anlaşma olmayacak."

"Chesterfield'dan doğrulama ve birkaç ayrıntı daha almayı yeni bitirdik." Bilek ünitesini kontrol etti. "Jorgenson'ı buraya getireceğim."

"Avukatına haber vereceğim."

"Masa sende kalsın. Hala ihtiyacım var-"

Eve ayak seslerini duyunca ara verdi; yumuşak, sabit adımlar. Kyung'un kapı aralığına adım attığını görmek onu şaşırtmadı.

Uzun boylu, kaygan görünümlü bir siyahtı ve medya irtibat görevlisi olarak bir pislik değildi.

"Teğmen, APA Reo, böldüğüm için özür dilerim."

"Komutan bu öğleden sonra, öğleden sonra dedi. Daha öğleden sonra bile olmadı."

"Neredeyse. Şu anda şehre dönmekte olan Şef Tibble ile konuştum. Saat dördü hedeflemek istiyor."

Eğer bu size yeterli zaman sağlamazsa, erteleyebilirim ve erteleyeceğim de."

Eve hesapladi. Bu işten sıyrılmaya çalışmanın bir anlamı yoktu, o yüzden hesapladi. Jorgenson, Jones ve Cohen'in işini bitirmek istiyordu. "Bin beş yüze kadar size haber verebilirim."

"Bununla çalışabilirim. Bir açıklama yapacağım." Eve itiraz edemeden elini kaldırdı. "Senin yapman için değil, ama tüm gerçeklere sahip olduğumuzdan emin olmak için ve eğer istersen, zamanın boyunca yayılman için. Ayrıca, yüz geliştirmelerini nadiren kullandığının farkındayım."

"Boş ver onu. Ben gitmiyorum-"

Tekrar elini kaldırdı. "Bunu o nadir zamanlardan biri haline getirmemenizi rica edecektim. Onlara polislerimizin neyden yapıldığını gösterelim."

Eve kahvesini boşalttı, fincanı tekrar yerine koydu. "Pislik olmamaya devam ediyorsun, Kyung."

"Bu ölçütü korumak için elimden geleni yapıyorum. APA Reo, birkaç dakikanızı alabilir miyim?"

Eve onlara "Ofisi kullanın," dedi.

Eve onları bıraktı, Baxter'ın masasını kullanarak Jorgenson'un görüşmeye getirilmesini emretti ve Roarke'a söz verdiği bir sonraki güncellemeyi mesaj attı.

Şimdi ikide iki. Üç numarayla güvertede.

Bir dakika sonra cevap verdi.

Salla, Teğmen.

"Lanet olası çitler için," diye mırıldandı.

Peabody etrafında döndü. "Size kimlerin sorgusunun tamamlandığına, suçlamalara ve kararlara ilişkin bir liste verebilirim."

"Bunu PPC'ye gönder." Baxter içeri girdiğinde ayağa kalkmaya başladı ama Baxter başını salladı ve masanın köşesine oturdu.

"Biraz ara veriyoruz. Trueheart'a dışarıda biraz yürümesini ve hava almasını söyledim."

"Çünkü mü?"

"Bir tanesiyle işimiz yeni bitti. On dört yaşında. Hem çocuk avukatı hem de annesi yanındaydı. Annesi ona yardım etmemiz için bize yalvarıyor. Birkaç yıl önce birkaç Banger'ın okulun etrafına gelip adam toplamaya çalıştığını söylüyor."

"Bunun doğru olduğunu biliyoruz."

"Evet. Kaçaklara bedava para verdi, saçma sapan konuştu. Oğlunun onlardan uzak durduğunu ya da durmaya çalıştığını söyledi. Ve bir gece işten eve dönerken tecavüze uğramış, dvlmş. Olay raporu elimizde, yani palavra atmıyor. Ona kimin saldırdığını bilmiyormuş. Bilmediği başka bir şey de, çeteden birkaç kişinin çocuğu kseye sıkıştırıp, kendileri için çalışmazsa bir dahaki sefere daha kötü olacağını söyledikleri. Belki bir dahaki sefere lrmş. Eğer ona ya da bir başkasına söylerse, bundan emin olacaktırmış."

"O ne yaptı?"

"Ona söylenenler. Onu kurye olarak kullanmışlar. Kaçakları teslim edip, haraç alıyormuş. Bu olayın yaşandığı altı ay öncesine kadar ocuk iyi bir ğrenciymiş. Sonra notları düşüyor, okulda başı belaya giriyor, kilo kaybediyor çünkü çoğu zaman yemek yemiyor. Orada bile ilk başta konuşmuyor. ocuk çok korkmuş, LT, bunu her yerinden anlayabilirsiniz."

"Dün gece onların karargahında ne işi vardı?"

"Jones'a bir paket teslim ediyordum. Trueheart onu rahatlattı, biraz zaman aldı, çok dikkat etti ama her şeyi içinden çıkardı."

"Kendisini tehdit edenleri teşhis edebilir mi?"

"Yapabilir ve yaptı. Bir dahaki sefere onları alacağız. Ama haftada bir Jones'a rapor vermesi gerektiğini söyledi. Jones da onun gibi iyi gençlere ihtiyaçları olduğunu söyledi. Annesini korumak istemesi iyi bir şeydi ama onlar artık onun ailesiydi. Eğer bunu unutursa, annesi bunun bedelini ödeyecekti."

"Mira'nın çocukla konuşmasını istiyorum."

"Ona çoktan haber verdim."

"Onu ve annesini gizli tutalım. Bu pisliklerden kaçının hâlâ sokaklarda olduğunu bilmiyoruz. Başka akrabası var mı?"

"Queens'te bir kız kardeşi, Brooklyn'de de anne babası var." "Birini seçmeli, Mira temizledikten sonra oraya gitmeli."

"Aynı sayfa. Dallas, onun yaşındaki kızları seks işçiliğı için aldıklarını söyledi. Ya kenarda köşede yaşayanları buluyorlar ya da ona yaptıkları gibi taktikler kullanıyorlar."

Bir türlü geçmeyen baş ağrısı yeniden davul çalmaya başladı. "Seks işçilerini nerede tuttuklarına dair bir konumumuz var. Daha fazlası varsa, reşit olmayanlar için başka bir yer varsa, onu da alacağız. Görüşmelerin geri kalanında bunu vurgulayın, sözü geçin. Zorlayın.

"Peabody, mola bitti. Jorgenson kalktı."

"Ben hazırım. Silahlıyım ve hazırım."

Eve, görüşmeye girdiğinde pek de öyle görünmediğini düşündü. Beş-yedi boyunda, kısa boylu ve ufak tefek biriydi. Çivili kızıl saçları ay beyazı bir yüzün üzerinde alev alev yanıyordu.

Kollarını kavuşturmuş, soluk yeşil gözlerinde bıkkınlık ifadesiyle otururken, aşırı telaşlı kamu avukatı yanı başında telaşlanıyordu.

"Müvekkilim bu görüşmeyi beklemek için on altı saatten fazla zaman harcadı. Onun yasal süreci-"

"Bekle. Kayıttayız. Dallas, Teğmen Eve ve Peabody, Dedektif Delia, Jorgenson, Kenneth ve mahkemenin atadığı avukatıyla görüşmeye giriyorlar. Lütfen kayıt için isminizi söyleyin, efendim."

"Paul Quentin."

Eve, Peabody ile birlikte yerlerine otururken çeşitli dava dosyalarının isimlerini verdi.

"Dediğim gibi müşterim-"

"Sırasını beklemek zorunda kaldı," diye ekledi Eve. "Bay Jorgenson-"

"Müvekkilim adına konuşacağım, Teğmen. Müvekkilim Bolt olarak hitap edilmesini ve/veya anılmasını tercih ediyor."

"Öyle mi?"

Eve, titiz görünümlü bir adam ve hâlâ yeşil diye düşündü. Melezdi, takım elbisesi içinde zayıftı ve kravatı özenle düğümlenmişti. Adamın hâlâ idealist olacak kadar genç ve yeni olduğunu hayal etti.

"Müvekkiliniz hakkındaki suçlamalardan haberdar mısınız?"

"Elbette ve müvekkilim elbette bunları yalanlıyor. Müvekkilim, Lyle Pickering'in öldüğü sırada nerede olduğunu doğrulayacak iki tanık gösterebilir."

"Öncelikle, müvekkiliniz Bay Pickering'in öldürülmesi emrini vermekle suçlanıyor, cinayeti işlemekle değil."

Eve bakışlarını o ay beyazı yüze, o sıkılmış gözlere dikti. "Kendi pis işlerini yapmadığının farkındayız."

"Müvekkilimin aslında maktulle hiçbir bağlantısı yoktur ve bu nedenle öldürülmesini emretmek için hiçbir nedeni yoktur. Ancak müvekkilim, Bay Pickering'i öldüren kişinin kimliğini tespit etmede polise yardımcı olabilecek bazı bilgilere sahip olduğuna inanmaktadır. Bu bilgiyi, daha hafif suçlamalar olan saldırı, yasadışı bulundurma, bulundurma suçlarından dokunulmazlık karşılığında sunacaktır."

"Konuşmayı kes."

Quentin'in ağzı açık kaldı. "Pardon?"

"Konuşmayı kes." Eve, yeşilin bir kısmını silmenin zamanı geldiğine karar verdi. "Eğer katil müşterin bu işi Marcus Jones'un üzerine atabileceğini düşünüyorsa, benim ve ortağımın zamanını boşa harcıyorsun. Ve eğer müvekkilinin pisliğine gerçekten inanıyorsan, polis olarak altı ay kadar dayanabilirsin."

"Benimle veya müvekkilim hakkında bu şekilde konuşmak-

"Konuşmayı kes," diye tekrarladı Eve. "Senin üzerine yuvarlandılar, Bolt. Snapper, Ticker-eğer sizin topal çetenizi kullanacaksak

isimler. Yuvarladılar, sonra sizi katladılar ve biraz daha yuvarladılar."

Bolt avukatına doğru eğildi ve kulağına alçak sesle konuştu. Quentin başını salladı, boğazını temizledi. "Müvekkilim ve ben, polis memurlarının sorgu sırasında yalan söyleyebileceğinin ve yanlış yönlendirebileceğinin tamamen farkındayız. Müvekkilim adını verdiğiniz kişileri çok az tanıyor olsa da, Lyle Pickering'in öldürüldüğü sırada ya da o sıralarda, kısa bir süreliğine, arsa olarak bilinen bir yerde sıradan bir basketbol oyununa katıldıklarında onları kısa bir süre görmüştür."

"Bu çok ilginç. İlginç değil mi, Peabody?"

"Perçinlendim. Yani, tabii ki her iki mazereti de o katıldığında oynadıklarını söylüyordu, ama yalan söylerken böyle küçük ayrıntıları karıştırmak kolaydır."

"Her zaman küçük şeylerdir," diye onayladı Eve. "Ve küçük şeylerden bahsetmişken, bahse girerim Washington, Chesterfield -ve buraya Aimes'i de eklemeliyiz-müvekkilimize, emirlerini yerine getirdikten ve Pickering'e öldürücü dozda Go pompaladıktan sonra Pickering'in dairesinden aldıkları küçük şeylerden bahsetmemişlerdir."

"Müvekkilime dair hiçbir kanıt yok-"

Eve, diğer çete üyelerinin Jorgenson'un üzerinde yuvarlandığı gibi onun üzerinde yuvarlandı. "Kurbanın kız kardeşinin dolabında, Aimes'in domuz ahırına gibi odasında bulduğumuz parlak kırmızı çanta gibi. Ve biliyor musunuz, içinde kulak memelerinden koparıldıkları yerde kan izleri olan küpeler vardı. Dinnie Duff'ın kanı, olduğu gibi."

"Müvekkilimin sorumlu olduğu ya da bağlantılı olduğu pek söylenemez-" "Bitmedi," dedi Eve ve hoşuna gittiğini itiraf etmek zorunda kaldı

tekrar sözünü keserek. "Washington'da da bir çift küpe vardı." Dosyasından bir fotoğrafı masanın üzerine itti. "Rochelle Pickering'in yatak odasından alınmış. Cebindeydi, Bolt. Tanrım, daha akıllı birini bulamadın mı? Chesterfield değil, bu kesin.

bilezik -yine Rochelle Pickering'in yatak odasından seks için- ve tutuklandığı sırada üzerinde Rochelle Pickering'in yatak odasından alınmış bu broş vardı. Pickering'in dolabından çaldığı ayakkabıları giyiyordu."

"Eğer bu doğruysa, müvekkilimle hiçbir ilgisi yoktur."

Eve, Bolt'un çenesindeki kasların gerilmesini izlerken, "Eminim bu onu kızdırıyordur," dedi. "Yani, Tanrım, tek bir işleri vardı. Bir adamı öldürmek için üçünü -Duff'ı da dahil edersek dördünü- gönderdin. İçeri gir, işi yap, kaçakları yerleştir, çık. Ama bazı parlak şeyleri almak zorundaydılar."

"Aslında, Komiser, o gün onlara iki iş verdi.

Lyle'dan sonra onlara Dinnie Duff'ı öldürmelerini emretti."

"Bu doğru. Bir günde iki iş. Pratikte onlardan çoklu görev yapmalarını istiyorlar. Onu da berbat etmişler, küpelerini koparmışlar, tecavüz ettiklerinde vücudunda saç ve lif bırakmışlar. "Şimdi cinayet sebebini anlıyoruz. Duff gibi bir keş boşboğazlık yapabilir ve onu tarafsız bölgede bırakarak Ejderhalarla sorun çıkarabilir. Ama Pickering'in nedenini anlamıyorum. Neden o, Bolt?"

"Müvekkilim bu konulardaki masumiyetini korumaktadır ve korumaya devam edecektir."

"O zaman sanırım Barry Aimes'in öldürülmesi ve ardından cesedinin Çin Mahallesi'ne taşınması konusunda da aynı şeyi savunuyor. Biliyor musun Bolt, Washington ve Chesterfield'in yarım beyinleri bile olmadığı için seni grubun en zekisi olarak düşünmüştüm ama cesedi Ho'nun aile restoranının arkasındaki sokağa taşımak için kuzeninin minibüsünü kullanmak?"

Eve sanki acımış gibi başını salladı. "Şu anda onu işliyoruz. Tam olarak Chesterfield'in söylediği yerde bulduk."

Bolt'un yüzünde öfke dalgalandı ama yine avukatına doğru eğildi. Bu sefer biraz daha uzun sürdü.

"Müvekkilim, kuzeninin aracının bir suçun işlenmesinde kullanılması halinde, çok sayıda kişinin söz konusu aracın nerede tutulduğunu bildiğini ifade etmektedir."

"Öyle mi? Kaç tanesinde minibüsün tutulduğu garaja giriş kodu ya da minibüsün kendisine ait kodlar vardı? Müvekkilinizin minibüsün üzerindeki ve içindeki parmak izlerini nasıl açıklıyorsunuz?"

Bolt bu kez Quentin'e doğru eğildiğinde Eve gözlerini devirdi.

"Tanrı aşkına söyle şunu. Bütün gün kutuda mı kalmak istiyorsun?"

"Müvekkilim kuzenine teslimat hizmetinde yarı zamanlı olarak yardımcı olmaktadır, bu nedenle parmak izleri kesinlikle söz konusu aracın içinde ve üzerinde olabilir. Teğmen, elinizde müvekkilimle ilgili olarak ikinci derece kanıtlar ve varsayımlardan başka bir şey yok. Sanırım bu görüşmeyi sonlandırmanın zamanı geldi."

"Öyle mi? Pekala, bir şey daha yapalım. Peabody, hazırla ve göster."

21

Peabody röportajların bazı bölümlerini yayınlarken Eve arkasına yaslanıp keyifle izledi. Washington Jorgenson'ı suçluyor, Chesterfield suçlamayı doğruluyor.

İleri geri, ileri geri.

Quentin araya girmeye çalıştığında Eve onu işaret etti. "Konuşmayı kes."

Chesterfield, Jorgenson'un minibüsü Aimes'i kafayı bulma ve basket atma fikriyle kandırdıkları yere getirdiğini belirttikten sonra taramayı sonlandırdı.

* * *

Ben ve Snap araba kullanamıyoruz, nasıl kullanacağımızı bilmiyoruz, bu yüzden Bolt, o kullanıyor, sonra ben ve Snapper, Fist'i ara sokaktan aşağı taşıyoruz ve geri dönüşüm makinesinin arkasına itiyoruz. Bolt minibüsü geri götürdükten sonra kuzeni bir şey bilmesin diye üstümüzü değiştirmeye gittik çünkü kanlıydık. Ve o bileziği Yolanda'ya verdim, sakso çektim.

Sonra gidip bir şeyler yeriz.

Eve Peabody'ye işaret etti, sonra Jorgenson'a döndü. "Evet, boğaz kesmek ve çete savaşlarını kışkırtmaya çalışmak iştah açıyor. Şu anda lokantada çalışanlarla konuşan polislerim var. Seni orada, askere aldığın pisliklerle birlikte enseleyeceğiz. Bir küçük ayrıntı daha. Sanırım bu zamana kadar

Son birkaç hafta içinde kuzeninizin işine girmiş. Kapının üzerine bir güvenlik kamerası yerleştirdi."

Eve parmağını havada daire çizdirdikten sonra Jorgenson'a doğrulttu. "Yakaladım seni."

"Müvekkilime danışmam gerekiyor."

"Eminim biliyordur. Dallas ve Peabody röportajdan çıkıyor. Kayıt kapalı."

Kapıda Eve, kemikleri dilimleyebilecek bir gülümsemeye Jorgenson'a baktı.

Eve sorgu odasının dışına çıkınca, "Süpürgecilere haber verin," diye emretti. "Ben Memur Carmichael ve Shelby'nin peşine takılacağım."

"Üzerinde. Gazım var, takviyeye ihtiyacım var. Pepsi ister misin?"

Eve sadece başını salladı. "Memur Carmichael."

Onu dinlerken gülümsemesi saf bir memnuniyete dönüştü.

Reo'nun elinde kahvesiyle oturduğu ve çeşitli röportajlara bölünmüş ekranı izlediği gözlem odasına götürdü. Sesi kapattı.

"Mira'yı kaçırdın. Geri dönecektir. İkimiz de Jorgenson'un iplerini elinde tuttuğunda hemfikiriz. Ve son birkaç dakikayı görmedi."

"Daha fazlası var. Aimes'i terk ettikten ve kanlı elbiseleri attıktan sonra Washington ve Chesterfield ile yemek yediği lokantada görgü tanıkları var."

"Üçünü birlikte oraya koyan biri mi var?"

"İki kişi. Polislerim aşçıyı ve gece vardiyasından bir garsonu bulmuşlar. İkisi de üçünün birlikte saat üç buçuk gibi geldiğini söylüyor. Sokağın karşısındaki tanıgın sesler duyduğunu düşündüğü zaman göz önüne alındığında, bu işe yarar. Minibüsü kuzenin garajına götürmeleri için geçen süreyi de ekle, Chesterfield denen salağın

hızlı bir BJ için çalıntı bilezik. Evet, işe yarıyor. Garson kız, Jorgenson'ın üçünün de parasını ödediğini ve yapılması gerekeni yaptığını söyledi."

"Bu onu mindere yatırmalı. Dışarı değil, ama aşağı. Avukatı anlaşma yapmak isteyecektir. Eğer isterse ve istediğinde beni ara. Onun hayallerini yıkmaktan zevk alacağım."

Peabody içeri girdi. "Hey, Reo."

"Otur," diye emretti Eve. "Dizini yukarı kaldır."

"Bir dakikalığına sana anlatacağım. . ." Oturdu, ayağını Reo'nun onun için çektiği sandalyeye uzatırken yavaşça nefes alıp verdi. "Süpürgeler hâlâ işlem yapıyor ama Jorgenson'un parmak izlerini daha önce bildirildiği gibi aldılar. Sürücü kapısı, kargo kapıları, direksiyon. Diğer iki salağın parmak izlerini bulmaları da sürpriz değil. Yeni olan, kargo bölümünde biraz kan bulmuş olmaları. Kolayca görünmüyor. Cesedi plastiğin üzerine koymak en azından yarı akıllıcaydı. Ama hepsini yakalayamamış. Numune alıp, yerinde karşılaştırma yapıyorlar.

"Kuzeni de çok kızgın. Kış boyunca Jorgenson'la ilişkisini kestiğini çünkü Jorgenson'un kendisinden çaldığını bildiğini, minibüsü gezmek ya da seks yapmak için aldığından şüphelendiğini iddia ediyor. Bu yüzden kapı kamerasını taktırmış."

"Garajdaki lanet kodu neden değiştirmede?" "Değiştirdi ve bu işleri çözmüş gibi görünüyordu. O yakaladı Jorgenson bir kez beslemeye girmeye çalıştı, o kadar. Son birkaç haftadır yayını neredeyse hiç kontrol etmedi çünkü artık sorun yoktu. Ta ki bu sabah Jorgenson'ın birkaç gün önce şoförlerinden birini kodu vermesi için tehdit ettiğini öğrenene kadar. Kadın ona olanları anlatmaktan çok korkmuş ve polisler ofise geldiğinde her şeyi anlatmış."

"Bunu planlamıştı. Üç kişiden biri her zaman ölecekti."

"Sanırım gözlerinde eski sevgililerini görüyorum," diye yorumladı Reo.

Eve tüpü k rd , içti, volta attı. "Her şeyi kendi başına yapması daha akıllıca olurdu. Duff'ın onu içeri almasını sa lar, Pickering'in icabına bakardı - gerçi Pickering'i kolay kolay saf d  ı bırakmazdı, bu da bir neden. Ama bunu yaptı, Duff yaptı ve daha fazlasına ihtiya ı olursa, Aimes gibi birini çıkardı, ne yaparsa yaptı. Ama    moronu yanına çekti. Çünkü bir takipçi kitlesi istiyor, yetkili olmak istiyor. Onları manipüle edebilmek için alçalıyor. Onun için   ld rd klerinde, onları ele geçirir. Ve aralarındaki en zayıf kişiyi   ld rd klerinde, m h rlenirler. O böyle görüyordu. Savaşı başlatın, başka ne gerekiyorsa yapın ve Jones'u öyle ya da böyle saf d  ı bırakmak için kullanın ve devreye girin."

Tekrar içti, tüple işaret etti. "Onun için batacaklarına içtenlikle inanıyordu. Asla d nmeyeceklerdi. Bu onun kibri, kendini önemli görme duygusu. Biri takla atıyor çünkü bunun onları kahraman yaptığını düşünüyor, çünkü katil olmak bir onur ni anı."

"Peabody, "Ve muhtemelen içtenlikle Jorgenson'un da aynı şeyi hissetti ine inanıyor," diye ekledi.

"Anladın sen onu. İkincisi sadece aptal değil, aynı zamanda korkmu  olduğu için takla atıyor. Kafasını,  ete arkadaşlarını elinden alırsanız, yıkılır."

"Reo, "Jorgenson'un liderlik vasıflarından yoksun olduğunu düşünüyorum," dedi.

"Doğru anladın. Onu Jones ile vuraca ız," dedi Eve Peabody'ye. "Kayma ı, Cohen'le ortaklığı, her şeyi. Bunu iyi kar ılamayacaktır."

"Buraya patlamış mısır stoklamaya ba lamalısın."

"Bunu aklımda tutaca ım." Bir üniformalı kapıyı açarken Eve kapıya döndü. "Efendim, Jorgenson'un avukatı devam etmeye hazır."

"Te ekk rl r memur bey. Hadi Peabody, bitirelim  u pisli i."

Eve görüşmeye girdi, kayda devam etti, oturdu. "Teğmenim, müvekkilim elinde bazı soruşturmanıza uygulanacak ve belki de size yardımcı olacak bilgiler."

"Hepimiz duyuyoruz, değil mi Peabody?" "Dört tane var."

"Bu bilgiyi paylaşırken müvekkilime, herhangi bir suç hakkında önceden bilgi sahibi olmadan hareket etmesine rağmen bazı yasal tehlikelerle karşı karşıya kalabileceğini bildirdim. Müvekkilimin bilgisi olmadan gerçekleştirdiği bu eylemler ya da bu görüşme sırasında edindiği ve müvekkilimin önemli bilgilere sahip olduğuna inanmasına neden olan bilgiler nedeniyle yargılanmayacağına dair güvence talep ediyoruz."

"Anlaşma yapmak istediğinizi söylemek için çok fazla kelime var." "Teğmenim, bu ifadeleri duyduktan sonra Washington ve Chesterfield'da üç cinayet işlemekle kalmayıp kendisini de bu işe bulaştırmaya çalıştıklarının farkına varan müvekkilim, bu konularda polisle işbirliği yapmak istemektedir."

"Müvekkilinizin kendisini zor bir köşede bulduğunu ve bundan kurtulmak istediğini söylemek için çok fazla kelime var."

Polis Eve'e sert bir bakış attığını düşündüğü bir ifade gönderdi. "Savcılığa, müvekkilimin soruşturmanıza ve ardından suçlanan tarafların kovuşturulmasına yardımcı olabilecek bilgilere sahip olduğunu bildirmeniz gerekiyor."

"Kelimeler, kelimeler." Eve ayağa kalktı, kapıya gitti. "Memur bey, APA Cher Reo'ya anlaşma yapmak isteyen bir şüphelimiz olduğunu bildirir misiniz?"

"Evet, efendim."

Eve tekrar oturdu, bir kolunu sandalyesinin arkasına doladı ve Jorgenson'un bakışlarına kendi bakışlarıyla karşılık verdi.

Önce gözlerini kaçırdı.

Üniformalı Reo'yu içeri alırken Eve kayıt için konuştu.
"Reo, APA Cher, görüşmeye giriyorum."

"Paul Quentin." Kamu avukatı elini uzattı. "Bay Jorgenson'ın avukatı."

"Senin için zor." Ama Reo oturmadan önce onun elini sıktı.
"Ne olmuş yani?"

Reo oturup ellerini kavuştururken Quentin neredeyse kelimesi kelimesine konuşmasını tekrarladı.

"Kısa cevaba ne dersiniz? Anlaşma yok."

"Bayan Reo, savcının bu cinayetlerle ilgili mahkumiyet istediğinden şüphem yok. Müvekkilimde bunu başarmanıza yardımcı olacak bilgiler var."

"Hem Washington hem de Chesterfield cinayetlerdeki rolleri için tam itirafta bulundular ve bunu yaparken her ikisi de -bağımsız olarak- müvekkilinizi bu cinayetlere bulaştırdılar. Anlaşma yok."

"Müvekkilim, eylemlerinin bu suçlar hakkında önceden bilgi sahibi olmadan yapıldığını savunmaktadır. Ayrıca, soruşturmanıza, failleri mahkum etmenize ve olaya karışan diğer kişileri tespit etmenize yardımcı olacak bilgilere sahiptir."

"Diğerleri. İşte bu ilginç." "Bu saçmalık, Reo," dedi Eve.

"Belki evet, belki hayır. Yapacağımız şey şu. Müvekkiliniz Pickering, Duff ve Aimes cinayetlerine karışan diğer kişilerin tutuklanmasını sağlayacak doğru ve çarpıcı bilgiler verirse, anlaşmayı konuşuruz."

"Tüm suçlamalardan muafiyet."

"Yeşiliniz görünüyor, Bay Quentin. Bunu silmeniz gerekiyor. Bana bir ısıruk verin," dedi doğrudan Jorgenson'a, "o zaman Barry Aimes olayından sonra belki aksesuarlardan bahsedebiliriz - minibüsü sizin sağladığınızı ve aslında Barry Aimes'in cesedini taşımak için kullandığınızı biliyoruz. Bunu beş ila on arasında savunabiliriz."

"İşini yapmak senin için çok mu zor Reo?"

Reo başını çevirdi ve Eve'e soğuk bir bakış attı. "Bu benim işim. Bana bir şeyler teklif edin Bay Jorgenson, ben de patronumla konuşayım."

Quentin konuşmaya başladığında Reo ona bir parmak salladı. "O bana söylüyor. Kendi sözleriyle, senin süzgecinden geçmeden."

"Onlar bana geldi." Jorgenson omuz silkti. "Her yerlerinde kan vardı."

"Kim?"

"Snapper ve Ticker. Bana geldiler ve Dragons tarafından nasıl saldırıya uğradıklarını ve Fan Ho'nun Fist'i nasıl öldürdüğünü anlattılar."

"Bu, itiraflarında bağımsız olarak verdikleri ifadelerle çelişiyor."

"Bana söylediklerini söylüyorum. Slice'ın Ho ile Dinnie'den sonra işleri sakinleştirmek için anlaşma yaptığını duyduklarını söylediler. Ve bundan hoşlanmadılar, boş konuşmaya başladılar. Slice'ın Ejderhaları onların üzerine saldırdığını düşündüler. Bu yüzden Fist'i Ho'nun evine götürüp Ejderhaların yaptığını kanıtlamak istediler. Tek yaptığım minibüsü alıp sürmektir."

"Bir cinayeti polise bildirmek yerine, bir cesedin cinayet mahallinden Çin Mahallesi'ne taşınmasına yardım ettiniz?"

"Patlayıcılar polise gitmez." Meydan okurcasına konuştu. "Biz kendi başımızın çaresine bakarız."

"Uh-huh. Aimes'i öldüren bir saldırıdan kurtulan bu adamların hiçbirinin yaralanmamış olması size de garip gelmedi mi?"

"Üzerlerinde kan vardı."

"Aimes'in kanı."

Omuz silkti. "Ben nereden bileyim. Kan kandır."

"Ve saçmalık saçmalıktır. Cesetten kurtulduktan sonra büyük bir kahvaltı için dışarı çıktınız ve diğer iki adam da kıyafetlerini değiştirmişti - kan görünmüyordu. Ama yine de

hiç yara almadıkları gerçeğini sorguluyor. Aimes'in boğazı kulaktan kulağa kesilmişti ve başka bir yara izi yoktu."

"Ne dedilerse onu söylüyorum, tutabilir misin? Slice ile çalıştıklarını anladım. Bana tuzak kuruyorlar."

"Çünkü mü?"

"Çünkü benim daha zeki, daha güçlü olduğumu ve kontrolü ele alacağımı biliyor."

"Sen." Eve gülerek sandalyesinde doğruldu. "Jones'tan daha zeki olduğunu mu sanıyorsun? Üç yıldır çetenin havuzundan kaymağını yiyen Jones'tan mı? İçinde debelendiğin, debelenmek için kira ödediğin binanın sahibi olan Jones."

"Sen lanet bir yalancısın."

"Bay Jorgenson," diye uyardı Quentin. "Lütfen konuşmayın." "Samuel Cohen. Bu ismi biliyorsunuz. Muhtemelen

Sizi burada temsil etmesi için ona ulaşamadım, muhtemelen bir grup Banger'ı temsil etmekle meşgul olduğu için size geri dönemediğini düşündüm. İkisi mi? Seni ve diğerlerini sağıyorlardı. Tanrı aşkına emlak alıyorlar. Elbette, Jones bunu gizli tutmak istedi. Polislerin banka hesaplarına fazla yaklaşmasını istemedi. Birkaç milyonu var. Ve Cohen'le birlikte tüm o gayrimenkuller.

"Peki Cohen ne yapıyor? Jones kaçaklardan, haraçtan, seks işçilerinden aldığı payı geri çekince gelip sana bazı fikirler veriyor. Bahse girerim senin ihtişam hayallerini beslemiştir."

Eve ayağa kalktı, masanın etrafında döndü ve eğildi. "Onu indirebilir misin? Cohen sana böyle mi söyledi? Sana yardım edeceğim. Yetki sendeyken bana pay ver, ben de senin danışmanın olayım. Bunun gibi bir şey mi? Merak etme, seni geri çekmedi çünkü Jones'a bir anlaşma ayarlamaya çalışıyor. Federallerle kendisi için bir anlaşma yapmaya çalışıyor. Vergi kaçakçılığı, dolandırıcılık, her türlü güzellik. Peki ya sen? Bu sadece pazarlığın bir parçası."

"Onlar ölü. Onlar ölü adamlar." "Bay Jorgenson-"

"Kapa çeneni, seni değersiz bok parçası. Kapa şu lanet çeneni." "Onlara ulaşabilseydin onları kendin öldürür müydün,

Bolt? Yoksa Pickering, Duff ve Aimes'e yaptığınız gibi başka birkaç aptala mı yaptırırsınız?"

"Onlar öldü. Slice, Cohen, Snapper, Ticker. Öldüler."

"Büyük laflar, kendi kız kardeşinden dayak yemiş bir adamdan büyük laflar."

"Sen kapa çeneni."

"Bunu biliyor muydun Quentin? Annesine fiziksel saldırıda bulunmuş ve kız kardeşi de onu dövmüş. Sen buradasın çünkü ailesi suç duyurusunda bulunmasa da, avukat parası için onlardan yardım isteyemesin diye onu sert bir şekilde kapı dışarı ettiler."

"Sen bir sik bilmiyorsun." Jorgenson hırladı, Eve'e bir yumruk atmaya çalıştı, ama bağlar onu durdurdu.

"Öfke, öfke," dedi. "Kız kardeşin Bolt'la biraz konuştum. Çok şey biliyorum. Oh, ve başçavuş ona selam göndermiyor."

"O yalancı bir orospu, tıpkı benim yalancı orospu annem gibi." "Bolt'un kadınlardan pek hoşlandığını sanmıyorum," dedi Eve

Reo'ya hoş bir şekilde. "Onlardan korkuyor olabilir. Seks yaptığın esrarkeşi bile dışarı çıkaramadın, değil mi? Onlara kızın ırzına geçmelerini söyledin, değil mi, onu öldüresiye dövmelerini ve Slice'ın görmezden gelemeyeceğini düşündüğün bir yere bırakmalarını söyledin."

"Korkan ben değilim. Slice korkuyor."

Ö f k e d e n kudurdu. Eve tekrar, bölgede olduğunu düşündü. Ama Jorgensen'in alanı öfkeydi.

"Taşaklı olsaydı Fan Ho ve diğerleri ölmüş olurdu. Ama o n d a t a ş a k yok."

"Bu yüzden tarafsız bölgeyi seçtiniz ama Slice ısırmadı. Onu kullanıp, sonra da öldürmeyi mi planladın?"

onu becermeye
başladı." "Yapma-"

"Kapa çeneni!" diye bağırdı Quentin'e. "Sırf hoşuma gitti diye o keş orospuya yapışıp mızızlanmasını dinleyeceğimi mi sanıyorsun?"

"Hayır." Eve masanın etrafında tekrar döndü. "Bunu yaptın çünkü onun senin için iki amacı vardı. Pickering'e ulaşmana yardım etmek ve kanlı bir şekilde ölmek. Bunu anlıyorum. Anlıyorum. Anlamadığım şey Pickering. Neden? O artık çetenin bir parçası değildi. Bir tehdit değildi ve nasıl bir araç olabileceğini anlayamıyorum."

"Slice onun gitmesine izin verdi, sanki bizden daha iyiymiş gibi çekip gitti. Kimse bizden böyle uzaklaşamaz. Ona iyi bir ayar vermemiz, bir bedel ödetmemiz gerektiğini söyledim ve Slice? Hayır dedi. O pisliğin yasak bölge olduğunu, iyi bir teğmen olduğunu ve saçma sapan bir hayat yaşamaktan bıktığında geri döneceğini söyledi."

"Ve Slice, onu senin üstüne koyardı, değil mi? Onu daha yüksek bir rütbeye koyardı."

"Siktir et dedim. Slice bazen onu iş yerinde görmeye bile gidiyor, arkadaş gibi. Dışarıda bir arkadaş mı istiyor? Ona ne olduğunu gösterdim."

"Yani Pickering'in Slice'a karşılık vermek, ibret olsun diye öldürülmesini emrettiniz ve aralarındaki bağlantı nedeniyle polisleri Slice'ın peşine taktınız."

"Geldin, değil mi? Cohen bunun bir kaza gibi görünmesi gerektiğini söyledi."

Eve tekrar oturdu. "Öyle mi yaptı?"

"Onu iyice doğrayalım, bıçağı Jones'un üzerine saplayalım dedim ama Cohen aşırı dozdan ölmüş gibi göstermemizi söyledi. Polisler yine de gelirdi. Slice yine de zayıf görünecekti. O orospu çocuklarına ne yapmaları gerektiğini söyledim ve onlar da doğru yapamadılar mı? "Mekândan bok mu çıkarmaları gerekiyor?"

"Yine de onlara Dinnie'yi mahvetmelerini söyledin."

"Orospu sert olmalıydı yoksa bir anlamı olmazdı. Cohen, Pick'i öldürdüğümüz gibi onu da öldürelim diyor ama ben bunun doğru yapılacağını söylüyorum."

"Ona tecavüz etmeyi ve dövmeyi planladığını biliyordu."

"Kahretsin, evet. Giyindiklerinden emin olmamı söyledi, yani meyve suyu yok.

polislerin bulması için."

"Ve tüm bunlara rağmen Slice savaş çağrısı yapmadı." "Cesareti yok, onuru yok. Ailesinden çalışıyor." "Neden Aimes? Hep Aimes mi olacaktı?"

"Aptalın teki, çoğu zaman uyukluyor. O ve Dinnie, her zaman daha fazla ıvır zıvır için sızlanırlar. Hiçbirini öldürmedim. Bunu bana yükleyemezsiniz."

Eve arkasına yaslandı. "Şimdi aptal olan kim?"

Bu sefer Eve her yerde bir mola istedi ve başka bir Roarke çekmeye karar verdi.

Ofisinde oturmuş görüşmeleri gözden geçirirken, Peabody'nin botlarının sesini duymadan önce kendisine doğru gelen pizzanın kokusunu almıştı.

"Sana bir dilim getirdim. Ah, yedek kulübesi iyi olup olmadığını bilmek istiyor."

"Neden olmayayım ki?"

"Bu sabah yapışkan çörekler, öğleden sonra pizza."

"Özel durumlar. Onlara buna alışmamalarını söyleyebilirsiniz."

"Akıllı polisler olarak, sanırım bunu biliyorlar. Teasdale ile konuştun mu?"

"Evet, röportajı da ona gönderdim. Cohen tanık koruma alamadığı zaman çok üzülecek, asla."

"Bunun yerine, olaydan önce ve sonra suç ortaklığından üç kez ceza aldı."

"Gezegenden isteyeceğim."

Peabody yönetilen için bak her ikisi de
Şaşırdım ve aynı anda hayal kırıklığına uğradı. "Neden?"

"Bence bu adi orospu çocuğu için daha zor olacak. Ayrıca, Jorgenson ve aptal ekibi gidiyor. Eğer aynı tesise düşerlerse, Cohen ölü bir adam olur. Onun uzun ve sefil bir hayat yaşamasını istiyorum. Kurtlar kısıntı bırakmadan git yemeğini ye."

"Bana iyi davranıyorlar. İlk dilimi benim aldığımı söylediler. Jones için hazır olduğunuzda bana haber verin."

"Evet." Eve yorgun omuzlarını yuvarladı ve Roarke'a mesaj attı.

Grand slam.

Ve cevabına gülümsedi.

Ve kalabalık çılgına döner. Eğer hala orada olacaksan, saat 4'e kadar Central'a gelmeyi umuyorum.

Bir nefes üfledi.

O sıralarda aptalca bir medya konferansı yapmaları gerekiyordu. Jones'u paketleyecek ve Cohen'i Teasdale'e bırakacak. Jorgenson onu bir fiyonkla sardı.

O zaman bu gece medyaya ve New York halkına şehrin daha güvenli bir yer olduğunu söylemeni izlemeye gelmeye çalışacağım. Bir şeyler ye.

Ona pizza yediğini söylemeye başladı, sonra bir gün önce pizza yediğini hatırladı. Bu konuda söyleyecek bir şeyleri vardı.

Son dakika. Sonra görüşürüz.

Saati kontrol ettikten sonra dilimini yedi ve incelemeye devam ederken kahve eşliğinde su içti.

Sonra hesaplayıp Nadine'i etiketledi.

"Gidiyor muyum? Birkaç saat içinde Central'a gitmem ve medyanın geri kalanına katılmam gerekiyor."

"İşte şimdi devam ediyorsunuz. Jorgenson, Washington, Chesterfield, Cohen, hepsi suçlandı."

Yemeğini yerken belirli suçlamaları gözden geçirdi. "Ne zaman olacağını savcılıktan öğrenebilirsiniz ama hepsinin bugün suçlanması planlanıyor. Cohen hakkındaki federal suçlamaları da ekleyebilirsiniz ama Özel Ajan Teasdale'den onay almalısınız. Bunu kırmak için yarım saat kadar beklersen Pickering'in muhbirlik durumunu takip edebilirsiniz.

I

Jones'un bu olaydan önce kutuya girmesini istiyorum. Bunun ona sızmasını ve belki de röportajı çarpıtmasını istemiyorum."

"Bunu yapabilirim."

"Bana bir iyilik yap, Kyung'a geldiğini haber ver. Biraz sinirlenebilir ama anlayacaktır."

"Onu kum torbasına koyma, anladım." Nadine notlarından başını kaldırdı. "Rochelle'in kardeşi Dallas için doğru olanı yapacağız."

"Buna güveniyorum. Geldiğini haber veririm."

Kapattı, Crack'i etiketledi. "Rochelle'le birlikte misin?"

"Evet. Ailesine Lyle'in ölümüyle ilgili planlarında yardım ediyorum."

Anıt. Kardeşinin evindeyiz."

"Güzel. Bu sabah ona söylediklerimi ailesiyle paylaşabileceğini söyle. Kanal Yetmiş Beş'i de açmalısın. Yaklaşık otuz dakika içinde önemli bir haber olacak."

"Torbalanmışlar mı, Dallas?"

"Sorumlu beş kişi bir daha dışarıyı göremeyecek. Crack, Lyle'in polisiyle konuşmak istiyorum çünkü bu konuda ağırlığı olduğunu biliyorum ama ailesine onun polislere yardım ettiği için öldürülmediğini söyle. Bize yardım ettiğini bilmiyorlardı. Çeteden ayrıldığı için onu cezalandırmak ve Jones'un ona izin vermesine karşılık vermek için yaptılar. Bundan eminim."

"Bunu bitirmem lazım. Ekranı aç." "Onlara söylerim. Teşekkürler, sıska beyaz kız."

"Görüşürüz, koca siyah adam."

Dilimi ve kahveyi bitirdi, bir dakika boyunca oturup tahtasını inceledi.

Bir sürü hayat mahvoldu, boşa gitti, bitti, paramparça oldu. Çünkü iki adamın açgözlülüğü onları para için çirkin şeyler yapmaya itti. Ve başka bir adamın egosu ve öfkesi kan ve savaş istedi.

Boş pizza kutularının üzerinden alkışlar arasında yedek kulübesine doğru yürüdü.

"Evet, evet. Yüzünüzü doldurduğunuza göre, işinize

dönün. Peabody."

"Sırada Jones var, değil mi? Onu getirtirim."

"Bir dakika içinde." Peabody'nin masasına doğru ilerledi.
"Ajan Teasdale ile konuştum. Cohen'e kötü haberi veriyor."

"Ah. Tüm bunlara rağmen, keşke biz de orada olabilseydik." "Yarın ona karşı şansımızı deneyeceğiz.
Teasdale ve ben

çözdüm. Onu üç cinayete de bağlayacağız. Ve bu cinayetlerle ilgili bilgisi ve bağlantısı dolandırıcılık, vergi kaçakçılığı ve yasadışı ticarete devam etmekten kaynaklandığı için federal hapisshanede de yatabilir. Biz onu bağlarız, Teasdale de onu hapseder."

"Kulağa adil geliyor."

"Bu arada, bugün için bir tane kaldı, işte Jones'u nasıl oynayacağımız."

O stratejisini belirlerken Mira içeri girdi.

"Seni daha önce kaçırdığım için özür dilerim," diye başladı Mira. "Sana bu maratonun bir eğitim olduğunu söylemek istedim. Bu kadar çok yaklaşımı, ritmi, tepkiyi incelemek, bir topluluğun dar bir alanda ve dar bir zaman diliminde bir diğeriyle etkileşime girmesi gibi."

"Nişanlı mı?"

Mira tıbbi çantasını Peabody'nin masasının üzerine koydu.
"Karşı karşıya diyebilirdim ama bu bir tür etkileşim. Peabody, şu dize bir bakalım."

"Görüşmeye girmek üzereyiz."

Eve, "O işini yaparken Jones'u ara," dedi. "Onu buraya getirmek biraz zaman alacak." O konuşurken Eve, Mira'nın oturabilmesi için Baxter'ın masasındaki sandalyeyi çekti.

"Teşekkürler. Elbette daha önce de sayısız mülakat gözlemledim ama bu bir tür mikrokozmos oldu."

Mira nazik ve etkili bir şekilde Peabody'nin pantolonunun paçasını kıvırdı ve ateli çıkardı. "Sanırım bunun üzerine bir makale yazacağım. Rahatsızlık seviyesi nasıl?"

"Fena değil. Etrafta dolaşırken biraz daha fazla. Ama hiç gitmedim."

"Güzel. Soğuk asa yapacağım."

Eve, belki de rahatsızlığı o kadar kötü değildir, diye düşündü, ama hâlâ ciddi bir şişlik ve morarma vardı.

Eve, haftanın geri kalanında kesinlikle masada kalacağını teyit etti. Gerekirse daha da uzun.

Peabody Jones'un görüşmeye getirilmesini ayarlamayı bitirene kadar bekledi. "Seni aşağı çeken pisliği kutuya götürmene izin vermeliydim."

"Hayır. Jenkinson ve Reineke onu paketledi. Yüzüme bir şeyler yapmak için vaktin var mı?"

"Elbette." Mira Eve'e baktı. "İkiniz için de." "Medya anlaşmasından sonra, onun için de. Polislere göstereceğiz bir darbe alabilir."

Mira, Peabody'nin dizini tedavi ederken başını salladı. "Bugünkü kıyafet seçiminiz, aldığınızdan daha fazla darbe vermiş gibi görünmenizi sağlıyor."

"Amaç da bu."

Jones'u günün son sorgusuna saklamak Eve'in üç cinayeti üç tutuklamayla kapatmasını sağlamakla kalmamış, ertesi gün Cohen'le birlikte adalet pastasının üzerine krema dökmesini de sağlamıştı. Ona, hayatlarını kafeslerde geçirecek olan üç adamdan daha fazla bilgi toplama fırsatı vermişti.

Peabody ile birlikte Marcus Jones'la "nişanlanırken" tüm bunlar cebinde olacaktı.

Onlar içeri girdiğinde görüşmede tek başına oturdu, kaydı başlattı ve önemli noktaları okudu. Umutsuzluktan değil ama ne kadar ilgisiz olduğunu göstermek için kamburunu çıkardı. Bakışları önce onun, sonra Peabody'nin yüzünde tembel tembel gezindikten sonra, bir parça zevk duyduğunu belli etti.

"Yeterince uzun sürdü ama söyleyecek bir şeyim yok."

"Haklarınızdan biri," diye karşılık verdi Eve, Peabody ile birlikte yerlerine otururken. "Ve haklarınızın size okunduğunu biliyorum, çünkü bunu ben de yaptım. Orada oturabilir ve istediğiniz kadar sessiz olabilirsiniz. Yine de paramızı alıyoruz."

"Söyleyecek bir şeyim yok," diye tekrarladı. "Ve başka bir hakkımı kullanıyorum. Avukatımı bekliyorum."

Eve ona kocaman gözlerle baktı. "Yasal temsil talep ettiniz ve avukatınız henüz gelmedi mi? Meşgul bir adam olmalı."

"İyi avukatlar meşgul avukatlardır."

"Peki o zaman, avukatınız gelene kadar sizi nezarethaneye geri götüreceğiz." Ayağa kalkmaya başladı, sonra başını eğdi. "Söylesenize, avukatınız Samuel Cohen değil mi?"

Jones'un tek tepkisi gözlerini kısmak oldu. "Bu benim işim."

"Kesinlikle öyle. Sadece Cohen'i bekliyorsanız, sonsuza kadar beklemeniz gerekecek. Şu anda federal gözaltında ve kendisini koca bir ... karşı temsil ediyor. Hangi kelimenin peşindeyim?"

Peabody, "Bence çok fazla," diye ekledi.

"İşte bu kadar. Bir sürü suç. Burada işimiz bittiğinde FBI ile de konuşacaksınız. Ancak, sessiz kalma ve avukatınızı bekleme hakkınızı kullandığınız için sizi geri götüreceğiz ve Yetkili Özel Ajana haber vereceğiz."

"Bu saçmalık."

"Hangi bölüm? Cohen etiketlerinizi geri vermedi, değil mi? Veremez çünkü 'link'ine el konuldu ve ona erişimi yok. Federallerin var ve tabii ki NYPSD'nin de. Ayrıca elektronik cihazlarına ve kayıtlarına da eriştik. Evet, federaller sizinle güzel, uzun bir sohbet için sabırsızlanıyor."

"Bir grup FBI takım elbiseliden korktuğumu mu sanıyorsun?"

"Olmalısın. Özellikle de Cohen içini döktükten sonra."

"Onları buraya getirin." Parmağını ona doğru uzattığında zincirleri şangırdadı. "Cohen'i istiyorlar, onlarla bir anlaşma yapacağım."

"Üzgünüm, önce bizimle muhatap olmanız gerekiyor ve hakkınız olduğu üzere bizimle konuşmuyorsunuz. Söyleyecek bir şeyiniz olana ve/veya başka bir avukatla görüşene kadar bekleyeceğiz."

Peabody, Eve ile birlikte ayağa kalkarken, "Bir kamu avukatına ihtiyacı olacak," dedi. "Tüm hesapları dondurulduğu için."

"Bu onun sorunu." Eve, Peabody ile konuşurken dosyalarını toparlamaya özen gösterdi. "Tıpkı diğer üç

İlk cinayet suçlaması onun sorunu ve bu da federaller onu yakalamadan önce."

"Kıçımı öldürün." Jones ayağa kalkmaya çalıştı. Zincirleri yine takırdadı, onu yerinde tuttu. "Cinayetleri benim üzerime yıkamayacaksınız."

"Sessiz kalma hakkınızı ya kullanırsınız ya da kullanmazsınız. Avukat tutma hakkınızı kullanırsınız ya da bundan feragat edersiniz. Karar verin."

"Cinayetleri benim üzerime atmadığınızı söylüyorum."

"Şimdi yasal temsilden faydalanmadan konuşmaya, soruları yanıtlamaya istekli misiniz?"

"Mahkemenin emrettiği gevşek bir serserinin beni oyalamasına izin vermeyeceğim. Kendi başımın çaresine bakabilirim ve bana karşı cinayetin yok."

"Eski avukatınız aynı fikirde değil. Onları senin üzerine yıkıyor."

"O yalancı bir çuval!"

Eve tekrar oturdu ve Peabody'nin de aynı şeyi yapmasını bekledi. "Bu konuda hemfikiriz. O yalancı, hilekâr bir çuval. Ama Lyle Pickering'in cinayetini nasıl planladığını ve seni bundan nasıl vazgeçirmeye çalıştığını anlatırken oldukça ikna ediciydi."

"Pick'i asla öldürmedim ve bunu söyleyen herkes yalancıdır. Pick benim için bir kardeşti. Siz gelip nasıl öldüğünü söyleyene kadar Cohen'le Pick hakkında hiç konuşmadım."

"Cohen ile bu konuda konuştun mu?"

"Sonra. O bir avukat, değil mi? Benim avukatım olması gerekiyordu, ben de ona senin koklamaya geleceğini söyledim."

"Makul," dedi Eve kolayca. "Peki ne tavsiye etti?" "Hiç endişelenmememi söyledi. Ona göre sen Pick'in ölümünden, Dinnie'nin ölümünden bir şeyler çıkarmaya çalışıyordu." Bilekleri kelepçeli Jones, avucuna bir yumruk indirdi. "Şimdi kendi kıçını kurtarmaya çalışıyor ve benimkini kullanıyor. Ben de aynısını yapabilirim. O herif hakkında çok şey biliyorum."

"Eminim biliyorsunuzdur ve FBI'ın sizinle olan iş ilişkileriniz hakkında söyleyeceklerinizle ilgileneceğini tahmin ediyorum.

Onu. Ama onlar sıralarını almadan önce
. . ." Dosyaları üst üste yığdı, onlara dokundu.

"Elimizde üç cinayet, kaçakçılık suçlamaları, silah suçlamaları, reşit olmayanlar da dahil olmak üzere ruhsatsız seks işçilerini kar amacıyla kullanma, para sızdırma - koruma raketiniz var. Ayrıca mülkünüzde bulunan patlayıcı maddeler, çeşitli yangın bombalamaları, saldırılar, adam kaırma, tanık korkutma, bağlantılı cinayetler ve tüm bunları ve diğer suçlamaları bir polis memurunu öldürmeye teşebbüsle tamamlayabilirim. Bu ben oluyorum."

"Kendimi savunuyordum."

"Ah ... hayır. Mülkünüze -ve adınız o mülkün üzerinde- arama emriyle girildi, siz ve ... misafirleriniz? Kiracılar mı? Öyle bilgilendirildiniz. Güç kullanarak direndiniz. Özellikle, siviller için yasal olmayan bir sersemleticiyi bana doğrulttunuz, ateş ettiniz ve ..."

Dosyayı karıştırdı. "'İşin bitti, sürtük.'" "Madem bayıltıcım vardı, neden yere düşmedin?"

Eve parmaklarını havada oynattı. "Büyü. Yani üç cinayet, geri kalan her şey ve bana karşı bir teşebbüs. Mahkemelerin polisi öldürme girişimlerine pek sıcak bakmadığını söyleyebilirim. Biliyorum çünkü ben polisim."

"Pick'i, Dinnie'yi ya da o aptal Fist'i ben öldürmedim. Kimin yaptığını bulmak için bu konuyu kendim araştırıyordum."

"Bu inanılmaz." Peabody gözlerini açıp Eve'e döndü. "Dallas, bu inanılmaz değil mi? O da araştırıyor, biz de."

"Neredeyse nutkum tutulacak."

"Kendini akıllı mı sanıyorsun?" Öne doğru eğilerek ellerini açtı. "Hiçbir şey değilsin. Bana yazılı bir anlaşma yapabilecek birini bul, ben de sana bildiklerimi anlatayım."

"Anlaşma mı istiyorsun?"

"Bu küçük saçmalık için federallerin kışkırmadan çekilmesini istiyorum ve onlara Cohen denen herif hakkında bolca bilgi vereceğim. Siz bu saçmalığın geri kalanını, çoğunu kanıtlayamadığınızı bir kenara bırakın, ben de size cinayetleri vereyim. Bu kadar basit."

"Bu kadar basit," diye tekrarladı Eve, Peabody'ye bakarak. "Bir anlaşma istiyor."

"Evet, sanki bunu bugün hiç duymadık."

Peabody nefes nefese kalıp gözlerini silene kadar ikisi de kahkaha krizine girdi.

"Bana gülebileceğini sanıyorsun." Tehlikeli derecede alçak olan sesi öfkeyle titriyordu. "Seni mahvetmeyeceğimi mi sanıyorsun?"

"Görüşme sırasında polis memurlarını tehdit etmenin size bir faydası olmayacak." Eve kocaman bir iç çekti. "Vay be, bu iyi geldi. Her neyse, tekrar ediyorum, polis memurları. Müfettişler. Lanet olası cinayet polisleri, salak herif. Ve eğer cinayet davalarını kapatmamıza yardımcı olması için sıçan sikici bir çete üyesine ihtiyacımız olduğunu söylemenin komik olmadığını düşünüyorsan, hayatında daha fazla mizaha ihtiyacın var demektir."

Peabody yardımsever bir tavırla, "O tutuklamaları zaten yaptık," dedi. "Ama teklifiniz için teşekkürler."

"Cinayetleri benim işlediğimi söylemeye çalıştın."

"Bakın, biz böyle şeyler yaparız. Ayrıca," diye ekledi Eve, "suçladığımız bazı kişiler bunun sizin üzerinizde olduğunu iddia etti. Bu yüzden her şeyi açıklığa kavuşturmak, derli toplu hale getirmek istiyoruz."

"Pickering, Duff ya da Aimes'i senin öldürmediğini biliyoruz. Bunların sorumlusu sen değilsin."

"Doğru," diye onayladı Eve. "Askerlerinizden üçü - sanırım Aimes bir özentiydi - ve teğmenlerinizden biri, kancaya takıldılar. Ve avukatınız -barodan atılmış avukat- olaydan önce ve sonra suç ortağı olarak. Bunu burnunuzun dibinde yaptılar."

"Yalan söylüyorsun, bizi karıştırmaya çalışıyorsun. Fan Ho ve onun adamları yaptı. Benim adamlarımdan hiçbiri ben

söylemeden bir şey yapmaz."

"Gerçekten mi? Yani kimse senin iznin olmadan yerel halkı haraca bağlamıyor, yasadışı işler yapmıyor, seks operasyonları yürütmüyor mu?"

"Bangers'ı ben yönetiyorum, sürtük." Tümüyle alaycı, tümüyle meydan okuyan Jones tekrar öne eğildi. "Anladın mı?"

"Oh, evet. Bunu anlıyorum ama görünüşe göre bazıları sizin liderlik tarzınızdan pek memnun değil."

"Bilirsiniz, bir şeyleri sarsmak istediler. Size biraz teşvik vermek istediler," diye açıkladı Peabody. "Böylece savaş çağrısı yapacaktınız." "Pickering'e karşı herhangi bir eylemde bulunmayacaktınız ve o da onun geri üzerinde ve Çete, o oldu almak onun TAT kaldırıldı, düzgün bir hayat yaşıyor. Birileri bunu ele alış şeklinizi beğenmedi ve birileri Pickering'e tuzak kurmak için Duff."

Peabody omuzlarını kıpırdatarak, "Bırak kim olduğunu tahmin etsin," diye ısrar etti. "Bırak tahmin etsin, Dallas. Sanırım bir parıltı görebiliyorum."

"Bolt bana karşı gelirse, o ölü bir adamdır."

"Evet, evet." Eve bunu elinin tersiyle itti. "Sizde bir sürü ölü adam tehdidi var. Bolt, Snapper ve Ticker'ın kendisini oyuna getirdikleri için öldüklerini düşünüyor - asıl cinayetleri onlar işledi, Fist'le birlikte. Fist'in kendi cinayetinde fazla seçeneği yoktu. Sana sırt çevirdiler Jones. Duff'a da. Fist ve Duff bunun bedelini çoktan ödedi. Bolt da seni ölü bir adam yapmayı umuyor. İsteddiği savaşta seni saf dışı bırakmayı umuyordu. Ama şimdi daha kişisel."

"Çetenin havuzundan kaymağını yediğini, binanın kirası için çeteyi soyduğunu ağzından kaçırılmış olabiliriz." Peabody Eve'e baktı ve parmaklarını sırtısına bastırdı. "Oops."

"Görüyorsunuz, müfettişler olarak sizin dandik gizli odalarınızı bulmakta hiç zorlanmadık ve NYPS olarak - lanet olsun - elektronik ve kayıtları incelemekten zevk alan koca bir bölümümüz var."

"Bu benim kişisel meselem. Benim özelime giremezsin. Bu benim vatandaşlık haklarıma aykırı."

"Avukatınız size böyle mi söyledi? Barodan atılmış biriyle ne elde edeceğinizi gösterir. Ve onun payını kestiğinizde biraz sinirlenen biri, bu yüzden Bolt'a katıldı. Sana tuzak kurmaya çalıştılar. Biz onlardan daha zekiyiz."

"Fazla bir şey gerekmiyor. Onu kaymağı için suçlamıyoruz, değil mi?" Peabody merak etti.

"Bunun bir kısmını federallere bırakacağız. Elimizde bir yığın ifade ve kanıt var Jones, bunlar - rütbenizdeki muhalefetten kaynaklanan son istisnalar dışında - sizin sözünüz olmadan hiçbir şeyin yapılmadığı iddianızı doğruluyor. Reşit olmayanları ailelerini tehdit ederek kaçakçı, acemi ve çantacı olarak kullanmak gibi. Anneleri dövmek ve tecavüz etmek. Reşit olmayan kızları seks ticaretine zorlamak. Önceki bir kurbanın küçük çocuğunu kaçıracak onu itirafından vazgeçmeye zorlamak ve daha pek çok şey."

"Bunların hiçbirini kanıtlayamazsınız."

"Oh, evet, yapabiliriz. Ve birçok durumda zaten yaptık." Eve öne doğru kayarak konuşmaya başladı. "Büyük bir baskın ve bunun sonucunda medyada yer almak ne yapar biliyor musunuz? Korkan insanları ortaya çıkarır, böylece konuşurlar. Sana söyleyeyim, küçük mahallende pek sevilmiyorsun."

Peabody ritmi yakaladı. "İfade vermek için sıraya girmiş durumdalar ve daha da tatlısı, çetenizden ya da bu iş için tehdit edilenlerden birçoğu, bizim kayıt altına alabileceğimizden daha hızlı bir şekilde yuvarlanıyor ve takla atıyor."

Peabody alnındaki teri siler gibi yaptı. "Vay be! Bir gün oldu!"

"Ve tüm bunlar federaller ısırtıklarını almadan önce." Eve bilek ünitesine baktı. "Cohen şu anda bağırsaklarını döküyor. Senden hiçbir şey istemiyoruz, Slice. İşin bitti. Hiçbir şeyin kalmadı. Ne malın, ne paran, ne de çeten. Aruba'yı da unutabilirsin."

"Onu geri alacağım."

Şimdi onun titrediğini görebiliyordu. Belki bir kısmı öfkeden, ihanetin yaktığı öfkeden, belki bir kısmı da her şeyi kaybetmenin verdiği çaresizlikten kaynaklanıyordu.

"Hayır, yapmayacaksın. Bu üç cinayet için hapse girmeyeceksin ama emrettiğin ve işlediğin başka cinayetler de var." Eve dosyasına dokundu. "Ve hepsi burada. İsimler, tarihler, yöntemler, nedenler. Onlardan çaldınız, onları aldattınız, onlara ihanet ettiniz. Ve onlara bunu nasıl yaptığını gösterdiğimizde, sel gibi üzerine aktılar.

"Yani." Eve dosyayı açtı. "Hepsi hakkında konuşacağız. Her biri hakkında."

Peabody'yi dışarı göndermek zorunda kaldı, sadece röportaj devam ederken mola vermek için değil, aynı zamanda Kyung'a medya konferansını bin yedi yüze çıkarması gerektiğini bildirmek için.

Kadın sözlerini tamamladığında Jones'un titremesi çoktan durmuştu. Gururuna ve öfkesine yenik düşmüştü. Gözlerindeki cinayeti gördü ve onu koyacak bir yeri olmamasının sinir bozucu olacağını düşündü.

"Ve işte," dedi Eve, onu iki muhafızla birlikte maksimuma gönderirken, "bu iş böyle yapılır."

"Mola için minnettarım ama finish için geri döndüğüme gerçekten memnunum."

"Bir tane daha al. Basınla konuşmadan önce yaklaşık yirmi dakikamız var."

Dışarı çıktıklarında Peabody, "Her şeyi itiraf etti," dedi. "Her şeyi itiraf etmesini beklemiyordum."

"Derinin altında Bolt ile aynı. Fan Ho ile aynı. Çete gururu. Gördüğü gibi yapılması gerekeni yaptı."

"Kendi halkından çaldı."

"Sonu babası gibi olmayacaktı, bir kafeste beyni hasar görecekti. Bolt bunu başarsaydı, yönetimi ele geçirseydi? Eminim ileride biraz daha fazlasını hak ettiğini düşünecekti.

Daha fazla. Kahveye ihtiyacım var," dedikten sonra Roarke'ın Gözlem'den çıktığını gördü.

"Başardın."

"Evet, yaklaşık yarım saat önce yaptım. Buna fazlasıyla değdi. Kızım nasılmış bakalım?" diye sordu ve Peabody'nin morarmış yanağını öptü.

"Aw. Ben iyiyim."

"Dizini kaldırması gerekiyor ve günün lanet olası halkla ilişkiler kısmıyla ilgilenmeden önce kahveye ihtiyacım var."

Roarke, Eve'le birlikte ofisine doğru yürümeden önce Peabody'yi nazikçe okşadı.

"Bu çoktan başladı. Buraya gelmeden önce Nadine'in raporunu izlerken de biraz eğlendim. Tekrar yayınlıyorlar ya da kliplerini. Bu baş haber ve sanırım bir süre daha öyle kalacak."

"Güzel."

O AutoChef'e geçti, Eve de sıska penceresine gidip dünyaya baktı.

"Otur." Peabody'ye yaptığı gibi Roarke ona da hafifçe vurdu. "Kahveni iç, yirmiliğini al."

"Bütün gün kutunun içindeki bir sandalyede oturdum. Birbiri ardına ve hiçbirisi bir kova sidiğe değmez. Hiçbiri bundan daha zeki de değil."

"Bu sidikli kovalar hayatlarının geri kalanını nerede geçirecekler?"

Kahve içti, bir sonraki aşamaya geçmesini sağlayacak bir sarsıntı arıyordu. "Kafeslerde. Reo'yla biraz konuştuk, yine konuşacağız ama Washington, Chesterfield ve Jorgenson için gezegen dışına çıkmayı zorlayacağım. Jones da Cohen gibi federal tesislerde kafeste kalacak. Ayrıca Jones'a Cohen'in cezasını kısa kesmesi için bir fırsat vermenin anlamı yok."

"Ama yine de içinde o hüzünden biraz var."

"Sallayacağım. Sonunda sistem işe yaradı. Artık birkaç mahalle ve bu mahallelerdeki insanlar daha güvende olacak. Ekibim bunu tepeden tırnağa, içeride ve dışarıda çalıştı. İncelediğim her görüşme ..."

Biraz daha kahve içti. "İyi bir çalışma. Mira bunun üzerine bir makale yazabileceğini söyledi." Şimdi ona döndü. "İki çeteyi çökerttik. İçlerini boşalttık. Artık liderleri kalmadı ve hile, ihanet, onur ve sadakatten yoksun oldukları söylentisi yayıldığında -ki yayılacak- ne olacak?" Başını iki yana salladı. "İşleri bitti. Başka bir şey ortaya çıkacaktır, dünya böyle. Ama sistem çalışmaya devam edecek."

Onu öpmek için eğildi çünkü kabul etse de etmese de buna ihtiyacı vardı.

Strong kapı aralığından içeri girdi. "Ah. Özür dilerim." "Önemli değil." Roarke geri çekildi.

"Kahve?"

"Ben, ah . . ."

"Neden onu almıyorsun, Teğmen? Peabody'yi kontrol edeceğim."

Roarke dışarı çıktığında Strong hâlâ tereddüt ediyordu. "Onu kovmak istememiştim."

"Sen yapmadın." Eve, Strong'a kahveyi uzattı.

"Teşekkürler. Medya brifinginden önce birkaç dakika istedim."

"Tamamdır. Ho ile yaptığınız görüşmeyi inceledim. Onunla iyi çalışmışsın. Birçoğundan daha zeki ama çabuk tetikleniyor. Onunla nasıl oynayacağını bulmuşsun."

"Biraz cilasası var ama cilasının altında, şimdiye kadar kutuya koyduğum en gaddar piç. Her neyse, Bolt, Snapper ve Ticker'ı paketlediğinizi duydum. Jones'u da, ama o değildi."

Tahtaya bakmak için ara verdi. "Lyle'ın öldürülmesinin bir parçası değildi."

"Hayır. Ve bunu yapanlar Orion'a beton kafesler aldılar. Onu senin muhbirin olduğu için öldürmediler, Strong."

Strong'un başı döndü ve ziyaretçi koltuğuna doğru eğildi. "Emin misiniz?"

"Öyleyim. Bilmiyorlardı, bu da bana ikinizin de bu işte iyi olduğunuzu gösteriyor. Onlara her türlü fırsatı verdim, bilselerdi kabul ederlerdi. Sebep bu olsaydı daha mantıklı olurdu, onlara biraz prestij kazandırırdı. Ama olmadı."

"O zaman neden?"

"Jorgenson Jones'un altını oymak, Jones'a kişisel bir darbe indirmek ve Lyle'in çekip gitmesi onu kızdırdığı için böyle bir emir verdi. Diğerleri sadece emirleri uyguluyor, değerlerini kanıtlıyorlardı. Görüşmeleri gözden geçirin."

"Yapacağım. Benimle çalıştığı için olsaydı, bununla yaşamak zorunda kalırdım. Nasıl yaşayacağım üzerinde çalışıyorum."

Bir süre kahvesine baktı, sonra başını kaldırdı. "Onu gerçekten severdim Dallas ve ona saygı duyardım. Onu bir hiç uğruna öldürmeleri daha mı kötü? Gerçekten bir hiç uğruna mı?"

Kendisine de aynı soruyu sormuştu ve bir cevabı yoktu.

"Biz polisiz. Her gün bununla yaşıyoruz. Ailesi artık biliyor ama onlarla konuşmak isteyebilirsiniz."

"Edeceğim. Size teşekkür etmek istiyorum, Teğmen, beni bu işe bulaştırdığınız için, bana bunun bir parçasını verdiğiniz için."

"O senindi."

"Evet." Strong ayağa kalktı. "Evet, öyleydi." Dışarı çıkmaya başladı, kapı aralığında durdu. "Evidence'ta hâlâ iki yıllık çipi var. Sence onu güzel bir kutuya koysam, bir anıt gibi, ailesi bundan hoşlanır mı?"

"Bence bunu takdir edeceklerdir. İmzalamana izin vereceğim." "Tamam. Brifingde görüşürüz."

Eve son birkaç dakikasını yalnız geçirdi ve sıska penceresinden dünyaya baktı.

* * *

Brifing uzun sürdü; zaten beş dakikadan fazla süren her medya brifingi Eve'e uzun gelir. İlk olarak Şef Tibble konuştu ve her zamanki gibi tutuklamalara katılan tüm memurlara teşekkür etti. Whitney onu takip ederek kısa bir konuşma yaptı ve her ikisi de soruların açıklamaların sonuna kadar bekleyeceğini belirtti.

Sıra Eve'e geldiğinde, bir elinde PPC ile kürsüdeki yerini aldı. "NYPD, buradaki memurların çalışması, becerisi ve cesareti sayesinde ve FBI'ın işbirliği ve kaynaklarıyla, çok sayıda tutuklama yaptı, binlerce dolar değerinde yasadışı kişiye, silaha, sahte kimliklere ve bunları oluşturmak için kullanılan ekipmana el koydu. EDD'miz el konulan elektronik cihazlardan cinayet, reşit olmayanların cinsel köleliğe zorlanması, gasp, yasadışı mal dağıtımı, mülke zarar verme, dolandırıcılık ve Bangers ve Dragons olarak bilinen şehir çetelerinin üyeleri tarafından işlenen diğer suçları belgeleyen verileri incelemiştir.

"Bu soruşturmalar Lyle Pickering'in öldürülmesiyle başladı. Cinayeti medyanın pek ilgisini çekmedi. Bangers'ın eski bir üyesi, eski bir mahkum ve iyileşmekte olan bir bağımlıydı. Aynı zamanda kendini rehabilite eden, bir beceri öğrenen ve bu beceriyi iş bulmak için kullanan, toplantılara giden, eski çete bağlarından uzaklaşan ve üretken bir hayat yaşayan bir adamdı. Bu nedenlerle eski çetesinin üyeleri onun öldürülmesini planlamış ve gerçekleştirmişti.

"Lyle Pickering cinayeti ve daha sonra bu olaya karışan iki kişinin daha öldürülmesiyle ilgili olarak yürütülen soruşturma, bu kişilerin tutuklanmasına yol açtı.

"Kenneth Jorgenson, birinci dereceden cinayet, üç suçlama. Bir polis memuruna saldırı, bir suçlama; ölümcül silah bulundurma, iki suçlama.

"Denby Washington, birinci derece cinayet, üç suçlama. Birinci derece tecavüz, bir suçlama. Çalıntı mal bulundurmak, iki suçlama; yasadışı madde bulundurmak, bir suçlama."

Hepsini okudu.

Sözlerini bitirip geri adım attığında sorular patladı. Tibble ellerini kaldırdı, ilerledi ve ilk dalgayı aldı. Kyung onunla göz göze geldi, başını salladı ve mırıldandı, "Aferin, Teğmen."

Belki, diye düşündü, belki. Ama hüznü henüz içinden atamamıştı.

Sonunda bittiğinde Roarke'ın sürmesine izin verdi ve arkasına yaslanıp gözlerini kapattı. Roarke ona sessizlik verdi. Sessizliğe ve biraz şımartılmaya ihtiyacı olduğunu düşünüyordu. Ama onu saran hüznü gidermeye neyin yardımcı olabileceğine dair bir fikri vardı.

Adam arabayı durdurduğunda, kadın doğrulup gözlerini açtı.

Ve kaşlarını çattı.

"Evden önce bir mola vermek istedim," dedi ona.

"Ben de tam büyük bir kadeh şarap içmeyi düşünüyordum." "Ona da geleceğiz, ama önce."

Dışarı çıktı, onu bekledi. Adamın nasıl park yeri bulduğunu bilmiyordu ama Roarke böyleydi işte.

Sonra kaldırımında ona katıldığında beynindeki sis dağıldı ve Hell's Kitchen'da durduklarını fark etti.

Binanın hala eski görüldüğünü, ancak tuğlalarının temizlenip yeniden örülmesiyle ve şüphesiz ışık alacak yeni pencereleriyle şık ve ağırbaşlı bir şekilde görüldüğünü belirtti.

Giriş kapılarını derin oymalı ahşap kapılarla değiştirmişti. Üstlerinde basit bir pirinç plaket vardı.

"An Didean. 'Haven,' değil mi? İşe yarıyor." "Bakalım geri kalanı hakkında ne düşünüyorsun."

Kapılara doğru ilerledi. Elbette mükemmel güvenlik. Ona katılmak için iki adım attı.

"Bulduğumuz kızları düşüneceğini biliyorum," dedi kapıyı

açmadan önce. "Adaleti sağladığınız kızları. Umarım

Burada yaptıklarımız ve yapacaklarımız da biraz huzur katabilir."

Daha önce gördüklerini hatırladı, yıkık dökük iç mekânı, kirli duvarları, Roarke'ın balyozuyla -acemice- açtığı deliği.

Ve arkasındaki o genç kızların kalıntıları.

Roarke ışıkları açtığında temiz, ferah, duvarları sıcak, kızarmış gibi bir renkte, diğer odalara ve mekânlara açılan açık kemerli bir alan gördü.

"Sen değiştirdin-" Ellerini kullandı.

"Yapılandırma, evet. Daha açık, bence daha misafirperver. Öyle olsa bile daha verimli olmalı. Burada ortak bir alanımız var, öğrencilerin dinlenebileceği, takılabileceği bir yer. Burada bir ekran, rahat mobilyalar, oyunlar, müzik, kitaplar olacak. Başka bir ortak alanımız var, ekran yok, ders çalışmak, ödev yapmak, okumak ve bu tür şeyler için sessiz bir alan. Bu katta bazı sınıflar ve yönetim ofisleri var.

Onunla birlikte dolaştı ve gördükleri çok fazla düşünceye, çok fazla özene eşitti. Sıcak renkler - donuk veya kurumsal değil, taç kalıplama dokunuşları, iyi aydınlatma.

Bilgisayar bilimleri için bir oda, sanat çalışmaları için bir oda, grup terapisi seansları için bir oda, bireysel terapi için daha küçük bir oda.

Soyunma odası ve duşları olan iyi bir spor salonu. Duşların arasında gerçek bölmeler olduğunu fark etti.

"Daha büyük görünüyor," diye yorum yaptı.

"Yapılandırma. Daha önce oldukça bölük pörçüktü. Bu daha açık planla, sınırlayıcı hissettirmiyor. Ana mutfak," dedi.

Sadece bakabildi. Beklediği gibi şık ve parlaktı. Yine de ev gibi hissettiriyordu. Renkler mi? Merak etti. Yine mi konfigürasyon? Yoksa sadece bir sihri mi vardı?

Belki de hepsi.

"Personelimiz arasında bir beslenme uzmanımız var, ancak mutlu yiyeceklere izin vermeyecek kadar katı değil. Ayrıca sınıf mutfağında kendi yemeklerini nasıl hazırlayacaklarını da öğrenebiliyorlar."

Daha küçük, ama daha az parlak olmayan birkaç ada tipi çalışma alanı, cömert bir depolama alanı - kiler, diye hatırladı.

"Summerset'e ara sıra gelip ders verip veremeyeceğini sordum."

Gerçekten de çenesi düştü. "Sen-Summerset?"

"Adam yemek yapabiliyor, kabul edersiniz. Ve çocuklardan hoşlanıyor." "Summerset," diye mırıldandı adam onu tekrar içeri götürürken, sonra yeni merdivenlerden yukarı.

Sağlam rayları olan geniş olanlar.

Ona her biri pencere, dolaplı, gömme çalışma alanlı yatak odalarını gösterdi. Bir oyun odasını, müzik dersleri ve dans için bir alanı gezdi.

Durdu, adamın yaptığı şeyden biraz daha fazla etkilenmişti.

"Okuldayken, devlet okulundayken, günleri işaretlerdim. Yemin ederim, okula girdiğim andan çıkabildiğim ana kadar günleri işaretlerdim. Geriye dönüp baktığımda o kadar da kötü olmadığını görebiliyorum. Bir şeyler öğrendim. Hepsi korkunç değildi. Ama günleri işaretledim," diye hatırlıyor Eve.

Parmaklarını geniş bir pencere pervazında gezdirmek için durakladı.

"Mahremiyet yok, benlik duygusu yok. Ya önünüze ne koyarlarsa, ne zaman koyarlarsa onu yiyordunuz ya da aç kalıyordunuz. Duvarlar ... rengindeydi. Renkleri yoktu. Kızlar için bir duş alanı, erkekler için bir tane. Ve ikisi de açıktı. Mahremiyet yoktu. Yapabildiğim zaman, gecenin bir yarısı gizlice duş almaya giderdim.

"Günleri işaretledim," dedi tekrar. "Buraya gelen çocuklar bunu yapmaz. Ciddi zor vakalar olmadıkça, kaçana kadar

günleri işaretlemeyecekler. Ne olduğunun önemi yok.

Burada yaptıklarınız ve onlara yapma şansı verilenler."

Elini tuttu, öptü ve onu çatıya çıkarmak için tuttu.

Don tehlikesine karşı kubbeli yükseltilmiş yataklarda fidelere çoktan başlamışlardı. Banklar, oturup bakabilecekleri ya da bir araya gelip konuşabilecekleri bir yer sağlamak için dağılmıştı. Ve yüksek güvenlik duvarlarının ötesinde şehir parıldıyordu.

Roarke, "Sadece sebze değil, daha fazla çiçek ekeceğiz," diye açıkladı. "Küçük çeşmeyi de yakında bitirecekler. Bazı süs ağaçları ve meyve verecek ağaçlar. Otlar, tabii ki. Öğrenciler bahçelerde çalışabilir, hasada yardımcı olabilir ve mutfaklar yetiştirdiklerini kullanabilir."

Dolaştı, nasıl olacağını hayal etti. O sesler, güneş ışığı, çeşmenin müziği, taze şeylerin kokusu.

Hayır, onun yaptığı gibi günleri işaretlemeyeceklerdi.

Geri döndü ve çoktan yerleştirilmiş olan anıt taşlarına baktı. Tüm genç kızlar, diye düşündü, bulduğu tüm lanetli genç kızlar burada isimlendirilmiş, burada hatırlanmıştı. Kimliğini belirleyemediği ve Angel adını verdiği kız bile.

"Barış konusunda haklısın." Şimdi onun elini tuttu ve kendisiyle birlikte bir banka çekti. "Burası iyi bir yer, Roarke. Bu iyi bir şans. Her nereden gelmiş olurlarsa olsunlar, burada iyi bir şansları olacak."

Başını onun omzuna doğru eğdi. "Burası iyi bir yer. Bir süre burada oturalım."

Kolunu ona doladı, onu kendine çekti, böylece şehrin ışıkları parıldarken ve gelecek potansiyeli etraflarını sarmışken oturdular.

Hüzün ortadan kalktı.

J. D. ROBB'UN BAŞLIKLARI

Ölümde Çıplak
Ölümde Zafer
Ölümde
Ölümsüzlük
Ölümde Coşku
Ölümde Tören
Ölümde İntikam
Ölümde Tatil
Ölümde Komplo
Ölümde Sadakat
Ölümde Tanık
Ölümde Yargı
Ölümde İhanet
Ölümde Baştan
Çıkarma Ölümde
Yeniden Birleşme
Ölümde Safılık
Ölümde Portre
Ölümde Taklit
Ölümde Bölünmüş
Ölümde Vizyonlar
Ölümde Hayatta
Kalan Ölümde
Köken
Ölümde Hafıza
Ölümde Doğum
Ölümde Masumiyet
Ölümde Yaratılış
Ölümde Yabancılar
Ölümde Kurtuluş
Ölümde Vaatler
Ölümde Akraba
Ölümde Fantezi

Ölümde Şımarıklık
Ölümde İhanet New
York'tan Dallas'a
Ölümde Şöhret
Ölümde Yanılsama
Ölümde
Hesaplanmış
Ölümde Nankör
Ölümde Gizlenmiş
Ölümde Şen
Ölümde Takıntı
Ölümde Adanmış
Ölümde Kardeşlik
Ölümde Çırac
Ölümde Yankılar
Ölümde Sırlar
Ölümde Karanlık
Ölümde Kaldıraç Ölümde
Bağlantılar

ANTHOLOGIES

Sessiz Gece

(Susan Plunkett, Dee Holmes ve Claire Cross ile birlikte)

Bu Dünyanın Dışında

(Laurell K. Hamilton, Susan Krinard ve Maggie Shayne ile birlikte)

Hatırla Ne Zaman

(Nora Roberts ile)

Gecenin Bir Vakti

(Mary Blayney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Gecenin Ölüsü

(Mary Blayney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Ölüm Süitinde

Üç Kişi 606

(Mary Blayney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Ölümde

Kayıp

(Patricia Gaffney, Mary Blayney ve Ruth Ryan Langan ile birlikte)

Diğer Taraf

(Mary Blayney, Patricia Gaffney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Ölüm Zamanı

Huzursuz

(Mary Blayney, Patricia Gaffney, Ruth Ryan Langan ve Mary Kay McComas ile birlikte)

Ayna, Ayna

(Mary Blayney, Elaine Fox, Mary Kay McComas ve R. C. Ryan ile birlikte)

Tavşan Deliğinden Aşağı

(Mary Blayney, Elaine Fox, Mary Kay McComas ve R. C. Ryan ile birlikte)

Yazar Hakkında

Bruce Wilder

J. D. Robb, aralarında fütüristik gerilim türündeki In Death serisinin de bulunduğu iki yüzden fazla romanın New York Times çoksatan yazarının takma adıdır. Yazarın kitaplarının 500 milyondan fazla kopyası basılmıştır. E-posta güncellemeleri için [buradan](#) kaydolabilirsiniz.

**Bu St. Martin's Press e-
kitabını satın aldığınız için
teşekkür ederiz.**

Özel teklifler, bonus içerik almak için,
ve yeni çıkan kitaplar ve diğer harika okumalar
hakkında bilgi almak için haber bültenlerimize
kaydolun.

Sign Up

Veya bizi çevrimiçi olarak ziyaret edin
us.macmillan.com/newslettersignup

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#) tıklayın.

İçindekiler

Başlık Sayfası Telif
Hakkı Bildirimi
Epigraflar

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

J. D. Robb'un Kitapları
Yazar Hakkında Telif
Hakkı

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda tasvir edilen tüm karakterler, kuruluşlar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır.

ÖLÜMDEKİ BAĞLANTILAR. Telif Hakkı © 2019 Nora Roberts tarafından. Tüm hakları saklıdır. Bilgi için adres: St. Martin's Press, 175 Fifth Avenue, New York, NY 10010.

www.stmartins.com

Kapak tasarımı: Ervin Serrano

Kapak fotoğrafları: © Shutterstock.com

Kongre Kütüphanesi Yayın İçi Kataloqlama Verileri istek üzerine temin edilebilir.

ISBN 978-1-250-20157-7 (ciltli)

ISBN 978-1-250-20158-4 (e-kitap)

eISBN 9781250201584

E-kitaplarımız promosyon, eğitim veya iş amaçlı kullanım için toplu olarak satın alınabilir. Lütfen Macmillan Kurumsal ve Premium Satış Departmanı ile 1-800-221-7945, dahili 5442 numaralı telefondan veya MacmillanSpecialMarkets@macmillan.com adresinden e-posta yoluyla iletişime geçin.

İlk Baskı Şubat 2019